

ЧИ МЕРТВІ ЖИЮТЬ АБО РОЗМОВА З ДУХАМИ

MICHAEL M. BELLEGAY
P. O. BOX 252 CHICAGO, ILL., U.S.A.

Фотографія пані М. Белегай враз з чотирма духами, які всі
чотири є знакомі.

М. М. БЕЛЕГАЙ

**ЧИ МЕРТВІ ЖИЮТЬ?
АБО
РОЗМОВА З ДУХАМИ.**

”І зрозумієте правду, й правда визволить вас“. Йоан, гол. 8. Стих 32.

**ІЛЮСТРОВАНА
В ДВОХ ЧАСТЯХ.**

АДРЕС

**MICHAEL M. BELLEGAY
P. O. BOX 252
CHICAGO, ILL., U. S. A.
1924.**

**COPYRIGHT
1924
BY
MICHAEL M. BELLEGAY**

**COPYRIGHT
IN THE DOMINION OF CANADA
1924
BY
MICHAEL M. BELLEGAY**

ВСТУПНЕ СЛОВО.

Жиємо в добі великих несподіванок, великих відкрить. Кождий день, кождий рік приносить щось нового і цікавого. Нині чоловік вже літає в повітрі як птиця а навіть й краще від неї. Він може іхати літаком і вертувати ним а може сидіти в хаті, післати літак в бажане місце і завернути його назад на своє місце. Нині чоловік сидить собі спокійно в хаті і слухає концерт тисячі миль віддаленого від него. На дворі дощ чи метелиця, чоловік сідає до радіо в своїй хаті і слухає богослужіння в церкві. Хоче довідатись, що дієсь десь на кінці світа, сідає до радіо і за кілька хвилин знає все.

Одним словом чудо тай диво. Але найбільшим чудом і найцікавішим дивом є нині — Розмова з помершими. — Розмова з позагробовим світом.

Чи жив чоловік по смерті?

Сим питанням інтересувалися люди всіх віков від початку існування людського роду на землі. Се питання було найважливішим питанням для чоловіка. Та нині се питання є в питанням, а фактом. Чоловік жив поза гробом так, як ми тут на землі з тою ріжницею, що наше життя тут в коротке і повне журби, смутку і терпіння а позагробове життя в вічне, повне щастя і вдоволення.

Ta не лише в фактом, що в друге життя поза гробом, але в фактом і се, що ми люди можемо говорити з нашими там любими і дорогими, можемо видіти їх, можемо чути їх голос і можемо фотографувати їх.

Досі ми лише вірили, що є позагробове життя, а тепер вже знаємо. Нині вірити лише в щось чоловікови не зовсім вистарчає, він хоче знати. Віра є добра річ але додати до неї ще знання то улішшue ІІ.

Хтось відразу може сказати, о се неможливо, се неправда.

Так брате, сего мож сподіватись від тебе. Але пригадай собі, чи ти таке саме не говорив, коли тобі говорено перший раз про бездротний телефон — радіо? Чи ти таке саме не говорив, коли тобі говорено про ероплян. Правда, що така сама була тоді твоя гадка. Але як ти почув радіо на свої власні уха, як ти побачив ероплян на свої власні очі, твоя гадка змінилась. Так не видавай брате осуду аж самий переконаєшся. Не будь таким свептиком, що відкидає все, не розслідивши його. Прочитай сю книжку уважно від початку до кінця, розсліди все, переконайся самий про правду чи неправду моєї заяви.

Памятай брате, що ніхто не бувби в силі зробити мене, щоб повірив в то, що я бачив своїми очима, що я чув своїми ушема. Кожде слово, що я говорю тут се дійсна правда. Мойм обовязком є подати до відома другим мій розслід. Се є моїм обовязком показати другим сю дорогу до правди. Коли всі люди довідаються, що дійсно є життя поза гробом, повне щастя і вдоволення, о, які велики зміни зайдуть тоді на світі. Злочин щезне з лиця землі — встане добра воля чоловіка до чоловіка. Збудиться братня любов і братнє співжиття між всіма народами на землі. Настане новий світ з новими людьми — от і вся моя ціль.

Треба знати, що комунікація сего світа з другим, є ще нічим новим. Про се знали в давнині пророки, пізніше ворожбити а нині занимаються самим людим вчені, як сир Олівер Лодж, президент університету і президент Академії Наук в Англії сир Артур Конан Дойл, славний писатель, сир Крукес, один з найславніших хеміків, Альфред Русел Валлейс і Флямаріон, найбільші астрономи і вчені, Андрій Джексон Дейвис, професор Генслов і много інших.

Всі вони слідили студіювали і видали свій осуд, що в другий світ, в друге і вічне життя і що мож з ним звійти в комунікацію.

Деякі з них самі мали силу входити в безпосередну комунікацію з другим світом, інші при помочи других осіб — то в мідіум. "Мідіум" се латинське слово, що значить по нашому — посередник. Мідіумами називаються ті особи, що мають особливий дар до комунікації з духами. Отже мідіум, се чоловік, жінка, чи дитина, яке має ту силу, кваліфікацію, яку дух може ужити до своєї комунікації. Се інструмент, через який духи можуть демонструвати свою силу, своє життя, про яких ми мильно думали, що вони мертві. Мідіум, се телефон, через який земський світ може розмовляти з духовим світом. Кожда особа має медіумістичний дар, лише одна більший а друга менший. Однак кожда особа може збільшити в собі сей дар, коли життя сеї особи буде чесне і справедливе.

Сю книжку пишу я не в інтересі якоїсь секти чи церкви, а в інтересі всіх, що в життє поза гробом і всі люди можуть звійти в комунікацію з ним, без взгляду, до якої церкви вони належать.

Сю книжкою я хочу звернути увагу наших людей, що життє сего світа в порівнанню до життя поза гробом, є лише як крапля роси в порівнанню з морем. То чи ж не оплатиться кожному розслідити комунікацію з другим світом і самому о сім переконатись? Чи чоловік самий для себе не варта стільки, щоб заінтересуватись собою і своєю будучності?

Комусь повірити є тяжко і не дуже практично, але самому переконатись розжене всякий сумнів, усталить віру і украсить життє.

В сій книжці я подав факт за фактом, так як я їх чув чи видів самий, або як чули і виділи другі, подаючи місце, час і хто там ще був крім мене. Тому кождий може легко переко-

натись о правдивості моїх слів. Але що важніше, я подаю в цій книжці спосіб, як кождий самий може ввійти в комунікацію з другим світом і самий о всім переконатись. Се буде найкрасіший доказ. Я самий бувби нікому не повірив, колиб сам не був переконався.

Розвиніться духовно, зробіть відповідний стан, а почуєте голос, чи побачите своїх рідних. Одно лише памятайте, що банани не ростуть в Алясці. Земля і клімат в Алясці не є відповідні для банан. Так і комунікація з другим світом не може відбуватись там, де земля і клімат, то значить, атмосфера, не є пригожими і гармонійними. Зробіть себе таким. Духовий світ є охочий прийти з нами в стичність, він хоче нам помочи, він хоче, щоб ми пізнали правду "а правда визволить нас". Але ми мусимо дати спромогу, мусимо витворити відповідний стан, відповідне поле, відповідну атмосферу, а весь сумнів щезне. Одержані вістку від своїх любих чи знакомих з другого світа і переконаєтесь самі, що в життя поза гробом — вічне і щасливе. А тоді відкриються Вам очі, зрозумієте світ, зрозумієте Біблію, зрозумієте чуда — станите іншим чоловіком, новим чоловіком і дійсним чоловіком, що дай нам Боже всім якнайскорше.

М. М. Б.

ЯК ВВІЙШОВ Я В КОМУНІКАЦІЮ З ДУХАМИ?

Я був редактором релігійно-фармерського часопису "Канадієць" через 8 літ. Часопис сей виходив в Едмонтоні, Канада. В осені 1921 року я виїхав з родиною до Шікаґо, в Злуч. Державах. З весною 1922 р. купив собі овочеву фарму в стейті Мічіген і виїхав туди на відпочинок.

Будучи ще редактором чув я про комунікацію духів і читав дещо про се. В Шікаґо чув о много більше але сим не інтересувався. Все, що я чув чи читав, виглядало мені більше на обманство чим на дійсність. Тимбільше, що воно сильно виглядало мені закрашене чародійством та ворожбицтвом, яке знова представлялось мені назадництвом та забобоном темної маси.

Літом 1922 р. заїхала до нас на відпочинок, сестра моєї жени, пані А. Б. з Шікаґо. Вона оповідала нам дивні та цікаві речі про комунікацію духів. Все виглядало, як в казці. Ми трохи посміялися та пожартували з неї, хоті вона вперто боронила правдивости всего, що бачила і чула.

По якімсь часі, як вона відіхала до Шікаґо, пише нам, що вона була на духовім зібранні (мітінгу) і що до неї прийшов її батько і говорив з нею. Тоді був в мене п. Г. з Шікаґо. Ми оба читали сей цікавий лист пані А. Б. і дискутували над ним. Ми ніяк не могли погодитись в той час, як дух, який не має жадних органів ні прирядів, міг видавати звуки, міг говорити. Щоб говорити, видавати якісь звуки, до сего треба конечно якогось матеріального приряду — а дух в духом. Серед нашої дискусії ми прийшли до заключення, що сі розмови з духами, се чисте обманство та шахрайство хитрих одиниць, які використовують легковірних людей.

Однак знаючи чесність і щирість пані А. Б. я самий в своїй душі зі сим цілком не міг погодитись. Я ніяк не міг зрозуміти, щоб вона далась одурити, вона образована і інтелігентна жінка. Тимбільше, що до сего часу вона була індіферентна, не узнавала жадної релігії а єще менше позагробове життя. Се дало мені до думання. Я рішив, що годі видавати якийсь осуд над чимсь, чого я не розумію, лучше треба розслідити і переконатись самому докладно, як воно і що воно. Тут нагадав я собі замітку Гетого, який сказав до Екермана: "люди спротивляються зі всею свою силою всему новому, що висунеться перед них, вони так відносяться до сего, якби ніколи нічого не чули або не могли помістити собі сего в своїй голові, якби навіть не вартовало завдати собі трошки труду і розслідити сю справу; тому нова правда нераз мусить довго а довго чекати, нім її отвориться дорога...."

Тому-то і рішив я, що годі мені видавати осуд не розуміючи сего явища і не розслідивши його. Треба першо мені його докладно розслідити, перестудіювати а тоді в повною совістю буду міг сказати щось "за" чи "проти". Так і рішив я, що при найближшій нагоді маю переконатись самий про все, що досічув і читав.

Самий не єсм легковірним. Я не повірю у нічо, доки як Тома не вложу свої пальці і не переконаюсь чи воно так чи ні.

В осени 1922 року, я продав свою овочеву фарму і переїхся до Шикаго. Тут захорував мій 3-літній синок, Олег, на страшну хоробу, дифтерію і мимо помочи найлучших лікарів, помер на сю хоробу до тижня. Се був великий удар для мене — се був мій одинокий син, якого я любив, як лише батько може любити свою дитину.

Підчас хороби моого сина, сестра моєї жени пані А. Б. була на духовім мітінгу і питалась духів про моого сина, а сі сказали, що мій синок відійде до дому, то є пімре. Сего вона в той

час не сказала, але сказала другим. По похороні вона доперва сказала і мені. Се дало мені знова до думання. Я рішився сей-час розслідити сі духові сходини і переконатись о скільки в тім всім є правди.

В короткім часі приходить до мене один знакомий і каже, що він чув про одну мідіюм, де духи говорять безпосередно з людьми через трубу. Обіцяв розвідатись коли в сеї мідіюм відбуваються мітінги і дістати її адрес. Коли все було зроблене нас троє вибралось на сей духовий мітінг. Сим мідіюм була пані Донн, на Адамс улиці в Шикаго.

ПЕРШИЙ РАЗ НА ДУХОВІМ МІТІНГУ. МОС ЗДИВОВАННЯ.

Пані Донн відбуває свої духові збори в сутеринах під своїм власним домом. Сі сутерини, чи властиво саля в сутеринах, є досить обширна, яких 22 через 28 фітів. В однім куті стоїть форнес до огрівання будинку. (Пізніше сей форнес забрано і зроблено більшу салю. Замість форнеса уставлено котел (гаґ вотер гіт плент) доogrівання будинку горячою водою). Ся саля має двоє дверей, одні йдуть з улиці а другі ведуть до другої частини пивниці, де стоїть угля, дрова і все проче, ящ звичайно в пивниці. (В сій то другій частині поставлено опісля сей котел доogrівання водою). В сторону до улиці є двоє малих вікон, які є щільно забиті матерією, яка не пропускає ні одробинку світла. Сі вікна є в тій самій стіні, що і перші двері. Повала і стіни є виплястровані і вимальовані на біло. Долівка є цементова. По середині стоїть дерев'яний стовп і піддержує повалу, стелю сеї салі. Салю освічує одно електричне світло, в стороні сего стовпа.

Сей духовий мітінг в пані Донн відбувається точно о 8-ій годині вечером. Ми вибралисъ вже о 7-ій. Се нарочно ми так скоро вибралисъ, щоб я мав час і нагоду добре обглянути місце, де відбуваються сі духові мітінги, то є розмова з духами.

Перед пів до 8-ої ми були на місци. Зайшли до середини, де було вже 8-ро людей. Я розглянувся по салі, деб було най-

красше усісти, щоб все обсервувати і бачити а мене ніхто. Я завважав стару софу в куті під вікном і сю софу вибрав для нас до сидження. Я сів в самім куті під стіну на сій софі. Коло мени сів брат мої жени п. П. а третим був п. К. мій краян і знакомий.

Почав я приглядатись ćалі. Оглянув всі закутини, всі електричні дротяні поолучення, всі рури водотягу і все що найменше. Нічого надзвичайно не побачив, от як звичайна саля в пивниці. Оглянув докладно форнес, в противнім куті, обглянув всі стіни, вікна і двері — нічого цікавого. Почав приглядатись кріслам і маленькому, квадратовому столикови по середині, на якім столля зложена алюмінова труба.

Всіх крісел було около 50. Звичайні деревляні складані крісла. По середині стояв згаданий столик з трубою. Кругом него йшли колом складані крісла, в віддалі яких 2 ярди від столика. Так перший круг крісел мав яких 4 ярди в промірі. Поза сим рядом крісел йшов другий ряд крісел. Крім сего був третій ряд крісел, ряд резервовий, який кінчився старою софою в куті під вікном, на якій я сидів зі своїми знакомими. Обглянувши салю подрібно, я звернув увагу на столик по середині і гайдак (ракенчер) на якім сидить мідіюм під час мітінгу. (Про се сказали мені знакомі, які тут вже були перед тим). Сей гайдак стоїть в першім колі крісел, напроти стовпа, що підпирає повалу. Приглянувшись сему гайдакови — звичайний собі гайдак без яких небудь додатків. Приглядаюсь столикови, шукаю за дротами — нічого нема. Приглядаюсь трубі — звичайна собі алюмінова труба. Я задумався. Сподівався, що там є якісь дроти, які можна б получить з бездротним телефоном і десь якийсь "живий дух", чуючи про що тут говорять, може давати поза стіни чи з гори менше-більше підхожі відповіді. Але щось подібного не завважав, хоч маю бистре малярське око.

Люди сходяться чимраз густішше. Крісла скоро заповнюються, а деякі запрошуються на нашу хоть стару а все таки мяг-

ку софу. Передімною в другім ряді сідає плечистий мущина. Мені се подобається. Я хоті не дуже маленький, стараю сховатись за плечима сего сусіда від обсервації мідіюм, якої ще не було на салі присутної.

П'ять мінут до осмої надходить поважна і статочна жінка, досить високого росту. Виглядає на 50 літ стару, добре удержана і симпатична. Витась зі знакомими, смієсь, жартує і сідає на гойдак. Се пані Донн, мідіюм. Я пильно приглядаюсь їй і обсервую докладно кождий її рух, зпоза плечистого моого сусіда. Вона бере в руки трубу, яка стояла на столику, питаеть хто хоче оглянути її і передає в другий ряд. Деякі беруть і обглядають. Беру і я в руки сі часті труби і приглядаюсь близше. Труба складається з трох частей, кожда частина є на один фут довга і зроблена так стіжковато, що як сі часті вложиться одні в другі і розтягнеться їх, то вони творять остру стіжковату цілість. Конець, що бересь до уст є на шів ціля широкий, а противний кінець, куди вилітає голос, буде на 6 цалів широкий. Загально труба зложеня виглядає так, як би взяти аркуш паперу на ярд довгий, звинувши його в трубу, якої один кінець бувби пів ціля широкий а другий 6 цалів.

Коли цікаві обглянули трубу, передали назад до середини а мідіюм положила її на столик. Взяла пушку зпід столика і дала в перший ряд. Кождий, що хотів кидав свою жертву в скарбоньку. Мідіюм пояснила, що сі жертви йдуть на захороненку для бідних дітей. Коли пушка обійшла перший ряд, передали її в другий, а відтак в третій, не забуваючи і за нас на старій софі.

Мідіюм просила, щоб загасити світло. Стало темно і тихо як в гробі. Мідіюм почала молитись "Отче наш", а всі присутні прилучились до молитви, говорачи поволи і з настроем певної поваги. По скінченю молитви мідіюм почала співати пісню "Нірер май Гад то Ді" (Боже близше к Тобі). Всі присутні, що знали, співали разом. По переспіванню кількох стиж-

ків сеї пісні, мідіюм втягнула в себе богато воздуха і говорить, що вона бачить такого а такого духа (я в той час не записував), який стоїть коло сеї а тої особи і дух показує, що він перейшов в другий світ через се чи те, дух називається так а так і хоче говорити зі сим а сим. Каже, що дух се того а того батько чи мама і він хоче говорити зі своєю дочкою чи сином. Чути труба починається рухати на столику і за хвилю дається чути голос. Кличе по імені до кого хоче говорити або каже свое ім'я і начинається коротка розмова. Голос деколи досить виразний і ясний, деколи тихший. Починаються питання і відповіди і коли котра особа добре не почус, що дух говорить, то або мідіюм сейчас повтаряє, що дух говорить або дух самий. Мідіюм час-від-часу напоминає, щоб скоро говорити, бо деякого духа вона довго не може втримати при трубі. Коли скінчиться розмова труба з лоском паде на столик. Деколи труба впаде на землю, мідіюм каже, щоб жіхто не рухав труби, дух сам піднесе її і поставить на столик. Починається качання труби по цементовій долівці, немовби хтось намагався взяти в руки, але не дуже спрітно йому се йде. В кінці чути труба вже вдарила об столик. Починається знова те саме. Такий а такий є дух, таке а таке його є ім'я або дуже приближене. Часто дух самий голосно каже хто він є і до кого хоче говорити і коли се говорити труба є вже в воздухі і то звернена в ту сторону, де сидить дана особа. Голоси чути ріжні, жіночі і діточі. Коли дух говорить ріжними язиками, тоді мідіюм нічо не годна помочи в бесіді, лише сама цікава питаеться, що дух говорить. Чути польський язык, жидівський, німецький, шведський, голяндський і прочі. Мені стає цікавим. Я вищурю уха і прислухуюсь, польським, німецьким а навіть жидівським голосам і се стає мені загадочним.

Нараз мідіюм каже: "Тут є старий дух, має около 65 до 70 літ. Говорить не по англійськи і показує на котрогось мушину, що сидять далеко на софі під вікном. Той під самою стіною обізвись". Се було до мене. Я обзываюсь. "Так се до тебе

дух усміхаєсь, то твій батько“. Я питалаюсь мідіюм, чи не мігби я говорити зі сим духом? ”Так я спробую“, каже мідіюм. Чую рухання трубою на столику і нараз голос над моєю головою: ”Я твій тато“. По мені церебіг мороз, я замінявся. Мідіюм каже, говори, говори мій сину, не бійся“. Я набравши більше відваги питалаюсь механічно, хто то? ”Твій тато, сину“, і далі дух щось говорить, чую поодинокі українські слова, але не розбираю все-го, що дух говорить. Я перебиваю і питаюсь, що хочите мені сказати. Чути ті самі слова, але не розумію змісту. Єще раз питалаюсь, але дух кидає трубу на столик, а я аж зіп'рів з того всого. Мідіюм каже, що її жаль, що вона не розуміє сей мови, тому не може помочи мені. Питаєсь яка се мова? Вкінці каже: ”дух сей в коло мене і мені богато говорить але я його не розумію. Чую лише одно слово, що він часто повторяє — Бел..... Бел, Белай.... Белтай. Я обзываюсь, що се мое прізвиско. Тоді вона розповідає все докладно як він виглядає, через, що він помер і все докладно. Мідіюм говорить: ”Дух в великого росту, але менший від тебе. Помер через випадок, але не сейчас. Хоровував довший час. Мене болять ноги. Чи твій батько хорував на ноги?“ питанає мене мідіюм. ”Так“, відповідаю. (Мій батько занимав всі найвищі почести на селі — був вітом і старшим братом в церкві. Коли раз почало течи до церкви на головній бани, мій батько поліз залатати сю діру. Гонта урвалась під ногою і мій батько злетів на землю. Справді не вбився, але добре потовкся, а від потрясення і сего потовчення часто занепадав на здоровлю на ріжні комплікації. Часто занепадав і на ноги, які пухли, а на віті ранились. Маючи близько 70 літ помер, 10 місяців по сім як відвіз мене до Львова, до учр. Академічної гімназії). Мідіюм подає мені далі подробиці: ”Тато показує, що твоя мама живе за водою (в Галичині), показує, що вона здорова. Тато показує, що там є ще четверо крім мами, які живуть в купі і не в купі. (Четверо дітей моого брата помершого, які живуть в своїй хаті, на другій половині обійстя). Показує,

що там є дві хаті, о чекай, чекай, дух щось показує і підсказує — о він показує, що як йдесь з одної хати до другої, то треба підсказувати. Що се має значити, чи там є який пліт? О так, я бачу, дух показує мені, що там є пліт, а в плоті є перелаз, тому то він і підсказував“. Я потакую. Присутні сміються. ”Далі тато показує мені папір, він показує, щоб ти писав до мами, бо ти вже давно не писав листа. Він далі показує, що і ти одержиш тими днями лист від мами“.

Дійсно, я давно не писав до мами, через клопіт і страту свого любого 'сина. Я не хотів писати до мами і повідомляти свою стару маму про сю велику втрату. Мама моїм сином дуже тішилась. Тиждень опісля я дійсно одержав від мами лист. (Коли тато умирал, поділив обійстя на дві часті. Одну часті без будинків дав старшому синові, а другу з будинками дав нам двом молодшим 'синам і мамі. Старший брат побудував собі будинки на своїй половині, а щоб не було яких непорозумінь, зробив пліт по середині, з перелазом, куди переходилося з одного обійстя на друге).

Взагалі опис батька, його випадок і 'скакання через перелаз, був дійсно вірним. Ніхто, з моїх присутніх знакомих про се нічого не знав. Се було дійсно цікаве і інтересне для мене. Ще інтереснішим було се, що мідіюм сказала мое імя, не цілком точно, але дуже близько і то з чисто українським виговором. Се мене заінтересувало і я рішився при найближшій нагоді бути тут знова. Се було в місяцю січни 1923 року.

ДРУГИЙ РАЗ НА ДУХОВІМ МІТІНГУ.

За два дні я був знова у сеї мідіюм на мітінгу зі женою. Коли лише загашено 'світло, по молитві і співі, чую голос по над головою. Прислухуюсь і чую "Сину, сину". Я пытаюсь, чи то до мене: " Так, я тато сину". Далі чути голос, але досить тихо, так, що не розумію докладно. Я перериваю і прошу говорити голоснійше. Чую знова голос раз виразнійше то знов тихше: чую деякі слова виразно, як "мама", "слаба", "все добре". але зі всого того годі щось путьного зложити. Чому все має бути добре, що мама слаба, ніяк не може поміститись в моїй голові. З того всого я змучився, а ще більше здається омучення відчув і дух, що говорив, бо кинув трубу на 'стіл і зовсім перестав говорити.

Мідіюм жалує, що не розуміючи, що дух говорити, не може його довше вдергати і помочи йому.

Мені зробилось досить прикро, що мама слаба і розповідаю мідіюм, що я чув і як зрозумів. "О не гризись" відповідає вона, "Брайт Стар" скаже тобі чи мама дійсно слаба чи ні".

Нараз чую чистий, сильний голос, який говорить по англійськи — над моєю головою: "Брейв, тобі казав тато, що мама 'слаба? Я не думаю, бо я не відчуваю так, але я піду і подивлюсь і за кілька хвилин скажу тобі". Труба запелестіла на столі від положення. Тимчасом мідіюм обзывається і каже: "сей дух, що говорив до тебе, се тато, він є передімною і держить в руках богато грошей. Він кидає їх мені на подолок цілі купи. Се здається якісь чужі гроші — не долари". Я кажу, що се певно польські марки. "Може, я не знаю", відповідає вона, але виглядають на гроші". Так кажу, "вони виглядають лише". "Віл щось мені більше показує за ті гроші, але я його не конче розумію". Чи ти не маєш що до діла з чужими грошами?" — питає

вона далі. "Так" відповідаю. "О то я тепер вже розумію його". (Я був занятий при Амерікан Юкрайніз Ексчендж, де прода-валось і пересилалось гроші ріжних європейських країв). "Чи ти не говорив з ким в офісі про закупно чужинецьких грошей?" "Так" відповідаю. (День передтим я говорив з п. К., щоб за-купити богато польських і німецьких марок, які в той час були впали, бо після тодішніх світових обставин, сподіався, що сі гроші напевно підскочать на вартості. Я був за 'сим, щоб ку-пити, а п. К. не дуже годився на мою пропозицію). "Дух пок-зус мені, щоб ти купив і зробив так як думаєш, бо вони підуть в гору. Він показує, що ти думаєш купувати богато, не сотки, ані тисячі, а міліони. Купи а зробиш гроші". Нараз чути голос мені над головою: "Ес брейв, твоя мама є цілком здорова і спить в ліжку. Вона була трохи хора але тепер є "олрайт". Се був голос "Брайт Стар".

Тоді моя жена обзываєсь і каже: "А як моя мама, я вже давно нічо не чула від неї".

"Ти мені не казала, щоб я зарепортувала про твою маму, я зараз піду і скажу тобі". (Мама моєї жени живе в тім самім селі). За хвильку приходить Брайт Стар і каже: "Твоя мама вже спить також і є прикрита ковдрою, яка має дуже богато красок. Твоя сестра є там також і збирається йти спати". "Чи то моя мала сестра?", питаеться жена. "Скільки міт має твоя се-стра?", питаеться Брайт Стар. "Около 17 літ", відповідає жена. "Ну то ти називаєш її малою?" Твоя мама не дуже здорова, але і не слаба, було гірше передтим, а тепер лекше. Твоя мама пе-ренесеть незадовго 'сюди, тут буде її красіше. Післіть її гроші, бо вона їх дуже тепер потребує". Ми подякували Б. С. за її повідомлення.

На другий день в офісі говорю до п. К. про закупно німець-ких і польських марок і оповідаю, що тато радив мені купити. Пан К. каже: "Почти ще не було, зобачимо як вони нині сто-ять, як так само як вчера, то купимо". Приходить почта, а має-

ки пішли до гори. Се було в пятницю. Пан К. каже: "вони все йдуть до гори під неділю, ми купимо на другий тиждень, як вони вернуться. Але вони зовсім тепер не думали вертатись взад, а пішли так в гору, що треба було вже два рази майже стільки платити, що минувшого тижня. І ми не купили.

Я не забиваю сего, що Брайт Стар говорила, що мама мої жени була накрита ковдрою з многими красками. Сейчаc пишу лист до своєї мами і прошу довідатись, чи мама мої жени має яку ковду і чи нею вкривається і чи сестра мої жени перебувало тепер дома. (Вона часто перебувала у своєї сестри в Скалі або в браті в Рогатині). Дістаю відповідь від своєї мами, що мама мої жени дійсно має ковду, зроблену з ріжких кольорових кавалків і вкривається нею. Далі, що вона не дуже здорова і доктор радив її іхати до Львова до операції. Сестра вернулась до дому і є коло хорої мами.

Отже все правда. Знова один більше доказ, що Б. С. знає, що говорить. Се мене зацікавило і дало мені заохоти до дальшого розсліду сеї цікавої справи. Я почав частіше заходити на мітінги до пані Донн, прислухуватись розмовам духів з присутнimi, застановлятись над ними і розбирати їх. Мені ставало зрозумілішим і яснішим, що в позагробове життя, що зі смертю чоловіка, то в розлукою тіла від душі, єство чоловіка не пропадає, далі живе, в свідоме своєї індівідуальності, далі інтересується сим світом і є більше чив раде помочи своїм любим чи знакомим. Я довідався, що наші дорогі і любі, які покинули сей світ, вони стратили лише земське тіло, яке носили доки могли, а коли не всилі були далі двигати, віддали його назад землі, звідки взяли, а самі пішли туди, де воно їм більше не потрібне. Я довідався від духів де вони перебувають, що роблять і як їх світ виглядає. Довідавшись се, мені стало лекше, мені стало приємніше жити і мені стало ясним, що як собі постелю так і висплюсь. Як собі заслужу своїм життям на цім світі, таку буду мати нагороду на другім. Мое життя стало мені приємно-

стю жити для себе і для других, бо я зрозумів, що помагаючи жити другим, я сам і помагаю і собі. Я переконався, що в друге життя і тепер вже знаю, що воно є, а не лише вірю в него. Бо хоч віра є добра, то знання є лучше. Се знання робить мене свободним і щасливим.

О коби Бог дав сю спромогу і тобі читачу і всім людям на сій землі знати, що є позагробове життя! Який 'світ бувби тоді гарний, як всі були щасливі. Всяке зло щезло зміж нас, ми сталиб всі дійсними братами і дітьми Божими, жилиб весело і в згоді і такими перейшлиб в другий 'світ. Колиб ми всі були красшими, тоді і наші духові сили і прикмети були більші і сильніші. Ми не потребувалиб йти до мідіюм, до вибраних одиниць, щоб поговорити з нашими любими і дорогими з другого світа, ми се зробилиб самі кождого часу, в кождій потребі. Я вірю, що до сего колись прийде і 'сей світ буде в безпосередніх зносинах з другим світом, що дай нам Боже якнайскорше.

ЯК ВІДБУВАЄТЬСЬ ДУХОВИЙ МІТІНГ (СІЯНС) В ПАНІ ДОНН?

Люди сідають в два кола, кругом малого столика, на якім стоять труба. В перше коло сідають ті особи, що частійше ходять на мітінг, або мають вроджену мідіумістичну силу або розвиваються і вчаться на мідіум. В першім колі на гойдах сідає мідіум пані Донн. По обох боках, коло неї, сідають другі мідіуми, які сюди часто заходять до скріплення своїх сил і до розвинення 'себе, або особи зі сильною мідіумістичною силою. Взагалі в пебше коло сідають люди, що обзнакомлені зі сим явищем, не церкові і не боягузи. Часто труба, як йде в гору, зачіпає когось по колінах чи по раменах. Боязлива особа наробила б крику і перервалаб сіанс або вхопила б рукою за трубу, що відчула б сейчас мідіум в формі електричного пораження, що ділає відемно на її успіх і здоровля. В першім колі пані Донн не позволяє сідати мушчинам разом. Коли є мушкини в першім колі, то сидять помішані з жінками. Се тому, що кількох мушчин разом витворюють діскормонію в першім колі через свою силу самостійну волю. Се нейтралізує силу мідіум. Перше коло має бути помочию для мідіум, додавати її сили а не нейтралізувати, відбирати її від неї. Мідіум є немов батерія, перше коло є сим дротом для батерії, через яке перебігає сила і вverteається назад до батерії. Мушчина один чи двох разом зі сильною волею перериває сей ток, так як ділає перерваний дріт або дріт, який дотикається якогось металю і туди виладовує свою енергію- силу. Сидячі в першім колі мусять бути байдужними, охлялими, тоді мідіум стягає 'силу і з них і мітінг' є чудовий, приходить богато духів і голосно розмовляють.

В другім ряді сідають всі прочі, нові, цікаві і дослідчики. Мітінги в пані Донн відбуваються майже щодня. Рано від

10-ої до 12 години є приватні, від 2-ої до 4 пополуднє і від 8-ої до 10 вечером є публичні. На приватні рано йдуть люди зі своїми справами, більше приватного характеру. На публичних говориться з духами про все. З публичних мітінгів найкрасшими є в неділю вечером, куди заходять самі знакомі, чужих звичайно не впускають.

Точно о 2-гій, чи 8-мій годині замикаються двері. Насамперед збирають добровільні датки на бідних, подаючи пушку з рук до рук. Зібрали датки гаситься світло. Мідіум починає, а всі з нею говорять, "Отче Наш". Відтак звичайно першу пісню співають всі присутні "Боже близше к Тобі" (Нірер май Гад ту Ді). Деколи по відспіванню першої стрічки, чути вже голоси духів. Коли є богато свіжих людей, цікавих дослідчиків, співають кілька стрічок, а деколи і кілька пісень, доти співаєсь, доки не витвориться гармонія всіх присутніх або великої більшості присутніх.

Треба знати, що як є богато недовірків або людей сильно упереджених, мітінг є досить слабий. Духів приходить дуже мало, приходять лише такі духи, які давно перенеслись в другий світ, але і ті говорять досить тихо. Мідіум форсується, надпружує свої сили, щоб мітінг зовсім не розбився, через що по мітінгу чується досить ослаблена. Коли ж на мітінгу є як найменше свіжих людей, мітінг є чудовий. Незвичайно богато приходить духів, по кілька до кожного, голосно і довго говорять.

Контроли пані Донн.

Кожда мідіюм має свої контроли, то є духи, з другого світа, які помагають мідіюм на сиянсі, інформують наших любих, як брати силу з мідіюм, говорити чи матерелізуватись. А що найважніше, сі контроли не припускають злих духів до мідіюм, які моглиб її пошкодити на тілі чи здоровлю. Мідіюм без контрола се те, що горох при дорозі.

Контролами звичайно є духи, що давно відійшли зі сего світа, є на висших сферах і обзнакомлені з природним (божим) законом.

Пані Дон має три знаменитих контроли. Найлучшим з них є Брайт Стар (Ясна Звізда). Се незвичайно сильний контроль, інтелігентний і здібний а понад все добрий і щирий дух. Сей дух помер дитиною-немовлятам і був дочкою індіянського короля (чіфа). Сей дух незвичайно виразно і голосно говорить, учити, напоминає і жартує. Треба знати, що неякий будь в сміхун з Брайт Стар. Вона є більше чим рада помочи кожному в потребі. Коли скаже, що поможет, то нікого не заведе. Много а много добра зробив сей дух для людей. Много помочи дав він людям у всіх ріжних потребах.

Слабість Вам долягає, Б. С. скаже, що се за хороба, чи вилічить Вас вона сама, чи дасть лік, чи скаже до котрого доктора зі сею хоробою вдатись. Йдете до дохтора, вона йде з Вами. Скаже доктор свою опінію про Вашу хоробу, вона потакне або відкидає її і каже йти до другого. Хоче доктор робити Вам операцію, а її Вам неконечно треба, вона не позволить йому зробити операції. Заверне йому голову, або по просту зробить його слабим, після по Вас до шпиталю і вилічить без операції Вас.

Потребуєте помочи в бізнесі, вона порадить Вас. Хочите довідатись про всі знакомі, чи жують і здорові, вона за кілька хвилин буде в Галичині і назад. Навіть хочите мати сина чи дочку, вона і від сего не відмовиться. Загубились щось, чи вкрав Вам хтось щось, вона і се скаже, хоті деколи не дуже рада.

Вона дає пораду всім. Приходять хорі, вона лічить їх, приходять бідні, вона радить їм, що робити, щоб поправити свою долю. Приходять адвокати зі своїми справами, приходять лікарі о пораду і поміч перед якоюсь операцією, приходять і бізнесмени за порадою в бізнесі. Всім радо помогає без взгляду чи справа велика і важна, чи дрібна і маловажна.

Другим контролом пані Донн є бувший айриський католицький піп, якого ім'я в духовім світі є — Ден. Ден приходить звичайно з проповідю, наукою, повною морали і братерства. Говорить сильним мужеським, барітоновим голосом. Хотя він часто заявляє, що хоть він був католицьким попом, тепер зі сего вузко-релігійного поняття виріс і освободився, то все таки, чуючи його більше проповідей, мож завважати легку закраску католицизму. Коли хто просить Дена о пораді, то він звичайно відсилає його до Брайт Стар. Ден самий цтаточний і поважний дух, хоч часом як Б. С. жартує собі під адресою Дена, він не від сего, щоб і собі не зажартував з неї.

Третим контролом є Вігвалер, також муштина, який як приходить мусить усипляти паню Донн. Пані Донн сего не любить і сей дух мало коли забирає слово, лишає се Брайт Стар і Дено-ви. Коли сей дух приходить, то труби не уживає, а говорить через паню Донн. Сих три контроли є сталими і є з мідію на кождім її духовім мітінгу. Двох перших з них беруть участь в розмовах, а третій стоїть на сторожі і держить порядок на другім боці.

Крім сих трох старих контролів, пані Донн має і своїх помічників з другої сторони. Одним таким помічником є дух пані Мекарті, яка за життя була сама мідіюм. Пані Мекарті прихо-

дить часто, поздоровляє присутніх і розмовляє і жартує зі знайомими. Вона є контролом пані Донн, коли ся йде в габінет до матерелізовання постатий духів. Пані Донн є також і мідіюм матерелізовання. Се значить, що коли контрол успить мідіюм, тоді може не лише чути голос духа але і бачити його цілком так як живого. Такий дух ходить, розмовляє, дотикається Вас, а Ви його. Такий матерелізований дух є як живий, лише не має тіла а певну масу, яку він забирає з заспаної мідіюм. Деколи ся маса є досить солідна, тверда, але звичайно виглядає як згущена мрака, але зі зовсім виразних рисах, лиця, рук, як і цілого тіла. Рухає членами тіла, ходить, махає руками відповідні руки, дивиться очима і говорить, сміється і жартує. Коли попросити духа, щоб Вам щось подав, він руками возьме се і подасть, приміром квітку. Часто дух є так добре зматерелізований, що годі його відріжнити, чи се дух, чи живий чоловік.

Коли пані Донн хоче мати матерелізацію духів, тоді йде до габінету за заслону, щоб публика не бачила її судорів, в які вона попадає при засиплюванню і приходженню зі заспання (тренсу). Пані Мекарті часто просить паню Донн йти до габінету але ся відмовляється своїм старшим віком, бо не любить попадати в тренс, який часто відбивається на її здоровлю. Матерелізація відбувається при червонім свіtlі.

МОЇ ДОСЛІДИ.

16. цвітня 1923.

Сходяться люди на мітінг. Є вже близько 40 осіб. Я сиджу в другому колі. Надходить молода жінка, густо завельованана, в жалобі, і сідає недалеко мене в другий ряд. Я бачу, що вона мусіла поховати якусь дорогу собі особу. Видно се по сплаканих запалих очах. Час від часу обтирає великі слези на лиці і обглядається нетерпеливо кругом. Здається хотіла б, щоб мітінг вже зачинався. Не знаю, чи се дієсь з боязни чи може хотіла б якнайскорше говорити зі своїм духом. За пару хвиль приходить пані Донн. Сідає на свій гойдач, подає пушку бідних в перше коло. Пушка обійшла з рук до рук перше коло, тепер передали до другого кола. Скінчилось збирання на бідних. Гаситься світло. Починаються молити "Отче наш", відтак співають "Нірер май Гад ту Ді" (Боже мій близьше к Тобі).

Лише, що скінчили співати пісню, аж тут чути голос духа "Джан....., Джан". Один чоловік обзывається: "То ти Фред"? "Так, так се я", відповідає голос. "Щож чувати коло тебе?" питався чоловік. "Дякую, все добре, я щасливий, що полішив за собою всі клопоти, я тепер дуже вдоволений, я є спасений. Ті ключі, за які ти мене питав нині рано, є в пивниці, в середній шуфляді. Я чув тебе як ти питався мене за них нині рано, але я не міг тобі відповісти, я був за слабий, щоб говорити, хоть все розумів". "Чи ти знаєш, що завтра буде твій похорон?" питався знова чоловік. Сюр, що знаю," відповів Фред, "я вже був на цвінтари, де копають мені гріб, я мірив чи не копають гріб за коротко", і починає сміятись. "Слухай Фред, а як ти знат, що я буду тут", питався сей чоловік. "О я приїхав сюди з то-

бою на стріткарі, я розумів, що тобі треба ключів, а не міг сказати, то я пильнував тебе, щоб тобі сказати про них“.

Тепер ”Джан“ пояснює, що ”Фред“ се його сторож, який помер нині рано на запалення легких. ”Він мав ключі від кімнат, яких мені було конче треба. Фред мав велику горячку і він ніяк не міг довідатись від него, де він поставив їх. Ми перевернули все догори ногами, але ключі не знайшли. Без них ключів я мусівби розбивати всі двері, що мене богато коштувалоб. Я рішився прийти сюди і попросити Б. С. чи вона не знає де є ключі, але Фред видів мою журбу і занепокоєнне, прийшов самий і сказав де вони є. От і маємо наглядний доказ, що душа чоловіка є свідома і живе по смерти тіла, хоч я не довірюв“.

Се дійсно воно цікаве для всіх, а головно для мене.

До сеї завельованої в жалобу жінки приходить її чоловік. Говорить, що він щасливий і що він є коло дітей своїх кожного часу. Жена питается його, щоб він сказав, як він помер. Він починає за що інше говорити, а на питання її не відповідає. Вона знова питается його і просить, щоб він сказав, як він помер. Але дух за все говорить, лише не за свою смерть. Жінка починає плакати і просить його, щоб він сказав, бо вона і діти журяться і плачуть і не знають де їх батько подівся. Прошу скажи мені як ти помер, бо одні говорять, що тебе забито, а другі, що ти сам забився“. Він нічо не відповів, кинув трубою на столик і відійшов. Жінка заходить від плачу.

Приходить Брайт Стар. ”Не плач“, каже вона, ”твій чоловік не хоче тобі сказати, я скажу тобі все. Ти знаєш ту малу хату там і там. Там був твій чоловік і там було богато ”муншайн“. Се було на горі на другім поверсі. З долу ведуть деревяні сходи просто на другий поверх. Твій чоловік був дуже п'яний і коли він йшов пізно тими сходами він поховзнувся на третій сході і впав на діл ударяючи головою о слупок, де забився на місці. Ти хочеш брати тих людей до суду, не роби сего, вони так бідні, як ти, а вони нічого невинні, що він забився“. ”Я

чула, що там була пиятика“, каже ся заплакана жінщина, ”але я чула, що там була і бійка, серед якої господар хати мав вбити моого чоловіка“. ”Ні, се не правда“, каже Б. С. ”Його ніхто не забив, він забив себе самий через ”муншайн“. ”Але слухай Б. С.“, говорить далі ся жінщина, ”если він впав зі сходів і самий убився, то тому, що над сходами не було світла, тому він поховзнувся, тому властитель є відвічальний за убийство“. ”Ні, моя дорога“, говорить Б. С., ”хоть там було і десять світл, се нічого було йому не помогло, бо він був дуже п'яній. Не скаж сих людей, бо ти нічого не виграєш, а лише наробиш їм і собі коштів і клопоту. Я знаю, що ти дуже бідна, тому я буду в тих людях і намовлю їх, щоб тобі дали дещо на утримання дітей. Але ти не скаж їх, бо вони все, що мають, то сю стару хатину. Вони є страшні люди і до праці неспосібні, не роби їм клопоту лише тому, що й ти маєш, бо вони невинні в твоїм нещастю“.

27. мая 1923.

Одна з присутніх пань просить маню Донн, що вона хотіла говорити до Брайт Стар . На се вже відзвивається Брайт Стар і каже: "Ти хочеш говорити за свій будинок" ? "Так", відповідає ся жінка. "Я чула, як ти говорила до своєї знакомої про мене вчера вечор". "Так", відповідає ся жінка, "знаєш Брайт Стар я є вдова і не годна собі дати ради сама зі своєю хатою. Я хотіла спродати її і навіть не знаю як і за кілько. Прошу тебе, поможи мені спродати". "Дуже добре" каже Брайт Стар — прибий таблицю на хаті "На продаж", а решту лиши для мене".

На другий тиждень є та сама жінка і каже, що має купця на хату, який дає 12.000 дол. і що вона робити. "Ні, не продавай хати за ту ціну, бо ти дістанеш більше" — каже Брайт Стар .

На третій раз та сама жінка є і каже до Брайт Стар : "Я маю другого купця, який дає 18.000 дол. і я думаю спродасти за сю ціну". "Ні, не продай, ти дістанеш більше".

Слідуючого дня та сама жінка говорить за свою хату і каже, що має купця на 25.000 дол. і вона думала продати, бо се дуже добра ціна. Брайт Стар далі обстоює при своїм, каже: "Ти не спішись з продажю, бо ти маєш дістати більше." На се відповідає ся жінка: "Я казала сему кущеви прийти завтра, але хотіла першо з тобою Брайт Стар говорити. Знаєш

Б С. се дуже добра ціна, і я не хотіла стратити купця". На се Б. С. каже: "Ні, се є ще добра ціна, ціну на твою хату я поставила 35.000 дол. і ти її дістанеш, тільки трохи пожди".

За два дни є знова ся сама жінка і говорить до Б. С.

що вже спродала свою хату за 33.500 дол. з привілеями брати рент через 6 місяців і самій там мешкати. Ренту місячно сей будинок приносить 225 дол. так, що робить около 35.000 дол. Ся жінка була дуже вдоволена помочию Б. С. і її сердечно дякувала за се, бо вона сама була спродала сей будинок і за пів сїї ціни. Брайт Стар каже: "Я знаю, що ти була спродала тано, але ти маєш 8 дітей, не маєш чоловіка, то тобі тепер треба богато грошей". Вона ще раз подякувала Б. С. і пані Донн і зі свого великого пожертвовання дала аж 25 дол. на бідних, які то гроші вона передала пані Донн, а ся мала передати в відповідне місце.

8. липня 1923.

Нині пополудні ми були на гробі нашого сина, де занесли китицю сіжих, білих і червоних гвоздиків. Вечером, ми обов'ятували на мітінг у пані Донн. Мій синок Олег прийшов просто до мене, сказав мені де я був і дякував мені за цвіти. Я питався, "Олег, котрі цвіти ти найлучше любиш?" "О ті червоні "деді" я дуже люблю". Говорив далі, що ходив зі мною по цвінтари, просив, щоб ми не плакали за ним, йому там дуже добре і він виріс вже на великого хлопчика, а Господь дасть нам другого і він буде просити Бога, щоб дав нам. Я питався його чи він знає, де ми вибираємося на другий тиждень? "Так, ви йдете на овочеву фарму і я поїду з вами. А що ви там будете робити так довго? Збирати ягоди?" питавсь він. "О все", відповідаю, "будемо ягоди збирати, рибу ловити, стріляти і проче". Він пощелкав мене і відійшов.

Приходить Ден до мене і говорить довший час, що Бог дає душі тіло, щоб вона носила се тіло цейний час, коли сей час мине, душа кидав тіло і вертає до свого дому, без взгляду, що ми не робилиб, душа мусить відійти. Отже він буде просити Бога, щоб Той дав мені синя щоб він виріс на чоловіка і я міг мати з него потіху і бути щасливий.

По Дені прийшла Брайт Стар і дала мені науку про безсмертність душі, але розмова моого сина і Дена мене так тронули, що я зовсім не чув, що говорила Б. С. Чув лише поодинокі слова, але не розумів змісту.

Тоді пані Донн питавася мене, чи я не прийшов питатись за очи. Відповідаю, що я нині говорив зі своєю женою, яка має

часто біль голови і що я думаю, що се від очій, тому радив її
шти до окуліста і дістати собі окуляри.

Чути сильний голос в горі над головою. "Так, так се правда, то її зір. Дістань окуляри, а жінка буде "олрайт", а відтак почав ломаною англійчиною поясняти як зір впливає на біль голови і т. д. Я питалаюсь хто се. "Се я Сновфлейк" відповідає голос. (Сновфлейк се мій контрол).

Один чоловік почав тепер оповідати, що він був вже майже сліпий, але робив се, що Б. С. казала і він має зовсім нові очи.

Одна Жидівка говорила, що вона мала екзіму через двадцять літ. Доктори нічого не могли порадити, а Б. С. сказала, що робити і ви дивіться самі, яке чисте в моєму лиці і очі, а я була вже майже сліпа.

9. липня 1923.

(Я писав до своєї мами в старім краю про ковдру в домі матери моєї жени, при сім згадував, що батько говорив зі мною і т. д. Моя мати просила, щоб я довідався про свою помершу сестру Теклю і брата Петра. По одержанню сего листа я пішов на мітінг пані Донн з п. Марк., який мав книгарню в Шикаро, а який не вірив в духи).

Одна жінка питалає мідіюм, чи не помогла вона спродати її стор. Мідіюм каже, що добре, що вона буде старатися, щоб та спродала свій стор за добру ціну. На се обзивається Б. С. і каже: тепер зле продавати, бо бізнес є в тебе дуже злий, тому ти і спродати хочеш. Але коли ти хочеш добре спродасти то ти мусиш зачекати до осені, коли бізнес поліпшиться, а тоді я тобі поможу спродасти.

Під час мітінгу пані Донн каже: "я чую голос тікль... тікль чи щось подібне". Много людей обзивається, але мідіюм каже: "ні се не для тебе. Сей дух не говорить по англійськи". Я обзываюсь. "Так се для тебе". В тій самій хвилі труба доторкнулась моого лиця. Я пытаюсь: "чи то ти Текль?" "Так, так" відповідає дух. "Ох, як я тішусь, о яка я вдоволена, що я можу говорити до тебе" і цілує в трубу, а трубою дотикається моого лица, рук, голови, плечий, ніг і говорить до мене по українськи. Та не лише мене дотикається але і пана Марк., який сидів побіч мене. Довго мене так дотикалась, так що мене се аж зворушило як моя сестра тішиться мною тепер так само, як колись і за життя. Ми любилися в краю, а коли я поїхав в Канаду, я помогав її час від часу, а відтак удержував у Львові в школі її дочку Катерину, яка покінчила укр. дівочий семинар. Сестра була

також зворушені, пізнані було по їй мові, як вона пристрасно говорила до мене. Вже другі духи говорили а моя сестра далі була коло мене і трубою дотикалась мене по всім тілі. Пан Марк. аж настрашився був сего дива. Коли сестра відійшла, тоді приходить до мене Б. С. і каже: "о як вдоволеним є сей дух, що говорив з тобою, о, як він дякує пані Донн, що вона дала її сили говорити з тобою".

На сім мітінгу був хлопець, яких 12 літ, зі сестрою, яких 18 літ. До хлопця прийшла його мати і каже: "Ох мій сину, чи се не було страшне?" "Так мамо, се дійсно було страшне", відповідають обоє разом. "Я думала", говорить далі голос, "що той віз роздусить тебе". "О мамо", обзываєсь хлопець, "Ти знаєш, що колесо я чув вже як воно притискало мою голову до каміння і я не знаю, що і як се сталося, що я нині ще живий?" "Се Брайт Стар зробила", каже мама. На се Брайт Стар мені над головою, обзываєсь. "Так брейв", се я була. Хлопець впав з воза між коні і певно колесо булоб його розмязгало, бо було вже при його голові, але в сій хвилі я була при роботі і здергала коні. Скажи людям про се, щоб вони знали, що дух годен зробити".

Моя жена говорила з Б. С. і просила її, щоб вона помогла нам продати хати і фарму. Брайт Стар каже: "Твоя одна хата стойть порожна, перше я вирентую її а опісля буду старатись спродати хати і фарму. А чому Ви не вертаєтесь до Канади, там буде лучче для Вас. Тепер Ваш бизнес (друкарня в Едм.) є виставлена на продаж, возьміть його назад і зробите успіх." Моя жена оправдувалась, що вона любить тут бути, тут тепліше і т. д. крім сего ми тут поховали нашого сина, то нам булоб жаль його лишати.

Тут приходить тато моєї жени і каже, щоб ми їхали в Канаду назад там буде нам лучше. І Сновфлейк прийшов, мій контрол і каже: "так "брейв" ідь на фарму, там буде добре, я буду з тобою. Я обзываюсь і кажу, ми збираємось на фарму, але не

до Канади, ми їдемо тут до Мічіген стейту. Тут Б. С. говорить: "Ти старий чоловіче не знаєш, що говориш. "Брейв" збираєшся на вакації на фарму овочів, яку він має над лейком, а ні до Канади і почала шуткувати зі Сновфлейка, який більше вже не обзивався.

Одна жінка питалася Брайт Стар, що вона має зробити зі своїм бізнесом, чи продати, чи держати. "Я йду і подивлюсь", відповіла Б. С. за хвильку обзивається: "Там є все добре, лише твій чоловік є здегустований сим бізнесом. Коли буде згода з партнером, то ти зробиш гроші з цим бізнесом, але якщо ти хочеш спродати його, то держи до вересня, а я тобі помогу позбутись його".

Пані Донн не була вдоволена цим і каже: "Я не можу тебе розуміти Б. С.. чому ти кажеш держати до вересня? Коли бізнес не є добрий то пощо його так довго держати. Лучше продати його і позбутись клопоту".

Брай Стар відповідає: "тут є два способи думання. Колиби ти знала так обставини, як я знаю, то ти так не говорилаб. Тепер є бізнес слабий і колиб я радила тепер його спродати, то ця жінка не дістане стільки грошей скільки вона дістане як бізнес буде добрий. А бізнес поліпшиться напевно десь з початком вересня."

Ся сама жінка питаеться Б. С., "чи партнер не є фальшивий?" "Ні", відповідає Б. С. "він є добрий і чесний лише дуже лінівий". "Се правда", потверджує ся жінка.

27. вересня 1928.

На мітінгу у пані Донн був я і моя жена. До моєї жени прийшов її батько і говорить по польськи. Моя жена питавася про маму свою в старім краю. Батько відповідає, що все гаразд і вона досить здорована. "Але тату", каже моя жена "ми одержали лист де є сказано, що мама дуже слаба, здається піде знова до шпиталю і хто знає, чи не помре". На се обзывається Брайт Стар і каже: "Ти говориш про сей лист, що ви одержали в четвер чи п'ятницю минувшого тижня? Я була там як сей лист писався. Так, мама твоя є дуже слаба і вона скоро прийде сюди до мене. Але воно буде лучше чим мучитись так як вона мучиться. Та-то може має причину не говорити так, як воно є, але мама слаба і час відходу зближається."

Побіч мене сидить жінка, яка починає тяжко сопіти і попадає в заспання. Нім попала в заспання, вона трохи нерво-во говорить щось до себе по тихо, але на се відповідає з неї сильний голос. Поздоровляє всіх і просить сю жінку, щоб вона його не відганяла. Жінка успокоїлася. Нараз починає сильний голос співати "Ніррер май Гад ту Ді". Сей надзем-ський співак співає сильним барітоном зовсім поправно, лише трохи затягає. Голос його заглушує спів 70 присутніх. Скінчили сю пісню а моя сусідка знова починає рухатись. Досі сиділа спокійно. Починається знова борба між нею а її контролом Біг' Блек Биром. Моя сусідка знова успокоїлася. Знова с'єпіває той сам барітоновий голос і затягає як і передтим. По скінчен-ні пісні сей співак з вдоволенням заявляє, що його міді бодай в съпіві не всілі його здергати і відогнати. Просить, щоб його питались о що хоче і посиались запити.

**Я ПЕРЕДАВ ГРОШІ — А ДУХ МЕНІ ПРО СЕ
СКАЗАВ.**

4. жовтня 1923.

Я купив хату і днія 3. жовтня я доплачував решту грошей за неї, то є 3.405 дол. і 25 цт. При плаченню я передав 10 дол. Люди грошей осібно не рахували, вірили, що з всієї іх сховали. По підписанню потрібних паперів, я відвіз чоловіка і жену, які продали хату, своєю карою до їх дому. Коли вертав я автомобілем домів, почало щось мені голову морочити, що я дав за багато грошей. Я відганяв сю гадку від себе, що я два рази перераховував чеки осібно, а готівку осібно і се неможливе, щоб я зробив помилку. Я навіть памягав яка була сума чеками, а яка готівкою, але гадка мене не опускала а ще більше мені докучала. Я йдучи домів, переїзджав попри офіс. Нараз щось кара почала птикати і стала перед самим офісом. Приходить мені нова гадка, йди до середини, там є старий рахунок і переглянь його, бо ти дав забогато. Коли я відчув 10 дол. се мене утвердило, що я певно передав, бо певно хтось з моїх знакомих духів пильнував як я рахував. Я лишив кару перед офісом, приходжу до середини і кажу до п. К., що я передав здається 10 дол. і треба ще перерахувати. Беру старий рахунок, рахую і знаходжу свою помилку. Говорю про се п. К. а сей каже, що шкода фатиги, тим більше, що се лише 10 дол. Я став і думаю, справді шкода клопотатись, люди взяли гроші, то як я їм докажу, що я дав більше як їм належалось. Нараз знова приходить мені гадка, їдь зараз, а гроши дістанеш назад. Думаю собі їдь, як карі щось сталося і стала, а до дому ще далеко, а тут ніч і вже пустіють улиці. Але щось мені каже йди їдь а все

буде добре. Кажу до п. К. я таки іду і думаю, що дістану своїх 10 долярів.

Починаю пускати кару, а вона гудить як би їй нічого ніколи не бракувало. Сів і поїхав. Приїзжу до людей, вони сидять і балакають. Кажу їм, що я здаєсь передав їм 10 дол. і питуюсь чи вони рахували вже гроші. Кажуть, що ні. Жена каже, що вона поставила до купи своїх 45 дол. Чоловік витягає гроші і рахуємо.. Наперед відтягаємо 45 дол. і рахуємо і здібаємо моїх 10 дол. Чоловік радо віддає мені і я тепер зовсім спокійний сідаю в кару і іду домів. В мене вже всі спали.

Рано оповідаю своїй жені, що вчера ввечір сталося. Жена каже, що се певно твій контроль тобі се сказав. Дня 4. жовтня йду до пані Донн на мітінг. Тут питуюсь одного духа, який в той час говорив до моєї сусідки, чи він не знає, хто сказав мені вчера, що я передав гроші. На се обазиваєсь Брайт Стар і каже: "то я була !Я тебе доти непокоїла, доки ти так не зробив, як я хотіла. Ти маєш діти то вони тобі згадуться". Я її гарно подякуваю.

Один питався Брайт Стар, що йому робити. Він має танселс, які починають йому докучати тепер. Чи мусить він їх витяти чи може їх вилічити як? "Так Джов" каже Б. С. їх може вилічити, вони не в злі єще.

Возьми пів склянки води, ложечку лістерини, ложечку оцту і краплю йодини. Се змішай разом і полочи горло. По випоеканню сею мішаниною, виполочи горло теплою водою. По кількох тижнях вони будуть "олрайт".

Одна жінка, яка часто ходила до пані Донн на мітінги і собі почала розвиватись на мідіум. Се сама жінка про яку я згадую попередно, що її контрол співав. Нині він вже прийшов зовсім добре, співав пісню з нами, а по скінченю пісні заявив зовсім нормально, що радо відповість на всі питання.

Одна жінка хоче знати, чи її дочка вийде зі сеї хороби

і що вона має робити. Тут дієсь цікава річ. Сей контрол, якого ім'я є Біг Блек Бир, каже: "Мері я жалую, що я тобі на се не можу відповісти, бо я на тім так добре не розуміюсь". Тоді сей Блек Бир каже: "Брате Сільверстар, прошу тебе дай відповідь і пораду для дочки Мері, бо я на тім не розуміюсь". (Сільверстар був доктором між Індіянами і вже 300 літ як помер). Сільверстар обзивається і каже, що дуже радо се зробить. По якімсь часі Сільверстар заявляє, що він оглянув її дочку і треба робити так а так, а вона поволи, але певно прийде до здоровля.

На зборах є якась Полька, що дуже слабо говорить по англійськи. Ми, котрі розуміємо полський язик, переводимо на англійськи.

Вона оповідає, що вона приїхала до Шикаго, тому два дні, зі своїм чоловіком. На стації чоловік казав її зачекати а сам пішов на улицю за папіросами і більше не вернувся. Вона не має тут нікого знакомого ні кревного, а чоловік не дав її ані цента. Вона не має що їсти, ані де жити і не знає, що сталося з її чоловіком, чи він умисне лишив її так, чи де зблудив. Ходила на поліцію, але там його нема також.

Коли вона скінчила своє оповідання заливаючись слезами, обзивається Брайт Стар і оповідає все докладно як воно сталося.

Чоловік хотів позбутись її, тому привіз її сюди, щоб в великім місті її загубити. Він втік від неї зараз другим поїздом того самого вечера і відіїхав до Філадельфії, де він знається з другою і де вони обов мешкають.

Тоді ми зложили її на житте, а деякі приобіцяли заняться нею і купити її колейовий тікет до Філадельфії.

Пані Донн питаеть Сільверстара, як чується її сестра в Огайо? Сей відповідає, що вона дуже слаба і готовиться в дорогу на другий світ. Жалував, що він мусить її таку сумну новинку сказати, але є Божа воля і так мусить бути. Виходу для неї нема, час її вже кінчиться.

Чути голос по англійськи: "Сестро Мері". На се відзвиваєсь кілька, аж одній відповідає: "Се я брат Валтер". "О як я нині тішусь, що ти прийшов до мене говорити, ти знаєш, що я спеціально приїхала сюди в твоїй справі". "Так я знаю се" відповідає Валтер і починає оповідати, що його ніхто не строїв, що того чоловіка арештовано невинно". Відтак Валтер починає оповідати, що як його жінки не було дома, він купив в фармерськім сторику пушку сардинок і хліб. Все те зів і попив водою. Того самого вечера захорував і помер. Просив, щоб вона побіхала зараз до його жени і се розповіла ї, яка дуже сумує — подав її місцевість теперішнього мешкання (я не міг зловити докладно імені місцевості) і просив, щоб конче поробити заходи, щоб увільнити невинного чоловіка. Щоб вона була певна, що се говорить ї брат Вальтер, вона питалась о ріжні докази, на що він дав її докладні відповіди і то більше чим вона хотіла. Він дуже дякував Б. С. і пані Донн, що вони дали йому нагоду говорити і вияснити свою смерть.

10. жовтня 1923.

Пані Донн виїхала на похорон своєї сестри. Пані Фені, яка також має велику мідіумістичну силу обняла провід над мітингом. Вона давала богато переказів з другого світа, говорила ще, що поодинокі духи хотіли сказати своїм знакомим. Щоб ці перекази були дані тим особам, яким духи бажали, давали різні описи зі свого життя або приключок зі щими особами, що дані особи потверджували. Починають співати побожну пісню. Нараз серед співу чути голос, що моя "міді" не вміє сеї пісні, то я буду за неї співати. Се Біг Блек Бир. Перервану пісню кінчимо, а сей дух співає незвичайно голосно і затягає. По скінченю пісні, він поздоровляє всіх і просить, щоб його питались, а він буде відповідати. Посипались питання. Він дав на всі відповіди і то дуже річево. Один ветеран питався: "Чому то так я трачу гроші на поживу а не маю користі з неї?" На се йому сей дух кладе і собі питання: "Прошу тебе, скажи мені, як довго заберає тобі часу істи твою поживу? Чи не правда се, що ти їсиш заскора, як би хто за тобою гонив. Возьми більше часу на іду, добре розтирай, а не будеш мати жадного клопоту зі своїм жолудком". Ветеран признається, що він дуже скоро їсть. Тут обзивається другий знаний дух "Сілверстар" і додає, щоб він перед сніданком пив ćекленку або дві теплої води. Перший дух дякує Сілверстарови за пораду. Я пытаюсь сего первого духа, що говорив до ветерана, яке його ім'я. Відповідає "Біг Блек Бир". (Великий чорний медвід). Сей Біг Блек Бир оповідає нам, що над його мідію висять чорні хмари і починає плакати. На салі тишина. Переплакавшись трохи каже, що він робив, що було в його силі але така Божа воля і муж його мідію мусить померти і то дуже скоро. Просить нас, щоби ми сего не го-

ворили його мідіюм, бо її серце і так крається зі жалю. Йому здається, що вона не знає, що конець її мужа є такий близький. Блек Бир питався тоді Сілверстара: "Правда, що моя мідіюм не знає про се?" На се Сілверстар здорово відповідає "Ні!" Блек Бир заявляє, що йому тепер лекше приходити через свою мідіюм, а се поміг йому добрий великий хлопець, Сілверстар і дякує йому за се. Сілверстар відповідає, що він радо помогає кожному. Тепер звертаються зі запитом до Сілверстара. Він здоровезним голосом відповідає все. Питаюсь його, як мій жолудок? По хвилі часу каже, що є лучший як був. Моя жена питавась його, чи я мушу мати операцію на жолудок. На се як криче "Ні", то я аж підскок на кріслі. Дальше додав, щоб я на сніданнє пив богато теплої води а все буде "олрайт".

Я питаюсь його чи там вже є дух священика, якого в неділю забила жінка. Відповідь "Ні". Кладу друге питання, що дістала ся жінка за замордованнє цього священика? Відповідає: "Я не можу казати"? (7 жовтня, в неділю рано пані Струтинська, жена греко-кат. священика застрілила о. Стецюка під час своєї сповіди в церкві в Шикаго).

Пані Фені, каже, що бачить ероплян завішений на дереві, а жінка, що летів ним впав до ями, вибитої гранатом і там ранений погиб з голоду. Обаивається кілька осіб, що їх знакомі чи кревні, які були летунами під час війни в Європі згинули на війні, але як, вони й досі не знають. Пані Фені описує далі як виглядав цей жінка, дає подрібний його опис. Одна жінка обзивається, чи се не буде брат моого мужа? Я бачу букву "Л" перед тобою, каже п. Фені. "Се буква, якою починається мое ім'я", відповідає ся жінка. "Але я бачу другий ероплян, який розлітається на куски, каже пані Фені. "Летун був розшарпаний на дрібнеченькі кавальчики. Він подібний до першого жінки. Чи се не браття були оба?" "Так" відповідає жінка, "оба брати пішли до Франції, служили при ероплянах і ми чутки не маємо про них". Пані Фені каже: "вони оба усміхаються до

тебе і кажуть, що вони все з тобою і тобі стараються помочи. Чекай вони показують мені якісь важні папери, що ти дістанеш до підпису. Зі сими паперами я бачу богато грошей. Чи ти знаєш, чи сподієшся яких паперів до підпису?“ питав пані Фені. ”Ні, я нічого не знаю, ані не маю нічого такого, щоб могло принести які гроші через продаж“. Тут обзывається Біг Блек Бир: ”А ти не памятаєш про сих 400 акрів землі, які твій батько купив колись на Вестах“. ”О, вс, вс, я пригадую собі, що батько купив був колись далеко на захід 400 акрів землі, але я не думаю, чи ся земля що варта, се самі пустарі, до нічого не пригожі. Се буде більше як 20 літ, воно цілком мені втікло з пам'яті, тим більше, що ся земля без якоїнебудь вартості“. На се Блек Бир говорить: ”Сі папери прийдуть до тебе до підпису за сю землю на Вестах, ти тідпишиш і дістанеш богато грошей“. ”А скілько я дістану за ню?“ питав та жінка. Блек Бир відповідає: ”Моя дорога, я ще так далеко не поступив, щоб тобі міг сказати се“.

На сім мітінгу стався цікавий випадок. Коли публика клала питання ”Сілверстарови“, поставив я йому одно питання, Чому треба темноти, щоб дух міг прийти і розмовляти? На се Сілверстар відповів, що йому темноти зовсім не треба, що він годен так само при світлі контролювати свою мідію як і в темноті. Духи менше розвинені потребують темноти, бо вони не мають ще стільки сили, щоб силою самої мідію могли прийти. Коли є світло людські думки є розстроєні, а для концентрації думок потрібно сили других, а не лише самої мідію. Тоді я піддав гадку, щоб засвітити світло і так при світлі кінчити мітінг. Засвічено світло. Пані Лейн, через яку приходить Сілверстар сидла на ліво від мене на третім кріслі. Я питав: ”Сілверстар чи ти є тут?“ На се Сілверстар немов обурений на мій сумнів, як не крикне: ”Так! я є тут“ Ми всі звернули свої очі на паню Лейн. Починаються знова ріжні запити. Сілверстар тим самим здоровим мужеським голосом відповідає на

сі питання через паню Лейн. Голос виходить з уст пані Лейн але зовсім відмінний від її голосу. Я питуюсь паню Лейн чи вона відчуває присутність її контрола. Вона каже, що колись так, але тепер ні. Вона відчуває, що хтось уживає її говорячі органи і то зовсім без її волі, значить, що її органи махінально говорять і то нераз про такі справи, про які вона не має найменшого поняття.

При сім її голос а голос її контрола цілком відмінний. Її голос тіжний, жіночий, а Сілверстара сильний мужеський. Так через пів години ми балакали зі Сілверстаром і студіювали цей цікавий феномен. Я питуюсь чи є Біг Блек Бір ще тут. Сілверстар відповідає, що є, але він мусить усипляти свою мідіюм, щоб міг говорити.

Він заявив, що час замикати мітінг, бо присутні вже умучені, поздоровив всіх і відійшов.

11 жовтня 1923 р.

Чути в горі понад головами пригарний спів в неанглійськім язиці. Поза моїми плечима сидить старший мушчина з женичиною. Мушчина говорить по англійськи, що він думає, що то їх дочка співає Маргарета. Спів кінчиться і чути сильний жіночий голос — "О тату й мамо як я люблю сю пісню співати". По кількох запитах приватного характеру по англійськи, переходить дух в розмову якимсь іншим язиком. Говорять і сміються всі троє.

Відтак сей дух далі говорить по англійськи, що пані Донн не має нині богато сили, тому вона прийшла, щоб її помочи на сім мітінгі. (Пані Донн вернула з похорону своєї сестри).

Пані Донн каже, що бачить дві букви перед собою "Г" і "Л".

"Чи не буде се мій тато" — обавяється одна женичина.

"Так, се твій тато, він усміхнений вже стоять коло тебе" — каже пані Донн.

Тато починає говорити до своєї дочки і жалує, що він від початку мітінгі старається говорити з нею, але тут так є богато духів, що він не мав нагоди аж тепер.

Починається балачка про домашні справи.

По скінченню розмови чути новий голос: "Я бажавби сказати всім людям, колиб я лише мав настільки сили. Я був католик за життя а моя сестра була протестантка. Ми часто обосварилися за релігію. Я хвалив свою а вона свою. Чи не правда сестро? О, який я був дурак тоді. О, колиб я лише міг всім сказати і щоб вони могли мене зрозуміти". Починає розмовляти зі сестрою про свої спори з нею.

Чую голос "Белгей — Белгей" — я обзываюсь. "О, то ти", каже пані Донн, "я тебе добре знаю але не знала як ти називаєшся". (Чую сильний голос над головою).

"Галов Белгай, як ся маєш. Дивись, що ти робиш, дивись як ти пишеш одно по другім, чи ти не вмієш писати просто. Ти не забудь подати, що ти се писав в пивниці де було темно" і починає сміятись.

Я питую хто се? "Ти не пізнаєш мене, се Сновфлейк. "А де ти був так довго, що не прийшов до мене говорити" — пишаюсь. "Я все був з тобою, я був вчера в тебе в хаті як ти писав книжку. Ти пишеш книжку лише нє пиши гарно але праправдиво".

Я питуюсь його, чи я дуже пишу одно по другім і чи я буду міг відчитати в дома се, що я тут написав. "Ти пишеш дуже зло, що три рази одно по другім і дуже криво, богато з того не відчитаєш. Твоя жена чуєсь лучше і вона буде "олрайт". Єщє щось говорив, але зараз почав сміятись і відійшов.

(Я мав грубий папір і на нім робив записи, що діялось на мітінгу. Сей папір і оловець я витяг з кишені як вже було світло загашене, то ніхто не зізнав, що я робив. Дійсно я так криво писав і одно по другім щой половини не міг відчитати зі свого писання на потемки. От і чому нинішній звіт такий короткий).

18 жовтня 1923 р.

Нині був цікавий випадок. Я сиджу зі женою в кружку. Жена звертає мені увагу, що надходить та жінка, через яку приходить Біг Блек Бир. Вона розібралась з ковта і капелюха, сідає напроти нас. Мітінг має зачатись о 2-й годині, тепер є друга за десять мінут. Нараз ся жінка напроти нас чогось занепокоєна, починає нервово рухатись на кріслі. Зігнула голову і рукою махаючи поперед уста, говорить напів тихо, напів перелякано "дай мені спокій, дай мені спокій" Починається випростовувати на кріслі і чути голос: "Я хотів сказати, що нині є уродини пані Донн, але моя мідіюм не хоче мені позволяти, то я прийду пізніше. Нехай Бог благословить всіх". Другі просять, щоб вона не відпихала свого контрола нехай говорить коли сего бажає. Жінка успокоюється замикає очі а з її уст починає знова виходити сильний голос її контрола. Далі говорить про уродини пані Донн, бажає її якнайдовшого життя, щоб вона далі могла працювати для правди і помочи потребуючим. Просить нас, щоб ми сказали його мідіюм, щоб вона не відганає його, бо він радий помочи і порадити всім. Відтак кличе паню Фені і каже, що тіло того чоловіка буде знайдене, воно є в каналі. Убитий не був добрым чоловіком і його убито як він ішав зі своєї фабрики до дому. Пані Фені дякує Блек Бир-ові за се, а сей поздоровивши всіх, опустив свою мідіюм. Ся жінка пробуджується, кров ударяє в її лицез і груди і вона починає вже сміятись. Се вже друга нагода, що я чув духа при світлі.

О другій точно гаситься світло. Приходить Ден, контрол пані Донн, дає гарну промову з нагоди іменин пані Донн і бажає її всего найкрасшого. Бесіда була чудова. Нараз чути другий сильний голос і каже ломаною англійщиною: "Я не годен

так гарно говорити як Ден, але я думаю так само“. Питаємось хто се, каже, що він є Індіан і контрол одного мушчини і подає своє імя.

Починають молитись і співати. Один мушчина звертає нашу увагу на ясне світло, яке росте коло вікна. Я дивлюсь в згадане місце. Світло фільтово-ясне поволі збільшується і зближується до столика, блідне і пшезас. За хвилину робиться ще більше і знова приходить до середини кружка, де блідне і зникає. Деякі звертають увагу, що зі сего світла будуть постать жінчини з витягненими руками. Пані Донн каже, що з форми, яка збудувалась пізнає свою сестру, яка лише тиждень як померла і яка також була мідіюм. Я постаті не бачу, але бачу ясне світло оточене немов хмарами. Се світло бачив я через довший час, яке опісля зовсім зникло.

Пані Фені питаеться Брайт Стар чи сего чоловіка убито, чи він де скрився. (В понеділок десь пізь властитель фабрики, який мешкав в сусістві пані Фені. Він лишив четверо дрібних дітей і жену, яка зі сего розхорувалась і змирає). По кількох хвилях Брайт Стар заявляє, що тіло буде знайдене, вона о се постарається. Його убито і кинено до каналу. Де воно знаходитьться тепер, вона відшукає і вкаже пані Фені. Пані Фені сим дуже вдоволена і каже, що вона дасть до газети і розтрубить по цілій світі, що Б. С. знайшла тіло її сусіда. Пані Фені заявляє, що жінчина успокоїлася як би побачила хоть тіло свого мужа. Колиб тіла не знайдено, то вона бойтися, що ся жінка або життя стратить або зіде з розуму.

22 жовтня 1923 р.

Нині є богато людей на мітінгу. Придверниця мало що і мене не відправила з браку місця. Покрутила головою, пішла і принесла звідкись для мене кріс. Я сів далеко від середини аж в четверте коло. Всіх людей було поверх сотки.

Пані Донн оповідає, що як раз тепер є похорон одної пані, яка часто приходила на мітінг і вже сама розвивалась на мідіум. Минувшого тижня вона була тут. Падав дощ і вона хотіла ждати на своїх знакомих які приходили по ню, бо вона добре не довиджуvalа, сіла на стріткару і поїхала. Коли висідала, поховнулась і так нещасно зварилась головою до каміння, що померла і як раз є тепер похорон.

Коли пані Донн скінчила сю сумну вістку, чути голос посеред салі. "Так тепер там відбуваються мої похорони, а я прийшла сюди до пані Донн і до 'своїх знакомих'". Поздоровила всіх, сказала дещо про чудовий духовий світ і відійшла.

Одна жінка питалась своєї бабки, що є з її внучкою. Вона мала вже кількох докторів і виглядає, що вони не знають, що се за хороба. Мені виглядає як сплячка. На се обзивається пані Донн і каже: "Ти лучше запитайся Б. С. вона лучше тобі скаже, бо бабка на таких річах може і не розумієсь. Пані Донн кличе Б. С. Та обзивається і каже: "Добре я піду подивлюсь і тобі 'скажу, що є їй внучці". За хвилю вертає і каже, що се досить серйозна справа. Цілий клопіт то кров і серце. Кров є за густа ледво що сунеться в жилах а серце мало-шо рухається. Я зроблю все, що можу зі своєї сторони а ти обкладай її тіло рушником замоченим в теплу воду, до якої додай гіркої солі. Се змягчить жили і зрідить кров".

На се обзываєсь Біг Блек Бир, перепрашає Б. С. за вмішанє і додає: "Крім сего треба натирати члени тіла від серця в долину, що стягне кров зі серця. противно серце може пукнути гді натиску, бо воно дуже слабе". Ще двом другим жінкам пояснив, що робити з їх хоробами. Ще раз перепросив Б. С. і просив її, щоб вона помогла його мідіком, бо він її не може сказати, бо він тоді лише приходить, коли вона засипляє, то є, попадає в тренс.

Один мушчина, до якого говорила його мати, просить Б. С., щоб ся була так добра і сказала, що є з його хлощем. Хлопець в спаню довго до себе говорить, що його дуже мучить, бо як рано пробудиться, то ледви з ліжка злізе. Питається Б. С. чи се не злий дух опанував його чи що. На се Б. С. каже: "ні, ні, се нервовість хлопця. Нехай хлопець йде скорше спати а перед спаннем нехай випе склянку теплого молота, а се успокоїть де-до нерви і він буде мати спокійне спаннє.

Брайт Стар звертаєсь до сусідки сеї жінчини і каже: "Я бачила як тебе молодий мушчина цілував! Хто се був?" "Се мій чоловік", відповідає ся молода жінчина, "я прийшла просити тебе Б. С., щоб ти помогла йому в бізнесі". "Так я йому поможу, але ти скажи йому, щоб він з тими хлотцями не волочився, що колись, бо він дві роботі не гден робити, нехай пильнує свій бізнес, тимбільше він жонатий, то повинен остаткуватись. Скажи йому се, що я се казала. Далі скажи йому, щоб він оглянув задне коло в своїм троці, бо там є пукла вісь і він буде мати злий випадок, коли не направить осі. Чи ти чула все? Не забудь, що я казала. Нехай тебе Бог благословить".

Чути сильнний голос в горі. "Мене розтерли колійові колеса, але я щасливий, бо моя душа живе". Обзывається много осіб. Дух приходить до своєї жени і балакають дуже по тихо, мали якийсь секрет. Час-від-часу чути було лише сміх вмершого або живого.

Якась жінчина питается Б. С., що є її чоловікови, що він від-

чуває біль в жолудку і в голові, чи се не рак. "Ні, каже В. С. "се катар жолудка. Скажи свому чоловікови пити рано і ввечір склянку теплої води зі солию, се вичистить і скріпить жодумок і цілий систем".

25 жовтня 1923 р.

Нині Біг' Блек Бир знова говорив при свіtlі і то нім єще мітінг' розпочався. Я сидів зі своєю женою в другім колі, коли завважав жінчину, через яку говорить Блек Бир. Вона що лише надійшла і розбиралась з капелюха і ковта. Я зробив замітку до жени і нашої сусідки, що йде Блек Бир. Ся жінчина сіла в перше коло попри нас. Придивляюсь її я завважав, що вона починає глибоко віддихати і очима скоро кліпати. Я кажу до своєї жени — слухай зараз Блек Бир буде говорити. Коли моя жена хотіла мені щось сказати, чути голос Блек Бира. Поздоровив всіх і почав оповідати в кого він був і що видів. Давав ради 'слабим', що їсти і як робити, щоб бути здоровим. Говорив около 5 мінут, кликав Сільверстара і інших контролів. Опісля заявив, що прийде ще раз, коли будуть співати і відійшов. Жінка ся прибудила і зовсім не знала, що діялось кругом неї. Коли загашено 'світло і співано пісні, не чути було Блек Бира. По скінченю пісень прийшов Блек Бир і жалував, що не міг співати, бо говорячи передтим ушкодив трохи горло свої мідіюм, але вона буде "олрайт".

Коли єще було світло одна моя сусідка, що 'сиділа цередінною, показувала мені свою фотографію а кругом неї цілком виразних чотири лиць духов. Одно лице, вона говорила, є моєї мами але тих трох я не пізнаю.

По загашенню світла прийшла її мама і розмовляла з нею. Ся жінчина почала питатись мами хто є сі лиця на фотографії, бо вона пізнала свою маму а других не пізнає. Тоді мама заявила, що сей хлопець на право се її брат, який помер єще нім вона народилась, другий в горі, се бабка а третє лице се її знакома приятелька, яка живе в нею на другім світі.

Коли говорено на мітінгу про се, що богато є людей, які абсолютно не вірять, що мож з духами розмовляти, але навіть не вірять, чи є яке житте по смерті людини, тоді моя сусідка з якою говорила мама перед хвилею, каже ї моя мама називала мене варияткою, божевільною, а тещер я розмовляю зі своєю мамою що рана о 9-ій годині. На се чути голос в горі "Так, я так говорила, але я не розуміла що говорила. Тому не погорджуйте тими, що так говорять і не посуджуйте, бо на світі буде велика зміна, двері втвираються і люди зобачать самі своїми очима".

Пані Донн обзивається: "чи то ти держала мою руку, коли твоя мама говорила?" "Ні, відповідає моя сусідка, я свої руки тримаю зложені на колінах, як до молитви. Се певно була рука моєї матері, вона часто держить мене рано, коли з нею балакаю". "О май Гад", каже пані Донн, "я думала, що то твоя, а я так її стискала — о май, май, а то була твоєї мами".

Прийшов тато моєї жени і говорив, що мама єще жив але потребує більше грошей.

Ден дав чудовий виклад про житте, говорив 8 до 10 мінут. Я не міг записати, бо перенятій був чудовим змістом.

Пані Донн оповідала про одну нашу знакому, яка часто приходила на наш мітінг, що вона стрінулась з випадком і вже перенеслась на другий світ. Я знав її. Вона висідала зі стріткари і її переїхав автомобіль. Одні говорили, казала пані Донн, що її вбито тоді як вона їхала сюди на мітінг. На се обзываєсь друга жінка і каже, що вона знає, що ся убита їхала до своєї приятельки, яка була хора і там переїхав її автомобіль.

Чути голос в горі через трубу: "Я Смітбергер, так воно було, як ти оповідаєш, я їхала до знакомої, падав дощ. Я мала парасоль і була ним закрита, коли висідала зі стріткари. Автомобіль вдарив і тягнув мене з пів бльока, нім став, але я була вже на сій стороні. Я спішусь до своєї знакомої, вона дуже хора і потребує моєї помочи і по дорозі вступила відвідіти своїх зна-

комих. О, яка я вдоволена, що я можу бути тут разом з вами.
Будьте здорові і ти пані Донц“.

Се зробило на нас велике вражінне, бо вона була ще ми-
нувшого четверга з нами на землі, а нині вже балакає до нас
з другої сторони.

Одна жінка питася Б. С. чи вона зробила добрий ін-
вестмент купуючи шери. На се Б. С. заявляє її, що вона стра-
тить всі гроші. Б. С. радила її піти і відобрести свої гроші за ше-
ри і то сей час, бо завтра буде запізно.

МІЙ БАТЬКО ПРИХОДИТЬ ДО МЕНЕ ДО ПОКОЮ.

Було се дня 27 жовтня між 4 а 5-ою годиною рано. Я був в ліжку. Щось почало мене лоскотати в горлі і я прибудився. Се лоскотання було досить неприємне і я кашляннем хотів по-збутись його. Се кашляння було досить довге так, що воно збудило і мою жену. На дворі почало зоріти і в покою було вже на пів ясно.

Лоскотання почало мене опускати і я втихомирився. Нараз чую ноги починають мені немов терпнути і деревіти. Прийшла мені гадка, що я мусів перестудитись, тому лоскотало мене в горлі а тепер відчуваю судорож в ногах. Коли лише проминула ся гадка, а тут вже не лише ноги, але і ціле тіло почало дрожати і терпнути. Віддих збільшився, серце почалось бити сильнійше а голова немов задубіла. Я попав в легкий тренс. Ціле тіло напів зіштовніло але свідомість не опустила мене. Чую повільний тяжкий хід, який зближається до мої спальні з першого покою. Я питаясь: "То Ви мамо?" I рівночасно чую, що хтось кладе свою руку на мое праве рамя, притискає мені рамя, яке від тягару подається в подушку і чую голас коло правого уха: "Ні, Миханю, се тато." Очі мої хоті замкнені бачать лице моого батька, яке було фосфорово-ясне і яке зближалось до моого ліця, до поцілунка. Я легко перелякався, мороз перебіг по моїм тілі. Всій самій хвилі зникав лице зперед моїх очей, тягар з правого рамени уступав і від голови до стіл приходжу назад до нормального стану і чую чим раз слабші кроки відходячого. Я сів на ліжко, гляджу кругом нема вже нікого. Моя жена здоровово спить і я буджу її і оповідаю, що я чув і кого бачив. Жена слухає мене з заінтересованнем і каже: "О, яке чудове

світло я бачу оттут над твоєю головою“. Я гляджу, але нічо не бачу. Тоді жена оповідає мені, що вона кожного ранку, коли вона молиться, бачить чудові світла а вчера рано бачила нашого сина Олеся і свою бабку.

Я дуже вдоволений, подякував Богови, що він дає мені силу видіти і чути дорогих гостей з другого світа, обернувшись і здоровово заснув.

Голос батька я чув на мітінгу в пані Донн, де розмовляв з батьком, кілька разів. Але видіти його я не бачив. Се перший раз. Я вірю, що всемогучий Сотворитель дасть мені сей дар, видіти більше моїх любих з другої сторони чого прагне моя душа. Се дасть мені сили сказати і переконати других, що душа наша є вічна. Що життя поза гробом є красше чим чоловік собі може уявити чи представити. Що сполука між сим а другим життям є і що кождий може о сім самий переконатись, коли живе по божому закону і хоче сего дару той дастесь йому.

1 падолиста 1923 р.

Одна жінщина оповідала, що в її сусідстві мати трох дітей зійшла з розуму. Її забрано до закладу варіятів, а муж раздав діти другим на виховання. Вона хотіла запитатись Брайт Стар, чи не було добре взяти найстаршого хлопця сеї нещасливої родини, який є того самого майже віку, що її померший син.

На се обзвивась Сілверстар і каже, що се буде дуже добре для неї, яка чується тепер самітною і її буде веселіше. Крім сего, се буде добре діло, бо сей хлопчина буде в добрім домі і близше свого тата.

Тепер обзвивась померший син сеї жінчини і каже: "Мамо я тебе прошу дуже, возьми його, я буду чутись щасливим. Він був мій товариш і тобі буде здаватись, що то я. Дай йому всі речі які я мав, нехай він бавиться ними, а я буду всегда при нім і коло тебе. Я впливу на тебе, що буде здаватись тобі, що то я самий." Мама приобіцяла, що так зробить.

Відтак говорила про сю справу і Бр. Стар майже те саме, що говорив Сілверстар.

До моєї сусідки говорила Брайт Стар про дитину. Я скористав з нагоди і поспітав її, хто се був вчера ввечір, що калатав фляшниками, коли я писав. На се обзвивась Сновфлейк і каже, що то він. Я відповідаю, що я так думав, але хочу бути певним. "Так, так, то я "брейв". "А чому ти не калатав тоді, як я приглядалась і пильнувала їх?" питався моя жена. "О, я хотів, але не міг, бо ви обов'ятували дуже напружені і я не міг дістати сили з вас". Я кажу: "Ти любиш таку роботу, се подібна до тої, що ти носив колись". "Так, так брейв" я люблю пап'єрки".

(Се було так, я був занятий писаннем сеї книжки. Я сидів в їdalні при столі і тут був занятий писаннем. Жена була в тойдєті, збиралась їхати зі мною до фотографії. Діти були в кухні і там бавились.

На машині від шиття стояло два малих тарелів, на яких були дрібненькі ґерданеві пацьорки. Були на них повні і порожні маленькі флящинки, в яких купується сі пацьорки. Моя жена робила ґердан пацьорковий і принесла сі флящинки і пацьорки до їdalні, щоб діти не порозкидали.

Коли я був занятий писаннем, почув калатання флящинками, але не звертав на се уваги. Коли почув я сильнійше калатання і довше, я встав, прийшов близько до сих тарелів і заважав, що вони рухаються. Я кличу жену до їdalні і кажу: "Ходи сюди тут Сновфлейк х че помішати тобі пацьорки". Жена прийшла але флящинки більше не рухались. Вона відійшла, а флящинки почали знова рухатись і калатати. Вони калатали єще якийсь час, але я писав і не звертав більше уваги на се, рішив запитатись духів на другий день, куди я йшов на мітінг. Ну і довідався.

Далі пытаюсь Сновфлейка, чи він не знає, що я бачив тата в своїй хаті? "Так", відповідає Сновфлейк, я не лише знаю, але самий був там з ним. Твій тато не знає ще як брати силу, щоб говорити, то я помогав йому при говоренню і показувавуюся тобі. Другий раз ти не лякайся, то ми будемо могли довше з тобою розмовляти".

5 падолиста 1923.

Пані Нокелс“, говорить Бр. Стар, ”я була вчера ввечір в тебе в хаті на твоїм мітінгі, я гримала об стіл скільки мала сили, щоб ти почула мене. Пані Нокелс, ти знаєш, що я мала там богато роботи“. ”Що такого“ питався ся пані. ”Там в тебе так богато зібралось було злих духів, щоб повиганяти їх звідти, то була неякабудь робота. Але я собі з ними скоро дала раду. Одна особа, що приходить до тебе на мітінг не є добра і вона приводить зі собою богато злих духів. Ти не приймай її а будеш мати гарніокази і скоро розвинешся на мідіюм.“ Брайт Стар описала тоді ту особу, а жінка заявила, що знає вже хто се.

Одна жінка на попередніх мітінгах питалась Брайт Стар про свої шери чи вони добрі. Тоді Б. С. сказала її, що той брокер злий чоловік і вона стратить всі гроші, які вложила в ті шери.

Нині та жінка говорила, що сей брокер натягнув більше людий і тепер втік. Вона хотіла знати від Б. С. чи його поліція пійме і де він тепер є. Брайт Стар заявила, що сей чоловік є в Ст. Люїс і вона заведе туди поліцію до него і поставить його там, де йому належиться — до криміналу.

Пані Донн говорить, що бачить духа, жінчину убрану в чорну суконку, зі шалем кругом голови а в руках держить коронку до молитви. Вона є тонка і ходила часто до церкви молитись. Вона йде від мене на право до тої жінки, що сидить там коло стовпа“. ”Чи то не до мене“, обзвивається жінщина з вказаного місця“. ”Ні, се до твої сусідки на ліво“, відповідає пані Донн. ”О то моя мама“, обзвивається друга, ”вона молилася в день і вночі, вона майже не випускала тих корунок зі своїх рук“, додає ся жінщина. ”Так моя донько, се мама“, чутти досить

сильний голос, "не гризись, хлопець буде здоров, йому вже трохи легше. "О, мамо, мамо, коли він прийде назад до дому, я не годна жити без него". "Не гризись моя люба, він так скоро не верне ще, але він буде "олрайт", я є все коло него і помагаю йому як можу. Се, що робилось йому на мозку, вже нема майже знаку по сім і він потрохи вертає до розуму. Не гризись а моли Бога, щоб дав йому здоровля, я буду просити Бога разом з тобою". Ся жінка пояснила, що вона виховала 8-ро дітей, всі здорові а наймолодший хлопець почав тратити розум і скаржиться на біль голови. Його забрали до закладу.

Чути голос — "Джордж — Джордж — я хочу говорити до Джорджа". Обзываються всі присутні Джорджі, але голос відповідає, — ні — і ні. В куті на ліво від мене обзывається один "може то до мене". "Так, так, се до тебе — я приятель твого брата Генрі — поздорови його від мене і скажи, що я дуже тішився, як би я міг говорити до него. О, чи ти знаєш який я вже був розчарований. Я не знат, що робити, коли ти не обзываєшся. Я думав, що і нині не буду міг говорити до тебе. Ти знаєш, як тут тяжко дістати нагоду говорити? Тут тисячі духів чекають на нагоду і з нічим мусять відійти. Поздорови брата і скажи, що Генрі є всегда коло него і я йому поможу як лише буду міг". Висказав ще своє вдоволення і поставив трубу на столик.

"Нелсон, що сталося, що ти так сильно держиш свою сусідку за руки", питаетсь Б. С. одної знакомої. "О се нічо Б. С. я держу її за руки, щоб вона не боялась, вона прийшла сюди нині перший раз. Слухай Б. С. чи не могла б ти привести до неї її знакомих". "Слухай сква" каже Б. С., якщо вона боїться сидіти і слухати, то що буде як її знакомі піchnуть говорити до неї. Її знакомі є тут, але я не розумію, що вони говорять, вони так богато говорять а я нічо не розумію їх." "Вони говорять по італійськи" відповідає Нелсон.

"Я бачу дивну річ тут", говорить пані Донн. Знаєте ви, що я бачу? Тут на столику лежить жінчина, доктори виймають

Її жолудок, отвірають його, знаходять рака, складають його назад де був і я чую голос "я так померла, се була причина моєї смерті".

"О се моя мама", обзвавась один чоловік. Мама приходить і говорить зі сином, але від мене було за далеко, щоб чути зміст відповіди мами — чути лише питання сина.

Чути голос в горі — моліться за Марту, моліться за Марту, я відобрала собі життя". "Хто то, питав пані Дони. "Се Гала". Гала відповідає дрожачим голосом. "То ти пані Гала", обзвиваєсь нараз дві жінки, що сиділи в куті. "Так, мої любі доньки. Моліться за мене, щоб моя кара якнайскорше скінчилася". "Мамо люба, а чому ти зробила се?" говорить одна. "О, я сама не знаю, що і як се стало?" відповідає голос. "Знаєш мамо, як тяжко нам було пережити се. Ти памятаєш, що сталось, як я прийшла до дому і застала повну кімнату газу, а тебе неживу на підлозі. О, що за тяжкий хрест се був для нас." Тут мішається Б. С. і каже, що їх мама вже виходить з темноти, але вони нехай просять Бога, щоб Він увільнив їх маму якнайскорше цілком а вона поможе їм і своєю прозьбою. Доньки пояснюють, що минувшого місяця минуло вже 20 літ, як сей випадок стався.

Чути голос: "Розі прийми його назад, прийми його назад". "Чи то ти моя мамо?" питавась одна жінка. "Так, так, Розі", се я. О прошу тебе прийми, кін добрий хлопець. "Мамо, ти знаєш як довго вже як він мене покинув, я не знаю як я годна жити з ним тепер", протестує донька. "О, моя донько, забудь за все він буде добрий тепер, прошу прийми його" і поцілувала так сильно, що аж гомін відбився об стелю.

Тепер був цікавий випадок: Молодий чоловік, що сидів по противній стороні від мене, кличе Брайт Стар. Вона приходить а він питавась: "Брайт Стар скажи мені, чи мої клопоти коли скінчаться вже раз?" "Молись до Бога с поміч а тоді і я тобі помогу. Ти знаєш, що я тобі богато помогла" "Се так, я знаю

се Б. С., але чому се так, чому один клопіт паде на мою голову за другим, що се за причина?“ ”Се твоя вдача, твій темперамент“, відповідає Б. С. Тут мішається Ден і каже: ”Мій хлопче йди що неділі до церкви, молись до Бога а Бог буде ласкавий для тебе“. ”Чи думаєш, що се поможе Дені?“ питаеть з недовір'ям сей. ”Так воно поможе“ відповідає Дені, ”коли ти будеш частійше до церкви ходив, будеш мав менше часу до збуття на злі діла. Ти знаєш, що моя нинішня наука була спеціально до тебе?“ Так Дені, я розумів її“. ”Ти знаєш, що я був там з тобою в церкві, як ти сповідався, я чув, що тобі піп говорив, що все нещастє, яке спадає на тебе, се винні спіритисти. Ні мій хлопче, не спіритисти винні, а ти самий, твоє виховання і твоє оточення. Проси Бога, щоб дав тобі сили змінити се все, а воно буде все інакше“. Закінчив Дені досить розігрітий. ”Але слухай Дені“ не подаєсь питаячий, ”Ти знаєш моя одна жена зваріювала, тому два тижні друга покинула мене, а минувшої суботи я стратив роботу, а не дбаю за роботу, я життє можу зробити хочби на картах, але я хотівби знати чому воно все те вчепилось мене, власне мене? Чи я ніколи не позбудусь тих клопотів, се я хочу знати Дені?“ ”Ти мусиш мати силу в собі перенести се все бо то наслідки твого минувшого життя. Зміни життя, збільши свою віру в Бога, а Бог є ласкавий. Як дає він тобі нещастє, проси Його о силу перенести його“, закінчив Ден.

Хто знає, як би се було ще довго протягалось, коли був не дався чути переразливий свист, раз і другий, а відтак нахликування за пском. Все затихло, кождий напружився. Щось подібного ще досі я не чув. Дався чути голос: ”Пес був причиною мої смерті“. Через якийсь час знова тишина. Пані Донн питаеть, як се було, що пес спричинив твою смерть.“ ”О, він застрілив мене“, була відповідь. Моя цікавість ще більше зросла. ”То ти Алберт“, питаеть одна молода жінка. ”Так, так сестро, се я. Сестро скажи мамі, нехай не плаче, мені добре тут, я щасливий. Скажи мамі, що ніхто мене не забив, не-

хай не шукає за збійником, се був випадок. Ти знаєш я пішов зі своїм псом на полювання вивірок. Пес побачив заяць і побіг за ним, а тим часом я завважав вивірку, як скакала по дереві. Я почав свистати на пса і накликувати за ним. Він прибіг до мене, скочив на мене з радості а стрільба вищалила мені просто в голову. Мені закрутилось в голові і я впав неживий. Проси маму нехай не гризесь, я є все коло неї, мені добре лише нехай вона так не розбивається за мною“.

Сестра розплакалась і оповіла крізь слези, що її брат пішов на полювання з псом і не вернувся. Аж на другий день мама знайшла його неживого в лісі і пса, який сидів скулений коло зимного тіла брата. Мама припускала, що хтось його застрілив і почала доходження. О яке се страшне — пес застрілив його — моркотіла сестра.

Пані Донн каже: "Хто тут є, що має перстень, який належав до духа? Сей перстень був украджений одною особою і даний іншій". Ніхто не обзивається — ніхто видко не має охоти публично сповідатись. Пані Донн починає поясняти, що тут нема нічого алого в сім, если хтось дістав перстень від другої особи і не знає звідки ся особа взяла його. Набирають вже більшої відваги і тут то там обзываються, що я дісталася перстень, але звідки він, я не знаю. Але пані Донн звертається тоді і каже, нехай та молода жінка в окулярах обізвесь, що сидить третя на ліво від старшого мушені коло вікна. "Так пані Донн, я маю перстень, який дав мені мій любовник". "Се є перстень сего духа, що тут стоїть передімною, говорить пані Донн. Ся молода жінка починає оправдуватись, але пані Донн її перериває, що се нічо, се нічо. Дух сей починає говорити до неї, але вона заявляє, що вона не розуміє сеї бесіди. Близші, що чули голос кажуть, що дух говорити по німецьки. "Хто розуміє по німецьки", питается пані Донн. Кількох зголовується.

Пані Донн просить, щоб пояснили сій жінчині, що сей дух говорити до неї. Дух починає говорити, що сей перстень є її

сина, який погиб на полю борби в Франції. Сей перстень вняв йому з пальця сей чоловік, який дав сій женичині. То все добре, нехай вона сей перстень держить всегда на руці, а вона буде старатись всіма силами, щоб сей перстень приніс її як найбільше щастя. Ся жінка пояснила, що дійсно її хлопець був за морем і коли звідти вернувся дав її сей перстень в презенті.

Перстень є золотий з малим чорним камінчиком, на якім є якийсь монограма, але вони не могли його розібрати.

До мене прийшов нині мій синок Олесь, говорив мені, що він щасливий і питався чого мама плаче. Я питала: "Чи ти не знаєш, чого вона плаче." "Так деді, я знаю". Тут перериває Б. С. і каже: "Брейв, я давно знала, що її мама померла, я не говорила, бо пошто гризтись перед часом. Я знала, що лист є в дорозі, то вона довідається в свій час. Скажи її, що я мамі помогаю тут і нехай вона не сумує, тут нема чого гризтись, її тут буде краще чим там.

Нині рано був завернувся нам лист з краю з допискою, що адресатка померла.

7. липня 1923 р.

Вчера вечером я довідався, що мій приятель п. Шв. є страшно хорий і доктори штучно утримують його при життю. Я сейчас пішов до него, але мама його, яка вийшла на зустріч, заявила, що він є в такім стані, що я не можу його бачити. Я попросив маму, щоб сказала своєму хорому зятеві, що я завтра після йому найкращого лікаря і якщо сей йому не поможет, тає ніхто інший не всилі йому помочи. Мама заявила мені, що вона не думає, чи вони приймуть вже більше докторів. Я зрозумів її, о що її розходиться і що вона мене не розуміє, тому додав, що цей доктор не бере грошей і він зовсім не буде перешкоджувати присутнім докторам. Ви скажіте лише зятеві се, що я Вам говорю, сказав я, а він буде розуміти мене.

Я нераз говорив п. Шв. про Брайт Стар, про її дивні діла, хотів він дивитися на се досить скептично. Сему я не дивувався, бо се зовсім природно. Коли чоловік самий не переконається то йому тяжко приходити щось на спіл.

В середу пополудни я був в пані Донн спеціально в справі моого приятеля. Хоть приїхав я досить скоро, тут були вже люди. Мені призначено місце в першім колі. Коли я усів на своєм місці, завважав в першім колі одного мужчину, досить здорового росту, з малими підстриженими усами. Сей чоловік, мені не знакомий, звертав на мене богато свої уваги, що я завважав. Здавалось мені, немов він мене знає, або я з ним десь здібався. Однак собі не міг пригадати.

Почався мітінг і я сейчас дістав нагоду говорити до Б. С. Попросив її, щоб вона поратувала моого приятеля, бо він дуже хорий. Вона сказала, що йде сейчас. За хвилю вертаєсь і каже: "То не є сей, що тут був з тобою, якому я казала робити

купіль на очищення його затросеної крові". "Ні", відповідаю, сей є здоровий. Я думаю про другого. (Вона думала про п. О). "О вже знаю", сказала і пішла. За хвилю вертається і каже, що він критично хорий, що він більше на другому світі вже чим на сім. Однак вона возьмесь сейчас до роботи і зробить все, що буде лише в її силі.

На другий день в четвер, я йду знова до пані Донн на приватний мітінг. Тут є більша нагода говорити з Б. С. чим на публичному мітінгу. Пані Донн заявляє всім, що нині рано не принимала приватно людей бо Б. С. була занята майже цілій ранок коло хорого, який був над гробом. Брайт Стар приходить до мене і каже, що то вона працювала вночі і нині майже цілій ранок над моїм приятелем. Я подякував її і поспітив як він чуєсь і чи є яка надія на вратовання. Вона сказала так: "Він був серйозно хорий і то не на одну хоробу а кілька. Я нині працювала над серцем, яке є тепер більше в нормальнім русі. Кров є дуже слаба і нечиста а се з причини нирок. Коли нирки робили своє роботу бодай вчасти, то все було гаразд, але ти знаєш, що з ними є, воно приходить дуже тяжко мені їм богато помочи, хотіть я нині рано забрала всю силу у своїй міді. Він нині є 100% в лішнім стані чи був "чера". Коли я поспітив її, чи він годен перебороти се все — вона відповіла, що вона так не відчуває, але зробить все для мене, щоб його вдергати при життю.

В тій самій справі я пішов до пані Донн і в неділю вечером, то є 11 падолиста. Тут було дуже богато людей і було незвичайно тяжко дістати нагоду говорити до Б. С. Вже при самім кінці мітінгу вона прийшла до мене і сказала, що цілій клопіт тепер є кров, якої є за богато на слабе серце, коли вдастся пустити кров трохи, то буде надія на життя, однак вона бойтися серцевого удару.

На сім скінчився мітінг.

Коли я встав, щоб збиратись домів, приступає до мене той-сам муштина, який сидів напроти мене в першім кружку в се-

Фотографія п. Ф. П. Рудика зі сімома духами, з котрих один є пізнаний а другий самий зголосився і подав своє ім'я Мері, яка є одним з контролів п. Рудика.

реду, перепросив мене і питає, чи се не є п. Шв. про якого я часто говорю з Б. С. Я заявив, що так. Я врадувався, що буду мати свідка в цій справі і поспітав о його ім'я, але він зручно відповів мені, що він приятель п. Шв. і він хотів бути певний чи се була мова про него.

Іду я автомобілем домів і по дорозі вступаю до пані Шв., щоб її повідомити про стан мужа. На порозі стрічаю сего мушину, з вусиками підстриженими, який вже виходив від пані Шв.. Я оповів пані Шв., що Б. С. говорила, а вона заявляє, що вона вже знає про се, бо тут був п. М. і говорив, що Ви говорили з Б. С. про її мужа. Я поспітав о його докладне ім'я і адрес і хто він і т. д. Відповідь була, що він Українець, має своє музичне студій на Шикаго ул. і називається п. М. Тепер я зрозумів, чому то він так близько обсервував мене, немов хотів до мене говорити, видно він знову мене, лише я його не знову.

На другий день приходжу до пані Шв. і питаюсь як чуєсь п. Шв. Жена п. Шв. відповідає мені, що він чуєсь о много лучше, хоть вчера вона була дуже перестрашена, коли пустилася кров з него. Крови вийшло більше чим квартга і ледви доктори стримали її.

Питаюсь де кров пустилася, вона відповідає, що з відходової кишки. Тепер я зрозумів слова Б. С. і побачив надію на вратовання моого приятеля.

11. ладолиста 1923.

Чути голос: "Я був пробитий ґральми, я був пробитий ґральми". Ніхто не обзиваєсь. Чути той самий голос знова і знова.

Одна старша жінка обзивається, що вона пригадує собі один випадок, ще з дітічних літ, де сусідський хлопець, з яким вона бавилася на сіні, впав зі сіна і пробився на ґралі.

"Так, то я Марійо, то я. Я прийшов лише, щоб тобі дати доказ, що душа не вмирає а жив. Ти вчера розмовляла зі своїми знакомими про життя по смерті, я чув се, бо я всегда коло тебе. Нині хочу дати тобі доказ, щоб ти не сумнівалась. Ти памятаєш як твій батько гонив нас зі сіна, щоб ми не розбивали його, ми скрилися в сіні, а коли він відійшов ми далі бавилися, де я впав і пробив собі черево і помер. Але се лише тіло померло, а я жив і тобі помагаю".

Ся жінка Марія признала, що се свята правда і що се сталося яких 40 літ тому назад.

Одна жінка просить паню Донн, щоб вона позволила її говорити з Б. С., бо вона згубила дорогий кожух. Брайт Стар обзивається: "Єс сква, а чи ти знаєш хто тобі вкрав сей кожух? Той кожух взяли ті люди, що сиділи в колеї з другої сторони і грали в карти. Там було дві жінки і два мушкини. Коли ти пішла до їdalnі, одна, та найвисша жінка взяла кожух і висіла на найближшій стації. Вона виділа твоє оголошення в часописі враз з твоєю нагородою, але вона думає, що твій кожух вартніший чим твоя нагорода". "Що щ я маю робити?" літається ся жінка, "чи оголосити більшу нагороду чи що?"

"Ні", відповідає Б. С. "я зроблю її такою, що вона принесе тобі твій кожух назад, вона має твій адрес з газети".

"Я був застрілений і кинений в воду", чути голос духа. Кількох обзывається, але дух дає знак одним стукненням трубою об стіл, що ніхто з них не знає його. Дух повторив ще раз свої слова а відтак викликує ім'я "Джек". "О, то ти Гері", обзывається Джек, "я думав про тебе нині рано, о який я вдоволений, що ти прийшов". "Слухай Джек", говорить далі дух, "ті самі люди, що мене вбили слідять тепер за тобою і при найближшій нагоді зроблять тобі те саме, що мені". "Так я знаю, що вони слідять мене, але чи ти думаєш, що вони мене дістануть?" "Так вони тебе дістануть, але не тут а в Мілвоки, тому я прийшов, щоб тебе остеречи. Будь на бачності, як переходиш міст в Мілвоки. Там вони засідались на тебе кілька разів, але все хтось йшов з тобою. Однак вони пильнують сего моста, бо се для них найлучше місце". "Слухай Гері", обзывається якась жінка, (жена сего Джека або сестра) "я говорю Джекови, щоб він напав собі сторожа, а се буlob безпечніше в двох йти". "Так се буlob добре", говорить дух. На се обзывається Б. С. "Ні Джек, тобі не треба сторожа, коли ти будеш їхати до Мілвоки, я буду з тобою і будь певний, що тобі нічого не станеться, бо я буду твоїм сторожом і нім вони будуть мати нагоду тобі якє лихо заподіяти, я скорше заведу їх за кратки. Не гризись, я буду працювати. Чоловік висказав своє вдоволення, що він певний, що як Б. С. буде з ним то він нікого не боїться.

"Що вони хотять робити з моїм гробом", чути голос духа. "Чи то ти Альберт", питаеться одна жінка. "Так то я" відповідає дух і питаеться далі, що вони хотять робити з моїм гробом. "Твоя жена купила лоту на другім цминтари і туди вона хоче перенести твое тіло. Чи ти невдоволений сим?" пи-

таєсь жінка. "О, ні я лише хотів знати, що вони думають робити з моїм гробом, люди забрали памятник, викорчували дерево і приготовляються до розкопування гробу, а я нічо не знов, що вони задумують робити з моїм гробом. Як так, то добре", відповів дух.

Один муштина просить Б. Стар, що йому робити, його очі починають таки добре боліти, а на одне око виступає більмо. Брайт Стар сказала, щоб він брав свіжє несолене масло і ним мастиг очі рано і ввечір, се йому певно поможе.

На се обзывається одна женини і каже, що Б. С. казала їй очі полокати теплою водою, в якій вона розпускала ложку гіркої солі (епсом салт) і більма цілковито осунулися з її очей. На се обзывається Б. С. що її лучше було брати гірку сіль, а сему чоловікови масло, а ще декому є добре цукор.

Одна женини просить Б. С., щоб та сказала, що сталося з її чоловіком, який покинув її і двоє дітей тому 4 місяці. По говоренню сеї женини мож пізвнати, що то жидівка. Б. С. каже, що з її чоловіком нічого не сталося, виїхав з Шикаго до малечького фармерського місточка з другою жегшикою і там жив і робить бізнес. Жидівка починає гричати, коли довідалася про свого підприємчого Амбрумця. "А що та за жінка", питалася жидівка по запанованню над собою по першім враженню. "А чи ти знаєш Ені?" питалася Б. С. "Ні, я не знаю жадпу Ені", відповідає вже заплакана жидівка. "Та сама Ені, що в тебе робила не давно". відповідає Б. С. "Ну і що, чи то мій чоловік втік з тою Ені? Так я знаю її добре", говорить жидівка. "Ні він з нею не поїхав", говорить Б. С. "але ся Ені знає з ким твій чоловік поїхав і де він є. Я постараюсь привести його назад", додала Б. С.

Нині одна женини дякувала Б. С. за пораду і вона добре вийшла на сім. Ся женини оповідала, що тому місяць назад, прийшла до неї її приятелька і радила, щоб вони обі вложили

свої гроші в шери тої компанії, в якій її муж робить. Вона відповіла, що нім вона вложить свої гроші в сі шери, першо що поспитається Б. С. Брайт Стар заборонила се робити і вона не купувала шерів. Приятелька її висміялась з неї і купила за більшу суму сіх шерів. Тому тиждень відд, ся компанія збанкрутувала, а нині рано арештовано президента і менеджера сеї компанії за спроповірення чужих грошей. По обрахованню книжок шеровцям не лишається ані цента на їх шери.

22. листопада 1923 р.

(Вчера рано сестра моєї жени пані А. Б. мала важку операцію. Я з женою були в шпиталю, де жена осталась коло хорої а я самий поїхав на мітінг просити Б. Стар о ратунок, бо пані А. Б. чуєсь дуже хорою і очікує кінця кождої хвилі).

Коли лише загашено світло приходить до мене Ден і говорить, що вони всі (духи) були вчера при операції і робили, що вони лише годні, щоб слаба не опадала ча силі і дусі. Вони молять Бога, щоб Він помог йм вдержати при життю хору, бо вона має для кого жити. (Вона має 5-літній дівчинку від першого чоловіка). Говорив, що він нині там був пілій час рано і зараз знова туди спішиться.

Приходить Брайт Стар і говорить: "Фені, Фені, що ти робиш. Воно виглядає тобі, що ти є "райт" але ти милишся. Ти знаєш, що чоловік зі жінкою посваряться і нераз вже і до корту зайдуть розвід брати, та єще полагодяться і живуть щасливо і чесно. (Фені, одна молода жінка, яка є членкинею приватного кружка і яка має мідіумістичну силу. Її брат тому кілька місяців як оженився з молодою жінкою. Після пані Фені ся жінка мала бути непорядна і вона помогала своому братові дістати розвід. Коли Ден говорив до мене про хору паню А. Б. Фені почала говорити до Дена, щоб він помог її сю справу виграти, що Ден приобіцяв. Що се була за справа. Про се я довідався аж тоді як Б. С. скінчила говорити до пані Фені).

"Я, як контрол", говорить далі Б. С. "ніколи нікому не помогала і не буду помогати, щоб він розводився з женою, чи вона, щоб розводилася чи покидала свого чоловіка. Я є на се, щоб такі речі полагоджувала і їх усмиряла між людьми а не

розятрувала їх. Я бачу много річей, які діються між людьми в часі сеї моєї дванадцятьлітньої служби як контрол, одні я пропускаю в забуттє, з надією, що воно направиться і зміниться, про другі напоминаю людей але все держусь свого "мота", що людські недомагання треба гоїти любовю і добротою а не розлятувати їх. Фені, на кожну річ треба глядіти з усіх боків, а не лише з одної сторони, (пані Фені перериває Б. С. хоче після сказати на своє оправдання але Б. С. далі продовжує). Фені дорога, ти лиши їх в спокою а все буде гаразд". Тоді звертаєсь до всіх і каже: "Той старий піп (прист) думає, що він знає все, але він нічого не знає", і кинула трубу на столик по сих словах.

Мені стало питання, до кого так шорстко Б. С. відтіка. Присутні признають повну рацію для Б. С. і висказують свої вдоволення.

Б. С. починає знова говорити: "Чи ви знаєте про кого я говорила? Се, що я сказала про старого попа, се відноситься до старого Дена".

В першій хвилі запанувала гробова тишина, а відтак многі вибухли сміхом здивовання. Деякі почали кликати Дена що він має сказати на се все, але старий Ден волів збути все мовчанкою.

Нині пані Донн питається нас, чи ми лочемо, щоб мітінг був на другий четвер. В слідуючий четвер в "День вдяки" і ми можемо мати свій мітінг о 2-гій годині як звичайно. Однак якщо ми хотіли, то ми могли б мати наш мітінг разом з приватним мітінгом ввечір, який є о 8-мій годині. Се далоб її одно вільне пополуднє а за се, коли вона буде чутись в силі піде в габінет і задемонструє нам матерелізованне. Ми всі радо на се згодилися.

По сім прийшла Б. С. і сказала нам знова се, що вона часто пригадувала, щоб ми не кликали її тут на мітінгу кождий з осібна з просльбою о поміч, вона знає, що кому треба і вона помогає кождому без його прозьби.

Приходить Б. С. до моєї жени і говорить: "Галов сква, як ти чуєшся нині. Знаєш я обглянула тебе і ти мусиш піти до доктора а все буде добре.

Один мушчина дякує Б. С. за поміч, бо як Б. С. говорила так і сталося. Вчера вночі поліція арештувала його ворогів, які забили його приятеля а тепер засілись були на него. Поліція надійшла як раз тоді, коли вони зловили його і його товариша, повязали їх і бралися викинути їх з моста в воду.

Я ВІДІВ СВОГО СИНА ЯК ЖИВОГО.

30. листопада 1923 р.

Вчера був мітінг, першим того рода, де пані Донн залів монструвала нам матерелізацію духів.

В полуночно-західнім углі зроблено поперечку від стіни до стіни, в височині яких 6 фітів. До сеї поперечки причіплено заслону з чорної матерії і готовий габінет. В самім куті габінету поставлено крісло для пані Донн. На середині салі була уряджена червона електрична лампа.

Крісла уложені півколом, зверненим в сторону габінету. Я прибув зі женою 5 мінут перед 8-мою. Людей було вже присутніх поверх 70, самі знакомі, чужих не впускано. Се був приватний мітінг того рода, нарочно зроблений на "День Вдяки" (Денкс Гівінг Дей).

Точко о 8-мій годині надійшла пані Донн, мідіюм, по пекиненлюся кількома словами з найближчими сіла на крісло в габінеті. Вже в габінеті, а почала жартувати, та висказувати дещо своє невдоволення з матерелізації, яке відбивалось усмію на її здоровлю, зі згляду старшого віку. Але додала, що спробує, що годна вона ще зробити. Заслонено її чорною заслонкою і загашено білу електричну лампу, а засвічено червону. Всі почали молитись а відтак співати, як на звичайнім мітінгу.

Пані Донн обазивається первово, що вже хтось є в габінеті, і описує подрібно сего духа. Просить, щоб далі співати, щоб сей дух міг мати силу і вийти з габінету. Починають співати. На чорній заслоні починає показуватись перше біле лице і руки, а відтак ціла жіноча постать і виходить зовсім ясно і ви-

разно, як жива особа. Сей зматерелізований дух говорить своє ім'я і кличе свою сестру по імені. Сестра схоплюється з крісла йде наперед до духа, який ходить сюди і туди перед габінетом. Обі сестри поздоровляють себе взаємно і перекидаються кількома словами вдоволення.

Пані Донн викрикує первово з поза габінету, що вона довше не годна вдергати духа і дух розходиться немов мрака. Я бачив сего духа зі своєю женою, навіть з нашого останнього місця позаду.

Донн оголошує, що коло неї будується якийсь муштина великого росту, а відтак додає, що се Др. Меклін, який тепер є контролом одної женини, а якого за життя богато з присутніх знали його особисто. Дух. Др. Меклін, виходить наскрізь заслону як звичайний чоловік, в ясно-блій сорочці, яку богато видно, через сильно викроєну камізольку, на руках відбиваються блі маншети, убраний в чорне балеве убрання. Поздоровляє всіх присутніх і викликає поодинокі імена собі знаних осіб — "галов дер" і подає відповідне ім'я. Женщина, якої сей доктор є контролом, спішить наперед і тут довго розмовляє з ним а в кінці дякує йому за сю несподіванку. Деякі з присутніх кличуть його до себе — "галов Док, чи ти не пізнаєш мене і т. л. і по яких 10 мінутах відходить сей дух так само як прийшов.

Донн заявляє, що коло неї будується малий хлопчик, яких 4 до 5 літ і зараз додає, "великий чоловіче то твій син" (вона досі не знає моого імені). Я зірвався з крісла і не чекаючи на свою жену, побіг наперед перед габінетом. Перед габінетом не бачу ще нічого, але чую, як пані Донн розмовляє з моїм сином в середині.

Нараз починається зарисовувати на заслоні біле лице і руки і за хвилю стойти передімною мій любий синок Олесь в такім убранні, як бавився за життя. В коротких споднятах, черевиках, з ясним кучеравим волосом. Я гляджу на него немов вкопаний. Він перший обзывається до мене. "Галов деді" і любо у-

сміхаєсь до мене. Тепер я немов збуджений з присоння, починаю говорити до него, що я дуже тішусь, що він прийшов до мене і як він гарно виглядає. Він дякує мені за вінець з цвітів, який я нині пополудни завіз на його гріб і каже, що він все є коло мене. Я пытаюсь, чому він не дається чути нам в дома, але він почав темніти і зник.

Пані Донн каже, що вона не могла вдергати його довше, але спробув ще раз. Моя жена прийшла і собі до мене наперед. Пані Донн каже, що він знова є збудований і глядіть він йде перед заслону. На заслоні почала будуватись його постать знова, вже було видно ноги і руки, але нараз вся форма перемінилась в ясно-фосфорове світло, яке чимраз ставало яснішим. Пані Донн питаєсь чи ми бачимо нашого хлопчика, а коли ми відповіли, що форма, яка будовалась, перемінилась в світло, вона заявила, що вона дуже нервова і не годна дати йому більшої сили. Світло се почало зникати і ми чуємо голос нашого Олеся. "Галов мамо і деді, я пробував ще раз показатись Вам, але досить тяжко мені се зробити, бо я перший раз се роблю. Я пізнійше ще раз спробую". Подякував нам за цвіти, цмокнув два рази і відійшов.

Чути голос Б. С., що міді є дуже нервова, тому тріба поставити її на "відпочинок", а тоді буде більше сили. Пані Донн просила, щоб сего не робити, але за хвильку чути було тяжкий віддих пані Донн, а відтак все успокоїлось за заслоною. Коли пані Донн була в тренсі (в заспанні), Б. С. почала нам говорити, щоб ми змусили паню Донн до сего, щоб вона бодай раз на місяць йшла до габінету, вона призвичайтесь до сего і буде чудовий вислід.

Тепер виходили чудово зматерелізовані духи. Ніхто не сказавби був, що се духи. Ріжниці між ними з живими людьми не було жадної.

Брайт Стар скъгала, що вона малаб дуже охоту зматерелізуватись, вийти з габінету, піти до кожного присутного і сти-

снути з ним руку. Але тепер сего не може зробити бо мусить пильнувати свою міді в тренсі, але колись пізнійше то вона зробить се напевно. Ми всі подякували її за обіцянку і заявили, що будемо більше чим вдоволені, якщо вона се зробить.

Була точно девята година, коли Б. С. заявила, що мусить кінчити матерелізовання зі згляду на міді. Засвічено біле світло і відслонено заслону. Шані Донн почала будитись немов зі сну і за кілька мінут почала усміхатись і питатись, що се було і як було, бо вона нічого не чула, не виділа і не знає. Ми виска-зали її наше вдоволення і подяку і просили, щоб вона се частій-ше робила.

Неділя 2. грудня 1923 р.

Недільний мітінг є всегда найлучший. На недільний мітінг публика не має доступу лише близькі знамокі. Через се мідіюм має більшу силу і цілий мітінг є чудовий. Приходить богато духів, голосно говорять, співають і не тратять богато часу на індентифікацію духів. Коли дух говорить до кого, ся особа не днервується, не лякається, все йде гладко і з вдоволенням для всіх.

По молитві і співі, пані Донн питается одної женини, як її 5-літна дочка. Ся відповідає, що вже сидить, бавиться і має добрий апетит. Дякує Б. С. за поміч вратовання її одиначки.

Пані Донн оповідає нам, що дочка сеї пані була смертельно хора на дифтерію. Трійло дифтерії розійшлося було вже по цілім тілі, серце чимраз було слабше. Доктор сказав, що години сеї дівчинки в пораховані і нема сили на світі, щоб могла запобігти катастрофі. Мама сеї дочки зателефонувала до пані Донн. Пані Дон не була в дома. Знайдено її телефоном і вона сейчас вдалась до умираючої. Брайт Стар взялась до роботи і от чулисъте який вислід. Женщина потакнув за панею Донн і єще раз щиро дякує Б. С.

На се обзвивається Б. С. і каже: "подяка не належиться мені, бо се не я зробила а всемогучий Бог. Колиб Бог не дав мені був сили, я не була в силі сего зробити. Се була Божа воля і Йому належиться подяка".

По сім пані Донн говорить, що бачить перед собою духа, описала його докладно, але ніхто не пізнає його. Тоді пані Донн додає, що сей дух показує на певну охорону на своїх грудях, як то носять ті, що грають в пілку. Починають обзвиватись деякі, але дух говорить пуканнем — ні і ні. Тоді пані Донн пояснює,

що вона бачить лучше, що ся охорона на грудях не дуже виглядає на ту охорону, що грачі мають, воно більше виглядає на охорону перед зимном, або як вбирають слабих на запалення легких. Обзываються нові — але дух пукає — ні і ні.

Сего вже здається було духови за богато і він голосно викликує ім'я Мері. Обзываються всі "Мері", але дух пукає ні і ні. Тоді дух вличе ім'я "Мері" і подає своє ім'я "Чарлес". Ніхто не пізнає його. Дух стратив вже здається всю свою терпеливість і викликує своє повне ім'я — Чарлес Гортобер. Аж доперва тепер обзывається одна жінка і каже: "то Ви діду — Чарлі". "Так, так Мері се я". Починається розмова а вкінці Мері каже: "Чарлі — я не сподівалась, щоб то Ви були. Ви були строгий католик, Ви не вірили, що дух може вертатись назад до своїх на землю і говорити. Якож Вам тепер се все виглядає?" Дух починає сміятись, а далі каже: "Я вже зовсім забув чим я був", далі пишеться — "чому ти Мері скорше не обзвалась, я показував охорону на грудях, яку ти мені вшила і яку я носив в холодний час. Я думав, що ти мене пізнаєш, але коли ти не пізнала мене по сім, я мусів подати своє повне ім'я, щоб тебе переконати, що я жив і буду старатись тобі помочи. Скажи моїм знакомим, що я говорив з тобою. Другий раз як я покажу охорону на грудях, щоб ти знала, що то я". Почав сміятись і положив трубу на столику.

Чути чудовий спів понад столиком. Сей співак переспівав барітоном якусь побожну пісню, зовсім по майстерськи.

Чути голос "Джан, се твій батько". Джан обзывається і починається поздоровлення. Джан говорить до батька: "Слухай дед, чи ти там далі католиком?" Дед не відповідає а щиро сміється. Син не хоче дати за вигране і єще раз те саме питання. Тато сміється і каже: "Сину будь осторожний при роботі, бо те колесо на машині, на якій ти робиш, є злюзоване і кождої хвили може злетіти. Ти завтра рано нім піchnеш роботу прикути се колесо". Казав поздоровити маму і другі діти і відійшов.

Чути сміх в горі. Се Ден. Він говорить: "Я чую нині таке, ти був католиком а ти прийшов до мене, ти був католиком а як воно тобі тепер виглядає, ти був католиком і чи ти дальше ним є. Мої діти (говорить досить піднесеним і серйозним голосом), що є католицизм, а що є протестанізм. Чи одні і другі не мають одного і того самого Отця? Чи одні і другі не моляться до Него і того самого? Він є одним Батьком для всіх, всі є дітьми одного Батька, тільки його діти хотять молитись в свій власний спосіб.

Ми на сім боці не єсмо такими зарозумілыми. Ми свою зарозумільність покинули на землі з нашим тілом. Тут нема ріжниці хто чим був, ми всі однакові, ми всі одні і ті самі діти, одногі і того самого Отця". Ми дякуємо Денови за його науку.

Мідіюм говорить, що перед нею стоять старша жінчина, яка за життя була досить товста але перед смертю скоро тратила на тілі і подала її докладний опис. Сюди жінчину пізнав старий мужина, що сидів позад мене на ліво. Він просив паню Донн, чи не мігби він говорити з нею. Пані Донн відповіла, що вона спробує, але заявила, що твоя мама є дуже подражнена, вона є перший раз тут і що вона не говорить по англійськи. Чути голос по англійськи: "Як ся маєш мій сину, я твоя мама і дуже тішусь, що я можу прийти до тебе, я стережу тебе і стараюсь помочи тобі". Сей мужина питався як живеть його братам в старім краю, але дух кладе трубу на столик і нічого більше не відповідає. Чоловік дивується, як се є, що його мама говорить по англійськи, якого язика вона не знала. На се обзвивається Б. С., що то вона дала силу його мамі говорити по англійськи і нехай ніхто не дивується сему, бо всі духи які приходять на сей духовий світ, мають говорити по англійськи. (Про се я хочу її поспитатись о виясненні сего на другий раз). Тоді пані Донн пояснює, що він мав двох братів, один Гайнрих, а другий (не записав імені). Гайнрих жив, бо вона видить, що сталося з другим вона не знає, але щось зле, то вона певна сего. Далі говор-

рить, що його мама є назад коло неї і дає її до зрозуміння, щоб він вважав на свого сина, який спідкається з випадком на горішній лінії і то там де горішна колія йде по землі.

Сего ніяк не може зрозуміти сей чоловік, який впевняє, що його син нігде не ходить, лише до школи а зі школи до дому і нігде поблизу нема елевейтра. Пані Донн каже, що вона лише то йому говорить, що дістасе від його мами, але він нехай пильнує свого сина, бо там буде випадок, де син може померти, коли не буде осторожним. Чоловік сим зовсім незадоволений. Пані Донн ще йому раз повторила свою осторогу. Сусід сего чоловіка щось шепче йому, а сей відзвиваєсь, чи Б. С. не пояснила б сего. Б. С. обзывається і каже: "Коли мама говорила з мідіюм, я пішла за її вказівками і розслідила все. Тут зайшло непорозуміння. Твоя мама давала відчуттє на мідіюм, щоб вона остерегла сина, міді помішала, замість тобі дати осторогу, вона дала твому синові. Тим сином є ти самий. Ти працюєш при елевейтри там, де він вже не йде горою, а біжить по землі. Сей випадок буде між 4 а 5 січнем слідуючого року, тоді буде сильно зимино і метелиця. Ти будь дуже осторожний в сі дні, а найлучше не йди в той час до роботи". Сей чоловік признає, що працює при горішній колії і т. д., точно як Б. С. сказала.

ПРИХОДИТЬ ДО МЕНЕ ШКІЛЬНИЙ ТОВАРИШ.

12. січня 1924 р.

Нині неділя. Людий в поверх 50. Мітінг починається о 8-мій годині. Приходить много духів говорять по два і три нараз. Зміст бесід переважно формальний. Деякі духи приходять перший раз, тішуться та дивуються, що вони можуть комунікувати зі своїми знакомими. Духи, котрі часто приходять, приходять просто до своїх знакомих, подають своє ім'я або кличуть ім'я знакомого. Пані Донн дуже мало мішався до сих розмов, хиба що новий дух приходить. Присутні в часті гості і знають як заховуватись і поводитись.

Десь в половині мітінгу пані Донн каже, що видить духа, подає його опис а відтак ім'я — "Качі". Вона не певна чи то "Качі" але щось дуже близько. Починають обазиватись голоси, що сей знає таке ім'я, другий подає інакше, але пані Донн каже — "ні й ні — то не для тебе". Вона просить о спокій, щоб могла зловити докладно ім'я, яке дух подає і моркотить собі під носом — Качон — Кача — Качун...." Ніхто не може пізнати ім'я, хоч многі відзываються. Пані Донн звертає увагу, що сей дух хоче говорити до когось на право від неї і далі питаеться, чи хто тут на право не пізнає цього імені. Вона додає, що сей дух не дає жадних більше ознак, крім свого імені, яке до того вимовляє не виразно. Але я певна, що сей дух хоче говорити до когось, що сидить на право.

Я сидів в другім ряді, на третьому місці від пані Донн — на право. Держав в руках олівець і нотатку, щоб записати дещо цікавого. З початку я був зовсім обоятним, коли пані Донн викликувала ім'я. Я й гадки не мав, щоб се було до мене, бо я та-

кого імени собі не пригадував; принайменше подібного не було в моїй родині. Однак, коли пані Донн вперто заявляла, що дух хоче говорити до когось "на право" від неї і то близько неї, мені прийшла гадка, що я знова одного шкільного товариша з подібним іменем. Рівночасно представився мені випадок з лижвами, який зайдов між товаришом Качуром а товаришом Хрушом.

Я обзываюсь, що знаю шкільного товариша по імени Качур.

Пані Донн сейчай з вдоволенiem і притакнула, що се в ім'я і що сей дух усміхається, се знак, що він тебе знає. Чую голос в горі над головою: "Чи ти пізнаєш хто я?" "Так, я собі тебе дуже добре пригадую", говорю. "Ми мешкали разом у Львові і чи пригадуєш собі випадок з лижвами". "Зовсім добре" відповідаю. По сім починає мені вичисляти хто там є з ним, але імен всіх не вхопив. Крім подання імен, ще щось говорив до мене, але я не міг зрозуміти цілості, лише чув поодинокі українські слова. Я попросив, щоб частійше приходив до мене і привів ще кого зі знакомих, що він обіцяв.

Пані Донн питав, що він говорив до мене. Я оповів, що я розумів, а про решту сказав, що годі було вхопити. Вона пояснила, що се звичайно так є, коли дух говорить в іншім язиці, тоді вона не розуміючи сего язика, не може дати йому більшої помочи. Вона сказала мені, що сей дух, Качур, був в бізнесі, я заявив, що так. "Він мав добру голову до бізнесу" додала вона.

(Качур мешкав зі мною разом на станції у Львові, де крім нас обох був і мій шкільний товариш і краян Хруш. Я і Хруш були тоді в четвертій гімназ. класі. Качур виступив був в другій класі гімназії і вступив на помічника до Нар. Торговлі у Львові. Тут довго він не був, бо скоро Нар. Торговля вислава його за менеджера десь до провінціонального містечка. Я більше не чув про Качура через довший час, аж раз будучи однорочноюком,

здібав я його в ринку у Львові коло Нар. Торговлі. Чи він жив чи помер я досі не знат. А що він зі мною на станції був лише кілька місяців, тому я його ім'я призабув. Аж коли пані Донн вперто заявляла, що сей дух хоче говорити "на право" і близько неї, пригадав я собі випадок з лижвами, який в той час прийшов мені на гадку. Про сей випадок не хочу згадувати, бо се відносився до моого товариша Хруща і був приватною справою їх обох. Коли була прийшла мені ся гадка про сей випадок, хто знає, чи я бувби пригадав собі, хто се був Качур. Чи се "припадково" прийшла мені ся гадка на думку, чи се було ділом Качура, я якраз не знаю, але якщо Качур ще прийде до мене коли, то я його поспитаю о се. Мені здається, що се було ділом Качура, бо дух часто кидає певний інцидент зі свого життя, добре знаний другій стороні, щоб відсвіжити її память).

Одна жінчина дякувала Брайт Стар за поміч в виліченню її з ревматизму. Вона оповідала, що її ревматизм був так сильний, що вона не могла майже ходити. Дуже докучав її і справляв великі болі. Вона робила так як Б. С. сказала і нині вона цілком здорова, що була в багатьох лікарів, одні дещо зменшували її болі, а другі погіршували її стан, але рада Б. С. цілком її вилічила і вона не лише може ходити але і танцювати — додала жартуючи.

Ми були цікаві, яка се була рада Б. С. Та жінчина пояснила, що Б. С. казала дістати дві тоненьких бляшок, одну бресову а другу мідяну (копер). Сі бляшки зложити на купу і вложить в панчоху під стопу, в черевику і так ходити. Се постепенно буде звільняти її біль, через електричність, яка витворюється через діткнення сих двох металів.

Обзвівась чоловік позад мене і кліпче Б. С. Вона приходить а він дякує її за вратованне його життя. "Знаєш Б. С. там в тім випадку, що ти говорила, згинув кондуктор а другий досі

мучиться в шпитали від тяжких покалічень. В сім випадку зістало покалічених більше осіб, але лекше“.

Сей чоловік оповідає нам всім, що сей випадок стався того дня то в з 4 на 5-го січня, як Б. С. була сказала тому місяць наперед. Був великий перший мороз і се спричинило катастрофу.

Що Б. С. говорила йому про випадок він розповів своїм властям, але вони висміялись з него. Він до роботи в той день не пішов і нині завдячує своє життя Б. С. Коли стався випадок тоді він пригадав своїм властям про його опімненне але вони вже не сміялись.

На се Б. С. сказала, що кождий, що послухає Б. С. ніколи не буде жалувати того, бо вона знає, що говорить.

Один мущина питався Б. С., чи його чоловік в Канаді, на фармі в "сквер" з ним.

"Ти хочеш знати сейчас брейв", питаєсь Б. С., а коли сей потакнув, Б. С. каже жартуючи, що вона буде мати зимну прогульку. Сказала "туд байд" і заявила, що за кілька мінут буде назад.

Чути голос в горі: "Я хочу говорити до пані Ніднер". (Пані Ніднер се покойова в пані Донн, яка заводить гостій на відповідні місця). Пані Ніднер обзывається. Дух говорить: "Прошу тебе дуже не відганяй кольорових людей (Нігрів) від дверей, пусти їх до середини, їх душі також є голодні і жадні духової поживи. Вони так богато чують про паню Донн, а коли хто прийде, ти їх відганяєш. Се не повинно робити ріжниці, вони такі самі діти Божі як і Ви всі. Прошу тебе дуже, пусти одно або двоє осіб, не кажу богато, а се буде великою радостю для мене. Прошу зроби се для мене, для духа". Пані Ніднер обіцяє се зробити. Тоді сей дух просить всіх присутніх, щоб і вони були так добрі і приняли кольорових між себе і не погорджували ними. Деякі висказали свою згоду. Сей дух дуже сердечно подякував і положив трубу на стіл.

Б. С. обзивається тепер: "Брейв я була на твоїй фармі і виділа твого чоловіка. Він не дає тобі половини, він дає менше. Скільки він тобі має дати?" питається Б. С. "Одну трету часті", відповідає чоловік. "Так він дає тобі точно, що тобі належить ся. Сей чоловік є чесний, тяжко працюючий і справедливий". "Б. С., питає він, "чому ж так мало я дістав сего року, там був чудовий урожай?" "Так урожай був дуже добрий в тих сторонах, але там було дві причини. Знаєш в тій часті фарми, де пливе потік і є багно, сего року заляла була вода і все майже пропало. Решту він не продав так, як звичайно добре і се було причиною, що ти дістав менше як звичайно. Сей чоловік кінчить тепер дерев'яний досить великий будинок". "Я знаю про се", говорить сей муштина "бо він післав мені рахунок на него". Б. С. говорить дальше: "Сей чоловік возить гній (Б. С. уживала слова "фертилайзер") і розкидає на ту похилу часті, де пливе потік і де сего року стояла вода. Сей чоловік є добрий і він є з тобою на "сквер", сим ти не гризись".

Чути голос "Віктор, Віктор". На се обзивається п. М., який був присутнім на сім недільнім мітінгу. (пан М. є Українець, з яким я щолиш запізнався) і каже, що якийсь Віктор все приходить до него, але він його не знає. Пан М. просить духа, щоб сказав, хто він.

Віктор оповідає: "Чи пригадуєш собі, як мене приведено до кемпі полонених в Австрії. Я мав все лице пірване і забандажоване. Ти мав там нагляд і ти все робив, щоб мені помочи там в неволі. Я і помер там, а ти не відказався мені зробити й послідної прислуги. Я дуже тобі вдячний за все. Я стараюсь помочи тобі у всім на землі, а тут я пильнув твого маленького синка."

Пан М. говорить, що він був переводчиком в таборі полонених, в Австрії, під час війни. Там старався помочи всім, але тих непісніх було так богато, що він як раз не пригадує собі

Віктора, бо там чи один був Віктор, але подякував Вікторови за опіку над його сином на другім світі і приобіцяв пригадати собі його.

По сім приходить Ден і говорить до п. М.: "бачиш, як то добре зробити комусь добро, помочи комусь в біді. Ти забув за се, але дух, якому ти зробив се добро не забув його. Ти навіть не знаєш Віктора, а він не забуває за тебе, помагає тобі і пильнує твого любого сина. Нехай се буде наукою для всіх, що зроблене добро потребуючому не пропаде марно, хотьби ти і забув за него".

На питання одного мушчини: "Хто буде вибраний президентом Сполучених Штатів Америки — Дейвіс чи Лафаєт?" Ден відповідає, що ні один із них, а Кулидж, хотів волівби кого іншого.

21 лютого 1924 р.

Нині четвер — клясовий мітінг. Всіх присутніх є около 50 осіб. Одна жінка оповідає, що її дочка далі чується хора, а се дуже ділає пригнобляючи на неї — вона має хоробу св. Валентина. Б. С. впевняє, що дочка буде здорована і нехай вона не гризеться, бо се нічого не поможе її дочці. Се така хороба на яку нема жадного лікарства. Доктори, яких ти маєш, в добрі, вони все роблять, щоб підтримати хору на силах але вони не в силі її вилічити зі сеї хороби, бо ся хороба сягає поза їх знання. Сю хоробу я лише можу вилічити если така буде Божа воля“.

На се обзывається друга жінка, що її дочка є дуже хора на сю хоробу, попадає в сильні конвульсії, точить піну і сильно кидається і ся хороба мучить її дочку вже кілька літ.

На се я обзываюсь, що ліком на сю хоробу є сталь. Коли я лише сказав се реченнє, якийсь дух — по ломаній англійщині мож вносити, що се Індіянин — почав сильним голосом говорити мені над головою: "Детс ьєрі моч ґуд, брейв, вері моч ґуд, мі нов дет вері лонг — вері лонг“. (Це дуже добре чоловіче, дуже добре, я про це знатав давно а давно).

Тоді я вияснив як се зробити а іменно, коли людину хору на цю хоробу піchnуть брати конвульсії чи взагалі окажуться означені, що хороба починає ошановувати людину, дати її сейчас ь руки щось сталевого як ніж або звичайний кавалок стали. Ніж ю дуже практичний, хорий сильно пічне стискати вістрє і може потяти собі руки, если він острій. Тому найлучше постаратись о кавалок доброї стали, який ярд довгий а пів інча грубий або і грубіший. Дати йому один кінець держати обома руками а другий кінець приложити до землі, а єще лучше запхати його трохи

в землю. По кількох мінатах конвульсії опустять хорого і він прийде до себе. Це робити при кождім нападі хороби, яка з часом зовсім щезне. Коли нема жадного предмета сталевого під рукою, цю роботу вчасти може зробити і кавалок зеліза, але сталь найлучша. (Відтак я пояснив, що спричиняє сю хоробу і цей самий дух притакнув за мною. Тут я не можу запускатись в вияснення цеї хороби, бо це забралоб мені много місця, щоб пересічний читач міг зрозуміти, але скажу коротко, що цю хоробу спричиняє надвижка магнетизму в людині, а що дрожання чи вибровання людського магнетизму в підході дрожанню доброї стали, тому сей магнетизм не лише переладовується на сталь, але як через добрий провідник переходить в землю).

По якімсь часі чую трубу над своєю головою, а разом і голос Б. С., яка говорить: "Брейв, що будемо робити з бізнесом?" Я питався з котрим. "А з тим, що ти нині оглядав з ковбасником?" (Мій швагер п. П. занимався продажою масарських виробів. Він купував гуртом сі вироби в фабриці а відтак продав шторникам. В четвер він не розвозить, тому нині рано зайшов до мене, щоб я подивився на хату, яку він собі знайшов і мав охоту купити. Я обглянув з ним хату і не радив йому її купувати. Коли Б. С. приходить до мене говорити про него, називає його ковбасником (сасидж-мен). Я сказав Б. С., що хата в зла, що я радив йому не брати її. На се Б. С. відповіла коротко — "нотінг дойн, нотінг дойн" (шкода роботи). Відтак сказала мені, що йому один хлопець краде ковбаси з трока". (Про се він мені кілька рази говорив, що хтось краде товар з трока і то тоді, як він є десь в сторі а трок на улиці. Я йому радив, щоб він пильнував трока як зайде до стору і в сей спосіб буде міг піймати "спільника").

Тоді я сказав Б. С., що він мені про се говорив, що йому хтось краде товар, з трока на улиці, коли він є занятий продажею в сторі. На се Б. С. каже: "Ні. брейв, йому краде товар

з троха один хлопець, яких 14 літ старий і то не на улиці під сторою, а коло його гараджу рано, як він виїзджає трохом. Він виїде трохом на "бек лейн" а сам йде замикати гарадж зі середини. Тоді хлопець вибігає зі сусідства і бере товар з троха". Я питалаюсь з котрої сторони сей хлопець мешкає і як далеко від гараджу? Вона відповідає, що з тої самої, де є гарадж і близько на всхід.

Відтак дала пораду як зловити сего непрошеноого "спільника". Іменно, щоб п. П. посадив в гараджу до троха чоловіка, що в него робить і так виїхав з гараджу на "бек лейну", а сам пішов як звичайно, замикати гарадж і додала "ми його так зловимо".

Відтак Б. С. розмовляла з моєю женою про дитину сего "сосидж-мена", яке воно веселе і гарне і т. д.

По сім Ден мав гарну промову до нас, при кінці якої сказав, що одна з наших учасників пані Р. завтра перейде в другий світ, десь о сім часі.

(Тут хочу пояснити, що то є "клясовий мітінг")

Коли я ходив до пані Донн вже довший час на публичні мітінги (збори), я, як з одної сторони вірив, що все, що говориться і діесь, діесь зі сторони духів, так з другої сторони, я мав деякі сумніви, що до сего. Нераз підозрівав, що то не духи говорять, але сама пані Донн в якийсь підступний спосіб, який годі викрити. А сумнів тому збуджувався в мені, що сі збори чи мітінг відбувались на потемки, де розуміється мож легко робити всякі трики.

Часто старався я сідати якнайближче мідіюм, держати за її гойдач, за її суконку а навіть підкладав свої довгі ноги поперед ню, о які вона мусіла зачепити, якби вставала до труби, брати її на потемки і говорити. Ніколи на нічім я не міг її зловити.

Коли раз вона оголосила, що буде приймати учнів до своєї

класи, де буде мож розвинутись на мідіюм, я був перший, який записався до її кляси. Записався я не тому, щоб бути мідіюм, але тому, щоб довідатись про сі всі трики та шахрайства, як вона їх виконює і т. д. Я думав, що як її ученик скоршє чи пізніше довідаюсь про все.

До кляси ходив я зі женою раз на тиждень в четвер, через півтора року. Клясовий мітінг відбувається так само як і публичний. З початку пані Донн поясняла лише як сидіти і як думати — от і вся була наука — от і всі трики. Треба було сидіти просто, не перехрещувати ніг, руки держати на колінах, не думати про нічого іншого лише про мітінг. От і вся штука. Хто що видів, чи чув виповідав, а другі приглядались та прислухувались, чи й вони не побачать чи не почують те саме. Коли хтось щось добре не бачив чи чув, пані Донн пояснила як вона се бачить чи чув.

Кляса тривала всегда около дві годині. З того половина часу проходила на концентрованню і спокійнім сидженню, а друга переходила на розмовах з Деном, Брайт Стар, та іншими духами, які приходили до своїх знакомих.

Розмови з духами в клясі були о много сильніші і довші чим на публичних зборах. Так перейшло нам півтора року на ходженне до кляси. Коли почали духи вже говорити в нас в дома, ми зовсім перестали ходити до пані Донн не лише до кляси але і на публичні мітінги. Наші збори в хаті були на віть інтересніші для нас, бо тут крім англійських духів приходили і українські і ми могли красшє і довше розмовляти з ними).

ЯК БРАЙТ СТАР ПОМАГАЄ?

Мені цікаво було знати, як дух, чи властиво духові люди з другого світа розуміються на туземних річах і як вони помагають людям. Приміром Б. С. каже комусь не продай своєї хати, доки не дістанеш стільки а стільки за ту хату, не дай більше, як стільки а стільки. Той хорій є на се, а те, треба се а те робити, або що вона йому поможе взагалі. З початку я думав, що кождий дух є більше всевидучий чи всемогучий чим наймудріший доктор чи бізнесіста. Воно так і є дещо, але лише з вистими духами. Менші, чи радше низші духи, які не поступили в своєму розвою, є так само обмежені, як і люди на землі. Більше умово розвинений чоловік на землі а до того праведний, доступає висшого місця і на другім світі, а обмежений чоловік чи зафіанець, як тут позаду так само і там. Іншими словами мудрійшому всюди лучше, чи на сім чи на тамтім світі.

Я мав нагоду говорити з Б. С. про її розуміння бізнесу і слабостій. Її розуміння одного і другого є дуже точні. На що вона дала таку відповідь:

"Всі люди, які набули якесь знання на землі приходять зі сим знанням і сюди. Проповідник любить проповідувати, лікар лічити, співак співати і т. д. Хто любувався в чімсь на землі, сей займається сим і тут. Хто набув якогось фаху на землі, опісля уживає сего фаху звідси, щоб людям помочи на землі.

Коли хтось хоче знати, де купити і скільки дати за сю або ту хату, я сейчас беру доброго релестейтмена чи брокера, який знає добре Шикаго, йду з ним в призначенні місце і сей дає мені вказівки, які мені потрібні. Се все діється в одній секунді. Для

нас перепони нема, чи мур, чи дерево чи залізо ми переходимо через все.

Коли чоловік є хорий, я беру відповідні найлучші спеціялісти і спішу до хорошого. Тут ми переходимо його тіло на скрізь і шукаємо за причиною. Нам лекше се зробити і розібрати хоробу чи її запобіchi, чим всім докторам світа на купу. Коли треба щось зробити в середині хорошого, ми сего не годні самі зробити, до сего треба фізичної сили. Тоді я сю фізичну силу беру в своєї мідіюм і при помочи її направляємо що дається при такій силі направити. Коли ні, тоді я кажу, що бракує і хорий мусить піддатися фізичному докторови, щоб сей витяг і зашив чи що треба зробити ножем. Я можу богато зробити і без моєї мідіюм, але тоді я лише впливаю на його ум а він поступає відповідно після моїх вказівок.

Так діється у всіх інших справах. Одні річи я роблю при помочи фізичної сили моєї мідіюм, другі роблю при помочи моєї власної сили і впливу, чи властиво сили, яку дає мені наш все-могучий Отець“.

Б. С. є висший дух і має незвичайну силу видіти наперед як що станеся. Ся сила, се вже дар небесного поступу.

ДУХОВІ ЗІБРАННЯ У ВЛАСНІЙ ХАТІ.

По 8 ох місяцях ходження на духові зібрання в пані Донн, я зі женою рішились мати зібрання в своїй хаті. Всіх нас було 4 особи. Я зі женою і п. Б. зі женою А. Сі зібрання ми мали в вівторок вечером від 8-ої години до 9:30, а відтак часто протягались і поза 11 год. вночі. З початку ми нічого не бачили, ані не чули. З часом моя жена почала перша бачити світла, а пізніше і я бачив їх. Деколи бачив цілий покій освічений рожево або голубо. Сестра моєї жени, а жена п. Б. також почала завважувати малі світла і клуби хмар. Пан Б. не бачив нічого тому і покинув нас. Тепер ми збирались в троє. Так минуло нам кілька місяців, аж доки не приїхав з Канади, з Едмонтону п. Р. В бесіді ми зійшли на "Духи" і він заявив нам, що й він в Едмонтоні заходив на подібні зібрання, та що він часто бачить ріжні світла і форми. Просив, щоб принести його до нашого кружка, що ми й зробили — приняли його і його жену. По кількох зібраннях пані Р. покинула нас, та ми далі сходились в четверо.

По поясненнях як заховуватись п. Р. почавоказувати неяку будь медіумістичну силу. Він почав не лише бачити світла, але і статі духов, яких з часом почав розріжняти і докладно описувати нам, як вони виглядають, в що вбрані і що показують. На таких описах пройшло нам окото два місяці.

ІВАН ФРАНКО ВІДВІДУЄ НАС.

8 цвітня прийшов до нас Іван Франко, один з найбільших наших поетів і писменників.

Було се так: пан Р. каже, що бачить руку, яка пише "Петро" і показує на мене, що я знаю се імя. Я заявляю на се, що я знаю "Петрів" дуже богато, тому нехай дух буде ласка написати і своє прізвиско. По моїх словах чути досить голосне стуканнє о пуделко, яке стояло попри куфер коло вікна. (Того вечера ми не мали столика). На мое питаннє чи се стукає дух, дався чути ще виразніший стукіт. Коли я поспішав, чи той дух стукає, що писав "Петро" то стукіт знова повторився, але вже не був стукіт, а таке добре громаннє.

На перший погляд виглядало мені, що Петро, се ім'я того духа, що пише, тому звертаюсь до Петра о близьші пояснення, хто він є і де я запізнався з ним. Пан Р. каже, що бачить офіцира в мундурі (п. Р. про австр. офіцірів чи жовнірів нічого не знає.) На се я заявляю, що я знаю богато офіцирів-однорочняків товаришів, які ми мали спільну школу і вправи у Львові з цілого львівського корпуса, але я мало кого знову по першім імені. На се п. Р. каже, що дух зняв шапку з голови і показує йому якийсь орнамент на шапці, де серед орнаменту є латинська буква "Г". На се я заявляю, що сей дух, то не офіцир, а гімназіяльний студент, які також ходили в мундурах, але і зі сего я ще не можу знати хто є Петро, тому прошу, щоб дух таки був ласка написати своє друге ім'я.

Тоді п. Р. каже, що дух пише знова і написав зовсім виразно "Петро Франк" і дав велику точку по слові Франк. (п. Р. читав слово Франк з англійського як "Френк"). Я знова за-

являю, що такого собі не пригадую, щоб я коли знов "Петра Френка" і питаюсь ще раз чи дух пише по українськи чи по англійски, на що п. Р. каже, що по українськи. По сім дух показує п. Р. докладно, що написав і пальцем вказує на кінець слова "Френк", що там є ще одна буква "о", що він уважав за точку і відчитує нам "Френко", що я коректую на "Франко" і дух потакує на се головою. Я заявив, що Петра Франка я знов, з яким я товаришував і ходив до одної кляси з ним в академічній гімназії у Львові.

Я хотів бути певним чи се дійсно є дух Петра Франка і почав класти йому деякі питання, бо я знов Франків близше.

На моє питання — чим занимався твій батько — п. Р. каже дух показує книжку. Як називався твій батько — дух написав "Іван". Кільки мав синів — дух показував три. На всі питання дух давав точні відповіди. По моїх питаннях дух щось хотів писати але другі духи хотіли і собі дещо сказати, так ми звернули увагу на них, тимбільше, що вже була пізня година і час було замикати наше зібрання.

Другого дня телефонує мені п. Р., що як він їхав до роботи в стріткарі, бачив докладно сего духа, що вчера писав "Петро Франко", який написав великими буквами слово "Іван" і два рази його підчеркнув. Тому він цілком певний, що вчера писав не "Петро" а "Іван" і описав мені докладно Івана Франка, як він його бачив.

ПЕРШІ ГОЛОСИ.

Голос почув п. Р. перший раз 15 цвітня 1924 р. Спочатку чув він голос досить слабо а відтак виразніше і повторяв нам точно слово в слово за духом. Пан Р. показався дуже практичним мідіюм, бо знаючи англ. язык добре а укр. досить добре, бо хотіть він Українець, він вчиться по українськи говорити, виріс між Англійцями в Канаді, кінчив англ. школи, може переводити бесіду англ. і укр. духів.

Перший голос, який він почув, був моєї сестри Теклі, яка була сталим гостем на наших зібраннях.

На сім зібранню прибув до нас новий дух, який подав своє ім'я "Трегам". На мої питання подав дещо зі своєї біографії, що жив дуже а дуже давно в північній Африці, в тім містці, де нині є місто Туніс. По народності є Араб, а по релігії Християнин, а по фаху був рибаком. Далі заявив, що буде моїм приятелем, буде стало приходити на наші зібрання і буде давати нам лекції про життя на сім і на другому світі. По відповідах на мої питання дав нам коротку але богату змістом науку, за що ми йому сердечно подякували.

На наступному зібранню ми мали приємність витати Івана Франка, який говорив до нас про своє здивовання, що ми маємо таку силу, що він може розмовляти з нами. Про Франка мідіюм сказав, що йде той дух з книжкою під пахою, а всі духи, які є присутні розступаються на боки.

В своїй бесіді Іван Франко обіцяв нам приходити частіше і приносити нам дещо нового з другого світу.

Нині зйшов до нас о. В. Степюк, мій знакомий, парох церкви св. Николая в Шикаґо, який згинув з руків пані Струтин-

ської. О. Степюка бачило двох осіб, пан Р. і п. К. Пан Р, ~~не~~ знат о. Степюка і почав його описувати, але п. К., який знат о. С. заявив, що се о. С. Я хотів бути певним і просив духа, щоб був ласка подати свое ім'я, який написав в повні о. Василь Степюк. (Його першого імені я ~~не~~ знат.) Я тоді спітав його, що він думає про се, що його жена, пані Степюк, задумує виїхати до Європи. Що він думає про се, чи лучше для неї їхати до Європи чи тут остатись. О. Степюк підпер рукою бороду і думав хвилю, відтак почав писати, написав одно слово і далі думав в такій позиції. Тимчасом прийшла моя сестра і почала виправляти збитки. Мою жену обхляпала водою — вихляпавши більше чим пів склянки води. (Ми мали на столику воду в склянці). Мені на голову кинула діточку шапку і діточий фартушок і помніяла паперову трубу на столику. Відтак оповіда нам, де вона була і що робила і остерігала пас, що час кінчили зібрання і ми о 11 год. перервали наш мітінг.

Нині зайшла зміна на наших зборах. Досі духи говорили, але їх голос чув лише наш мідіюм і повтаряв за ними слово в слово по українськи чи по англійськи, що вони казали.

На ниніших зборах наш мідіюм попав в заспаннє (тренс), а духи опанували його мовні органи, говорили зовсім нормальню як жиочий чоловік, лише до сего уживали уст нашого мідіюма. Найвиразніше і найголосніше говорив Грегам, сильним барітоновим голосом. Моя сестра говорила ніжним жіночим голосом але досить тихо, так, що треба було добре вслухатись, що вона говорить. Коли не почули якогось слова, вона повтаряла його кілька разів. Чужинець переривав нераз в половині слова, відтак по короткій перерві кінчив се слово. Грегам і Чужинець говорили по англійськи, сестра і о. Йосиф по українськи, але о много голосніше говорив о. Йосиф, хоч дуже рвано Збори були нині о много інтересніші чим попередні.

22 цвітня 1924 р.

Перший дух є сестра Текля. Я питуюсь про здоровля свої мами в старім краю. Відповідає, що якраз звідти йде і що мама здорована і живеться їй добре.

На питання моєї жени, хто се є те світло, що йде всегда поперед нею. Сестра відповідає, що то вона. А хто се був, що я нині бачила велике світло... (еще не докінчила питання, як сестра каже) "в дверях" — "так", відповідає жена. "Се я була" каже сестра. А хто се був, що я бачила світло.... (еще не докінчила) як сестра знова додала "на радиетрови", так притягує жена. "Се був муж твоєї сестри Анни", була відповідь. "Він є тут і дає прівітку жені". По сім сестра почала оповідати, що вона є часто в нас в хаті, але ходить дуже тихо по покоях, щоб не настрашила нас. Я спитав, де вона була на Великдень. Відповіла, що ходила до села в старім краю і була в нас також. Говорила, де вона сиділа, як ми обідали, що ми йшли і що ми говорили. Я питавськ її чи все смакувало її в нас, то вона сказала, що "бабка" мала забогато соли і не помилилася. Тут ми мали дещо потіхи над святченім та гайлках з нею. Нараз сестра каже, що мусить вступитись на бік, бо йде чорт сюди. Я сказав її, щоб вона не лякалась його, бо тут нема місця для него і ми його вижинемо звідси — додаючи, ми будемо молитись і співати, а він забереться. До сего ще сестра додала "і смійтесь з нею".

Пан Р. каже бачу чорний туман, який сунесь сюди а поперед него йде чорне світло. Се саме завважав і п. К. Ми почали молитись і співати. Сей чорний дух постояв трохи з боку коло

дверий а відтак відійшов через двері. Сестра сказала, що то вона його вигнала, попрощалась з нами і відійшла.

Прийшов Грегам, дав нам чудову лекцію по англійськи а відтак сказав нам, що між нами є одна особа, що не є добра і до неї приходять злі духи. На мій запит хто се є, не хотів дати простої відповіди. (Ми нині мали дві нові особи, п. К. (він був вже другий раз) і п. Кр. Пан Кр. приїхав з Канади, де був студентом теоліогії в Французів а п. К. є робітником краєном). По промові Грегама прийшов якийсь дух, який говорив по англійськи стогнав і дуже плакав. На мое питання, хто се, сказав, що він один з тих яких вчили, щоб вони других вчили як жити. Вони вчили других як жити але самі так не жили.

Я кажу, то Ви "піп" він далі продовжує свою сповідь, що він тепер тяжко терпить за се і двигає тяжкий тягар на собі за свої вчинки. Я пытаюсь ще раз чи Ви "піп", чи я помилляюсь. "Ні сину, не милючися" — була відповідь. "Коли я жив на землі серед роскошів, мав богато приятелів, а тепер не маю нікого, всі забули за мене". На мое питання як називається і коли перейшов в другий світ — була відповідь — "називайте мене "Чужинцем" (Стріндженер), а перейшов в сей світ тому 15 літ. (Тут хочу звернути увагу, що духи не люблять коли їх питатись, коли вони померли, тому я ужив слова в своїм питанню перейшов, духи заявляють, що вони зовсім не вмирають, а лише переходятя з одного свіга в другий).

На висказаний жаль сего попа, я сказав, що ми йому можимо, будемо молити Бога, щоб Він злекшив йому тягар і помог йому добутись з того положення. За се мені сей о. Чужинець сердечно подякував і сказав, що йому вже став трошки лепше і бачить красше світло, як гень-гень далеко що-лише блимає на горі, до якого він старається дійти по простій дорозі, з якої його грішний тягар всегда стягає на боки Він дав нам кілька слів остороги, що наше життя на землі є нічим в порівнанню

до життя на другім світі, тож не забувайте про Бога і Його закон а оминемо много терпінь і мук. При відході просив, щоб ми про него не забували і подякував нам за добре слово і розраду.

По сім прийшов другий піп, але вже Українець. На мої питання відповів, що називається Йосиф, помер в Заліщиках тому 22 роки. Мав брата і сестру, сестра мала дівчину, яка померла і яка йому помагає тепер на другім світі. Отець Йосиф оповідав, що йде тепер зі старого краю, де Дністер виляє і понижив богато хат і мостів і позабирає богато людської праці.

На мої запити, як йому живеться на другім світі, на котрій сфері він є і чим він там занимається, давав спочатку дуже скучі відповіди. Однак коли я йому ставив питання чи є на другім світі час і простір, чи то правда, що є там такі а такі сфери, що там інтелектуальний розвій ума далі продовжався, що там є школи і університети, де учать люди з висших сфер, чи Іван Франко є в висшій сфері, та много а много інших питань, тоді напіш гість о. Йосиф каже: "виджу, що Ви богато знаєте про сей світ, тому я обширніше відповім на Ваші питання. Справді мало що нового нам сказав, але потвірдив се, що ми вже довідалися від других. В кінці заявив нам, що він знає чого ми чекаємо, а то, щоб наш столик підносився. Тут трошки о. Йосиф помилився, бо нам не розходитьсь, щоб столик гуркав, чи підносився, нам розходитьсь, щоб духи так говорили до труби, яка стоїть на столику, щоб ми всі могли чути, а не лише деякі. О. Йосиф при відході поблагословив наші змагання, обіцяв зайти до нас знова і побажав нам найкрасших успіхів.

(Нині ми мали вже і трубу алюмінову зі фосфорово-світчачим перстенем. Світчачий перстень на трубі є на се, щоб ми бачили, коли духи будуть піднимати трубу вгору до говорення.

29 цвітня 1924 р.

Нині було богато духів мені знакомих з моого села. Договоритись з ними до чогось путнього було тяжко. Для них се було дуже цікаве, деякі навіть не довіряли, що ми можемо з ними говорити, чи їх чути, приглядались нам обмачували нас і головами махали. Коли сестра привела одного моого давнього знакомого січовика зі села і показувала йому мене, він не вірив аж прийшов близько до мене і приглядався мені зі всіх боків і з дива не міг зійти, як се може бути.

Нині наша труба почала рухатись на столику. Грегам сказав нам, щоб ми гляділи на трубу, бо духи будуть старатись підносити її. Ми звернули увагу на трубу і при помочі світячого перстення на трубі бачили як тонший кінець труби піднісся до гори. Се повторилося кілька разів, але цілком зі столика труба не піднялась. Я звернув увагу Грегамови, чи не краще було лишити трубу на столику і так до неї говорити, чим тратити силу на підношенне труби в воздух. На се сказав мені Грегам, що є якась сила, що не допускає нам чути голосу духів, якщо труба лежить на столику, чого не буде, як труба буде в воздухі. Дам звернув нам увагу, щоб ми скинули світляний перстень з труби, бо коли лише труба пічне рухатись ми всі звертаємо увагу на трубу а сим зменшуємо силу, якої їй треба до піднесення труби. Радив нам скинути сей перстень на якийсь час, а коли буде подостатком сили в нас і труба буде кілька разів в воздухі, тоді ми будемо могли заложити сей світячий перстень назад. На се ми згодились.

Я сказав Грегамови, що я маю "Виклад" в Укр. Клубі Інтелігентів про "Комунікацію Духів" і просив його, щоб він туди зайдов 6 мая вечером, що він і приобіцяв.

13 мая 1924 р.

Нинішній сіанс перейшов майже на дискусії моого викла-
ду в Укр. Клубі. Грегам, який був присутнім на сім викладі,
дав мені докладний перебіг викладу а відтак свої цінні заміт-
ки. Між іншим сказав мені, що для людей, які мало-що або ні-
чого не знають про сю річ, сей виклад був за глибокий. Сей
виклад бувби добрий на трету лекцію, а не на першу. "Годі ді-
тям, яких маєсь вчити азбуки, давати їм виклад про астрономію"
говорив. Застановившись над тим, що Грегам сказав і ро-
зібравши питання, які мені кладено по викладі людьми обра-
зованими в своїй галузі знання, як священиками, лікарями,
адвокатами і прочими — признав Грегамови повну рацію.

Вони як матеріялісти хотять змірити духову справу мате-
ріяльною мірою. Але як дошку міриться ярдом, а воду квартовою,
так і до душевної справи треба душевної міри.

На мое питання, як він розумів мій виклад, коли я давав
його в українській мові, він відповів, що читав мій ум і зізнав
наперед, що я скажу. Та не лише він читав мої гадки, але і гад-
ки присутніх, тому його бажанням як і других присутніх ду-
хів було "дармо не кидати перлів". Щоб хтось міг зрозуміти
хемію мусить мати відповідне підготовлення інших наук — щоб
хтось міг зрозуміти життя поза гробом, мусить мати відповід-
не душевне розвинення.

(Сей виклад я подаю при кінці книжки).

3 червня 1924.

Нинішній сіянс був досить цікавий. Прийшов наш синок Олег і каже: "Мамо чому то я тепер не можу бавитись грішми, як перед тим. Коли лише хочу взяти гріш в руку моя рука переходить через гріш?" Цікаве питання для моого маленького синка. Не менше цікавим і се, що жуючі на землі дорослі, образовані люди запитуються тебе нераз, як може дух говорити, коли він дух. Коли дух говорить то чому всі не чують, а лише дехто? Дух з другого світа, піп, образований і дорослий питаетесь знова, що се має значити, я говорю до своєї жени, дотеркаюсь її а вона й уваги на мене не звертає, ігнорує мене, а ми так любились обов'я на землі? Одному дивне, другому і третьому. Один малий нерозвинений а другий старий. І один не розуміє Божої сили і другий. Як одному треба вчитись так і другому.

Олесьови цікаве воно, що він бавиться там цвітами і всім прочим, а грішми не може — а він так любував бавитись захиття "чорними" і "білими" грішми, як він говорив. А йому так цікаве, що приходить до мами о поясненні.

Грегам дав нам гарну науку на тему "Щоб мати, треба працювати". По науці я поспішав Грегама, чи він нہ мігби сказати, що сталося з моїм знакомим і що се за причина була? Жена того моого знакомого була присутна на сіянсі.

(В ночі з неділі на понеділок, 1-го червня, моого знакомого збудила його жена, щоб він встав, пішов і приніс її зимний рушник, бо вона має сильний біль голови. Чоловік встав, пішов до купальні за рушником і довгий час звідти не вертався. Жена його чула громіт, якби хтось бив головою або кулаками в стіну. Нічого не підозрівала, бо під її помешканням і над по-

мешканнє мешкали другі люди. Коли ж її чоловік довгий час не вертав з рушником, пішла за ним і застала його на підлозі закервавленого і змінного до непізнання). У відповідь на моє питаннє каже п. Р. таке: "Я бачу Вас, (до жінки моого знайомого), що Ви спите на вознак, з піднесеними до гори коліна-ми. На право від Вас спить Ваш муж. Якийсь старий чоловік з бородою, який є злим духом, сідає на груди Вашого чоловіка і дусить його за горло. Видно сплячому не годен він богато злого зробити, бо не має здається сили і будить Вас рухаючи за коліна. Ви будетьесь і чуєте біль голови. Чоловік встає і йде до другої кімнати, а сей з бородою йде за ним. Тут кидає ним об землю і дусить. Чоловік Ваш не дазьє і головою бе то об двері то об стіну. Хто знає, що буlob сталося колиб, Ви були юе надійшли. (Се було сказано в англ. язиці. Що сталося зі сим чоловіком ніхто нічого пану Р. не говорив). Я прошу Грегама, щоб він заопікувався сим чоловіком і щоб се більше не случилось.

Пан. Р. каже бачу Індіянина, який йде сюди, каже, що він буде відтепер пильнувати сего чоловіка, подає своє ім'я "Мосбенк" і подає слово "той-той", що має бути кличем для него і його банди. колиб було потрібно його помочи. (Що значить "той, той" я не знаю — се мабуть індіянський клич певного племені в разі небезпеки).

13 червня 1924 р.

Нині зайшов до нас інтелігентний дух, Українець, який подав своє ім'я "Вояк". Говорив, що о. Йосиф йому помагає і учити його, говорив нам, що 4 роки тому він перейшов на другий світ, був в українсько-польській війні, ходив до 3 класи гімназіяльної, а відтак був годинникаром. Сказав нам, що всі наші годинники йдуть але, а сей, що я ношу зі собою найгірше, бо йде більше чим годину скорше. (Мій годинник ходить добре, але вчера став, бо був ненакручений і я не могучи нарегулювати, пустив його о 2-пій год. по полудни, хоч він стояв на 3-ій). На запит моєї жени, що бракує її годинникови, сказав, що в однім колісцяти є триби поломані. (Воно так дійсно є). Говорив нам далі, що про комунікацію з другим світом він знат за життя на землі. Нераз бачив духів, коли сидів на самоті в ліску, або на березі ріки, але в той час сего не розумів. Пожелав нам якнайкрасшого успіху і відійшов.

Нині Грегам дав нам чудовий виклад про другий світ. Між іншим сказав нам, що він перейшов в другий світ ще в той час, як земським світом уважались лише береги середземного моря. Скільки літ тому не знає, бо згубив рахубу. Коли лише перейшов в другий світ, він значив роки, опісля перестав з одної причини, а відтак знова почав. Скільки літ він пропустив немаркуючи, сего не знає, через се непевний як довго він вже на другім світі.

На моє питання, де він так добре навчився говорити по англійськи, відповідає, що навчився на другім світі, від чоловіка, який за життя на землі сидів на троні. Сказав нам далі, що є в другій сфері, в висшій її часті. Його досвід і наука є того

рода, що робить його відповідним учителем для нас. Буде з нами так довго аж доки не відійде до такої сфери звідки не буде міг приходити до нас.

Сказав нам, що набуте знання підносить кожного духа вище. Такий дух стає лекшим і віддаляєсь від землі. На питання, поясняє, що дух в своїй сфері може ходити в ширину і в довжину, куди хоче, але не годен йти в гору чи в долину. Щоб се ми красше зрозуміли, Грегам порівняв духа в сфері до фармера на фармі. Фармер може йти вздовж і впоперек на своїй фармі, але не може йти в гору ні в діл.

Говорив нам далі, що вони мають школи, учатися і студіють Божий закон. Учителями є духи з висших сфер, які дають в той сам спосіб свої виклади, як він дає нам. На питання, в якім язиці йдуть виклади, сказав нам, що мова в них не потрібна. Учитель лише думає, а ученики відчitують його думки, втягають їх в свої уми і стараються їх, після своєї зможи, бодай вчасти присвоїти собі. На се дав нам доказ, що він знає, що кожний з нас думає, бо моя жена питалась його по українськи, а він відповідав по англійськи. Друга жінка питалась його по польськи, а він давав відповідь по англійськи. Я лише думав а він мої думки висказував словами.

17 червня 1924 р.

Нині Грегам дав нам знова цікавий виклад. Зі самого початку зібрання п. Р. каже, що бачить молодого чоловіка з мандоліною. Моя жена просить о опис сего чоловіка і заявляє, що се Яремко — наш знакомий і кревний, який помер в Едмонтоні. Яремко був співредактором "Новин" в Едмонтоні. Я пытаюсь чи се в Яремко і дух потакує, що так.

Нині була з нами одна полька пані В., яка не вміє говорити по українськи. Вона говорить по польськи, що бачить трох мушчин-духів. Один з них високий з капелюхом в руці, а два з них низші. Пан Р. (наш мідіюм) каже так, тут є тепер 3 духи, але жадний з них не має капелюха. Котрого Ви бачите з капелюхом, питаетесь він паню В. Вона відповідає, що той найвищий. О се не капелюх, відповідає п. Р. се мандоліна. Пані В. відповідає, що вона непевна чи се капелюх, бо бачить лише залиси немов капелюха. Крім сего додає, що один з мушчин є лісий. "Так", потверджує п. Р. і додає, що той з мандоліною є найвищий, він властиво з них всіх є найнижчий, а виглядає вищим лише тому, що як оба перші стоять на підлозі, так сей з мандоліною, який подав своє ім'я Яремко, є коло 2 фіти від підлоги.

Я хочу довідатись, хто є тих других двох з Яремком. П. Р. описує одного, що має спічасту малу бороду і т. д. і я пізнаю в нім свого вуйка Петра Крайківського, а який за життя був директором публичної школи в Хирові а відтак був перенесений до Рогатина, де і помер. Сей дух подав своє ім'я Петро. На третього духа я припускав, що се буде Григорий Крайківський,

брат Петра, також мій і Яремка вуйко, який жив довший час в Едмонтоні, Канада і там помер. Моя жена також думала, що се буде Григорий тому я прошу п. Р., щоб він добре придивився чи се Григорий Кр., бо й він його знат. "Ні се не він, се якийсь кревний перших двох але се не Г. К. Тепер всі три духи переходят на другий бік покою — так говорить п. Р. — а по середині немов зпід підлоги показується четвертий дух зі сивою головою. Трох перших духов подають йому руки і помагають йому прийти сюди. Тепер я вже добре бачу, сей четвертий сивий дух са Крайківський з Едмонтону. Він вже цілий показався. Сих трох духов витаються з ним і кладуть його на ліжко, він виглядає дуже обезсилений. Той сивий з бородою плаче над ним". П. Р. каже, що в Грегам і хоче говорити, ми просимо. "Ви мене питались раз, скільки в літ, як я відійшов в другий світ. Я сказав Вам, що я загубив рахубу і напевно не знаю скільки літ, а тепер хочу Вам пояснити се, як я згубив рахубу.

Я був тут від самого початку мітінгу і знаю все, що тут діялось. Я хочу звернути увагу Вам на одну дуже важну річ. Ніколи не концентруйте гадок на якогось духа, якого Ви хотіли побачити. Коли дух знає самий як прийти і має охоту прийти, він знає, як і відійти. Коли Ви притягнете його своїми думками, щей сильно сконцентрованими, Ви приневолюєте його прийти до Вас. Коли ж він не є достаточно розвинений, не має своєї сильної власної волі, він йде за вашими думками і показується. Щоб показатись, він мимо волі уживає силу, яку не розуміє. Ся сила обмотує його і часто притримує його при землі і не пізволяє йому вернутись там, де він належить. Такий дух є немов заблуджена вівця.

Так сталося зі сим духом, що відпочиває на ліжку. Він прийшов на Ваше бажання, стратив богато своєї енергії, яка є йому тут потрібна і тепер без помочи він не мігби вернутись там, де йому призначено.

Таких духів є велика сила, які прийшли на землю і не знають як вернутись. Подібне було і зі мною.

Раз я завважав був, що один батько не давав виховання як слід свому синови. Я хотів зі своєї доброти його упімнути. А щоб се упімнення було трівке, я забажав йому показатись. Я показався йому, але за довго. Певна сила оточила мене і я ніяк не міг вернутись назад. Я був немов прикований до землі, блукав від екватора до бігунів, а від бігунів до екватора і не міг ніяк піднести висше дерев. Той час моого перебування на землі де я не маркував, є тим чистим місцем.

Прошу Вас дуже, ніколи не концентруйте своїх гадок на якісь дусі, якого Ви хотіли побачити. Коли сей дух годен і хоче, він самий прийде, коли ж не приходить, мусить бути на се причина“.

На мое питання, чи є який спосіб, щоб такого духа увільнити зі земських оков, Грегам відповів, що духи з висших сфер можуть се зробити, се є одним з їх праць.

На дальнє мое питання, чи то правда, що духи мало умово розвинені, які хоч покинули земське тіло, далі перебувають на землі і живуть так, як передтим земським життєм?

”Так“, була відповідь. ”Сі духи далі буяють по землі, займаються і інтересуються всім тим, що любили передтим. Ходять далі до своїх церков як передтим, слухають тих самих наук, відвідують всі місця злі і добрі, одним словом живуть як люди, з ріжницею лише тою, що їх земські люди не бачать, бо вони не мають більше земського тіла. Так довго сі духи живуть, доки не зродиться в них гадка зажити красшим і вищим життєм. Ся їх гадка ублагороднює їх і веде до поступу а зі сим і до вищого духового життя. Недавно був я в одній церкві, де на тисяч жуючих людей одна третя були духи“.

На питання п. Кр. чи монах в монастири, який замикається від людей і земських спокус, має більші вигляди на доступлення вищого життя від простого чоловіка — який жив

серед земських зліднів, невигод і життєвої борби о кавалок хліба? Грегам так відповів: "Те, що переходить сей простий робітник на землі, сей монах мусить перейти деинди. Щоб се було Вам ясним, дам Вам такий примір. є високий будинок. На верх цього будинка йде елевейтор, кругом якого ведуть сходи. Вчений, але лінівий монах хоче дістатись на верх цього будинка, те саме хоче і трудолюбивий простий чоловік-робітник. Монах входить на елевейтор, вносить очі до гори і чекає на оператора елевейтра якого нема. Тимчасом сей робітник, привичаєний до праці, не чекає на дурничку. Поволи ступає зі сходи на сходу і вноситься в гору чимраз висше і близьше до даху, а монах вносить свої очі туди і чекає на дурничку. Скоршче чи пізнійше він мусить йти слідами за робітником, коли хоче бути на даху".

20 червня 1924 р.

Нині ми мали одного нового члена в кружку, адвоката п. П. Сей чоловік молодий з отвореним умом, який не приймає нічого на сліпо, ні відкидає без розслідування.

Я оповів йому про свої досліди, які його незвичайно заінтересували. Він був одним з присутніх на моїм відчиті в "Укр. Клубі" про "Комунікацію Духів". Він мав охоту вже давно прилучитись до нашого кружка і самому наочно переконатись о всім. Щоб зробити його якнайбільшим пессимістом до сеї справи, я зі своєї сторони навмисне дав йому перше перечитати одну книжку славного магіка, який в своїй книжці пише і доказує, що комунікація з духами се чисте обманство і на доказ сего подає ріжні магічні трики і пояснення їх, яких мають піби допускатись всі ті, що комунікують з духами. Нині якраз п. П. скінчив читання книжки і заявив мені, що він так добре тепер обзнакошений з триками, що готов бути самий магіком, а що найменше зловити кожного ошуканця, який під покришкою комунікації з духами, послугується хитрими триками.

"Коли так, то ми готові тепер приняти Вас до нашого кружка", сказав я. "Ви маєте переконання більше "проти", а тепер дамо Вам нагоду довідатись про дещо "за", а відтак будьте самі судію в сій справі. Так наш кружок побільшився о одного інвестегатора.

Найдікавійшим нині було се, що ми питались анг. духів по українськи, а вони відповідали по англійськи. Вкінці ми зовсім не говорили, лише думали, а духи відповідали нам на наші думки. На одно важне питання для мене, яке я лише думав, Грегам відповів "ні". Се було проти моєї сподіванки.

Відтак далі Грегам пояснив мені, що воно не лише буде "ні", але і воно може нагло відійти. Такою відповідю я зовсім не був вдоволений, був пригноблений і волів був ще питатись і не знати, чим знати перед часом і гризтись наперед.

По мітінгу я оповів жені про своє питання і пояснив їй, як я зрозумів відповідь. Вона також була невдоволена ні одним ні другим, відчувала пригноблення не менше мене і сказала мені, що сама буде питатись Грегама в сій справі на другий раз.

26 червня 1924 р.

Нині була в нас знова недавно померша Марія, (один місяць, як померла) жена п. П. Говорила нам, що як ми були раз в ній, моя дочка Оксана забула в її хаті шнурок діточих коралів. (Ми думали, що вона їх десь згубила). Сказала нам, де воли є. (Дійсно там ми їх знайшли як було сказано). Говорила нам, що вона чується тепер щасливою, часто в коло своєї 8 місячної дитини і тішиться, що її дитина здорована і гарно поправилася.

(Я нині о 1-шій годині по полудни мав цікаве явище. Ляг на короткий відпочинок на ліжко і читав англ. газету в першій колонні, десь в половині, коли завважав якесь світло, що бли мало на другій колонні. Я звернув увагу і завважав, що се світло має вигляд зовсім людської руки з випростованим, вказуючим пальцем, лише, що рука була дуже маленька, як у ляльки. Спочатку думав собі, що се відбиття світла з вікна, обглянув вікно, але нічого не завважав, що кидалоб таке світло, тим більше, що ліжко, на якім я лежав, було в такій позиції, що неможливо було, щоб яке світло падало на него. Але щоб бути більше певним, чи се світло природне чи надприродне, я стягнув заслону на вікні майже до долини. В спальні стало напівтемно, але мож було ще читати.

Тепер форма руки показалась о много яснійша і почала пересуватись з одної лінійки на другу, задержуючись тут і там. Се мене дуже зацікавило і я почав приглядатись маневрам сеї дивної руки, а особливо її формі. Се явище тревало кілька мінут і зникло, а при зниканню є відчув малу дрож на тілі. Чи се дійсно було явище руки духа чи лише рефлексія світла, я постановив розвідатись на нинішнім вечірнім духовім сидженню.)

Приходить наш Грегам а я його сейчас пытаюсь, чи не

мігби він мені сказати, що то було нині, що я видів. Відповідає, що се був Дмитро, (померший перший чоловік сестри моєї жени пані Б.), який хотів мені щось сказати, показуючи мені поодинокі слова тут і там, які зложивши разом булиб творили те, що він бажав мені сказати. Я перепросив через Грегама Дмитра за мою розсіяність і недовірчivість, де я більше звертав увагу, звідки се світло походить і як виглядає рука, чим на важнійшу частину цього явища і просив, щоб Дмитро прийшов коли знова, а я знаючи, що се явище від духа, буду слідити за рукою, щоб зібрати слова до купи в одно реченіс.

(Сейчас по сім явищи, як я відіхав до офісу, сестра моєї жени пані Б. телефонувала до моєї жени, щоб вона сейчас прийшла до неї, бо вона дуже хора.)

25 липня 1924 р.

Присутнimi в всi члени нашого кружка. Наш мiдiюм п. Р. попадає в тренс. Чути тихенький голос по англiйськи: "Добрий вечiр мої приятелi, я приходжу нинi перший раз до Вас говорити, хоч я був тут часто".

Питаюсь "хто се?" "Се той чоловiк з бородою, Мекейг, контрол мiдiя" — була вiдповiдь. "Звiдки Ви?" — питаюсь. "З Канади, з Едмонтону". "Чим Ви там занимались" — було мое питання. "Я був суперiнтендентом шкiл в Едмонтонi" — була вiдповiдь. "Коли Ви перейшли на другий свiт?" — питаюсь. "Я не в сего певний, здається 7 чи 8 лiт, я самий хотiв би знати, скiльки менi забрало часу, заки я вернувся назад на землю". Я обiцяю розвiдатись про се в Едмонтонi і йому сказати. Питаюсь далi чи не знов вiн п. Крайкiвського з Едмонтону, який колись кандидатував на шкiльного тростiса (радного). "Здається, що собi пригадую", була вiдповiдь. "Чи се не той, що мешкав в великiй хатi коло порожнoї лоти?" "Так" — вiдповiдаю . i моя жена.

Далi пояснює нам, що вiн хоче якнайдовше тримати мiдiюм в заспанинi, бо се дастъ йому нагоду опанувати мiдiюм на другий раз. Я питаюсь його, чи мiдiюм є в цiлковитiм заспанинi, чи лише напiв. "Нi, я не можу його ще цiлковито заспани перший раз." Так ми вели далi розмову через якоi пiв години. Вкiнцi питаюсь Мекейга, чи не думає вiн, що се трохи задовго на перший раз держати мiдiюм в заспанинi такий час, бо опiсля вiн може мати труднiсть вiдiйти з мiдiюм. "Нi" вiдповiдає вiн — "я можу вiдiйти в однiй хвилi".

В тiй самiй хвилi мiдiюм аж пiдскок з крiслом, почав бу-

дитись і оповідати, що він чуєсь дуже легким. Я питуюсь його чи він чув щонебудь, що дух говорив? Відповідає, що чув лише "сім чи вісім літ" і то все.

Ми починаємо співати по укр. "Боже близше к Тобі". Чути голос Грегама, який говорить, що він любить сю пісню — не її слова але силу і значіннє, яке ми кладемо позад сих слів.

Моя жена починає інтерпелювати Грегама за його відповідь — чи він певний за своє. "Ні". (Розмова йде в справі будучої дитини).

Грегам починає поясняти, чому він дав таку відповідь, а неинакшу. В поясненню говорить, що в дев'ять-десятих причин, на яких він основує своє "ні", а лише одна десята в проти сего. Далі він говорить, що він бачить, що вона відйде скоро від нас на другий світ через випадок.

Жена в ще більше сим невдоволена і засумовано говорить: "Дорогий Грегами, пощо мені стільки муک і гризот і знов зі сего малоб бути нічого, лучше нехай відразу нічого не буде. Ти знаєш скільки муک ми витерпіли при попереднім".

"Ні дорога не гризись" відповідає Грегам, "нема пощо гризти наперед у всім є Божа воля. Але чим ми більше говоримо про сю справу, тим красше і дальше її бачу. Я бачу, що вона починає вже ходити, хоче щось зловити в воздухі і тут стається випадок. О, я бачу дальше, що она має один рік і пів і се аж тоді лучаєсь, вона ударяєсь в жолудок, коли хоче щось зловити в воздухі".

Я скажу Вам близше, як се бачу. Я бачу перед нею чисту дорогу до року і пів, з півтора-роком і одним днем дорога починає темніти і то на протягу трох тижнів, по сім часі дорога знова вичищується і є чиста. О, я бачу докладно тепер вона хоче зловити птаха, дивиться в гору і ударяється в жолудок. Прошу Вас дуже, за жадну ціну не тримайте птаха в хаті — канарка — пильнуйте її три тижні по році і пів, а все буде гаразд.

Прошу Вас ще раз, не тримайте канарка в хаті. Найлучше для Вас забудьте тепер про все, про що говорилось, два місяці перед півтора-роком я остережу Вас ще раз перед птахом і скажу виписати на стіні в хаті, щоб Ви не забули про птаха, а все буде гаразд, о що Ви і я будемо просити Бога“.

Нам стало лекше.

Нині Грегам задемонстрував нам матерелізованне духів. Коли ми мали свій духовий мітінг, двері кухні були отворені з нашого пекою. Ми почули, як хтось ходив по кухні і їdalні. Се нас незвичайно здивувало, бо двері до кухні і їdalні зі двору я самий був замок. Те ходження тривало пару мінут і почало зближатись до дверей покою, в якім ми мали наші збори. Ми звернули туди нашу увагу і сейчас почули голос нашого Грегама. Він говорив, що хотів показати нам матерелізованне — однак нам годі його бачити з браку світла, хоч він дійсно зматерелізував себе таким як був за життя на землі — а був рослий мушциною. Обіцяв нам зматерелізоватись колись при світлі — о що ми його дуже просили.

Вкінці Грегам заявляє нам, що він буде мусів тепер покинути нас на 2 тижні, бо на него чекають там, а відтак буде знова сталим гостем.

Нараз починає наш мідіюм дуже стогнати, нагадуючи осу бу, яка дуситься. Віддих був короткий і різко рваний.

Питаюсь п. Р. чому він так нерегулярно віддихає — відповідає, що бачить коло п. П. білу постать, обернену до мідіюм плечима, по яких спадають великі коси. По обох боках сеї постаті бачить Дмитра і сестру Теклю, які привели сю постать і піддержують її.

По кількох хвилях стогнання говорить сестра Текля, що то Марія (жена пана П., яка тому два тижні як померла). Муж п. П. питаетесь: "то ти Мері?" "Я пала", була відповідь, але тиха і дрожача.

"Чи ти виділа Лілі" (Лілі 8 місячна дитина) питаетесь п. П.

свою жену, але ся не могла нічого відповісти, лише питалася
”де я, де я“, що сталося зі мною?“

На се Текля відповіла, що Марія не була ще коло дитини, бо вона не має настільки сили. Що вона і Дмитро привели її до нас, щоб вона зрозуміла, що вона є вже в іншім світі. Їм лекше привести її сюди, бо тут є богато сили, чим до дому до дитини.

Відтак мідіюм каже, що вони всі троє вже відходять.

Приходить наш синок Олесь і каже, що він дуже любить песика, якого ми маємо і він буде з ним бавитись. Ми говорили йому, що їдемо на фарму, там де він колись бавився і збирал виноград. На се заявив нам, що він поїде з нами і напомінав нас, щоб ми не забули нашого песика взяти зі собою.

Коли я запитався його, як він може бавитись з песиком, коли песик його не бачить, то він відповів: ”Ні деді, він мене бачить, я вже бавився з ним“.

Прийшов о. Йосиф і каже: ”Се о. Йосиф говорить. Мені жаль, бо я бачу тепер, що правди нігде діти. Я колись вчив людей, але не всеї правди, закривав дещо перед ними а воно так і непоганно бути — я нині се добре бачу. Правди ніхто не прикриє, вона скоршє чи пізнішє вийде на верх. Колиб я і другі мені подібні були не закривали правди і не здержували її літами перед людьми, нині люди більше зналиб чим знають, а се посунулоб світ скоро вперед. А так правда мусить тяжко боротись, щоб дістатись на деннє світло, але скоршє чи пізнішє люди довідаються про ю. Амінь“.

29 липня 1924 р.

Нинішній мітінг був незвичайно цікавий. Ми почали його трошки пізніше чим звичайно, бо не було ще сестри моєї жени. Ми тимчасом сиділи в сальоні і були заняті товариською розмовою. Моя жена звернула нам увагу, що вона бачить велике і ясне світло на стіні поза софою, на якій сидів адвокат П. Моя замітка на се була, що се певно духи показуються, щоб ми починали наш мітінг, бо вже час. По кількох жартиливих замітках, ми пішли до покою, де відбуваються сидження, без пані Б. сестри моєї жени.

По молитві і співі чути укр. голос. По способі говорення мож пізнати, що се або новий дух або дух, який перший раз говорить. Голос є перериваний, тяжкий, голоснійший то тихший — виглядає немов дух не може зловити воздуха — а мимо сего зі всеї сили стараєсь вимовляти як найголоснійше свої слова.

На мій запит, хто се, відповідає, що я його знаю. Говорить уривні слова про нашу силу — але годі було сі слова зложити в якесь зрозумінне. По кількох довших павзах дух зовсім перестав говорити і відійшов. За хвильку почав знова якийсь дух говорити по українськи з більшою силою і подав своє ім'я Іван Франко. Сказав нам, що він пробував говорити своїм власним голосом і мало-що бракувало, щоб ми почули його дійсний голос, але є ще маленька перепона. Однак в коротці він буде в силі говорити самий без помочи мідія. Я сказав йому, що я ходив до акад. гімназії з його сином Петром, на що він відповів, що знає се, бо він через свого сина Петра прийшов до нас. Говорив нам, що наші приятелі (контроли) помогають йому і по-

казують як говорити і він їм вдячний. Обіцяв знова в нас так скоро бути, як лише йому буде вільно, попрощав нас і відійшов, заявляючи ще раз, що як він прийде, то буде старатись говорити своїм власним голосом.

По Івані Ф. забрав голос мій давній знакомий Індіянин, Сновфлейк. З ним мали ми богато потіхи. Він говорить досить ломаною англійщиною, але о много краще говорить тепер, чим колись. На мое питання, де він так добре навчився говорити, відповів, що він є всегда в нас в кружку і слухає як другі говорять і він вчиться зі сего. На питання чи він знає, що ми збираємося на вакації до Мічіган, сказав, що так і що він їде з нами також. На питання моєї жени, що се був за дух, що вона бачила світло в сальоні, відповів, що то був сей дух, що перший говорив (Франко). Як він називається не знає, але се амбітний і сильний дух, який хотів конче самий говорити без мідія. Ми йому пояснили, що він ще не годен, але він конче хотів спробувати і переконався, що не годен. Але він незадовго буде говорити, бо він хоче конче і стараєсь зі всіх своїх сил. Сказав нам, що сей дух (Франко) є сильний і дуже скоро поступає, він (то є Сновфлейк) поступає поволі.

На мое питання, коли будуть в мене христини, сказав, що тоді, коли буде "індіянське літо", то є в осені. На мое питання, що я маю приготувати на христини, сподні чи спідницю, сказав "обое". Коли я просто запитав, що буде дочка чи син — сміючись відповів "то буде що дістанеш". Відтак я сказав йому, що мені треба тепер богато грошей. На се він відповів так: "мені не треба, а як тобі треба, то постараїся о них". На мій жарт, чи він не принісби звідки — то відповів, що воно не буlob добре ні для него ні для мене.

В дальшій бесіді сказав нам, що наш приятель Грегам незадовго відійде до висшої сфери, бо він тепер дуже а дуже високо (Він говорячи про Грегама, не ужив ім'я Грегам, лише той Ваш приятель, що всегда приходить і богато говорить).

Розмова і жарти зі Сновфлейком забрало нам майже одну годину. Вкінці заявив нам Сновфлейк, що наші жарти будуть добрі для нашого здоровля, бо о многої красше в сміятись чим сумувати, поздоровив нас і відійшов.

Зараз по Сновфлейку забрав голос наш Грегам. Сказав нам, що він незадовго відійде в висшу сферу і про се нас повідомить. З висшої сфери (третої) він не буде міг прийти до нас безпосередно, але буде приходити посередно, через свого заступника, якого він лишить нам на своє місце. На висказ моеї жени, що її жаль, що він нас покине, відповів "нема чого жалувати, колиб я йшов низше, то буlob чого жалувати, але, що я йду висше, тут треба тішитись". По сім дав поясненне свого постуцу і розвою переплітуючи се науковою для нас. По сім забрав перший раз голос дух Дмитро, муж сестри моеї жени. Тішився, що може вже самий говорити і пояснив, що сю силу дістав він по сім, як минувшого разу привів з Теклею помершу Марію, жену брата моеї жени. Добра його воля помочи другому, помогла і дала йому сили нині говорити. Се висказав він з ентузіазмом. Відтак відповів на деякі питання своєї жени, яку просив, щоб не плакала і не журилась, бо се відпихає його він неї і пригноблює його також.

На сім ми закінчили нинішні наші духові збори.

БРАЙТ СТАР БУЛА ПРИ СМЕРТИ БРАТОВОЇ.

Буде місяць як братова Марія, жена п. П. померла. Вона хорувала майже три роки і умираючи полишила 8-сім місячну дитину. Два тижні по погребі вона була перший раз на нашім духовім зібранню, показась перше, а відтак, коли її чоловік поспитав чи то ти Мері, вона відповіла "я папа". (Се був її спосіб кликання мужа "папа".) Муж хотів тоді ще дещо її поспитати, але вона не була тоді ще достаточно сильною, щоб довше говорити. Томуто муж рішився піти до пані Донн і там розмовитись більше з нею, поспитатись її про дитину, та інші домашні справи.

До пані Донн зайшов він на 25 серпня, в понеділок. Тут розмовляв з нею, з Брайт Стар і Деном. Случайно тоді в пані Донн був п. Кр, який є членом і нашого кружка. Він прийшов на другий день на наше зібраннє і оповідав нам, що пані П. розмовляла довго з мужем і дав нам коротко перебіг розмови з Брайт Стар. Сказав нам, що Б. С. говорила, що вона в день смерти була від 11 год. в ночі до 2-го по півночі коло його жени, сказала, що вона не хотіла, щоб він (то є її муж) був присутній при розлуці тіла з душою і коли він відійшов до кухні за водою о 2-й годині, тоді вона забрала душу її жени і як він вернув з кухні до жени, то вже тіло було порожнє. Сказала далі, що вона помагала зі всіх своїх сил піддержати його жену при життю, щоб дитина підросла і могла обійтись без грудиї матери.

(Се було для нас дуже цікавим, бо вдійсності воно так було точно до йоти. Се нам оповідав брат моєї жени другого дня по смерті. Що о 11 год. жена його попала в напів зімліннє. Він сейчас закликав доктора, який був до пів до другої в хаті. Коли доктор відійшов, обіцяючи прибути раненько, слаба попросила води і коли муж пішов до кухні по воду і вернувся з водою, жена була вже небошка).

29 серпня 1924 р.

Нині над раном, десь між 5 а 6 годиною, я бачив духа жебрака, малого ростом, кулявого з двома полотняними торбами, з яких одна була пів-повна, а друга майже зовсім повна. Іще було досить худе з вусиками чіпірнатими, а з бровами високо понад очима. Сей дід говорив мені, що я буду мати дочку, яка пімре, але я буду мати другу. Опісля кинув мені на руку зломану іголку, зломану на дві часті, з яких одна довша частиця була частиною від уха, а друга менша частиця була з остриєм кінцем і лізла мені в руку.

Нині вечером ми мали своє духове зібрання, де я рішив поспитатись наших мудрійших духів (гайдів), хто се був і т. д. Коли прийшов Грегам, я його поспітав, чи він мігби мені сказати, хто то був сеї ночі в моїй спальні і говорив до мене. На се Грегам відповів, що той дух є тут присутній. Наш мідіюм говорить, що бачить діда з торбами і подає нам докладно такий опис, як я його бачив. Каже, що сей дід куляє на ліву ногу, що я не міг потвердити, бо я бачив, що куляв, але на кору ногу, то не завважав.

Питаюсь чи то дійсно так буде, як Ви говорили мені вночі? Тоді сей дід показує нашему мідіюму, що дівчинка йде аж до трунви а відтак обходить її і йде далі. Я відповідаю, що се трохи легше для мене і що я се розумію, що то має значити. Попередно говорив нам Грегам про се, лише в інший спосіб.

Тоді пытаюсь, що має значити тих дві часті зломаної іголки. Дід відповідає, що я маю тепер до діла (бізнес) з двома людьми, які хочуть мене ошукати, головно той менший.

Дійсно я маю з двома до діла і менший з них дуже непевна людина. Дякую за остерогу і пытаюсь хто він є?

На се відповідає, що називається "Яким" і що я його знаю.

Справді я мав богато до діла з дідами, бо мій батько а відтак один брат був війтом на селі. Звичайно до війта заходили діди просити о позволенні жебрати в селі. Переважно, як брата не було дома, то я заступав війтівські функції і роздавав позволення дідам. Але котрий з них називався Яким, Гаврило чи Кирило, що мені було до сего. Бувало дід вже коло брами зложиться в троє, я знаю, що він хоче, махну головою а дід шушульк в село. От і ціле урядованне найвищої інстанції на селі — в своїм заступництві.

Але коли тепер кривий дід, з двома торбами, представився мені як Яким, щей до того знакомим і подав мені навіть час, коли він помер, то вбив мені небудь-якого цвока. Почав я гадками перескакувати по всіх дідах, яких я частіше бачив, або котрі гарно співали чи молились, але не міг натрапити на Якима. Нараз приходить мені на гадку один випадок. В одній хвилі представляєсь мені ся подія в голові, як то раз в зимі прибіг до нас сусід Михайло Савчук запукає до вікна і кричить під вікном, що під лісом коло рогачки дід "Лупій" замерз і що він його здібав, як вертав з млина.

Як на село се був дуже великий і страшний випадок. Ми всі позривалися. Старші брати, з наймитами та з другими сусідськими парубками з ліхтарнями і колами, сейчас поїхали на Раковець під ліс, де лежав замерзлий "Лупій".

Мене взяти не хотіли, бо я тоді мав десь около 10 літ.

Коли мені те все в одній хвилі пересунулось перед очима і я дійсно пізнав "Лупія" в діді, який мені показався в ночи, а якому я нераз давав великого чворака (4 крейцарі), або з другими хлонцями кидав грудками в "Лупія" і кричав, щоб не дер скіри "з нашої корови". Се був клич хлонців для

"Лупія". А лупієм його тому прозвали, що як стався який випадок і згинула корова чи кінь, то сей дід умів знімати добре шкіру з них.

Питаюсь сего діда: "Чи Ви не є тим дідом з Воскресенець, який замерз під лісом коло рогачки на дорозі до Раковець? "Так, добре вгадавесь" — відповідає дід. "Се сталось в зимі семого року," була дальша відповідь.

(Вправдоподібно 1897 року).

(На другий день по наших сходинах, то є 30 серпня, я пишу лист до мами і прошу, щоб мама перевідалась чи той дід "Лупій", який замерз під лісом називався "Яким" і коли сей випадок стався).

Нині просить нас Грегам, чи не моглиби ми змінити дні наших зборів, головно, щоб з пятниці перенести на неділю. Ми на се радо годимось, але я пытаюсь о причину. Грегам відповітає, що пятниця се робочий день, а головно є він дуже робочий для жінчин, так що жінки наші напрацювались сего дня, є дуже умучені, а се перешкаджає духам в послугуванні їх силами, які є потрібні до зрівноваження мужеських сил на наших зборах. В неділю збори будуть сильніші, бо ми відпочивши будемо могли дати більше сили.

Щоб знова другі наші збори не були заблизько перших, так ми з вівторка перенесли на середу. Відтепер наші духові збори будуть що середи і неділі о 8-ій годині.

Єще від вівторка є хорій наш маленький песок "Джіпі". Нічого не єсть ані пе, лише нудиться. Виглядало мені, що він щось зів нестравного, тому дав йому медечини на прочищеннє. Сю медичину він вернув я дав йому знова, але з таким самим наслідком. Йому ставало щораз гірше, тому взяв його нині до ветеринара. Сей сказав мені, що він мабуть хорій на хробаки і дав відповідну медечину. Але і вона на нічо не здалась, бо він все вертав.

На ниніших зборах просить моя жена Грегама, щоб він поміг нашему песику, бо діти дуже його люблять і не відмовалиб, колиб він згинув.

Грегам каже, що песок наш зів кістку, яка лежить в жолудку і пес не може її викинути ні в один бік ні в другий. Тепер та кістка починає псуватись і добра доза прочищуючої медицини викине її і він буде здоровий.

Я дав йому зараз ложку рицінового олійку ("кестор ойл"), але рано завважав, що він вернув її. В суботу рано дав я йому ще раз і поїхав до офісу. Приїзжаю на обід, діти і жена плачуть бо "Джілі" вмирає. Наймолодша донечка Оксана держить його на руках і щоб він "не вмер", як вона говорила, не позволяла йому замкнути очій. Старша дочка, Любка, плачуши робить мені пропозицію, щоб я забрав гроші з їх банків і за ці гроші і віддав "Джілі" до шпиталю.

Серед того всого я рішаюсь вляти йому медицину впрост до жолудка. Розпустив кілька ложок гіркої солі (епсом салт) в двох склянках літної води, вляв се до ґумової торби, прикутий тонку ґумову кишку до сей торби, вложив сюди кишку песику далеко в гортанку і пустив сей рошчин просто в жолудок.

За кілька годин песика кілька рази добре перечистило і песик здоровий.

3 вересня 1924 р.

Нині ми мали нового гостя-духа, який говорив по англійськи. Говорив нам, що Бог дав йому силу дивитись в будучність і дав нам кілька предсказань. Найважнішім було се, що за 5 літ в Європі вибухне велика війна, що за 30 літ в Шікаго будуть великі промислові заворушення (тормойл), які дійдуть майже до горожанської війни.

Далі сказав нам, що він буде з нами лише 4 тижні, в протягу сего часу він дасть нам нові феномена з другого світа. Пропросив нас, щоб ми концентрували наші гадки на трубу, яка стоїть на столику а решту вони (духи) зроблять. Коли ми се зробили, труба почала підниматись на столику. Одна жінщина перестрашилась і труба сейчас впала назад на столик.

Нині, крім звичайних членів кружка, були і мої обі донечки на зборах, Любка і Оксана. Перша має 10 літ а друга 8. Оксана побачила трунув як виносили з церкви і двох мужчин, які стояли коло дверей в чорнім убраню. Се перелякало дещо її і вона вийшла а за нею і Любка. Опісля Оксана оповідала нам, що вона також бачила 2 черевики з пацьорків. Коли хотіла помадати, він щез, таке саме сталося з другим. Любка оповідала, що виділа світла, які перелітали з одної особи на другу, а головно на п. Р. нашого мідіума.

Нині була моя сестра Текля. Я питався її, чи то вона пукала вчера ввечір до столика, як я читав часопись. "Ні" — відповідає сестра, "то пукав той дух з крильми, що тут часто приходить". Я не міг зрозуміти її, що се може бути за біда з крильми" і ще її раз поспітав о се, а вона "та той з крильми, з крильми, той, що має богато піря на голові і на плечах". "О

се був індіянський чиф Сновфлейк“, говорю я. ”Так, се я був“, обзывається Сновфлейк. Сестра говорить далі, що будемо мати дочку. Я обзываюсь, що нам дочки не треба бо маємо дві. На се она відповідає голосно — ”а тепер будеш мати три“. Далі оповіла нам, хто з нею тут є, що она була в дома (в старім краю), що мама здорова і т. д.

По ній забрав голос якийсь новий укр. дух, по мові видно, що інтелігентний. На мій запит, не подав свого імені, лише далі говорить, що він слідить за поступом, який робить укр. народ і тішиться, що ми інтересуємося другим світом і робимо гарний поступ в сім напрямі. Обіцяв нам, що знова в невдовзі загостить до нас і скаже нам близше, хто він є.

Приходить якийсь дух і співає самий ”Браття Сестри в піснях звучних оголосім божий храм“. Ми сеї пісні не знали. Дух переспівав перший стих, не подаючи свого імені відійшов.

Ми співаємо цілу пісню ”Царю небесний Боже могучий“. В сій пісні приходять слова ”долю подай“. Отець Йосиф бере сі слова і дав нам проповідь на сю тему. По нім обзывається остро ”Вояк“. Одна пані робить замітку, що він цілком так приходить як вояк. На се заявляє ”Вояк“, що він вояком не є лише від паради. Далі говорить жартуючи, що він не може жити без ”заячика“, (третий дух, Антін Заячків, який всегда приходить з Волком і о. Йосифом). Вояк оповідає жартобливі анекдотки про ”заячика“. Коли Вояк скінчив, Заячків докидає, що він другим разом відплатиться Воякови.

Приходить Грегам і каже, що ми нині зробили великий крок вперед і просить, щоб кінчити зібрання. (Ми мали зібрання нині лише 1 годину і 15 мінут).

21 вересня 1924 р.

Нині неділя. Пан Кр. виїхав до Канади, Вінніпегу, а на його місце до кружка ми приняли його товариша п. Гр. Час 15 мінут до 8-ої. Всі є присутні крім пані Б. Пан Гр. піддає гадку, щоб заграти партію шахів нім надійде пані Б., Я годжуся і граємо. Пан Р., наш мідіум, сидить на софі і читає часопись, а жінки розмовляють. Нараз чути виразний стукіг о люстро, яке є понад огнищем. Ми перериваємо гру і глядимо на люстро. Чути другий стук ще сильніший. Я питуюсь панів котра година. Вони відповідають, що точно 8. (наш час розпочинати духові збори.) "Се певно духи пukаютъ, щоби ми починали", говорю я. Пані просяять, щоб зачекати на паню Б., може вона надійде. 10 мінут по 8-ій пан Гр. дістав вже другого мата а пані Б. нема. Ми йдемо починати наші духові збори. Я сиджу з одної сторони п. Р. а пан Гр. з другої. Починаємо молитись і співати. Пан Р. просить п. Гр. щоб присунувся близьше до него. Сей присувається. Зараз обзывається "Сильний дух" і просить, щоб не змінити своїх місць, бо се ділає усмно.

Приходить о. Йосиф і каже, що то він пukав, щоб ми починали наші збори. Дає нам науку на тему "Святковання Неділі". Гарна проповідь змістом і краснорічівством.

Приходить Грегам і відповідає на наші питання. На питаннє моєї жени: "Хто був нині рано в моїй спальні і збудив мене?" Грегам відповідає, що був наш синок, Олесь з моєю сестрою Теклею. Грегам говорить, що Олесь пukав до ліжка, а коли моя жена збудилась, він кликав мамо, що моя жена признала. Пану Гр. радив стояти на своїм місці, де є красні вигляди, чим на попереднім. На дальнє питаннє п. Гр. чи він

має зробити так свому одному знакомому, через якого він стравив свою роботу, як йому радять, Грегам відповідає "Ні" і пояснює, що жадний чоловік не повинен ніколи думати про пімсту. На світі нічо не пропадає і що ти не зробивби, воно вернеться до тебе", говорив Грегам. "Тому нехай на твоїм серці буде добро, бо що посіш, те жати меш. Більша кара буде для него, коли ти за його зло відплатишся добром, се його зломить і застановить над його ділом".

По Грегамі чути виразний і голосний голос: "Браття і Сестри заспіваймо "Гей там на горі Січ іде". Ми співаємо — дух мовчить і слухає. По переспіванню дух говорить: "Чи то не диво" і знов мовчанка. Я пытаюсь: "яке Ваше ім'я" — відповідь — "не знаю брате". На се обзвивається о. Йосиф і каже: "Говорить о. Йосиф, се я привів сего краяна сюди, щоб він перевонався, що ми духи — як нас називають, можемо вернутись на землю і розмовляти з земськими людьми. Сей краян не вірив в се і я його сюди привів, щоб він самий о сім перевонався. Він так сим здивований, що зовсім себе забув. Хто він, я не знаю, але я постараюсь довідатись від него і знова колись сюди його привести".

По сім забирає слово Грегам і дає нам довшу науку, що є "Вдоволення". Говорить більше як пів години.

По сім говорить Антін Заячків і каже: "Нині Ви наслухались науки Грегама і о. Йосифа а тепер послухай..." тут нагло перериває. Ми чекаємо, по яких 5 хвилях говорить далі так: "Браття і сестри, ми мусимо завести тут такий закон, що як один говорить, щоб другий не мішався і не перебивав. Я що лише зібрав свої гадки і хотів Вам дещо сказати — а тут той вояк-розвбійник не дає мені слова промовити. Він думає, що як на війні він не шанував жадного права ні закона, те саме йому ї тут вільно. Знаєте, що він мені казав. Я лише, що хотів сказати послухайте м не, що я скажу, а сей вояк кричить до мене щ

заду "заяць, заяць, чи ти знаєш, що перше заяці мали довші вуха чим тепер?" "Ну і чи то не встид та сором, щоб бідному заяцеві ніхто не дав спокою. Але наразі я забуду за се, а вертаюсь до своєї бесіди — послухайте мене, що я скажу. Я проповіди говорити не буду, бо деж Заячкови до проповіди. Але як колись я веселив людей своїми сміховинками, так і тепер трохи пожартуюмо". І починає розповідати деякі жарти звернені головно під адресою вояка. Ми всі заходились від сміху і я не був всилі їх занотувати, тому не хочу подавати лише змісту сміховинок, бо неподавши цілості, сміховинка не буде сміховинкою.

По Антоні забирає слово Вояк і каже: Заячків є повний жартів, тому я йому і переривав, щоб Вам не крутив голову своїми дотепами, але Заячків як той заяць сюди й туди покрутився і таки мусів вийхати зі своїми жартами. Але як то кажуть, що заяць не годен жити без капусти так і наш Заячків без своїх дотепів. Добра ніч".

Чути голос по англійськи, щоб ми кінчили наші збори і робить замітку, щоб ми співом пісень не забирали так богато часу. Се дастъ духам більше часу до говорення і т. д. Подав своє ім'я "Марі" каже, що є контролом нашого мідіума і закінчує словами "Добра-ніч".

ЦІКАВИЙ ВИКЛАД ДУХА.

24 вересня 1924 р.

Перший говорить нині Сильний Дух, який прийшов до нас лише на 4 тижні. Нині він пращає нас, бо минув його час, говорить, що ми богато поступили вперед, справді він не міг зробити те, що бажав, бо виринули непредвиджені перешкоди. Але він усталив нові стежки, по яких ми підемо даліше і коли дійдемо до певної мети, він прийде назад докінчити свою роботу. Бажав нам якнайкрасшого успіху і відійшов.

По нім забирає слово Грегам. Я питуюсь його, що се за перешкоди вони стрінули в нашім кружку? Грегам переходить детайлічно деякі перешкоди і пояснює нам їх в одно-годинній бесіді. Переїшов докладно устрій мозку, нервової системи, а головно півсвідомий ум, свідомий ум і надсвідомий ум. Пояснив їх ділання одного взгляду другого і вплив духів на сі уми. Сказав нам, що він призначає півсвідомий ум нашого мідіума, щоб він відбирав його гадки без взгляду як він (Грегам) бувби далеко від мідіума. Відтак пояснив нам, яку роботу робить півсвідомий ум. Між іншим сказав се: "Півсвідомий ум є виключною власністю всого соторіння низше чоловіка. Але велику роль відграє він і в чоловіка. В першій мірі сей ум веде осьтаку безнастанну роботу в нашім тілі: Направляє, зміняє, травить, асимілює, елемінует і очищує. Він є нашим найбільшим приятелем в слабості, де він робить свою роботу без нашої свідомості. Під його надзором є робота кожного автоматичного органу, часті і тілець. Сей півсвідомий ум вчить звірят як будувати свої гнізда, як відлітати перед зимою і тисячу інших річей, які є знані студентам природної історії.

Сей самий ум вчить людей, як робити много діл інстинктивно. Сей ум є складом (коморою) наших гадок і плянів, буди складає їх свідомий ум чи інтелект, які він опісля виповняє автоматично. Много буденних справ виповняє сей півсвідомий ум самий або під легким надзором свідомого ума.

Коли Ви вчитесь щось на пам'ять, Ви обробляєте се свідомим умом, а відтак пересилаєте на переховок до півсвідомого ума. Завважайте, яка є ріжниця یавчиться чогось, а опісля виповнити то, що Ви навчилися.

Півсвідомий ум є інстинктивним умом і умом навички — але всегда під надзором свідомого ума який наглядає над ним і коректує його. Півсвідомий ум Ви набуваєте в спадщині, а зі сим і много річий з попередніх поколінь. Сей ум відбирає гадки чи сугестії від свідомого ума свого чи чужого — без взгляду чи вони мудрі чи дурні. Тут власне починається моя праця, щоб півсвідомий ум нашого мідія призвичайти до відбирання моїх гадок з астрального світа (духового світа). За кілька минулих тижнів ми зробили великий поступ в сім напрямі, але ще не в такий, щоб ми пішли крок вперед.

Много людей так знаних цивілізованих, обмежуються лише на півсвідомім умі. Вони зовсім не навчилися самі думати, але позволяють другим думати за них — а самі йдуть за ними з привичною баранів. Але мимо сего людство поступає, хоч поволи, та все таки поступає, бо в люди, які тепер починають думати і не хотять принимати нічого з другої руки (секенд-генд). Коли людство пічне думати, воно розвинеться інтелектуально, зближиться до духового світа, тоді і нам лекше буде прийти до більше інтелектуального людства і розкрити наш духовий світ. Досі ми мусимо обмежитись на одиниці, але час зближається і то скорше чим хтось сподівається, коли між обома світами настане розуміння себе і гармонія“

По сім Грегам відповідав нам на наші питання, які ми йо-

му клали. Пані Б. питавась його, що се за причина, що вона відчуває такий сильний біль в лівій нозі. "Подай мені руку" — говорить Грегам і простягає праву руку нашого мідія. "Джентельмен, що сидить на право від сеї пані, возьми її праву руку і ми стягнемо гет сей біль", говорить Грегам. По кількох хвилях пані Б. каже, що її тепер зовсім лекше.

Моя жена питавась Грегама, що се в, що наша найстарша дочка скаржиться на біль в нозі, головно відчуває вона сей біль в ночі.

"Вона має "флет-фут", (блят-фус) — говорить Грегам, "вложи в її черевик місток до підтримування стопи. Роби се так, нехай дочка носить сей місток через три тижні, відтак нехай ходить один тиждень без містка, опісля нехай ходить два тижні з містком і два тижні без містка. Відтак нехай она ходить чимраз менше з містком а чимраз довше без містка і її нога буде "олрайт".

Відтак пояснив нам чому його рада є така і що є причиною. "Деякі нерви", говорив він "в нозі є ослаблені і не виповнюють своєї роботи, а є ослаблені тому, бо не суть в акції. Сей місток дасть їм нагоду набрати сили, а відтак поступенно змуситься їх до акції".

Скінчивши се пояснення говорить "некст" (слідуючий). Обзивається п. Гр. і каже: "я буду слідуючий". Питавась про свою нову роботу і опінію своєї компанії. По відповіди Грегам знова кличе: "некст". Тоді я обзываюсь з питаннями. Коли Грегам скінчив, обзываєсь моя сестра Текля і каже: "Маню се Текля, ми є тут всі". Моя жена починає випитуватись про нашого сина Олеся, як йому там і т. д. Сестра Текля відповідає, що вони пильнують його і йому добре. Жена просить, щоб Текля сказала Олесьови прийти і говорити. На се обзываєсь Грегам і каже, щоб сего не робити, бо ми до нічого не договоримось з ним, а сей малий "фелов" стра-

тить богато сили безпопрібно, якої йому тут треба. Ми признаємо рацію Грегамови.

По відповідях на мої питання Грегам заявив, що наш кружок вже так далеко поступив, що ми відтепер можемо відвувати наші збори при сьвітлі. (хоч і досі в нас не було зовсім темно). Ми звичайно починали наші збори в цілковитій темноті, але коли лише духи почали говорити, ми отворили двері покою, де ми відвували збори, до кухні. Ми мешкаємо в другій хаті від рога на третім поверсі. Щерша хата ча розі в лише півтора поверхя висока, так що лямпи з улиці освічують кухню а звідси і наш покій зі зборами. Тому то наш покій був напів ясний і ми могли бачити себе досить добре).

На мое питання, чи засвітити червоне світло, Грегам сказав, що він не любить червоного світла, тому звітити електричне світло, лише на початок обвинути лямпу білим папером або білою шматою, яку то заслону ми опісля зовсім скинемо.

Хтось починає співати пісню: "В гаю зеленім..." і перериває нагло. Ми починаємо співати сю пісню до кінця. Чути голос виразний але дрожачий: "Що се, де я?" Я пытаюсь: хто се. Нема відповіди. Яке Ваше імя пытаюсь далі. "Йосафат" — відповідає звідки Ви? "з Галичини".

Я кладу далі питання: "з якого села, чи міста?" Замість відповіди, чути знова здивовання: " Де я, хто се, що за сила?" Я пытаюсь, з ким Ви прийшли сюди? Відповідь — Самий прийшов!"

Далі чути його голос немовби говорив до себе. Сей голос стає чимраз тихший і зовсім зникає.

Чути новий анг. голос: "Се Мері", (се контрол нашого мідіума, який прийшов перший раз минувшої неділі).

Ми питаемось "Мері", хто то привів сюди сего духа, що

подав своє ім'я "Йосафат". Она відповідає, що ніхто і не каже: "Коли є отвір між одним світом а другим, тоді кожий дух може прийти, якщо його стан є відповідний. Сей дух є дуже здивований, він зовсім не розуміє, де він є. Але се не дивниця, так як з Вашого світа многі люди не знають, що може вийти в комунікацію з духовим світом, так само і люди з духовного світа не всі знають, що вони можуть комунікувати з вашим світом?"

"Мері" сказала нам, щоб ми замикали наші збори, бо вже пізно, що ми і зробили.

28 вересня 1924 р.

Нині наші духові збори відбуваються при свіtlі. Приходить перший Грегам і заявляє, що свіtlо зовсім йому не перешкоджає однак для нових духів воно буде перепоною.

По нім говорить дух по англійськи виразно і голосно. Про поступ. На мое питання хто він, не віdpovідаe. Приходить Грегам. Я питаюсь, як сей дух називається, що так гарно говорив — віdpovіdae, що не знає.

По Грегамі дae нам проповідь о. Йосиф по українськи.

По о. Йосифови говорить нині Стренджер (піп) по англійськи також проповідь.

По сім приходить знова Грегам і каже: "Не бійтесь, мідіюm не втіче з покою". Мідіюm попадаe в сильний тренс. Встаe з крісла, випростовуєсь і держить штивно витягнені руки легко вперед. Починаe легко махатись то вперед то назад а відтак ма-хаючись приходить до пів лежачої позиції — до яких 45 степенів. Прийти до такої позиції чоловіковi з випростованими ногами фізично e неможливо, мусить впасти.

В такій позиції був мідіюm через пару мінут. Відтак поволi філюючи вернувся до первісної простої позиції.

Тепер дієсь чудо єще більше. Мідіюm починаe знова легко махатись і підноситись до гори. Спочатку я думав, що віn випростовуєсь лише, або стаe на пальцi. Але побачив, що ноги є поземо так, якби вони стояли далi на землi, але віd підлоги на кілька цалів. Се найкраще було видно по столику.

Коли мідіюm вертаe зпів-лежачої позиції до вертикальної, спустив руки на долину, де пальцi лівої руки були майже рівні зі столиком. Коли ж мідіюm почав підноситись до гори, простір між пальцями а столиком почав поволi збільшуватись і дійшов

до більше як 3 цалів. Так стояв він через пару хвиль легко філюючи, якби завішений, а відтак звона легко почав опадати і чути було дотик о підлогу. Поступив один крок назад до крісла і усів — будучи в повному заспанню. Почав приходити з тренсу а ми питаемось його, чи він знає, що з ним діялось — відповідає, що нічого і собі питаеть нас, що було.

Се зробило на нас велике враження, щось подібного ми досі не бачили. Про подібне я лише читав.

По сім приходить Сновфлейк і говорить до мене, щоб я далеко не писав про се в книжці, бо люди не будуть розуміти. Вкінці сказав нам, що час замикати збори, що ми і вробили.

1 жовтня 1924 р.

Нинішні збори знова при світлі. По переспіванню пісні і молитві, говорить виразно і голосно якийсь дух по англійськи і каже: "Колись мене вчили, що чоловік на другому світі буде збирати овочі своєї праці зі земського світа. Я не вірив в ні одно ні друге. О яке було мое розчаровання, коли я побачив свої діла, наслідки моїх діл і їх причину, на сім боці. О якби мені так прийшлося жити ще раз на землі, я знавби тепер як його повести і другим би про се сказав. О як нині люди мало думають про друге життя і другий світ, о яке буде їх розчаровання. О якби вони лише знали, що їх земське життя є лише одною краплею води серед моря — вони застосовилибись над сим. Тому живите так на землі, щоб Ваше життя вирівнувало собі просту дорогу на сім духовім світі".

Пан Р. (наш мідіум) каже: "щось станеться комусь з нас за 6 день. Я бачу духа, який говорить: "вважайте за 6 день" і зник".

Приходить Грегам, ми питаемось, що се має статись за 6 день і кому з нас. Грегам каже: "Не гризіться, ми вже сим заопікуємося".

Вчера ми брали фотографічні знімки з деяких членів нашого кружка. На плитах мої жени і п. р. показалися відфотографовані духи.

Грегам жалується, що нікого не знає на сих фотографіях, крім одного духа — Мері, контрола нашого мідіума, яка є на його фотографії.

Ми питаемось Грегама, де она є на сій фотографії, на се вже відповідає сама Мері і каже, що з лівої сторони фотографії де видно її плечі і пів лиця і руку, яку она держить на лівій стороні грудей мідіума.

По Грегамі приходить моя сестра Текля і говорить до моєї

жени: "Маню вважай, Маню вважай". На мое питання, на що мої жена має вважати, сестра більше нічого не говорить.

Тепер маємо цікаву сцену. Наш мідіюм в цілковитім тренсі. Підносить обі руки до гори і бе себе долонями по колінах і каже по англійськи: "Тепер я знаю" Ми думали, що се відповідь на мое питання, яке я поставив сестрі. Дух говорить далі: "Я знаю вас всіх".

На мое питання: "хто се говорить", мідіюм стає нервовим, кладе руку на столик і починає пальцем писати по столику. Що він писав ми не завважали. Я говорю, що ми не відчитали того, що він писав. Мідіюм знова кладе руку на столик і ми відразу бачимо як палець пише по англійськи: "Я не можу".

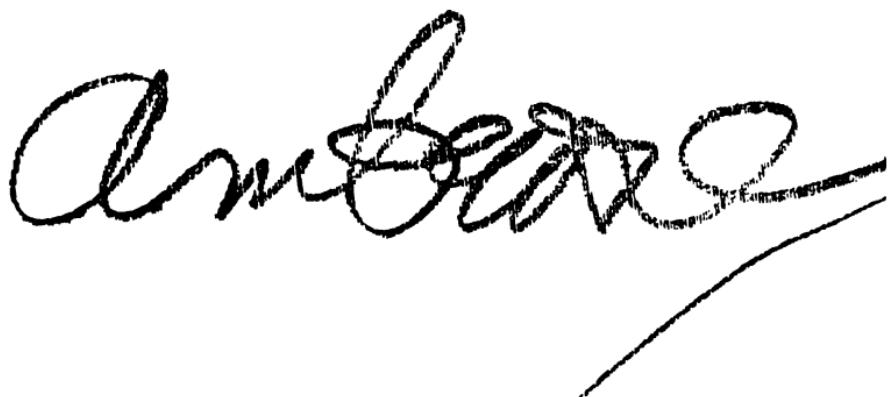
Я питуюсь, чи не має хто олівця і паперу. Пан Гр. дає олівець мені і папір голубої краски. Я кладу папір на столик лівою рукою, а в правій держу олівець над столиком. Рука мідія рухається з коліна, де спочивала, бере з моїх рук олівець зовсім справно, лише в половині олівця, притискає олівець до столика, при сім зісуває пальці близьше затесаного кінця олівця, так як звичайно держиться олівець при писанні, кладе на папір і справно пише: "Я не можу" (Ай кен'т.)

На мое питання, як він називався, пише дуже скоро

Написане Амброзійом (духом) рукою мідія, коли він був в цілковитім тренсі, на питання чому він не говорить.

"Амброзій". На просьбу, щоб часто приходив до нас, пише: "Я верну на 18-го." (Ай реторн ан 18-т).

Написане Амброзійом (духом) рукою мідія, коли він був в цілковитім тренсі, на питання як він називається.

По сім мідіюм далі в цілковитім тренсі, але дуже поводиться нервово. Я прошу сего духа Амброзія, щоб не мучив мідія. Думаю, що можливо спів успокоїть його і починаємо співати по українськи. Мідіюм нервово кидає руками, щоб перестати — ми перестаємо. Моя жена робить замітку по українськи, щоб дух заховувався спокійно або відійшов з мідіюм. Тої самої хвили мідіюм бе кулаком об стіл і то досить сильно. Я беру руки мідія в свої і прошу опустити тіло мідія, а моя жена починає говорити Отче-Наш. Дух сейчас відійшов, мідій будиться і питаеться, чому ми молимось? Оповідаємо, що було і питаемось чи він що пам'ятає. Каже, що нічого не пам'ятає, лише чує біль в правій руці (сею дух вдарив до столика).

Поведіннем сего Амброзія ми не були вдоволені і рішили просити Грегама на другий раз о пояснення.

На сім ми скінчили нинішній мітінг.

5 жовтня 1924.

Наші нинішні збори знова при світлі. Перший приходить дух, що дає чудову науку по англійськи. Се той самий дух, який досі не подав нам ще свого імені. Зміст його науки був такий: "Деякі люди живуть зовсім незалежно від других — живуть самі для себе. Вони зовсім не дбають про се, щоб своє життя згармонізувати зі життям других. Такі люди здержують свій прогрес — своє кристалізоване думки — своє знання. Вони або зовсім не звертають уваги на се, що діється кругом них, або дуже мало. Що найважніше, вони не глядять за причиною, чому такі речі діються. Коли чоловік не інтересується тим, що діється в його життю, не старається розвязати проблеми свого життя, то як може він набути поступ і знання. Поступ чи знання не прийде до нікого з нас, если ви не будете шукати за ним і не будете самі старатись набути його. Ні один день не повинен проминути, щоб кождий з вас не придбав собі в нім щось нового, не придбав собі більше знання — а сим не зробив один крок вперед в своїм поступі.

Ніхто не повинен спати — повинен мати отворені очі. Старатись робити все можливе, щоб набути знання, поступ а зі сим і вдоволення. Нема найменшої причини, чому кождий з вас не мавби сего діпняти. Ніхто на світі не має першенства, не має першого вибору вдоволення, воно є всюди і для кожного. Воно є так для вас як і для вашого сусіда. Бути щасливим і вдоволеним, треба розуміти світ. Щоби світ розуміти, треба ним інтересуватись. Коли ж будете ним інтересуватись, набудете знання а зі знаннем зробите поступ а з поступом прийде і вдоволення".

По сім говорить дух по українськи. Його бесіду я записав слово в слово. Він так говорить поволи, якби хотів мені диктувати. Зі змісту і способу говорення пізнаю, що се говорить о. Йосиф і вдійсності, то був він, бо скінчивши бесіду подав своє імя.

Він починав:

"Братя і сестри памятайте о сім, що ваше життя на сім світі перелітає скоро. В сім то життю ви маєте приготувати собі дорогу до життя на тім боці. Маєте зробити себе готовими на той час, коли піchnete нове життя, де побачите все, що ви перебули і що ви зробили і чому ви се зробили. Ви побачите всі свої блуди і промахи — побачите всі свої недомагання і аж тоді зрозумієте вартість вашого земського життя.

Час, в котрім ви перебуваєте, скоро летить так скоро, що ви собі навіть справи зі сего не здаєте. Подумайте братя про се і застановіться, що ваше життя в се на землі, щоб ви його посвятили другому життю — будучому і вічному життю. Більша буде ваша приготівка на землі, лекшим і красшим буде ваш перехід в се друге життє. Не лишайте нічого на завтра, що можете зробити нині, не відкладайте своєї приготівки на пізніше але починайте її сейчас точно і широко. Від вашого життя, від ваших діл і від ваших думок залежить який буде перехід і дальше життя в другім світі. Амінь.

Се говорив Йосиф“.

Приходить Грегам. Я питаясь, що се за один був дух, що так шорстко поводився минувшого разу і гринув кулаком об столик. Грегам відповідає, що він (сей дух) написав нам своє імя. Ударенне кулаком об стіл не було зроблене в злім намірі. Той дух вдарив кулаком мимо-волі. Він прийшов перший раз, хотів нам щось сказати, але не мав до сего досить сили. Він старався конче говорити, але сили почали його зовсім опускати і він розчарований сим, вдарив кулаком. Ви сим не турбуйтесь, бо «рождий дух, який бере в своє посідання тіло мідю-

ма, дбає, щоб йому нічого не сталося. Відтак Грегам казав нам, щоб ми на другий раз мали наші збори при повнім електричному світлі.

Мідіюм далі є в тренсі. Витягає руку і показує, що він, то є дух, який обняв мідіюм, хоче писати. Кладемо на столик папір і олівець. Пише по англ. "Амброзій" (ст. 141). Я питуюсь Амброзія, чим він занимався на землі, пише монах — (ей монк).

Написане Амброзійом (духом) рукою мідія, коли він був в цілковитім тренсі, на питання яке було його заняття на землі.

Питаюсь далі скільки літ, як він перейшов в другий світ — пише 101 рік і 2 місяці (101 енд 2 монте) і кладе олівець.

Я питуюсь, чи він любить писати? Він наставляє руку по олівець, я подаю олівець затесаним кінцем до гори. Він обертає його в пальцях, притягає папір, який стояв близше мене і пише: (ай ем геппі ту демонстрайт), я є щасливий як пишу (демонструю). Тут треба зазначити, що мідіюм є в цілковитім заспавнію і має очі замкнені — а мимо сего олівець обернув так, як треба. Щось подібного чоловік зі замкненими очима зробити не всилі, тимбільше, що я подав йому олівець острим кінцем до гори і в половині олівця).

Писав ще много, однак годі подавати всі фотографії його писань. Приміром, щоб написав нам, як виглядає другий світ, він написав, що се тяжко для людського ума зrozуміти, бо се є понад його стан. І много іншого.

По сім прийшов муж пані Б. і говорить: "Ені, я буду завтра рано пукати до бюрка три рази, аби ти знала, що то Дмитро пукав". Прийшов Грегам і ми почали жартувати про фотографії, які я подаю в сій книжці.

Ені говорить, що щось злого мусить статись в її домі, коли її муж приходить завтра пукати. Вона каже, що вона сего зовсім певна, що чекає її якесь нещастя, бо Дмитро всегда приходить пукати лише тоді, як щось злого мається стати.

(В понеділок рано, десь коло 10-ої години, телефонує нам пані А. (Ені), що її дочка Гелена має велику горячку.

(Се були перші ознаки хороби дізинтерії, яка опісля показалась в повній своїй наготі).

ПОЯВИ ДУХІВ В БРОДАХ.

В о. декана Демчинського, в Бродах, помер його 10-літній улюблений син Василько, в 1920 році. В кілька місяців по смерті Василька, деякі члени родини завважали, що деякі річи в поною рухаються в ночі. Спочатку думали, що се роблять миши або щурі, але в коротці переконалися, що щось подібного не то миши але і щурі не всилі зробити.

Коли завважали вони, що пачка, в якій померший Василько держав свої річи, почала суватись під ліжком, а відтак почали з неї вилітати книжки і все проче, було ясним для всіх, що се робота не щурів а кого іншого. Та не лише хтось викидав книжки з пачки, але відтак збирав їх і па своє місце клав, назад, стукав в пачку або пальцями вибублював ріжнородні арі — се дало до зрозуміння присутнім, що се діесь при помочі якогось інтелігентного але невидимого ества.

Тоді положили олівець і папір до пачки і на здивованні всіх присутніх почули, як хтось бере пашір і пише. По сім висуває пачку на покій отвірає її і викидає олівець і папір, на якім є написано по українськи — "Цілую руці". Дають другий папір, щось тягне пачку під ліжко, тут пише і знова її висуває на покій і викидає написаний пашір.

На питання хто се пише — відповідає писанинем — Василько. Сим зацікавились широкі інтелігентні маси, які збиралася в домі пароха, щоб зобачити се диво.

Вістка про духи в Бродах розійшлась не лише по околицях але по цілій східній Галичині а навіть Польщі. Сим заінтересувалася і львівська консисторія, яка вислава свою комісію дня 14 грудня 1922 року, до розслідування сих дивних явищ в Бродах. Членами комісії були отці:

Др. Гавриїл Костельник, катех. шк. реаль. у Львові; О. Петро Кисіль Ч. С. В. В., місторектор духовної Семінарії;

Др. Діонізій Дорожинський, промотор справедливосотя при г. кат. Митр. Судії церк. у Львові.

На нотара упрощено о. Мінка, пароха Шнирева.

Члени комісії зібрали зізнання від наочних свідків під присягою, а відтак самі мали нагоду приглядатись сим дивним явищам.

Тут подаю зізнання кількох свідків і опінію комісії в цій справі за дозволом о. Др. Г. Костельника.

АЛЄГАТ ч. 11.

Зізнання проф. Івана Юрійчука.

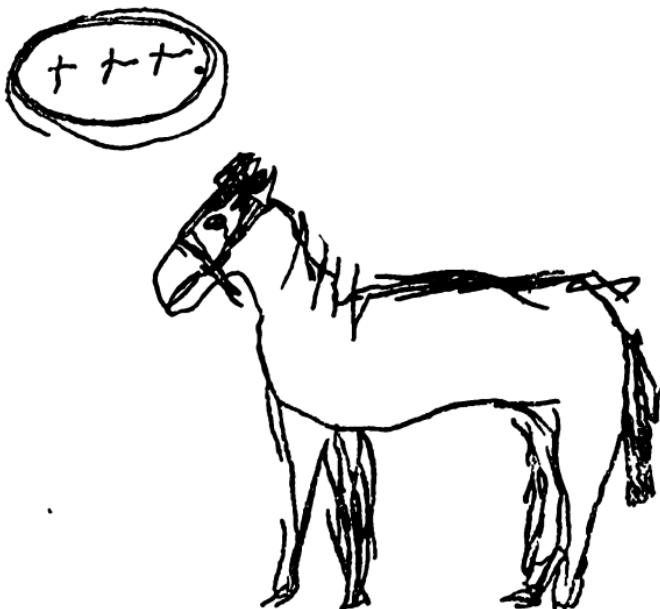
Дня 10. грудня 1922 р. прийшов я в товаристві о. М. Осадца, п. Йосифа Сірка, і пані Сіркової до панства Демчинських. В передпокою застав богато людей. Присутні колядували, а тій коляді акомпанювало стукання. Присутній п. Сірко питався "Василька" про свого батька. На картці, вложеній до пачки, було написано: "Ваш тато є разом зі мною." Перед моїм приходом вложив до пачки м. комендант державної поліції яблуко і чоколяду. На вложеній до пачки картці бачив я написане: "За то пану бардзо дзенкуєм." На питанні коменданта про свого батька, на вложеній тій самій картці була відповідь: "Ойцець пана ест разэм зе мном". Отець Осадца запитався: "Чи знаєш, Васильку, п. проф. Юрійчука?" На те стукнув один раз, се означить потакуючо. По якімсь часі було чути скребання о пачку, на те о. Козачевський сказав: "В іменю Єзуса Христуса, зли духу, одейдзъ". Успокоїлось, і сейчас було чути легеньке регулярне стукання. Пізнійше стукнув три рази і більше не булонич чути. Який будь обман виключений, припускаю, що то є дух бл. п. Василька Демчинського.

Іван Юрійчук, в. р. проф. гіми.

АЛЄГАТ ч. 12.

Зізнання д-ра Зенона Лопатинського проф. гімн. в Бродах.

В справі незвичайних явищ духа бл. п. Василька Демчинського можу подати незвичайно богатий матеріал, бо був я від самого початку аж до останніх майже днів свідком усіх його ділань. Та що списати всі явища вимагалоби багато часу і паперу і що ношуся з думкою усе те в найближшому часі подрібно описати, обмежуся лише до поодиноких і найважнійших фактів.

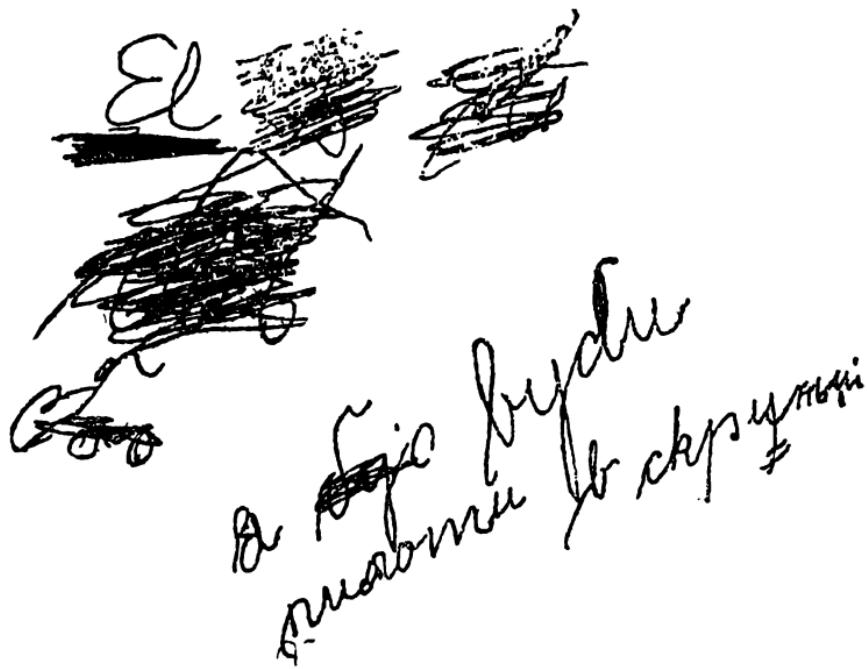

Нарисоване в кількох секундах рукою медія на просьбу того ж медія: "Васильку, нарисуй нам щось, що ти за життя любив". Три хрестики в горі також наррисовані рукою медія на його просьбу: "Нарисуй, Васильку, три хрестики на знак, що любиш Христя". Стрічаемо тут відмеження знаку хреста від іншого рисунку округлими лініями, що таке характеристичне в подібних спіритистичних випадках.

Дня 6. падолиста, 1922 р. закликано мене до покою, бо після криків 2 хлощів, що лежали на ліжку, мав рухатися кошик. І дійсно, станувши недалеко кошика, що лежав на три ногім кріслі, почув я шелест порушуваного кошика. Подумав я собі, що мабуть у кошик залізла миш або щур, і тому зібрав я кошик до іншого покою, отворив його, і побачив у середині кілька мішочків з муки і кільканайцять карикатурож наліщених на жарті паперу. Виймив це все, переглянув, і не знайшовши нічого, знова заніс до згаданого покою і поставив на давнім місці. І знов по якійсь хвилі почулось те саме. Тоді прийшло мені на думку кошик отворити і лишити віко отвореним. Тоді почало віко рухати і з силою його замкнуло. За кождим разом світив я, і кошик переставав рухатися. Я отворив по раз другий кошик і сильніше опер віко. Тепер трудніше було віко замкнути, бо треба було з кутика випхати його, і тому ужило мірових рухів, і вкінці замкнуло кошик. Тепер я відсунув ліжко і побачив, що скинуло з крісла кошик, а саме крісло підіпхало під ліжко. Я відсунув ліжко ще більше, і тоді почало викидати книжки зі скринки. Тепер відсунув я ліжко на другий бік і почув, що починає стукати лавкою. Це тревало довший час, ми положилися (я з Костем Демчинським на другім ліжку під вікном) і прислушувалися всему. Тепер покинуло лавкою, і почало розбирати ліжко. Ми зіскочили, засвітили свічку, ліжко уложили і знов положилися. Це повторилося і другий раз, але тим разом засунулась дошка під ліжком. Тепер покинуло ліжко і почало рухати кошик. Нараз я почув, що кошик сунеться, і побачив, що через середину покою сунеться під ліжко під голови хлощів, і там станув через те, що дошка перешкодила. Я засвітив свічку, поправив дошку, агасив, і знова ляг. Тепер обернуло кілька разів кошиком, викинуло його під двері, і на тім перестало.

При тім всім ніхто з нас страху не відчував, противно

чулось якесь вдоволенне і заінтересоване. Лише при суванню кошика почув я малий страх. Це все відбувалось у місячну ясну ніч — у покою було видно. Пару ночей так стукало, а коли діти Марійка і Костик Демчинські і Галя Степанинова поїхали до матури до Львова, вигравало кілька мельодій і заховувалося зовсім спокійно. По їх приїзді зачало знов стукати, а 17 падолиста далось пізнати писаннem. Це все описане в протоколах інших свідків, тому я решту обминаю, а згадаю лише появу "чужого духа" дня 2. грудня 1922. По данню ріжних відповідей стукањем і письмом, перериваним вистукуванням мельодій, Василько серед найкрасшого настрою почав нагло бити в пачку і кидати книжки в напрямі дверей.

Написане рукою медія на питання під клятвою о. Др-а Д. Дорожинського: "Хто ти еси?"

Оригінальна величина букв тут зменшена до половини.

Коли ми спиталися його, чи він гнівається на нас, відповів: "ні" одною рукою, а другою кидав книжки. Коли перестав, написав без жадного питання: "Господь Бог казав мені вигнати звідси чужого духа". Ми не могли прочитати двох послідних слів, і просили написати два ті слова ще раз. Тоді він напиав великими буквами: "чужого духа", а по хвилі: "Господь Бог того духа скинув до пекла".

На всіх вечерах дальших був я до 7. грудня включно. Від 8. до 14. грудня не був я присутній. Щойно 15. і 16. грудня був я знова враз з цілою комісією.

Броди, дня 16. грудня 1922.

Др. Зенон Лопатинський, в. р.

Примітка: Замічаю, що явища ці, як і безліч інших дрібних фактів переконали мене, що виконуючий усі ті явища в духом і це добрим духом, упливаючим на всіх присутніх уморальноючи, так сказати виховуючи (бо в багато случаях за прогріхи, а передовсім дітий супроти матери, виключав із покоя під час давання знаків) і впливув на мене так (як і на других), що з людини зовсім не вірючої в духи і позагробове життя зробив з мене вповні переконаного християнина - католика.

Василька за життя я не знав, а виключаю можливість пояснення цих явищ природним способом.

Д-ра Зенон Лопатинський, в. р.

АЛСГАТ ч. 13.

В справі письма явища бл. п. Василька Демчинського.
Опінія Комісії.

Перші дві картки, на яких писала таємна сила, що по-дається за бл. п. Василька, ріжнуться від усіх прочих тим, що першу цілу "Василько" пімняв, пробував щось писати, але ніякої виразної букви, хиба тільки "ц" "щ". Друга картка не пімнята, написано на ній досить нечитко "...лую

руці". Відтак уже картки виразно записані, почерком однієї руки. Письмо се дуже подібне до того, яким писав бл. п. Василько Демчинський за життя. Так особливо впадає в очі велика подібність між буквами Б, д, к, б, в, 9. Помилки в писанні також подібні, так і. пр. ваганнє чи писати "и" чи "е" в деяких припадках, писаннє "олувець" замість "олівець" і загалом оперує автор тими самими виразами, якими оперував бл. п. Василько.

В Бродах, 16. грудня 1922.

О. д-р Г. Костельник, в. р.

О. д-р Д. Дорожинський, в. р.

О. Петро Кисиль, ЧСВВ., в. р.

АЛЕГАТ ч. 14.

Зізнання Маріїни Демчинської

..

в справі забирання речей через незвичайне явище, яке подає себе за бл. п. Василька Демчинського.

Десь у послідніх днях падолиста с. р. д-р З. Лопатинський купив яблок і тісток. Я всім у хаті роздавала ті яблука і тісточка, й прийшло мені на гадку, що бл. п. брат мій Василько дуже любив яблука. Навіть як був хорий на дезінтерію перед смертю і не вільно йому було їсти яблук, то мав він цілий кошик своїх власних яблук, яких щоденно оглядав, бавився ними. Дуже просив усіх, цілими годинами плакав, щоби йому позволити хотяй одно зісти. Такого дозволу не міг дістати, але проти дозволу не зів ані одного яблука, хоч їх все мав у руках.

Я длятого хотіла зробити бл. п. Василькові приємність і переконатися: чи він се спостереже, тож найгарніше і найбільше яблуко дала я до скринки під ліжком там, де лежить його олівець і папір. Того вечера він на письмі подякував за яблуко. Було се 26 падолиста с. р. Другого дня в ве-

Чер він на письмі подякував за посвячене хати (яке відбулося на його бажаннє того дня по полудни) і ще раз за яблуко, а відтак на осібній картці написав: "я вже яблочко собі взяв". На зачудуванне всіх нас присутніх яблуко зі скринки зовсім щезло. Ми не вірили своїм змислам і кілька разів питали його: чи він таки дійсно взяв яблуко? Він кождий раз відстукуваннем се ствердив. Я перешукала зараз цілу пачку, а раненько цілий покій. Але яблука не було. Вже потім, того вечера, коли ми говорили о чівсь іншім, а свічка була згашена, виразно було чути, як він бавився тим яблуком, підкидаючи ним у той спосіб, як діти пилкою, ловив його до рук, стукає ним до пачки. Я питала його: чи він ним бавиться, відповів: так. Поякімсь коротенькім часі написав сам від себе: "Прошу мені купити яку грушку".

В тій хвилі татко виняли гроші і післали моого брата Ілярка купити грушок. Як уже брат вернув і положили йому одну грушку до пачки, він весело бубненем грав і на іншій картці писав: "Я вас прошу, щоби ви мені купили завтра данусю чеколядку". Зараз потім написав: "Я грушку возьму завтра разом з данусею". Зараз потім написав: "та дануся буде не для мене лише для Господа Бога". Слідуюча картка з таким письмом: "Я вже більше не можу зістати, бо я маю приготувати то яблоко Господу Богу". І того вечера відійшов кілька мінút скорше, як був обіцяв.

На другий день ми купили данусю, але не вкладали до його скрині. Він обявивсь граничем і написав картку: "дякую вам за грушечку". Тоді я всадила до скринки данусю і дві маленькі чоколядки в бляшочках. Він написав потому: "я ту чеколяду возьму завтра о годині 4-тій а ви положіть о пів до 4". Відтак написав: "дякую вам за ту дуже добру чеколяду", а на чеколяді була місцями позлітка поздирана і наче трохи мокра. На питання: чи ти можеш їсти? відповів стуканнем: ні. — А чи смак чоколяди чуєш? — Так. Відтак написав: "при тім пе

має ніхто бути — Василько“, що відносилося до 4-ої години другого дня, коли він мав взяти чеколяду. Уставив собі скринку під самою стінкою і відійшов. Я висунула скринку і показала всім гостям пачку, як се все виглядає. Десь по квадрансі він вернув, дуже нервово сував собі пачкою і написав: ”видите, які ви недобрі, я собі пачку поставив, а ви собі берете“. О год. 10½ вернув ще раз, і як я прибігла, якраз тоді обдирав собі дві менші чоколядки, ті в бляшках, і написав: ”дякую за ті менші чоколядки“, застукав три рази і відійшов. Я в тій самій хвилі всадила руку в пачку (бо він її тим разом не висунув), а там були лише бляшки з чоколядок, повигинані, але чоколядок уже не було зовсім. То було 28 падолиста с. р. Слідуючого дня в 4 год. по полуночі його покій був зі всіх сторін замкнений. Вечером прийшов і написав: ”видите, які ви недобрі, взялисяте мені данусю“. Ми посуджували о се хлопців, і просили його, щоби написав, котрий з них узяв? Написав: ”то Ся зів ще рано“ (Ся се песик). Ми дали до пачки нову данусю і інше. І письмом подякував за то все, а відтак написав, що все те возьме в ночі, а решту завтра. Ту данусю взяв собі 1. грудня вечером. Я запиталась: чи ти хочеш, щоби тобі ще що дати до пачки? Відповів: Так. Я вибігла до третього покою, а міжтим він у присутності всіх, що в покою були, написав нову картку: ”Я вже знаю, що ти мені хочеш дати“. Саме в тій хвилі я вступила до покою з яблуком. Другого дня, то є 2 грудня, десь перед 6 год. рано прийшов собі цо річи, написав ”дякую вам за чеколядку і тісточко“ (те тісточко і чоколядку я йому вложила вечер перед тим), і дійсно їх взяв з пачки. Застукав 3 рази і відійшов, потім знова вернув на розмову до 6¾ год. так, що було в покою цілком ясно. Бачила я і брат Кость, як пачка ішла зпід ліжка, бо Василько тоді написав ще одну картку (”у нас ніколи нема ночі“).

Того дня вечер взяв з пачки Миколайчика (який лежав у

пачці вже від двох днів) і подякував письмом за се, підпи-
савшися.

Вкладка о. Костельника: ..

З огляду на се, що всі члени Орд. Комісії в день 16 грудня 1922 р. від години 6 вечером менше більше до 8 вечером були свідками так рішаючих подій, що всі зізнання дальших свідків є злишні, сей протокол перериваємо.

У Бродах 16 грудня 1922 р. о год. 8 веч.

**Демчинська Марійка в. р.
О. Др. Костельник в. р.**

Додаток до 14 алегату.

Дня 30 грудня 1922 р. вечером тихенько щось собі в пачці шпортав. Ми дивувалися і говорили між собою, чому він, Василько, нішо не пише. Тоді він висунув пачку і стукнув. Ми за-
світили і побачили, що в пачці лежить розложених чотири книж-
ки одна за другою. Дві українські, одна польська, а одна німець-
ка. Ми почали ті книжки виймати на стіл, щоби переглянути. В тій хвилі він, помимо того, що світилася свічка, застукав два рази голосно під ліжком. Ми згасили, запитали: чи дати тобі ті книжки назад до пачки? Відповідь була: так (через стукнен-
ня). Ми вложили, він знова кілька мінут тихенько заховувався, відтак написав: "я читав ті книжки". Зараз потім викинув "Малепарта" Крашевського і "Клеопатра" Еберса на підлогу (ті книжки були власне помежи тими, що він читав) і казав їх звідси забрати.

Броди 16 грудня 1922 р.

Демчинська Марійка в. р.

АЛЄГАТ Ч. 15.

Комісійне Справоздання

про явища в день 16 грудня 1922 р. від год. 18 до 20,
на котрих члени Комісії були лично присутні.

Панна Марія Демчинська дала нам знати около год. 18, що явище зачинається, рівночасно заявила, що питала духа, хто з членів Комісії може вийти до темного покою, і дісталася відповідь, що оо. Костельник і Кисіль можуть увійти, а о. Дорожинський ні. Ми увійшли оба — крім нас увійшли також і інші особи, на котрих прихід згодився був дух. Сейчас п. Марія запитала: чи Василько з нас задоволений? Відстукнув, що так. Дальше спитала: чи знає, що оо. правили нині за нього Сл. Б.? Відповідає, що так. Опісля дух вигравав, стукаючи немов пальцями, ріжні пісні. Відтак п. Марійка знова питала: Чи ти вчера не міг з Отцями говорити? — Не міг. Чи не мав позволення від Господа Бога? — Не мав. А нині позволив Тобі Господь Бог говорити і писати. — Так. Опісля настушили питання нас усіх трох осібно, які є записані в протоколі.

П-на Марійка запитала його, чи то правда, що панни Бауерівні, котрі по раз перший були сюди запрошенні, викликали його за помочію столика в минулий второк у своїй хаті? — Мовчанка. Але по хвилі написав: "нех вони мене викликають" — "зараз". Питання: Чи при свіtlі? — Так. Отже засвічено свічку. Геновефа Бауерівна сіла при столику, котрий уставлено у віддали менше більше одного метра від голов хлопців. П-на Бауерівна взяла олівець у руку, рука почала нервово дрожати, відтак по папері скакати, а в кінці писати. Олівець випав із рук, вона зачала страшно бити руками по столику. Отець Кисіль просив о. Костельника і п. Лопатинського, щоби притримали руку медія, але се було немислимое. Руки дальнє кидались і скакали, а разом з ними і руки обох висше згаданих панів. По хвилі сі панове пустили руки медія, а тоді обі руки медія

зачали ще більше кидатися і вона ціла. Вона станула від столика, тріпаючи руками корчево. Тоді о. Кисіль закликав, щоб і дати в руки хрест стоячий на столі. Так зроблено, і по хвили вона успокоїлася. Потому принесено тарільчик і папір з азбукоюколо писаною і тарільчик давав відповіди на задавані питання' всі відповіди були пілком до річи' а сам від себе дух написав: "питайте. Мені так лекше". Потому руки медія відірвало від талірчика, і руки почали вистукувати ріжні арії на столі пальцями і долонями — так само, як се діялось на початку під ліжком. Також на питання деколи відповідав, замість тарільчиком, ударом медія долонями і пальцями по столі. Між іншим медій просив: нарисуй що, і зараз рука медія нарисувала коня (гляди 148 стор.). Медій в часі своєї цілої праці мав цілковиту свідомість ума, задавав много питань, а всі вони були до річи. За те не мала вона (медій) жадної власти панування над своїми руками (зачинаючи від ліктів). Дальше бувало так, що руки вже лежали зовсім спокійно на столі; коли ж хтось поставив питання, сейчас руки починали дрожати і клались на тарільчик, або відстукували, як звичайно. По якімсь часі панні Бауерівна попросила Василька, щоби відповідав уже в скринці, бо вона змучилася. Тоді її руки почали кидатися, вона встала, а витягнені руки тягнули її в сторону ліжка; руки били по подушці і даліше по ліжку, аж поки дісталися до місця, під котрим лежала скринка, а відтак упали на долину, вона ціла зігнулася, а руки сягнули в скринку, і там тріпали по паперах коротенький час. Опісля успокоїлось, а панна Б. спокійно випростувалася і спокійно розмовляла з присутнimi. Світло загашено, а на наші питання відповідало під ліжком. Але небавом дух знова написав, що бажає собі знов писати на столику (за помочію медія). І повторилось те саме, що з початку. Панна Б. держала олівець, а олівець писав ріжні відповіди, але вже спокійніше, бо панна Б. перед тим просила його о те.

Отець Дорожинський сказав: В імя Христа закликаю тебе,

скажи: хто ти? На се написав дух рукою медя: буду писати у скринці. Знова панну Б. пірвало від столика і запровадило під ліжко до скринки (гляди сторона 150). Згасили світло. Стукання розпочалося знова під ліжком у скринці, і о. Дорожинський задав знова питання. Дальше відбувалось те, що описано в протоколі комісійнім.

Н. Б. Панна Бауерівна слабонько говорить по українськи, родом полька.

Далися чути три слабші стукнення, котрі звичайно означають відхід духа "Василька". В тій хвилі роздалось сильне драпання, до пачки, немов довгими пазорами. Потім зачало підкидати пачкою, і перевернуло пачку на один бік так, що книжки і річи з неї випали на підлогу.

Отець Костельник почав заклинати, але мимо того воно відало дальше. Засвічено свічку. О. Костельник почав кропити цілій покій свяченого водою. По згашенню світла почалося те саме, що було передше, лише пачку перекинуло зовсім. О. Костельник заклинив злу душу в ім'я Бога, щоби відійшла, не помогало, і засвічено свічку. Тепер о. Костельник покропив св. водою пачку і всіх присутніх. Для проби вложено (о. Дорожинський металевий великий хрест до пачки, поєднавши перед тим річи і книжки назад на своє місце. Знова згашено світло, а тоді по короткім драпанню почули всі, як хрест задзвонив і зійшов з силою викинений на підлогу.

О. Дорожинський хотів, щоби явищу полишити волю, "хай покаже до кінця, що вміє", але о. Костельник спротивився, бо — казав — моглоби дійти до непередвиджених, страшних наслідків. Засвітив отже свічку, і всі присутні сконстатували, що хрест, який поставлено до пачки розпяттям до гори, по тій стороні скринки, яка виходила до вікна в кімнаті, тепер находився о якого пів метра далеко від пачки по тій стороні від дверей, що стоять проти вікна в кімнаті, розпяттям до землі, хоч скринка тим разом не була перевернена.

Західного
сторони Іркут-
ської, на північно-західній
стороні?

Дорогомилов.

Слово „люблю“ написане Василем Лемчинським (духом) в сринці без мідя якс
відповіль на написане питання о. Др. Дорожинського. (Оригінальна величина.)

Зараз сказано хлощям ставати з ліжка.

Якийсь час світилося, всі вийшли, а о. Дорожинський просив принести три епітрахілі і требник, щоби відправити егзорцизм. Знова згашено світло. Хлощи поклались на ліжко, а в покою було зовсім спокійно, і тому егзорцизму залишено.

Ще належить піднести, що під час бубнення, сування пачкою й писання таємною силою під ліжком всі присутні мають таке враження, як колиб якесь живе существо з руками там находилося. Однак усяке ошуканство абсолютно виключене: в той час під ліжком нікого з людей нема.

Поводиться та таємна сила у всьому, як незалежна (самостійна) інтелігенція, яка має свої власні думки, уподобання, спротиви і т. ін. і розмова ведеться з нею так само, як з яким чоловіком.

Броди, дня 16 грудня 1922.

О. Др. Гавриїл Костельник, в. р.

О. Кисіль ЧСВВ., в. р.

..

Др. Д. Дорожинський, в. р.

Додатково додаю, що олівець, котрим дух щойно записав новну картку, був теплий, що я одного разу в той вечір власноручно спробував. А те сконстатували більше разів Марійка Демчинська і др. Лопатинський.

О. Др. Гавриїл Костельник, в. р.

II ЧАСТЬ.

ЩО ДІЄСЬ ЗАРАЗ ПО СМЕРТИ?

(Лист написаний автоматично духом Олівія, через мідіум Оніта Норгрейв. Сей лист був поміщений 7. цвітня 1923 р. в "Прогресів Тінкер").

"Я померла...

Мої приятелі бачили мое зимне і неповорунне тіло вłożене до гробу, на маленькім цвинтарі, близько дому, де я перевела свої молоді літа. Я сама стояла побіч труни і гляділа здивовано на нерухаючу глину, яке передтим було теплим окрієм мене самої, яке я носила на собі через так довгий час. Як я доторкнулась сего зимного тіла, здавалось, що помені перейшов дрож а з ним вернулась пам'ять моого довгого терпіння.

Я впала зі стріт-кари (трамвай) і так тяжко потовклась, що мене забрали домів, де я не опустила свого ліжка аж доки мій дух не був звільнений. Се забрало много а много тижнів. Я лежала на нім серед великих болів і терпінь. Кождий удар серця був немов коленем ножа а кождий віддих справляв мені страшний біль.

Коли я так лежала, я просила Бога і то щиро, щоб Він увільнив мене від сеї страшної агонії. Бог вислухав мої прозьби. Мама вчила мене, молитись щиро до Бога, а він вислухає тебе. Він змилосердився і забрав мене від сего знищеннего тіла і дав мені назад мою красу, мою молодість, мое здоров'я в новій формі.

Мое вдоволення, мою радість і свободу, на хвилю вигляд моїх дорогих родичів і моїх приятелів, які плакали і сумували в моїм домі. Я відчувала пригноблення і жалувала їх, коли

они стояли кругом трунви і плакали за мною а не могли бачити мене стоячу коло них, живу і здорову знова. Немертву але жиючу в другім світі, вільною від всякого болю і так щасливою.

Я обійшла свою любу маму і так широ, так любо поцілювала її в уста, але она не відчувала моого дотику, моого так горячого поцілунка, а якою ніжною она була на всі мої земські потреби. Як безпереривно она стояла при мені кождої ночі, кожного дня під час моого земського терпіння. Найменшої дрібнички не забула она, щоб лише зробити мені вигоду. Она так була запопадлива, она так розбивалась надімною, що я сама завважала, як сивість покривала її голову. Я поцілювала її знова і заслала горячу молитву до Бога, моого вічного опікуна, щоб дав її сили пізнати і зрозуміти, що її донька є жива, безпечна і щаслива.

Я згорнула кучері з чола моого бавька і поцілувала його в чоло. Так робила я нераз за земського життя. Він відчував мій дотик, але не зрозумів, що видів мене. Однак відчув мене дещо, пообтирав слези і трохи вспокоївся.

В своїй гризоті, они пробували набрати сили і вспокоїтись. Они знали дещо, що я перейшла земські терпіння і відійшла в другий красший світ. О дорожі родичі, я відійшла до будучого дому, але недалеко від Вас так, щоб не могла прійти до Вас, дотикатись Ваших дорогих лиць моїми устами чи руками. Не далеко, щоб я не могла посилати Вам мої гадки, щоб Вам помочи в часі Вашого клопоту, чи то в сій хвілі чи в обудучій так довго як Ви ще будете на тій землі.

Хотяй я була певна себе, що я жива, здорована і щаслива, я не могла сего зрозуміти, де я є і як я тут дісталась. Я розуміла, що я є між чотирма стінами, в моїй власній хаті, з мосю родиною і моїми приятелями. Я бачила своє холодне тіло, яке лежало в трунві, яке було мое, яким я була сама через 20 літ, але оно більше не могло, більше не хотіло віда-

вагись моїм розказам, як воно досі робило. Я стояла сама коло него. Якоже се сталось, що се значить? Де я є? Що мало значити се все, бути тут, а тіло мое більше не було моєю частиною? В тім зреалізувалась моя гадка, я зрозуміла, що я опустила сю землю а перенеслась в інший світ, до землі духів. Переходячи зі земського життя в духове, я увільнила свою душу і себе зі сего земського тіла враз зі всіми його терпіннями і недомаганнями. Я зрозуміла, що відтепер моя душа і мій дух, то є я сама, є вільною і свободною набути знання собі і помочи всім тим на землі, яким позволить мені наш духовий закон.

На хвилю прикували мене дивні земські річи. Я глянула на своє матеріальне тіло, яке скоро мало бути сховане перед земським видом раз на завсігди. Хвилево я відчула людську гордість, дивлячись на своє тіло. Воно мало гарну форму, гарну земську красоту. Я була вдоволена сим і з присмостю гляділа на него. Але зараз прийшла мені інша гадка, що тіло мое не має жадної вартості більше для мене. Бо чи не се саме тіло, ся часть мене, не захорувало, не поїсувалось і не змусило мене опустити його як більше не пригоже для мене, щоб мешкати в нім? Не задовго оно розложиться після природних законів і стане частиною тої землі з якої оно повстало. Під час коли я, мешканець його, одержала свободу і життя, через утечу в тої земній гарній фігури.

По мені перейшла гадка, що я не мушу тут оставати через цілий час, що я мушу звідси відійти куди - инде. Зі сею гадкою прийшло рівночасно друге питання — куди?

Оглядаючись кругом, я почала дивуватись, що мені робити і як мені рухатись без моого тіла? Передімною явився молодий мужчина, мені незнаний. Він усміхнувся до мене і я мимовільно пішла за ним до дверей, відтак з хати на двір, де був ясний сонячний день а відтак в свіжий воздух.

Дійшовши сюди, мені прийшла гадка, щоб я поспіталась

хто се, сей молодий чужинець. Я сказала йому, що хотій я певна, що я не знаю хто він, та все таки виглядає мені якось знакомим. Він засьміявся великим, щирим хлопячим сміхом і сказав мені, що він мій брат, який перешов в другий світ при породі, нім єще я народилась була на смертну землю. Я чула як мої родичі говорили нераз про него. Я нераз в нудні хвилі свого земського життя, жалувала, що мій братчик не жив, а то булоб з ким побавився. Я не годна описати свої втіхи, що хотіть я його не знала, то прислано його по мене, щоб він стеріг мене і вів мене до сего нового життя. Бо дійсно мені здавалось, що я заснула в своїм домі а пробудилась десь далеко в чужім краю, де всі люди і їх звичай були якісь дивні для мене.

Ми подорожували далі й далі а він все розповідав мені без перестанку. Говорив мені про многі і цікаві річи на сіні світі, як я можу робити всі ріchi, котрі я любила робити на землі, як ходити, говорити, подорожувати, вчитись і так далі, а все то лише через свою думку. Він говорив мені про звичай сего нового дивного світа, в якім ми тепер були, а все було таке чудове. Оно здавалось мені, що я бачу се все десь в сні і що за якийсь час я пробуджуясь знова на ліжку хора серед болів.

По хвилі він здергав мене і попросив, щоб я відпочала. Я відчула втому, лягла на аксамітну травицю, обводила зором всі чудові річи, доки не попала в спанie. Як довго спала я, сего не памятаю, але се мусіло бути богато земських днів. Але коли я прибулилась, всі непокоячі гадки мене опустили, мене обгорнула повна вільність моого нового життя. Я відчула спрагу. Брат приніс мені води, я зі жаждою випила ї і почула більшу силу, більшу свідомість себе. Через многі дні ми разом ходили. Він водив мене всюди і показував помешкання, де жили мої давні приятелі і знакомі. Ми звиділи разом моїх давніх знайомих і кревних, які були дальше

чим мені було вільно йти. Вони зійшлись до нас, радо приобіцяли свою поміч і силу, щоб я могла лекше іскоршє поступити в життю, яке було передімною.

Кождий день приносив мені більше сили і більше розуміння моого життя. Я довідалась з великою втіхою, що я можу час від часу йти відвідати свого батька і маму, поцілювати їх дати їм любячу і помічну гадку і розвеселити їх в сумних годинах.

Коли я відвідувала свій дім, мама всегда була прибита сумом на саму гадку про мене. Я ніяк не могла зробити її, її гризла і мене непокоїла, щоб вона знала, що я хочу помочи її щоб она відчула мою присутність коло неї, щоб она знала, що у всім — та дармо. Она заслонилась своєю сильною вірою, що зі смертию все скінчилося і я не могла розігнати сеї заслони. Все, що я могла зробити, то поцілювати і зіставити її з моїм благословенсьством.

Батько також не розумів, але він відчував мою присутність і відчував мій дотик, як я положу свої руки на його, або положу свої руки на його голову і поцілую в чоло. Богато разів приходила я до свого дому, але тяжко було віднести побіду над сумнівом, але я не тратила надії.

Минувшого року батько перенісся сюди до мене. Я простягала руку до него, він сейчас вхопив мене за руку і пізнав мене. Так як я, він пробудився, відзискав свою індивідуальність сейчас по переході. Він ставав сильнішим кожного дня. Я, батько і мій брат йдемо часто до нашої мами, щоб її помочи, хоч не можемо дати її зрозуміти, що ми є коло неї. Однак ми маємо силу помочи її і за се ми дуже вдячні.

І як мало є людей там на землі, котрі знають і відчувають, що ми живі і хочемо помочи їм, що ми готові прийти їм на поміч в кождім горю і небезпеці, що наша поміч є більша від всіх земських помочий.

О, колиби я лише могла піти з хати до хати по всьому сві-

ту і дати їм до пізнання сю велику правду: "Нема смерти, нема мертвих".

Я дякую сій мідіюм за Й час і поміч в писанню сего листа для мене. Я прошу Бога і Його ангелів, щоб дав їй силу і охоту до праці, щоб благословив Й, хоронив Й і помог Й поступати в Й праці, для духовного світа. Щоб Й наука була переконюча, що нема смерти а в житті вічне ясніше і лучше. Поможи Й голосити сю правду якнайдовше.

Нехай спокій буде Вам всім скільки би Вас не було, що читають сі мої стрічки і нехай знаннє і розуміннє буде Ваше від тепер аж доки Ви не пробудетеся знова в великій вічності яздії і любові".

ЛИСТ ЗПОЗА ГРОБУ СИНА ДО МАТЕРИ.

(Подала пані М. Сток. "Прогресів Тінк'єр".)

"Мамо, вже чотири роки як я полишив тебе на землі. Ти памятаєш як я говорив тобі, що якщо в яке життя поза гробом, я прийду і скажу тобі. Ти все твердила нам але я не міг сего розуміти. Тепер я самий переконався. Я буду приходити до тебе і розкажу тобі, як тут в і як я бачу сей світ. Я все в готовий помочи тобі, а якщо хто сумнівається, скажи їм правду, як я се бачу.

Коли я відходив на сей світ в шпитали Форт Рілей, на інфлюенсу, я хотів лишити тобі кілька слів потіхи, але стратив свідомість. Тепер я тішусь, що можу прийти до тебе і запевнити тебе, що в другий світ і друге життя.

Як я прийшов сюди, який я був вдоволений, що я можу вірнутись і дати тобі розраду, щоб ти не гризлась і не журилась. Я все з тобою чи в радості чи в смутку і я мамо хочу тобі сказати, що мені живеться добре і я поступаю. Се чудове місце жити в нім. Подібне до землі, лише ясніше і веселіше. Воно має будивлі, повно всюди рож покритих всегда цвітами.

Тут нема пекла як мене вчили в церкві, і я його ще не бачив. Я тішусь, що ти знаєш, що в друге життя і що ти сама мідіюм.

Я тепер можу вже добре писати, що не міг я робити будучи на землі. Ми маємо тут школи і все проче. Я довідався про все і побачив, як лише відійшов зі землі, коли глина прикрила мое земське тіло. Молись до Бога о силу, бо зближаються тяжкі часи для тебе, але молитва дастъ тобі сили все перенести і улегнить тягар для тебе. Я хочу тобі сказати, що твої давні приятели живуть тут як і передтим. Незадовго почуєш від кузинки Розі і других.

Поздорови моїх приятелів від мене.

Твій син Август."

ПРОПОВІДЬ ІНДІЯНИНА З ПОЗА ГРОБУ. (З "Прогресів Тінкер".)

"Сеї ночі є чудово тут в духовім світі. Я, як твій вірний провідник Індіянин, хочу подати тобі дещо про наше тут життя і про красоту, яку ми тут маємо в духовій часті нашого життя. Ми дуже тут радуємося і тішيمось з нагоди сего духовного свята Рождества Христового.

Ангели виспівують чудові мельодії при звуках арфи і труб про божий наш дар і мир на землі. Се найщасливіший час в році для нас на сім боці, бо ми маємо нагоду на сих бенкетах видіти і розмовляти з великим білим Духом, ми переглядаємо і обговорюємо наші здобутки і поступ минулого року. Я мушу Тобі сказати, що американські Індіяни одержали велику нагороду в небі, він є нашим полем польовання, де ми є післанцями і провідниками неба.

Чому ми є післанцями і провідниками у Бога, великого білого духа, мушу Тобі сказати се, що ми amer. Індіяни, будучи на землі, вели дуже духове життя, життя під небом, близько природи, гуляли по горах і степах. Ми виплекали в собі чудовий змисл віддалі і дирекції, тому ми є тут післанцями у Бога.

А так воно є з кожним земним чоловіком. Ваша нагорода буде залежати тут від Вашого чистого життя на землі. Ви повинні тішитись, що кожде Ваше добро діло, добра гадка є зарекордована тут в небі, духами призначеними до сеї роботи. Навіть Ваші вечірні молитви є зважені і віддані нашему Сотворителеви, який глядить на кожну нашу потребу. Тому коли молитесь, моліться за сим, що Вам потрібно. Моліться за Вашими духовими і матеріяльними потребами, а ті з другого боку поможуть Вам.

Як я се пишу, тут кого мене є твій батько, який каже, що ти тут щасливий, що ти йдеши правою дорогою і інтересуєшся сею духовною справою. Він є все з тобою, хиба що небесні об-

вязки відкликають його. Він всегда готовий помочи тобі у всім, щоб ти міг одержати сонішне світло: щастя, яке є дане віруючим в сю велику правду.

Як я сказав, тут чудово сего вечера. Такий чудовий ангельський спів, чудова гра красок, чудові світла а душа є цілковито відсвіжена в красоті. А коби ми могли поділитись зі сю красотою там з Вами. Ми ніколи не вич рпусмось зі ся, втягаємо силу в себе і є свіжі рано. Ранком всі веселі, вдоволені, чудові пташки співають і ангели на трубах грають.

Кожного часу панує тут красота тому ми зі сего світа хочемо сказати людям про се на землі, щоб вони своїм життєм, своїм ділом заслужили собі красчу нагороду. Смерть се лише розділ духового тіла від матеріального, земського. Душа з духом живе дальше і є винагороджена після своїх заслуг на землі. Богато красоти є і на землі але більш чоловік спішиться в своїм життю і не має часу зазнати сонішного світла і щастя.

Сей лист є досить ріжнородний. Я не придержувався одної гадки, але се нічого, ми оба можемо глядіти в будуччину з надією на щасливі дні разом. Май витревалість: а коли ти розвинеш своє внутрішнє виджіннє і чутте духового тіла, тоді будемо мати чудові вечери разом. Я скажу тобі більше про небо і життя в духовім світі, чим ти самий будеш міг видіти як прийдеш сюди.

Держи свою працю і продовжай її, бо вона є подібна простій науці Ісуса Христа, великих мідіумів біблійних часів. Як Христос вчив про поготівле чоловіка, мідіуми нині роблять те саме. І тут ми Індіяни помагаємо. Ми працюємо чрез мідіум, яке є інструментом Бога, через яке говоримо люди будьте готові і приносимо вам сю велику правду життя по смерти, через розмови Ваших кревних.

Я мушу вже відходити. Я передаю мое благословенство

тобі і всім моїм приятелям і прошу передай їм сі мої слова в цілості.

Тут є велика красота, вдоволення, щастя і сонячне світло, яке чекає на тебе. Будь розсудним для своїх близких, будь чесним, щирим і справедливим. Ми з духового світа все готові помочи тобі, а помагаючи тобі, ми помагаємо і собі, щоб поступити висше і висше. Твій небесний дім є зроблений з твоїх діл на землі. Вір мені, коли я се тобі говорю, я помагаю тобі в будові твоєї небесної домівки. Чи ти памятаєш слова Господа Нашого Ісуса Христа: "В домі Отця мого є много домівок". Се є правда, але як люди можуть мати небесні домівки, коли воно не пробують побудувати їх собі словами ні ділами коли є на землі?

Бувай здоров — чиф, я є всегда з тобою готовим до помочи тобі в життю, доки ми не зайдемось разом на індіянських небесних полях польовання в небі.

Нехай Господь благословить тебе і удержує, се є бажання твого вірного індіянського провідника — Блю Федер. Я помер в 1847 році“.

ВИПАДОК.

(Подано духом Р. А. Даг. "Прогресів Тінкер".)

"Нині є чудовий недільний ранок, стан є так добрий, як лише може бути на такій неспокійній планеті. Предметом нинішньої бесіди я беру "Випадок".

Подивіться до "дікшеноара" а тут побачимо таку дефініцію про випадок: "неможлива до уникнення приключка. Щось стаєсь, за яке ми не годні відповідати".

Тепер я хочу сказати, що нема такої приключки як випадок, з тої точки погляду. Все, що діється, має свою причину, чому воно діється. Є багато причин в випадку, яких ви не можете знати на землі, так як я можу знати звідси.

Кождий, що приглядається всему на світі, завважає, що все діється колом. Він зобачить, що в певнім часі діються певні випадки. Відтак є павза і вони знова починаються. Кождий, що має охоту, може послужити йому до глибокої студії.

Часто чуєте таке: "Ми стратили двох членів в нашім товаристві, оба ці члени були майже в однім віці. Цікавим, хто буде слідуючий — бо ми всегда тратимо трохи разом.

Так само автомобілеві випадки, колійові. Одного часу вони лучаються більше, другого менше. Самовбийства, одного часу лучаються частіше, другого рідше. Я говорю досі се, про що ви самі довідуетесь зі своїх газет. Однак коли ви приглянетесь їм то завважаєте, що вони є собі дуже подібні. Я скажу вам тепер чому. Вони всі є заряджені з другого світа. Я чую негодованне на сей мій висказ зі сеї сторони, але якщо ви хочите мати правду, то не винуйте мешканців сего духового світа, що вони ще дають вам ясного і певного доказу. Ми приготовляємо тут чудові листи на ваш світ, який ми хочемо пе-

редати вам через руку сего мідіюм. Ісли ви застановитеь над сим то богато з білої раси може себе охоронити, ісли ні пропаде в своїм знищенню. Але я відходжу від теми. Я мушу дати доказ, що всі випадки, про які я згадав, є заряджені зі сего світа.

Кождий скаже вам, що ся чи та особа поповнила самоубійство при несповнім розумі. Ісли так, то чому так? Тому, що в даній хвилі ся особа була під впливом особи зі сего світа. Так само річ маєсь зі всім іншим. Я скажу вам тепер чому воно так робиться. Ви неконче вірите, що я говорю правду. Але злочин так довго буде збільшатись доки ви не увірите. Я є в такім положенню, що я знаю, що говорю. Ми думаємо зібрати головніші випадки, всім добре знані і подати нашу опінію про них. Нагородою для нас буде, коли хто повірить нам або пічне думати над сим.

Фізичний світ йде в одну сторону, а духовий в другу. Се спричиняє, що деякі річи діються і суть незрозумілими. Бо як духові люди переходятять якесь місце, щось там діється. Коли дух дав причину певній річі статись, він був там в даній хвилі — се все називається випадком. Запитайтесь чоловіка, що поповнив злочин, а він відповість тобі, що він не розумів сего, коли сей злочин робив, або чому він його зробив. Ви чуєте, що жінчина застрілила чоловіка, і в сій хвилі плаче за ним і цілює його мертвє тіло. Цілий світ бувби не спонукав до зроблення сего злочину, колиб она була посідала в той час свій розум. Так бачите, що она зробила се своїми руками але чужим розумом, який дав її дух зі сеї сторони. Ви можете називати сего духа чортом, сатаною — але се Божа воля, щоб вдоволити справедливість, без взгляду як все се назвете. Факт є фактом.

Якийсь чоловік скаже, се не можливо розмовлятись без сполучки дротом, а люди говорять без дроту. Дехто заперече,

що мож розмовляти з людьми з другого світа, а є люди, що розмовляють і ви розмовляєте. Є люди, що волю Божу назвуть випадком, чим воно не є. Залежить, як хто що розуміє чи є в силі розуміти“.

ТАЙНА ЗПОЗА ГРОБУ.

(Подано духом Р. А. Дағ "Прогресів Тінкер".

„Коли ми умираємо, значить ми переходимо з одного життя в друге. Ми переходимо зі землі на другу планету, яка є рівнобіжно зі землею. Туда переходять такі, які були вже на землі, лише без земного тіла. Наш дух жив тепер в душевнім тілі і занимаємо таку позицію на яку ми собі заслужили. Тут дух оставає так довго, доки його поправа не спричинить піднесенняся на висшу сферу. Ми тут поступаємо висше і висше, так само, як би йшов сходами в гору.

Інтелігентний муштинг чи жінка, котрого житте є подібне святому, приходить відразу на З сферу чи планету а відтак поступає висше і висше. Релігійний фанатик, загорілець, який жив з упередженням до всіх інших релігій, який не признає нікому рації, лише своїй улюблений релігії чи теорії, йде до найнишої сфери. Тут мусить остатись так довго, доки він не очиститься з фанатизму, упередження і забобону і не стане компетентний до висшої сфери. Тут враз з фанатиками суть духи найнишого ровені і стану.

На кождій сфері є тенденція, нахил до піднесення себе і кождий дух постепенно хоть дуже поволі підносить себе в міру, як він учищує свій ум з фальшивих і надприродних ідей, чи то духових чи матеріальних. Дух з низької сфери не може свободно піднестись висше доки не є компетентним до сего. Дух з висшої сфери, може довільно сходити на низшу сферу і тут вчити, потішати і додавати сили сим пізшим духам. В найнишій сфері є найгірший грейд духів а між ними велика сила так християнських фанатиків, будистів як і інших. Сей фанатизм держить їх крепко на сій сфері.

Теософісти сейчас поступають, коли позбудуться свого аватору, они йдуть до третьої сфери і тут задержуються дэвше. Біблійники, які узброюють себе лише Новим Завітом доходять до сей самої сфери що теософісти.

Духи з висших сфер, в чесні і справедливі. Они суть провідними духами жиучих людей, мають силу уздоровити і помочи в біді. Ніхто зі сих духів не буде помагати чоловікови нагарбувати богацтва. Колиб сим духам було вільно мішатись в людські справи, то они завелип порядок і рівність богацтва на землі, де не булоб ні міліонерів ні жебраків. Духи з низших сфер мішаються до бізнесових справ і до грошевих заряджень людей на землі.

Колиб правительства були контролювані духами з висших сфер, від четвертої до сепої, то они не позволилиб на богацтво і бідноту в своїм краю. Досі сими урядами контролюють духи з першої до третьої сфери. Коли дух піднісся з третьої сфери висше, в нім не лишаєс ані атом зарозуміlosti чи якогонебудь нечесного діла. Поступ тепер є о много скорший.

Коли чоловік якийсь має за контролі духа з четвертої сфери чи висше, сей чоловік стратить всякий нахил і заінтересовані до земських справ а віддастся не гіпокритному але дійсно духовому життю.

Гори, ріки, поля, ліси і вся красота природи є сценою для духів. Они сходять зі своїх сфер на сі тихі місця, щоб тут перевести час і забавитись. От чому то люди завважують часто духи, чи гости з другого світа в таких місцях і то в великих їх числах. Они деколи вироблюють збитки, щоб показати себе, але сі збитки не є шкідливі ні кому. Де лише природна типина там духи линуть на забаву в безчисленнім множестві. I се духи висші, з висших сфер.

Часто величезна сила духів в гурмах, переходить гарний тихий цментар. Вечером при заході сонця мож чути ріжні голоси духів, але лише сей може чути їх, що є духовно настроєний.

На цментар часто приходить дух назад до свого тіла і він попадає в пригнобленнє, тут легко мож з ним скомуніковатись і розмовляти.

Висі духи в великім числі линуть до землі розвеселують такого духа і відпроваджують його геть від розкладаючого і смердячого тіла. Йдіть в пусті гори, в зелені бори-ліси, на широкі степи, там де панує абсолютна тишина, а будете серед тих, яких називаєте мертвими. Зайдіть в розмову з ними они суть більше чим раді і охочі.

Невіруючий відчуває їх присутність, коли лише зайде на їх забави. Многі, які не вірили в духове життє, тут они довідались про него. Деякі релігійні фанатики кажуть, що комунікувати з духами є ділом діявола. Діявола нема, се лише людська уява. Є злі духи лише, так само як є злі люди. Злі духи намовляють до злого, добрі до доброго. Добрі духи не годні намовляти до злого, бо для них зло є незнане, тому всі добрі поради чи намови суть від добрих духів, з висших сфер.

Три перші сфери, суть заняті низшими духами. Сі духи мають великий вплив на людий на землі і їх справи. Кождий дух шукає собі відповідний калібер чи якість людий. Через що є так богато злочинів, обманств, фальшивих ідей, стремлінь і всого прочого. На третій сфері є духи лучші чим на другій, а на другій лучші чим на першій. Коли дух перейде з третьої сфери на четверту, тепер він стає більш досконалим і більше совершеним. Він пізнає свої недомагання на третьій сфері, дивуєсь собі чому він таким був і се робив і жалує за свої недомагання. Він їх тепер може красше бачити і розуміти. Коли перейде на пяту сферу, тут стає дійсним Божим духом, забуває за все, що було на першій, другій і третій сфері і тепер починається його дійсна вічна щасливість і вдоволення.

Коли мідіюм є нечесне, коло него стають нечесні духи з першої сфери. Таким духам нема що богато вірити. Їх поради будуть більше людські поради, мало правдиві або і зовсім

фальшиві. Одинокий хосен, хиба доказ, що комунікація з духами є можлива.

Малі діти і немовлята приходять на четверту сферу часто і висше, залежить скільки вони принесли зі собою земського впливу своїх родичів. Сі діточки часто вертаються назад на землю в супроводі висших духів, щоб загоїти рану своїм родичам чи кревним, яка повстала при їх відході. Духи сих діточок входять в стичність з духами не низше чим з третої сфери, ніколи не входять в стичність з духами другої чи першої сфери.

Кожде сотворинне на світі має таке саме право до життя як і чоловік. Ті, що знають єю правду, суть в стичності з висшими духами, які відмовляють їм бути мясоїжними. Розуміти дійсний духовий спосіб життя є найбільшим благословеньством для чоловіка. Коли ми дійдемо до четвертої сфери ми доперва тоді бачимо святість життя. Причиною, чому проповіди, одержані на землі не містять в собі сеї правди, є се, бо дуже мало проповідей одержує земля зпоза третьої сфери. Коли сі проповіди походять з висших сфер чим трета, они суть в унізоні з любовою, для того містять в собі спосіб висшого життя — життя повного вирозуміння і щирості, яке вимагає такого трактування других, якого ти собі бажаєш.

РЕЛІГІЯ, ЩО ОПАНУС ЗЕМЛЮ.

Сир Конан Дойл повернувшись тепер назад до Англії зі своєї наукової поїздки по Сполучених Державах, подає в "Рейнолдс Ньюс" ось що:

"Церква, котра заінтересується спіритуалізмом, то є буде старатись получитьсь з другим світом, опанув світ. Всі інші церкви за пару століть згинуть з лиця землі. Ми не хочемо, щоб церкви розлетілись, а противно, щоб вони були сильнішими. А будуть сильнішими, коли вони в кождій церкві будуть мати мідіум, при помочі якої люди будуть в сполучі з другим світом.

Ріжниця між Англією а Америкою є та, що Англія має більше людей вчених, які занимаються дослідом спіритуалізму і є спіритуалістами, Америка має лучші мідіуми. Сі амер. мідіуми мають незвичайну силу і дають чудові феноменальні результати. Америка має і велику скількість учених людей, які є спіритуалістами, але вони є Нікодими, які нощию приходили до мене заявити себе спіритуалістами, бо день не позволяв їм на се зі згляду їх становись. Англія не має зовсім мідіумів, щоб їх мож порівнати з мідіумами Джонсонс, в Лос Енджельо.

Я і моя жена були на їх мітінгу. Там було присутніх 20 людей. Крім людей був малій габінет — як вартова будка — для матерелізації. Джонсон і його жена сиділи перед будкою. Джонсон попав в тренс (заснув). В протягу двох годин неменше чим 14 духів явилося з габінету, мушчин, жінки і діти.

Ми говорили з ними і многі з присутніх пізнали їх, як своїх кревних чи знакомих. Одна дитина говорила через 18 мінут і оповідала про життя на другому світі.

Недавно відбувся спіритуалістичний мітінг з мідіум Джін

Гусік, в Парижі, на який Др. Гілль привів 34 людей. Між ними були редактори найвизначніших газет в Парижі і інші визначні вчені різних галузь. Мало хто з них був якимнебудь приклонником спіритуалістів. По мітінгу всі 34 підписали документ, який твердив правдивість всего, що сталося на мітінгу. Вони просили духів, щоб сі робили се або те і все було зроблене. Всі 34 заявили, що була висока і мудра інтелігентна сила у всім, що зроблено там. Чия се була інтелігентна сила? Се не була мідіюм, бо вона була в тренсі (в заспаванні). Тож чия тоді? Се питання на яке всі недовірки мусять відповісти. Се є найбільше пекуча справа в світі.

Чоловік, що заперечує фізичним ознакам духів, є ігнорант, який не знає, що дієсь кругом него. Люди, що не вірять в ознаки з другого світа, є люди, які не екзамінували і не слідили сих ознак. Якщо чоловік науки не екзамінував доказу і видає осуд, його вирок варта се, що й уличника.

Учені, що вірять в спіритуалізм є ті люди, що науковими методами переконалися о правдивості справи. Вони розслідили справу і стали на їй стороні. Вони є експертами. Другі стають проти тої справи, якої вони не розсліджували. Таке саме було і з теорією Дарвіна. Гокслей і кілька других стали по стороні Дарвіна — ціла товпа проти. Так само як Лодж, Крукс і Валес стали по стороні спіритуальний.

Історія месмеризму є така сама. Через 70 літ учені потуплювали се як дивацтво і уяву без жадного значення. Мимо сего, що много людий оказували сю силу. Вкінці змінили ім'я месмеризму на гіпнотизм і як гіпнотизм він заняв своє властиве місце“

ДУХ КЕЙТІ КІНГ.

Сир Конан Дойл дав недавно виклад, де подав незвичайно цікаві спостереження про одного з найбільших учених в Англії — Сир Віліям-а Крукс-а. Сир Віліям Крукс завдячував своє становиско на поля науці — духові Кейті Кінг. Сей дух був сталим гостем в домі Крукса і творив немов одного більше члена в його родині. Кейті Кінг жила на землі за часів Карла II. Її земське ім'я було Анна Морган. Її батько Морган був славним морським розбішаком — піратом. Тому Кейті перебуваючи в хаті Крукса оповідала його дітям ріжні морські пригоди, про морські сутечки, затоплені богацтва і інші дики приключення довкола світа. Деякі з дітей Крукса ще живуть і вони оповідали много про духа Кейті і її цікаві морські історії Сир Конан Дойлові особисто.

Сир Віліям Крукс помер в 1919 році, маючи 84 літ земського життя. В науковій світі почав брати участь від 19 року життя, коли видав свою першу наукову працю.

Майже 70 літ свого земського життя перевів він на беззастанних наукових розслідуваннях, експериментах і відкриттях. Головно на полях нових відкрить, якому того часу не було рівного. Поробив цікаві нові відкриття в астрономії, відкрив новий елемент, металль "таліум" і означив його атомічну тяготу. Відкрив радіо-метер, здобув собі славу найбільшого світового авторитету на полях "спектроскопії", відкрив лучі "катоди", які були фундаментальною основою проф. Рентгена при відкриттю "ікс-реїв". Відкрив спосіб роблення діамантів хемічно і много іншого. Його признання, декрети, медалі, президенства наукових товариств, є за численні, щоб їх вичислити. Одну з найбільших почестей, яку англійська корона може дати "Ордер

Заслуги“, одержав він в 1910 році. Всі свої відкриття Сир Віліям віддав суспільності за дармо, за що міг одержати гори золота.

В роках 1870—1874 він взявся за розслідування спіритуалістичних феноменів. Він будучи редактором ”Джорнал оф Саенс“, писав раз, що є обовязком кожного ученого розслідити всі феномени, які інтересують публіку, щоб або потвердити їх правдивість або відкрити їх обманство і ошуканців віддати в руки справедливості.

Сир Віліям почав ходити на спіритуалістичні мітінги і слідити ознаки з другого світа. Найбільше заінтересував його мітінг дівчини Флоренс Кук, школярки, нестаршої чим 15 літ. Найцікавішим явищем на цім мітінгу було матерелізоване прекрасного духа, який називав себе Кейті Кінг. Кейті Кінг ходила поміж присутніх, розмовляла і жартувала так, як звичайна живуча особа, коли Флоренс Кук мала бути в тренсі в габінеті. Він хотів переконатись, чи тоді, як дух Кейті Кінг ходить поміж люді, Флоренс є в габінеті, тому запросив Флоренс до себе до хати до переведення матерелізації. Через 5 місяців панна Флоренс Кук відбувалася сіянці в хаті Сир Віліяма, який по цім часі видав інтересні ствердження. В році 1874-ім, 30 марта, він подав до загального відома як слідує:

”Кейті ніколи не була більше перфектно зматерелізована тим тепер. Майже через дві години ходила вона по кімнаті і розмовляла з присутніми. Много разів вона брала мене за руку виталась зі мною і я мав цілковите враження, що се живуча жінка а не гість з другого світа. Я не міг отримати спокусі, щоб не просити її многе повторення сего досвіду.

Я відчував, що се не дух але пані близько мене і я просив її, щоб вона позволила себе обняти моїми раменами. Я хотів наглядно переконатись і ствердити свої незвичайно цікаві обсервації. Вона радо на мое бажання згодилась і я — вел, як кожний джентельмен міг зробити в таких обставинах, я зробив.

Се було на тім сіансі, де Кейті рішила усунути всі сумніви, що до її тотожності, через показаннє себе і панни Кук разом. Я пішов з нею до габінету і при відповіднім свіtlі, бачив панну в тренсі, в чорній велвитовій сукні, як вона була вбрана перед мітінгом. Панна Кук була в тренсі без якогонебудь чуття, я взяв її за руку, чув легке биттє серця і віддиху. Свіtlо при-клав близько до лиця але вона і не ворухнулась. Піdnіс свіtlо висше і побачив Кейті близько з заду панни Кук. Вона була вбрана в біле ясне завитте, так як ми її бачили серед кімнати. Я держав одну руку панни Кук, а другою держав свіtlо і об-глядав Кейті при помочі свіtlла від ніг до голови, чи то сама та, яку я держав в своїх раменах на кімнаті. Кейті нічо не го-ворила до мене, лише рухала головою і усміхалась до мене під-час моgo оглядання. Три рази я обглядав Кейті докладно з точ-ністю битого обсерватора, доки всякий сумнів ме уступив про її дійсність. Панна Кук рушилась по якімсь часі а Кейті дала мені знак рукою, щоб я вийшов з габінету. Я вийшов до друго-го переділку. Більше Кейті не бачив того вечера, але чекав доки панна Кук не пробудилась і двоє присутніх людей не прийшли і не засвітили свіtlа.

На другім мітінгу я взяв Кейті пульс, який був 75. Панни Кук був 90. Оглянення Кейті легких і серця показало, що вони були здоровійші і міцнійші чим панни Кук.

Я брав фотографічні знімки з Кейті, з яких деякі вийшли дуже добре. Дуже часто під повним електричним свіtlом я і дру-гі зі мною бачили разом панну Кук і Кейті коло неї. Сир Крукс фотографувався враз з панною Кук а відтак на тім самім місці із Кейті. Фотографія показала, що Кейті була о пів голови ви-ша від панни Кук, ширша і о много красша Сир Крукс далі писав, що фотографія є недокладна, щоб вона могла зібрати всю красоту Кейті, так як слова і є безсильні, щоб ними мож виразити принадність і елегантнію її поведіння. Фотографія да-ла загальні нариси її лиця і статі, але як годна вона видати

брилянтову чистоту її лица, її висказ смутку чи радості, коли то вона сиділа з моїми дітьми і згадувала їм про свої пережиті земські прикорости, чи сміючись зі всею невинностю щасливої дівчини, розказувала їм веселі анегдотки з її пригод в Індіях.

Вкінці дня 21 мая 1874 року, вона оголосила, що мусить відійти в висшу сферу. Се був послідний її прихід. Присутнimi були тоді В. Г. Герісон, редактор спиртуалістичного магазину і пані Рос Чорч писателька. Кейті обтяла собі дещо кучерів і пороздавала їх присутнім, те зробила вона і зі своєю суконкою і роздала кавальчики її на спомин, при відході Кейті Сир Крукс був в габінеті. Кейті казала збудити панну Кук і заявила її, що мусить відійти раз-на-все. Панна Кук почала сильно плакати. Кейті просила Крукса, щоб він успокоїв панну Кук, коли сей був занятий коло успокоювання панни Кук, Кейті Кінг щезла з габінету“.

ПИСАННЯ ДУХАМИ.

..

(Сюю статю перебрано з "Прогресів Тінкер", з дня 25 серпня, 1923 року. Написав Віктор Фогель).

"Я був дослідником комунікації з духами через 60 літ. Я мав много сиджень з найкращими мідіюмами Злучених Держав, при помочі яких духи передають свої бажання писемно.

Феномен цього незалежного писання дає без всякого сумніву найкрасше переконання про життя духів. Бо папір або держите самі в своїх руках через цілий час, або лежить на столі перед ясного дня. Сей доказ без сумніву є найбільше переконуючий, і то не лише, що є сила, яка пише але і інтелігентна сила, яка розуміє що пише. Крім цього, єще цікавішим є феномен, що одна річ перейде другу річ, а я мав нагоду бути свідком на приватнім сидженню з панною Мей Бенгс.

Кілька літ тому назад мене оточили чорні хмари, оточені ворогами зі всіх сторін. Вони хотіли мене зруйнувати на чести і маєтку. Я не зінав де шукати правдивого приятеля. Серед тих тяжких обставин, прийшов мені на гадку мій батько, який перенісся був до "Сонічного краю", на другий світ. Я чув, що панна Бенгс була добра мідіюм і я рішився зайдіти до неї. Я купив паперу, сів написав лист до свого батька, подаючи докладно своє гірке положення і просив о найкращу пораду в него.

На звичайнім листовім папері, більшого формату, написав олівцем так: "Дорогий батьку", а відтак виляв весь свій клопіт на папір, заповнюючи цілу одну сторону паперу, а під сподом закінчив "твій любячий син Віктор". Я зложив його вздовж, відтак два рази напоперек, а відтак ще раз на вздовж, робля-

чи б зігнень. Відтак взяв два чистих аркушів паперу, зложив так само і зложив їх разом до одної коверти, лише лист лишив осібно. Коверту заліпив і не подавав на ній жадного адресу.

Се було рано ясного ранка, в вересні, як я зайдов до панни Мей Бенг'с на сидження. Панна Бенг'с довідавшись, що я хочу сидження, завела мене до комнати. Вона сіла на гойдак з одної сторони стола а я на крісло по противній стороні. Вона сиділа дальше від стола а я близше. Папір до писання, який я приніс зі собою, положив на стіл, лист зложив в середину між папері і гумовою тасьмою все звязав до купи. Почали розмовляти про звичайні dennі справи. Панна Бенг'с була задалеко, щоб досягнути стола не то паперу, який був близько мене. Я був близько стола і держав руки на столі, коло паперу, але не дотиркався його. По трох чи чотирох мінутах хтось запукав три рази до стола, здавалось, що се пукання було коло моїх рук. По сім панна Бенг'с відозвалась: "там щось є зле з твоїм листом, як ти адресував його і як підписав? "Я відповів: "Дорогий батьку і підписав "Твій любящий син Віктор".

"Вел, мій дорогий чоловіче, чи ти не знаєш, що там є мілйони дорогих батьків і думаю, що там є і не мало Вікторів. Ти лучше напиши його повне ім'я і своє повне ім'я підпиши...." Я виписав на своїй візитівці "Віктор Фогель до Джоржа Фрiderика Фогель". Зняв гумову тасьму з паперів, положив свою візитівку на запечатаний лист і зложив назад гумову тасьму на своє місце. Ми заняли свої місця на ново. Панна Бенг'с зовсім не рухала паперів, в комнаті не було нікого крім мене і неї, а крім сего, се було серед погідного ранку.

По яких 20 мінутах чути було знова по трійне стукання до стола. Панна Бенг'с сказала: "я думаю, що вже готове, отвори папір". Я зробив, стяг гуму і побачив лист так запечатаний як був, ніхто його не рухав. Завважав, що не було мої візитівки. Виняв ніж, розтяв коверту і аж за голову

злапавсь. Що за диво та чудо, моя візитівка була в середині коверти. Папір, який я зложив був так далі зложений. Розтворт папір, який я там вложив чистий, а один аркуш був з обох сторін записаний і то не олівцем, а виглядало радше на чорнило. Писання зачиналось: "Любий сину", а кінчилося підписом: Твій запопадливий батько Дж. Ф. Фогель".

Мое здивовання було без границь. Я мав много писань від духів передтим і по тім але ніколи не бачив такого дива, щоб одна матерія перейшла другу матерію, при помочі духової хемії. Зміст, знова листа, був такий, як лише люблячий батько годен дати пораду синови серед найбільшого клопоту. Мене огорнув дивний настрій, я спустив голову долів і щирою гадкою дякував батькови за його опіку і пораду. Я маю сей доказ в своєм посіданню, то є оба листи, коверту і візитівку.

Мені й досі з дива не сходить, як се мож було писати на сім папері, шість разів зложений? Як мож було писати обі сторони чорнилом, коли на столі не було жадного, мабуть і в цілій квартирі його не було. А найбільшим дивом було се, як могла моя візитівка дістатись через коверту, яка була щільно зашплена. Се можу лише приписати духовим впливам і духовій хемії.

Було се під час конвенції спіритистів в готелю Ласел, в Шикаго, коли то відбулась публична демонстрація писання духами. Сю публичну демонстрацію оголошено на 20 вересня. Вже годину перед часом простора саля була виповнена по береги, а тисячі очікували ще по сходах і на улиці. Джан Слейтер, з Каліфорнії, один з найлучших мідіюм, перший заняв місце на платформі і відповідав на питання, які були в ковертах запечатані. По нім вийшов мідіюм Кілер, який мав дати публичну демонстрацію писання духів. Президент конвенції попросив всіх присутніх, які прийшли з нотатками, щоб виступили наперед і сіли півколесом перед платформою. Всіх осіб було 27, жінки і мушки, між ними я і моя жена. Всі

були цікаві одержати вістку від своїх дорогих, які вже перенеслись на другий бік. Пересъпівано кілька пісень, по чім запанувала мертвна тишина. Кождий держав свою нотатку в обох руках перед собою. Тишина була через 20 до 25 мінут. Близші, що сиділи на салі, чули як улівці писали в нотатках. Президент заявив, що вже написано. Всі зложили свої нотатки на стіл на плятформі. Було їх точно 27. Президент брав одну по другій, читав писаня голосно і віддавав їх тим, які пізнавали підписи духів.

Одна нотатка мала шість написів від шість ріжних духів, кревних і приятелів. Ми ще досі маємо наші нотатки, з яких я поробив копії.

Рік чи два, нім я запізнався зі своєю женою, она ходила до мідіюм Кембел, в Шікаго, щоб довідатись дещо від своїх кревних з другого світа. Зі собою она взяла нотатку до писання. Сю нотатку положила на столику, на краю якого держала свої руки. Пан Кембел, який був каліка на обі ноги, сидів подальше від столика. По 10 мінутах мовчанки, почутто потрійне стукнене, об стіл, що означало, що нотатки готові.

Она отворила нотатку і побачила чудовий намальований образ олійними красками. Фарба була ще ліпка. Образ представляв рожу. На здоровім стовпку було дві великі рожі, а під ними два пуплики, гарно уложені.

Не було жадної написі ні пояснення, що се має означати. Мідіюм сказав, що се в предсказаннє єї будучности. Ти віддашся за старшого мужчину, ясного волосу. Ти є сильна брунетка і дивись на образ, дві рожі одна темнішої краски, друга яснішої. Темнішша рожа лише розвинулась, се ти, яснішша вже добре розвилася, се твій муж. Сих два пуплики — значить двоє діточок, бльондинка дівчина і брунет хлопчик". Говорив дещо більше з приватної сторони, але се не місце на згадуваннє.

Час показав, як абсолютно правдивим було се предска-

занне і як докладно оно виповнилось до нинішнього дня. Ми запізналися, пібралися і прийшло до нас два чудові "пуплики", так як було сказано.

А малювання було зроблено не якимбудь артистом і то так в короткім часі. Сей малюнок вбраний в відповідні рамці, окрашувє наш перший покій.

Я ходив до сего мідіюм і на матерелізацію. Раз, коли я там був, сталося таке диво. Кембел сидів в габінеті в глибокім заспанні (тренсі), а ноги його були видні між заслоною. З габінету викинено велику скількість цвітів, переважно рож, кожному сидячому на коліна. Ціла комната була виповнена чудовим запахом. Сі цвіти щезли, здематерелізувались при кінці мітінгу. На сім мітінгу явились ріжні духи в повній формі, яких присутні пізнавали і розмовляли з ними.

Еще в 1883 році я запізнався був з одним чоловіком, з яким я працював довший час. Я часом говорив Йому про комунікацію з духами але він не цікавився ними і не слідив за ними. Аж коли померла його старенька 85 літна матір, заявив мені, що мавби охоту зайти до доброго мідіюм чи не одержавби якої вістки від свої мами. Я був обзнакомлений з одним мідіюм в той час, Петро Вест, про якого я перееконався, що він є чесним і дійсним мідіюм. Він був собі звичайний робітник, мало образований. Одного ранку, в неділю, ми поїхали оба до него. Він мешкав в бідній околиці, на В. Медісон ул., зараз за мостом, в Шикаго. Я запукав до дверей, збудив його і сказав Йому, що один чоловік хоче видіти його. Пан. Б. приніс зі собою свою нотатку до писання. Петро, який в поспіху був лише напів вбраний, попросив, щоб п. Б. став і держав нотатку над своєю головою, а олівець поставив на верх нотатки. Петро держав сю нотатку за один бік обома руками, а п. Б. за другий. Кімната була повна сонічного світла — се був місяць червень. Не співано жадних пісень, як се звичайно діесь, лише всі три заховали цілковитий спокій.

По кількох мінутах тишини, олівець піднісся з лежачого стану і почав писати, так, як хтось би ним писав, але мимо ~~я~~ сного світла я нічого не бачив. Я стояв близько і приглядався як олівець писав одну лінію, відтак йшов в конець і починав другу лінію під сподом першої. Коли все було написано, олівець впав назад на нотатку.

Се була чудова вістка від матери п. Б. яку я знав через 8 чи 10 літ. Ся вістка так тронула пана Б., що він залявся слезами. Пан Б. запитався, що належиться мідіюм за се, а сей відповів, що твоя ласка. Пан Б. дав йому два долари і сердечно йому подякував.

Я маю всі сі писання, крім п. Б. і можу цікавим показати.

Доказ в одинокий фундамент, на якім може спочивати правда, а найвищою цілею релігії є пра́тьда“.

ЩО РОБЛЯТЬ ДУХИ НА ДРУГІМ СВІТІ.

В книжці "Мертві ніколи не вмирали", адвокат і писатель-дослідник Рандал оповідає, що він довідався від духа Др. Давида Госака, в присутності мідіюм пані Френч. Др. Госак помер в році 1835 і був визначним ученим в своїм часі. Всі питання адвоката Рандала і відповіди Др. Госака, записала панна Гетруда Спалдіно, стенографка, яка спеціально тренувалась до писання на потемки. На питання, як виглядає другий світ, Др. Госак відповів осьтак: "Другий світ є так природний для нас як і перший. Розуміється, що ми живемо лише в відмінних обставинах. Ми переводимо наше денне життя як передтим. Наш дух є так само перфектна людська форма як і передтим. Все, що ми тратимо при смерти, то лише тіло. Ми нічого не тратимо з нашої інтелігенції, ані нічого не набуваємо до нашого розуміння."

"Яке є Ваше денне життя?" Було питання. —

"Наші дні суть дуже заняті. Нема жадного застою а противно є велика активність кожної одиниці. Тут є безчисленні міліони дітей, фізично невроджених, яких переслано сюди, тут є і міліони жінок, які не були матерями в земськім життю, які пильнують і доглядають сих дітей, виховують умово і фізично і в сей спосіб заспокоюють свій нахил материнства.

"Варіяти, які приходять сюди суть якийсь час далі варіятами і безгранице число людей є потрібне до сего, щоб їх припильнувати і заопікуватись так, щоб їх ум вернувся до нормального стану. Мордерці ріжного рода, які приходять з вашого світа чи то через шнурок чи електричне крісло, є тут увільнені, а ми мусимо заняться ними і надолужити ще, що

земській світ занедбав зробити для них — контролювати їх і виобразувати. Крім сего ми маємо ігнорантів і жорстоких людей. Хотьби атом добра, який є в них, мусить бути розвинений і відповідно поведений. Лише невелике число людей приходить сюди, що мають якесь поняття, де они є, як се є або про правлячий закон. Глупота маси є застрашуюча. Они так суть непорадними на сім світі, як немовля на вашім світі. Так бачиш, що розвязання тіла від душі не робить жадної умової змінни, житте є дальшим продовженнем, лише в іншій дещо формі, тому тут так само є велика потреба школ, колегій і універзитетів, так само як у Вас.

В дійсності можна сказати, що все, що Ви маєте на землі в своїм життю, є лише слабою імітацією всого того, що є тут і то єще є переважно випливом духового впливу і сили зі сего боку“.

”А як Ваші доми?“

”Ми маємо хати в яких фамілійне житте дальше продовжується, де кождий духовий член родини шукає освідомлення. Закон притягання є домінуюча сила. Тут ми маємо велике число глибоких мислителів, які шукають за способом відкрити і розвинути скриті сили природи. Ми маємо великі салі на відчіти, де вчені викладають свою науку і досвіди. Ми маємо тут учителів, які розсліджують духові речі, дискусують над цею великою силою — званою добром, І впливом і функціями в світі. Се є вельми занятий світ, де кождий чи кожда виповняє свою одробину. Ми тут не маємо грошей ані їх потреби, так бачиш, що заняття Ваших багатьох людей, тут непотрібне. Кождий через свою поміч другому тут поправляє і збогачує своє житте і обставини свого життя. Се є закон. Одиноче щастя і заслугу, яку мешканці землі можуть собі здобути, се лише через поміч другим, через роблення добра, роблення світа щасливійшим. Одиноче богацтво, яке чоловік приносить на другий бік гробу, є се, що він дав другим нім тут прибув“.

“Скажи нам про свою поживу?”

“Так ми маємо поживу але нетаку як Ви маєте. Наші травні органи продовжують свої функції, ми потребуємо поживи, але ми беремо есенцію, коли Ви споживаєте субст酰ю. Ви споживаєте поживу денно і матеріальну солідну частину, втягаєте ваше фізичне тіло, ми втягаємо денно лише есенцію поживи. Нам солідної поживи не потрібно, але есенція є потрібна нам так само як і передтим. Так бачиш, що в цім слухаю вуже мала ріжниця бо се в фізична конечність.

“Скажи мені дещо про тамтешчу політичну економію?”

“Тут нема аристократії — хиба ума і заслуги. Закон природи, який є найвищою силою, званий Універзальним Законом, мусить бути вищовнений, щоб мож було дістатись на висшу сферу. Кождий дух зістає на тій сфері, на яку він є успосіблений, доки не піддається своєю волею Універзальному Законові. Як він поступає, причуєсь нових законів, які в основі суть такі самі, лише що они більше згущуються і є більше живі, аж доки він самий не стане частиною закону.

“Політична економія сферів відноситься лише до богацтва, яке не є звязане чи замкнене як от воздух і світло, і яке мож собі придбати після сили обняття кожного, доставає є рівна потребі. Кожний розуміє, що нам не потрібно золота ні срібла, але ціна морального і умового розвитку, сей гріш вибитий в небесній любові і випробований чистотою і правою, є потрібний для кожного“.

“Скажи мені дещо про Ваше соціальне життя?“.

“Що до соціального поділу сферів, кожда сфера є поділена на 6 округів, чи громад, в яких відповідні люди живуть згідно після закону притягання. Хотяй поодинокі члени таких округів чи громад згаджуються дуже близько в гадках, згаджуються в більш важливих моральних і інтелектуальних справах, все ж таки, по докладній аналізі ми знаходимо, що ріжни-

ці в кождій громаді суть майже невраховані. Они суть майже анальгічними численним членам ріжних товариств на землі.

"Кожда група має своїх учителів з високою науковою чим члени сеї групи, а ці учителі приходять переважно з висших сфер. Они діляться з нами зі своїм знанем, яке набули в своїм поступі в ріжних галуях знання, а се знова ми передаємо тим низше нас, в сей самій спосіб, що ми передаємо Вам.

Через одержуваннє і ученнє других, ми поширяємо свої інтелектуальні відділи і робимо їх приступними до висшого поняття і красшого зрозуміння Законів Природи. Наші наукові досліди розтягаються на все, що відноситься до природи, до чуд неба і землі і всого, до чого лише наш ум є здібний поняти чи зрозуміти. В сей спосіб ми робимо наш поступ і одержуємо наше вдоволенне. Наука про астрономію і математику головно інтересує нас. Ці предмети суть невищерпні. Хемія є найбільше цікавою зі всіх наших студій, она була такою і для Вас, коли Ви лише зрозуміли, що всі зміни в природі є вислідом хемічної акції.

"Я думаю, що не всі Ваші мешканці, суть достаточно приготовані до сеї роботи".

"Ні" він відповів: "суть міліони одиниць, які не мають приготовлення до жадних наук і поступу. Коли ми перейдемо поза першу сферу, наша інтелектуальна енергія збільшався, наше поняття поправляєсь, ми скорше розуміємо і запамятаємо всі принципи і правди, які суть фундаментом всеї наукової праці.

"Крім науки і дослідів ми занимаємось і забавами і розвивками. Ми сходимось на товарискі забави і приняття, так само як і Ви. Родини збираються разом на спільні приняття як і передтим. Ані одробинки любви не тратиться, а протицно зміцнюється. Все зміцнюється і збільшується до такої степені, що Ви не в силі собі представити. Ваші веселості і

забави не можуть зовсім мірятись з тими, в яких ми маємо привілей участі“.

”А як маєсь релігійна справа між Вашими людьми?“

”На найнизших сферах, то в найближшій сфері землі, боротьба сект і релігійних напружен, є так само остра між людьми як була і передтим, нім они покинули фізичне тіло. Стан між людьми на найнизшій сфері малоощо ріжниться від стану людей на землі. Хотя більшість знає, що они покинули земське життя, то все таки деякі з них таке мають недокладне розуміннє і поняттє справи, а головно ті, що вели неморальне життє, які зовсім не суть свідомі сего факту.“

”На тій сфері догми і ортодоксальність є пануючими, старі релігійні науки далі голоситься і попівство далі держить силу. Дехто може думати, що чоловік, який перейшов через браму смерти, а не знаходячи так як його учили, або як він вірив, буде старатись зазнакомитись з економією природного закону, під яким він далі живе, але де там, многі навіть тут тримаються старих забобонів і вірувань з боязни і страху, що не знайшли того, чого сподівались. Они йдуть до Ваших церков, в великих невидимих громадах, мішаються з людьми, слухають тих самих старих наук, говорять ті самі молитви і держаться на тім самім ментальнім ровени, доки якісь обставини не спричинять їх звороту і не поведуть їх на дорогу знання і душевного розвитку і поступу. I як час пливе, один по одному ламав пута темноти, стає на праву дорогу і починає свій поступ і замешканнє першої сфери.“

”Кожного дня річи суть однакові на нашій сфері і вашій. Ви не поступаєте і не набуваєте знання, доки не покинете старі вірування і забобони. Рівно ж не поступають і ті, що покинули вже земське тіло а не покинули свого привязання до сеї ортодоксальності. Зі сего завважаеш, що нема іншого закону для Вас а іншого для нас. Всі природні закони є універзальними.“

"Які будуть висліди з комунікації людства з вашим світом?"

"Се заспокоїть важне питання людства, "если чоловік по-мре чи він далі жив?" Се зведе науку бессмертності людського духа до певності, що світовим знанням сего факту не буде вислідом сліпої віри але позитивною фільозофією. Оно вкаже, яке є посвячення між умом а матерією. Це захочети і зробить людий більше думаючими. Це встановить святу і споковоючу сполучку між людьми сего світа а людьми Вашого світа. Це усунуло б сектярське завзяття, це показало б, що многі научання релігійні се просте обманьство чи видумка на дурення людства.

"Оно зробить все без сумніву, але людям треба передовсім знання. Се знання мусить бути точне і основне в фізиці і хемії. Єслиб сим мали усувати віру, яка віддержала через так многі століття, ми не можемо нічого іншого принимати на сліпо. І якаж є дана основа, фундамент в фізиці чи хемії, щоб мож було повірити, що там десь є світ з певного рода матеріальними будинками, домами, потоки і ріки, пів-свідомі ества, десь в етері, де не може бути нічого, що ми звичайно уважаємо за матерію."

"Цілий світ видимий і невидимий складається з матерії. Чоловік фізичний чи духовий не є винятком в сім універзалнім законі. Фізичне око не може бачити етеричного духа в тілі, ані не може бачити етеричного духа поза тілом. І як булоб можливим для него задержати індивідуальність і вираження себе? Памятайте, що людське тіло зміняється цілковито що кілька літ. Се тіло Ваше, яке я бачу і дотикаюсь тепер, зовсім не є те саме, що я його бачив тому десять літ. Ну а чи Ви не є одна і та сама особа? Щож оно є, що лишилось одно і те саме? Що оно це, що осталось незмінене? Я називаю се Ви або Ваше етеричне тіло, а яслиб Ви чи Ваш дух не був з матерії, то Ви

не булиб в силі задержати свою відрубність від других, то є свою індивідуальність.“

”Ваше духове тіло є так само матерією як і Ваше фізичне тіло, але оно є лише зложене з атомів в стані сильнішого дрожання чи вибровання. В певній ступені акції дрожання, вся матерія є фізична, можна її видіти чи дотикатись, але якщо дрожання сеї матерії збільшиться поза певну точку, тоді ця матерія стає невидима і ненамацана — але она далі остається матерією. Ріжниця є лише ця, що єї не мож видіти, не мож дотикатись і закон притягання на ню не ділає. Лінія чи границя між фізичною а духовою матерією є та точка, де закон притягання не ділає вже. Цілий духовий світ і вся життєва сила сего нашого світа фізичного є зроблений з етеру чи іншими словами сказати, є зроблений з етеричної матерії а все проче на Вашім світі є зроблене з фізичної матерії.

”Приміром, коли ми через тепло розібем верхнє накривало дерева, то дерево і його життєва сила розділяться. Життєва сила сего дерева уходить в інший стан. Верхнє накривало сеї сили чи енергії — то є уголь і попіл — вертають там звідки повстали, щоб служити другій силі за накривало. Так само дієсь і з людським фізичним тілом. Людське тіло є також хемічною комбінацією, яке є головно водою. При смерти людське накривало відпадає а життєва сила, життєва енергія — як тепло з дерева — є звільнена, і стає мешканцем іншого світа, де все є етеричне, де она може жити без верхнього накриття — тіла. І на цім світі всі річи є так видні і дотикальні і правдиві і так природні етеричному дотикови, як фізичні ріchi на Вашім світі є фізичному дотикови.“

”Що се є в Вас, що Ви видите, чуєте, відчуваєте, нюхаєте і смакуєте? Се не є Ваше фізичне тіло. Доказом на се є, що 5 змислів не функціонують, коли фізичне тіло є відділене від етеричного тіла — то є від духового тіла. Ваш мозок, Ваше око, ухо, може бути цілком ненарушений, але Ви не можете ду-

мати, видіти чи чути? В дійсності Ви ніколи не видите своїм фізичним оком більше чим Ви видите вікном на улису, коли Ви дивитесь через вікно. Ви видите етеричним чи духовим змислом, який не є фізичним оком ані матерією тіла фізичного. Ви видите мозком — не мозком тіла, то є, сих звоїв, які ми знаходимо в голові по отворенню її в лябораторії. Тих п'ять змислів, які чоловік посидає, они не є фізичними, они є прикметами чи відногами етеричного тіла. Це тіло є незнищиме. Оно є независиме від тіла фізичного. І коли оно відходить до свого оточення, до свого призначіння, де є все етеричне, оно знаходить там все так дійсним, так правдивим, так природним для него, як для Вашого тіла є дерева і будинки на землі.“

”Одно ще хочу сказати, що смерть, се великий привілей і велика ласка для чоловіка так само як і його уродини. Чим чоловік жив інтелектуальніше, тим він жив красше, а коли чоловік жив красше тим все стає йому зрозуміліше.“

ЯК ВВІЙТИ В КОМУНІКАЦІЮ З ДУХАМИ?

Щоб ввійти в комунікацію з духами, видіти їх, говорити з ними і треба бути чесним і справедливим чоловіком.

Не роби того другому, чого ти не бажаєш, щоб і тобі робили. Се основа. Коли ти злий чоловік, то і духи, з якими ти увійдеш в комунікацію, будуть злими. Світло не любить темряви, воно розганяє темряву. Темрява світла не любить, вона втікає перед ним. Так і добрі духи шукають собі добрих людей до комунікації а злі злих.

Добро притягає добро, а зло притягає зло. Се держіть всегда в своїй памяті.

Виберіть спокійне місце, комнату, не конче темну, скажіть щиро молитву "Отче наш", заспівайте кілька побожних пісень, або лише подумайте їх, як "Боже близше к'Тобі". (Нірер май Гад ту Ді) і сидіть спокійно через 10 до 20 мінут. Відженіть від себе всі гадки а думайте лише про якусь любу особу, котру ви любили на землі або вона вас, що ви хотілиб ввійти з нею в комунікацію і дістати якусь ознаку від сеї особи. Думайте і просіть, щоб той або та люба особа з другого світа дала вам ознаку, чи то пукненням до столика, чи до чого іншого. Памятайте, що на першім мітінгу чи сіянсі, ви не конче мусите одержати якийсь знак з другого світа, видіти що чи чути. Воно деколи забирає довшого часу, або коротшого, се залежить від сеї особи, що сидить і від того духа, з яким хочеся ввійти в комунікацію. Однак, коли ви точно будете сидіти в такім роздумуванню і бажанню то ознака прийде до Вас скорше чи пізнійше. Вона певно прийде. Такий сіянс треба всегда робити в один час, в однім місці, щиро і точно. Можите сидіти раз на тиждень, приміром що середи, від 8 до 9 години вечером. Коли

маєте ознаки вже, то можете сидіти два рази на тиждень, в середу і п'ятницю. Крім сего сидіти що раніј на молитві, в один і той сам час по 5 до 10 мінут. Се дуже помагає в набранню сили видіти чи чути ознаки в вечірнім сіянсі.

Як я згадав, робіть своє сидженне в неконче темнім місці. Темне місце, головно на початок, є остільки вигідніше, що в темноті ви можете красше концентрувати свої гадки, скупляти свої гадки. При світлі ви не всилі скупляти свої гадки, зі згляду на змисли, як чуті а головно зір. Будете на щось глядіти а се буде перешкоджати вам в зібранню своїх гадок.

В такім сіянсі, чи сидженню, може брати участь і більше осіб разом. Тоді треба вибрati чесних і характерних людей не менше чотирох, які є охочі і точні брати участь всегда. Не беріть людей упертих, або людей, до яких ви не маєте довірія або вони до вас. Ви мусите дібрати людей, які разом з вами були згідливі і творили гармонію. Коли більше людей бере участь в сіянсі тоді треба сидіти в колі і так, одна менщина а відтак мушчина і знова менщина і мушчина. Ніколи не сидіти двом мушчинам в купі, жінки можуть. Зі самих мушчин зробити успіх дуже тяжко, зі самих жінок є найлекше.

По середині такого кола поставити маленький і легкий столик. На стolиці поставити який легкий предмет, приміром олівцем або легку трубу з алюмінум, або паперову. Духи дають знак олівцем або трубою а коли є досить сили то будуть говорити через сю трубу. Трубу робиться з грубого паперу, звивається так, щоб в однім кінці ся труба була 5 цалів звинена а в другім на пів цаля, а довга 20 до 30 цалів.

Коли дух дає вам який знак, скажім пукає, тоді ви можете з ним починати розмову за помочию сего пукання. Приміром питайте хто се є і кажіть ім'я тої особи, яку ви найкраще любили, або вона любила вас і коли ви вгадаєте її ім'я нехай пукне 2 рази. Коли ви не вгадали імени тої особи нехай пукне раз лише.

За помочию пукання можете вже богато довідатись про що би ви не бажали. Однак не приймайте нічого за певне, що воно так а не інакше, бо не знаєте чи сей дух добрый чи злій. І добрий дух в деяких річах може помилитися, се людина так як ми. Може сказати правду а може неправду. Щоб духови повірити треба знати хто він. Добрый дух не скаже неправди, коли не знає, або не розуміється на сім, о що питаетесь, то відповість, що не знає.

Ви можете чути пукання, або видіти спочатку маленькі кольорові світла, як головка шпильки. Опісля ці світла будуть збільшатись і дійдуть до величини голови. Будете видіти клуби білого диму, немов пари, з чого будуть витворюватись постаті людські. Ці постаті будуть як живі, будуть ходити, дотикатись і говорити. Щоб бачити світла, то не конче мусите мати отворені очі, при замкнених деколи будете бачити красше чим отворених.

Вже саме пукання переконає вас, що воно походить від якогось ества, мудрого і інтелігентного. Се заохотить вас до дальших розслідів і чим дальше будете слідити, тим цікавішим воно буде для вас. Не треба тратити охоти, лише в витревалості і точності дістаніте, що хочите.

За кожду відповідь подякуйте гарно пукаючому, по українськи чи англійськи, доки не переконаетесь хто се пукає. Люди з другого світа найлучше люблять як їм кажесь замість подяки "Гад блес ю" — нехай Тебе Бог благословить.

Щоб дух міг зробити якусь ознаку він мусить мати вашу поміч. Дух є духом, тіла не має і рук не має таких як ми. Щоб пукати треба мати чим пукати мусить забрати з вас силу. Так само до говорення, він мусить мати вашу силу. Щоб ви дали йому сю силу, ваш ум і ваше тіло мусить бути спокійне, охляпле. Коли ваш ум працює, дух не ьсилі взяти сеї сили з вас.

До пукання йому богато вашої сили не треба, але до говорення то вже що іншого. Дух до говорення мусить вас успати легко,

тоді бере з вас силу і говорить самостійно або через трубу. Дуже часто дух входить в вашу гортанку, вас легко усипляє або пізніше так вправиться брати з вас силу, що се зробить і без заспання і вашими мовними органами буде говорити. Голос зовсім буде відмінний від вашого, буде мужеський або жіночий, залежить якого полу є сей дух.

Говорити духови через трубу є о много тяжше. Він не лише мусить взяти силу з вас говорити але і піднести трубу зі столика, її держати і говорити. На се треба доброї сили, то є доброго розвинення. Одній особі приходить се скорше а другій пізніше.

Мож розмовляти з духом через пуканне але мож також через повторюваннє азбуки А, Б, В, Г, і т. д. Тут треба з духом умовитись, що ви будете говорити азбуку і коли ви вимовите ту букву, яка є потрібна духови до сказання чогось, приміром свого імені, щоб він тоді пукнув два рази.

В сей спосіб ви будете повтаряти азбуку, дух буде пукати на якусь букву, сі букви ви запишіть одну за другою і вийде слово.

Сей спосіб звичайно практикується на початок. Опісля коли є більше сили, то духи самі будуть писати чи говорити. Початок все тяжкий, тому не треба знеохочуватись.

До такого кружка добре запросити таку особу, якій "привиджується щось", бо така особа має вже вроджену силу мідіумістичну і при помочи такої особи скорше ввійдете в комунікацію. Нічого не бійтесь, бо коли ви добре то духи будуть приходити добре а вони вам помогуть а не пошкодять.

Такі є способи, яких уживають духи до комунікації з людьми на землі:

1. Пуканнє, через яке мож увійти в розмову з духами.
2. Труба, через яку мож дістати голос впрест.
3. Автоматичне писаннє, чи мальованнє, духи можуть робити самі держачи олівець чи щіточку, або через держаннє одного чи другого рукою мідіума.

4. **Тренсмідіюм**, дух говорить органами мідіюма, при чим воно в заспанні (тренсі).
5. **Матерелізованнє**, дух забирає силу з мідіюм і показується самий (1) показує ріжні предмети, види, ростини чи звірята.
6. **Магнетичне ліченнє**, при помочи його дух лічить, без взгляду на вашу "віру" чи "сугестію".
7. **Зміна тягару** якогось тіла.
8. **Граннє на інструменті**,
9. **Підношуваннє** в воздух ріжних предметів.

БОЖЕ БЛИЗШЕ К'ТОБІ!

1. Боже, близше к'Тобі,
 Близше к'Тобі,
Хочби і на хресті
 Знятись мені,
Співавби я й тоді,
 Боже, близше к'Тобі,
Боже, близше к'Тобі,
 Близше к'Тобі.
2. Хочби мов паломник,
 В ніч темнуу
На скалі я спав
 Вкритий тьмою,
То мчав би я і в сні,
 Боже, близше к'Тобі,
Боже, близше к'Тобі,
 Близше к'Тобі.
3. Нехай всі ті дари,
Що Ти даєш,
 Будуть мені путем
До Твого раю.

- Ангел провідник мій,
Боже, близше к'Тобі,
Боже, близше к'Тобі,
 Близше к'Тобі.
4. Тогда з нових думок
 Світлом Твоїм,
З тривог моїх гірких
 Здигну Твій дім.
Тож і в тяжкій журобі,
 Боже, близше к'Тобі,
Боже, близше к'Тобі,
 Близше к'Тобі.
5. Хочби крильми щастя,
 В гору я мчав,
Поза сонце, луну
 І зорі сягав,
То співавби й тоді,
 Боже, близше к'Тобі,
Боже, близше к'Тобі,
 Близше к'Тобі.

ЯК БУТИ МІДІЮМ.

(Подано духом).

"Я хочу подати вам кілька гадок про "Мідіюм", як я се бачу зі сеї сторони. Мідіюм видить, що є якісь люди кругом него, але трохи відміннійші від звичайних людей. Такі мідіюми, що відчувають чи бачать сих відмінних людей, оповідають про них земським людям і закладають церкву.

"Я хочу подати кілька гадок, як я се бачу звідси і сподіюсь, що се спонукає когось до думання. Існи ти хочеш бути мідіюм, рішись на се, що ти маєш бути ним. Тоді йди вперед і дістань те, що ти хочеш. Ти нічо не годен дістати самий, коли люди зі сеї сторони тобі не помогуть. Через се ти повинен бажати, щоб люди зі сеї сторони тобі помогали після їх найлучших сил. Ти хочеш тоді таких людей тобі до допомочи, які годні тобі помочи. Ти йди за ними в відповідний спосіб.

Ти не мусиш лише сидіти одну годину на тиждень в темноті, і сподіватись, що духи решту все зроблять за тебе. Я скажу від себе, ти зовсім не сиди в темноті. Коли ти сидиш в темноті, тоді ти отвіраєш свої двері для злих духів, які є і тут. Першою речею є організація. Бери до рук нотатку і спиши імена тих померших твоїх любих, які тебе любили і які були готові тобі помочи ще за життя на землі. Не взивай певну особу до зроблення певного діла для тебе. Скажи їм лише, що ти бажаєш такого а такого розвинення себе на мідіюм. Памятай се завсігди, що ти хочеш сего, щоб помочи людству а не для особистої користі. Забудь за себе але жий і для других.

Відтак скажи своїм приятелям на сій стороні, що ти будеш з ними ділати лів на пів, що ти будеш ко-оперувати з ними у

всіх справах і ти бажаєш, щоб вони вибрали там відповідну особу до роблення відповідного діла і нехай дадуть тобі знак чи ім'я, щоб ти знов усе знаєш, коли ся особа з другої сторони прийде до тебе. Нехай вони всі знають, що ти є з ними на рівні (сквер), і ти переконаєшся, що і вони будуть такими і з тобою. За кожну гадку чи слово, що ти отримаєш від духа подякую йому гарно. Ніколи не обманюй, не заводи людій зі сего боку. Май певний час, щоб ти міг сидіти через який час в мовчанні. Ніколи не обмавляй, або дурниці не говори на такім мітінгу.

Коли ти вже маєш певну групу знакомих, які мають нагляд над тобою, заяви їм, що ти годишся те приняти, що вони тобі дадуть. Вони приділять тебе там де ти можеш найкраще використати діло при їх помочі. Природа живе після точної системи, а щідіюм є та особа, що пробує себе настроїти до природи. Чим красше себе настроїш до природи, тим лучше і виразніше ти можеш одержати речі від природи.

Ніколи не трать надії. Не зміняй свого циркулю. До циркулю вибирай таких людей, які будуть витревалі і будуть сидіти з тобою до кінця. Вибери 3 або 4 особи, що є витревалі. Кождий член в циркулю нехай має свою власну лісту духів, в яких він шукає помочі. Один член нехай не знає лісти другого члена. Ніколи не босуй своїх духів і не позволь, щоби вони тобою босували (верховодили), тут має бути абсолютна кооперація згоди.

З часом я подам Вам мою гадку про контрола, але тепер говорю лише про організацію. Все залежить від організації, без організації нема нічого. Ти не можеш мати успіх, доки не будеш мати організації. Ніколи не гнівайся на своїх приятелів зі сєї сторони. Розумієш, що і злі духи будуть тобі перешкоджати, але ти скажи своїм приятелям а вони припильнують сего. Пам'ятай всегда, що ти се робиш для добра другого. Будь чесний в своїх змаганях, в своїх стремліннях будь справедливий, а ти не

заведеш себе. Памятай, що природа працює в колі, а коло працює в другім колі.

Духів не називай інакше як людий з другої сторони, бо ми є так дійсні як і ви. Є більше ріжниці між білим чоловіком а мурином на землі, чим між матеріальним чоловіком а духовим. Працюй з любви до природи — називай нас, щодня людьми, сим ми будемо вдоволені дуже і все зробимо свій обовязок.

Памятай всегда, що ми є більше охочі і раді працювати для Вас, чим ви хотілиб сего“.

МАТЕРЕЛІЗОВАННЄ ДУХІВ.

Відомо, що в ріжні мідіюми, через яких духи дають знати про себе в ріжний спосіб. Приміром пані Донн є "тромпет" мідіюм, то є такою мідіюм, що духи приходять і говорять через трубу, беручи до сего силу пані Донн. Тоді чується голос духа, з яким розмовляєсь, як зі живою фізичною особою, але його не бачиться.

Мідіюм матерелізовання є таке мідіюм, через яке приходять духи в формі такій, в якій вони жили, то є в формі тілесного вигляду. Приходять звичайно такими, якими вони були поховані, або були убрани в поспільніх дралах свого життя. Але можуть прийти вбрані так як їм подобається. Такий зматерелізований дух виглядає як звичайна особа, ходить, говорить, съміється, жартує, цілується і робить то о що її попроситься. Коли доторкнеться зматерелізованого духа то звичайно тіло його не є таке як живучої людини на землі, то є матеріальне тверде і стало, але оно є більше як згущена мрака чи дим. Коли дух дотикається Вас то Ви відчуваєте дотик як звичайної живучої земської людини, лише що тіло духа є холодне.

Як оно робиться?

Після пояснень самих духів, то оно робиться так.

Мідіюм матерелізовання є звичайно особа, що є сильної фізичної будови. Сю особу, засиплює якийсь мудрий дух, якого називають "контрол-ом". Таким контролом є дух, який знає добре хемію і природне правило. Коли мідіюм є заспане, то є в тренсі, тоді сей контрол бере силу зі сего мідіюма, то є хемічно розкладає його тіло і зі сих розложених елементів буде форма того духа, який хоче показатись. Сей збудований дух стає тоді самостійною одиницею в повній сво-

Їй давній формі зі всіми присмоктами і усposобленем, лише його голос не є його давній голос а голос сего заспаного мідіюм. Хоч в деяких мідіюм матерелізовані духи прибирають і свій давній голос.

Коли відбувається матерелізованне духів, тоді світяться червоні світла, щоб видіти духів. А червоними вони суть тому, що червоне світло не впливає на хемікалі. Таке мідіюм сидить десь в комната заслонене темною запоною, звичайно в однім куті комната. Се робиться на се, що контрол бере силу з мідіюм в формі випару і зі сего буде тіло певного духа, який мається явити своїй рідні чи знакомим.

Я мав нагоду бачити сей процес. Насамперед між лівим раменем а головою, починає кружити мрака в формі яблока. Відтак ся мрака скоро збільшується і починається зарисовувати голова з чорними плямами, де мають бути очі і уста. Кругом сей мрака починає кружити більше згущена мрака в формі полотна чи матерії. Мрака первісна, зі сею згущеною мракою зарисовує дійсний вигляд людського тіла в убранию. Се діесь досить скоро, п'ять до десять мінут і дух вже виходить зпоза заслони на кімнату. Деколи чути хід духа як звичайної живої особи.

Дух виходить зпоза заслони, говорить і жартує зі своїми дорогими. Коли тратить силу, вертається назад за заслону набирає більше сили і знова виходить зпоза заслони. Се робить нераз кілька разів, залежить як довго він стоять зматерелізований. Деякий дух стоять зматерелізований і пів години і розмовляє. Потім входить назад за куртину чи заслону, але як? Думаете, що може розтягає куртину, робить собі місце? Hi! входить наскрізь через куртину, так як пара через рідке полотно. Деколи і так не вертається, лише як стояв і говорив, так поволи щеч на тім самім місці, немов склався під підлогу.

На матерелізованню духів я був вже кілька разів. Ко-

ли був я перший раз, прийшло до мене три зматерелізовані духи. Перший мав бути померший чоловік сестри мої жени. Справді я йогоо добре знав. Як він був малим хлопцем в старім краю, він жив в місточку Журові, як виїхав до Америки, жив в Брукліні і там помер зараз по операції на запалення сліпої кишки (пендісайтес). По виїзді з краю я його не бачив більше, хиба на фотографії. Подав мені своє ім'я "Джеймс", яким його кликали тут. Про се я довідався в дома, як вернув зі сего сіансу. Тут була його жена Анна і коли я оповідав, що якийсь дух "Джеймс" прийшов до мене, і коли я його подрібно описав, она пізнала сего духа як її першого чоловіка, бо дійсно його так і називали, про що я не знав передтим. I коли я приглянувся його фотографії пізнав в них обох велику подібність. Сей "Джеймс" виходив до мене кілька разів зза куртини але нічого не говорив, крім подання свого імені. Чи в сім була моя вина, чи духа, я не знаю, бо нігде правди діти, я трохи й настрашився. Особа як жива та все вигляд мертвий, лице жовто-біле, його хід більше на лет виглядав чим на ходженне. Такий стан, який витворився в мені що пригляненюся сему духови, не дуже був пригожий до розмови з духом.

Другим духом, який вийшов зпоза заслони — була суха, стара жінка, завязана в білий рубець. Кругом голови миготіла певного рода ясність, фосфорової краски. Се мало означати, що сей дух прийшов з висшої сфери. Ся жінщина виглядала на старокраєву стару жінку в рубці. Виглядала як на бабку але хто она, я не знаю, бо своїх бабок я не знав, а було їх аж три з мої сторони, а з жіночої таке саме число. Говорити нічо не говорив, бо як побачив сего духа так загубив язик. Сей дух глядів на мене з усмішкою, похитав головою і зник. Тепер мені стало лекше. Я почав собі допікати в душі, чому з мене такий боягуз, чому я пропустив таку добру нагоду говорити зі сим духом, тим більше, що я

міг говорити по українськи, бо се напевно була укр. жenщина, що вказував її рубець і інше убраннe. Сим докором я покріпив себе на дусі і коли вийшов третій дух до мене я вже був відважніший. Се був трослий мушчина, гладонький на лицi, в чорнім убраннi а з білим турбаном на голові. Коли я поспитав його чи він Гіндус, відповів, що так. Я приступив близько до него і поспитав, що він мені доброго скаже. Він поставив свою руку на мое праве плече і каже: “Ти зробиш успiх в життю, будеш мати все, що потрiбне і будеш вдоволений”. Відтак пальцями побурив менi волосе і відiйшов.

В сего мiдiю я був другий раз на матерелiзованню духiв. Та сим разом я не був щасливим оглядати знакомих духiв. Було дуже богато людiй і мiдiю мусiв перервати сей мiтiнг через своє омучення. Мiтiнг зачався о 8:30 а скiнчився о 12:00 год. в ночi. Тодi був присутнiм п. Кос. з Ходорва, який говорив зi своєю женою через 15 мiнут. Я сидiв на передi, бачив духiв, чув, що они говорили, але до мене не було нiкого. Та не лише до мене але i для мnoгих других. Було за богато людей.

Се було в груднi 1923 р.

ДОКТОРА ЗДІБНІСТЬ ЗБІЛЬШАЄСЬ ЧЕРЕЗ ПОМІЧ ДУХА. (Подав дух Др. В. Г. Біллес.)

"Практика медецини значить освободити людське тіло від недомагань. Се було мое земське заняття. Від коли я перейшов на сей бік, я продовжує далі своє заінтересовання на сім полю і пильнував много слuchaїв хороби між моїми сусідами і знакомими з більшою цікавостю, з більшим знанням чим перед тим, то є, за земського життя.

"Кождий може продовжати своє думання і науку в сім духовім світі, яким занимався на землі. Його перехід в духовий світ, зосім не відбирає його силу думання, а противно оно присвоює і поширяє його здібності думання і отворяє ширше видження розуміння річей на світі. Се поширення фізичного видження дає більшу нагороду до красшого і точного розбору людської хороби, бо дух має красшу нагоду видіти і се видження є так досконале, що оно може видіти найдрібніший нерв, найдрібніше тільце крові, кожду кістку і плив крові і ділання кожного органу тіла, що дає нагоду духови, який розумівся на сих функціях в земському життю, відкрити сейчас недомагання якогось органу робити свою роботу так як він повинен.

"Дух скоро може віднайти причину коли хтось є хорий, відкриваючи сейчас, коли який орган не робить добре свої роботи. Він може відкрити рака, без найменьшої перешкоди, може видіти де є кістка зломана і як, так докладно як се годен зробити доктор на землі, коли кістка є очищена з мяса і лежить на столі. Розпізнання хороби духом доктором є перфектне. Що за поміч оно є в практикованню медецини? Що за поміч для доктора було знати точно недомагання його хорого. Розші-

нанне хороби, се найбільша перешкода для доктора. Пере-
важно, що доктор робить, се здогад. Зменьшити його здогад,
а доктор може зробити велике діло.

Я собі повно здаю справу, що пересічний доктор не звер-
не богато уваги на мої замітки, про духове розпізнаннє хороби.
Він скаже, що се моя уява. Я був такої самої гадки, як був на
землі. Я не пробував довідатись і переконатись там де мож, чи
се так чи ні.

Позольте мені ще раз заявiti, що се в Божа правда, що
Др. В. Н. Біллес живе, не в тілі, але в новім естві, в новім світі,
в світі духовім але з тою самою умовою силою, що на землі, ли-
ше з пошиrenoю, глубшою, і сі слова се суть мої.

Кождий, що заходить до мідіюм п. Фиш, знає се. Ті, що
оминають такі місця, де мож довідатися про правду, скажуть
се неможливе. Ані одної річи на світі нема важнійшої від сеї,
як довідатися про факт, що ваші померші можуть говорити з
вами і вам помочи, як я се тепер роблю. Є так богато важних
річей на світі, про які ви можете довідатись від нас, а люди
суть так обоятними і глухими.

Я тут ще раз заявляю, що кожного доктора робота була
500 разів успішніша для його хорошого, колиб він порадився,
бодай в кождім неяснім випадку, доброго духовного доктора че-
рез доброго мідіюм.“

КОМУНІКАЦІЯ З ДУХАМИ В СВІТЛІ НАУКИ.

(Сей відчit був даний в "Клубі Укр. Інтелігентів", в Шикаго
6. мая, 1924 року.)

Вступ.

Вп. пані і панови! Про що я буду нині говорити, я розумію і знаю, що в другий світ і є комунікація з ним — я сего так певний як 2 а 2 є 4. Я вірю, що деякі з Вп. присутніх не повірять в мої частинні докази і виводи нині, але я вірю, що з бігом часу хотьби з одробинкою студийовання, без упередження в сім напрямі — будуть приняті як Ваші власні. Я не хочу давати Вам виклад по режімі всходу, де кожда заява чи теорія прелігента є авторитетним доказом і як таким кождий його аргумент має бути принятий слухачами. — Я не хочу, щоб Вп. слухачки і слухачі приняли все як правду, а противно раджу приняти лише се за правду, що Ви годні приняти або годні собі самі доказати се як правду — бо жадна правда не є правою для нікого, доки він не є в силі доказати собі сеї правди через свій власний розум чи досвід. Прошу не забувати, що зеки хтось зможе доказати собі деякі правди, він мусить розвинутись і дорости до сего доказу. Своїми ж замітками я хочу лише вказати на дорогу, по якій мож знайти сю правду, про яку я буду говорити, але яку кождий з осібна мусить сам для себе зважити, змірити, спробувати і переконатись. Не принимайте нічого як абсолютний доказ — доки самі собі сего не докажате — хиба, що хтось схоче послужитись вже тим, що другі перейшли і ужити їх досвід лише як дороговказ до свого переконання і сatisфакції.

Одно лише, що я буду просити, се поваги до предмету і терпеливості — много бо річий може видаватись Вам на перший погляд чорними але зі зрозуміннем річи они самі собою проясниться.

Найважнішим питанням в життю чоловіка є — чи є життя поза гробом? Наука християнських церков вчить, що є. Біблія вчить те саме. Та все таки се питання стоїть перед чоловіком, коли він лише поглубиться в гадках, що станеться з ним по смерті? Християнин вірить в позагробове життя на основі Біблії, на основі заяви нашого Спасителя, та ся сама віра доколи не вдержується в його розумованию з браку інших доказів, крім самої віри. Він шукає за доказом і то певним. Чоловік хоче бути задовнений, що оно так дійсно є, що як він помре по сих земських трудах і терпіннях, там за гробом зажив вічним і щасливим життєм.

Крім заяви Спасителя і твердження Біблії, що є друге життє, щей здоровий розум чоловіка признає, що мусить бути життя поза гробом, бо Бог всемудрий і справедливий, Він не хоче, щоб чоловік терпів ціле життє і так з терпіннем скінчився його життє? Він не схоче щоб той, що ціле своє життє перевів примірно, по християнськи, після закону, скінчив його так само, як той, що вів непорядне, грабіжне і нелюдянє, без нагороди для першого а карі для другого? Тому розум наш диктує нам і признає, що позагробове життє мусить бути а в нім нагорода для добрих а кара для злих.

Чи є життє поза гробом? Сим питанням інтересувались люди всіх віків, від початку людського роду на землі. Се питання було найважнішим питанням для чоловіка, та нині се питання не є питанням а фактом, що чоловік жив поза гробом.

Та не лише є фактом, що є друге життє поза гробом, але і є фактом і се, що ми можемо видіти померших своїх любих, можемо чути їх голос, можемо говорити з ними а навіть і фотографувати їх.

Треба знати, що комунікація з другим світом не є вдійсності нічим новим. Про се знали в давнині пророки, відтак ворожбити, а нині занимаються сим люди вчені і невчені — головно ті, що мають охоту і дар до сего.

Коли заглянемо в історію, побачимо, що духи являлись Сократови, Габринови, Тассови, Дівиці з Орлеану, св. Ігнатієви, Кромвелови, Сведенборгови і іншим. Сократ часто говорив до своїх учеників про "Демон-а" — духа, який в йому провідником і дає йому пораду. В своїй славній обороні він говорив — Сей дивний геній, який має вплив на мене і веде мене і з яким я обговорюю справу, говорить мені так а так... Джоач Де Арк в молодім своїм віці побачила як баня сільської церкви засіяла, звідкот почула голос а відтак побачила св. Михаїла, який сказав їй, що Бог змилосердився над Францією і приказує її оборонити місто Орлеан і повинуватись Каролеві VII.

Сведенборг, один з найбільших писателів про позагробове життя каже, що він виходив з тіла мандрував по небесних сферах, приглядався всім там а відтак се все списав на папері. Англ. біографи кажуть, що він був одним з найбільше чесних і правдомовних людей на світі.

Богато людей мали видіння, які сповнились до йоти. Приміром я памятаю одного селянина в моїм селі, який зробив собі трунву, згодив священика, зібраав свою родину одного вечера і сказав що о 9 год. він помре. Перед 9-ою попрощався з родиною і знакомими, сів на бамбетли, легко застогнав і віддав Богу духа. Інші мали предсказання які також точно сповнились. Приміром Йозефина напоминала Наполеона щоб він не йшов 1812 року до Росії — він не послухав і пішов, знаємо що сталося.

Ціла людська історія є пересякla того рода маніфестаціями, як фактами — а Біблія є повна від початку аж до кінця.

З Біблії наведу тут лише кілька цитатів: Друга книга Мойсея, голова 3, стих 2. — Де говориться, що ангел явився в отністому поломіні серед куща. Друга книга Мойсея, голова 31, стих 18. — Дав Мойсеєві дві таблиці камяні, на яких писав палець Божий, Йова, гол. 4, стих 12 до 17. — Як Йов чув сло-

во Боже, бачив духа і чув голос. Друга книга Мойсея, гол. 34, стих 1 і 28. — Де Єгова говорить, щоб Мойсей висік 2 таблиці нові на взір збитих, щоб написати нове слово. Перша книга Паралипоменона, гол. 28, стих 11, 12 і 19. — Господь дає плян єрусалимської церкви. Книга пророка Даниїла, гол. 5, стих 5. — Явились пальці людської руки і писали на стіні царської палати. Перша книга Самуїла, гол. 28. — Де говориться про жінку-чарівницю з Ендору і її відкриттє. Лука 24. гол. 43. стих. Де говориться, що Христос явився ученикам своїм, розмовляв з ними і їв мід. Лука, 2 гол., стих 9 і 13. — Ангел посподень став коло них ... зараз явилось множество воїнства небесного. Марко 16 і 9. — Христос являється Марії. Йоан 20 і 25. — Ми бачили Господа. Маттей 3. 16 і 17. — Побачив він духа божого... дався чути голос з неба... Се мій син любий. Марко 9.4. — І явився їм Ілія з Мойсеєм і розмовляли з Ісусом. Діяння Апостолів 5.19. — Ангел Господень відчиняє двері темниці і випускає Апостолів.

Много інших цитатів можна брати зі Старого і Нового Завіту, де була комунікація сего світа з другим.

Щоби переконати когось про життє поза гробом і комунікацію з ним силою аргументу, оно є дуже тяжко. Се не дастися зробити. Щоб хтось був переконаний о тім, требаб, щоб він самий студирав в сім напрямі і самий переконався. Математично йому ніхто не докаже сего. Тут не математики треба а духової зрілости. Духова зрілість наступає тоді, коли чоловік є в силі обняти своїм умом, своїм розумованнем — висше ество від себе — або бодай в часті годен зрозуміти себе самого і других. Такий доперва чоловік, коли застановиться зрозуміє се, що ми є свідомі нашої власної індивідуальности, нашого власного ума і нашої відрубної волі. Ми є свідомі матерії, в якій ми вродились, в якій ми тепер перебуваємо і яку ми вживаємо в нашім земськім життю. Через механізм нашого мозгу, не лише руководимо нашою матерією, то є нашим тілом, але і

матерією світа. Ми живемо в матеріальнім (фізичнім) світі, але не в його матеріальною частиною. Ми перевисшаємо всю матеріальність своюю свідомістю.

Наше тіло є нашою лише матеріальною машиною, нашим інструментом, через який ми оказуємо нашу маніфестацію — свідомість. Ця маніфестація тіла може бути красна чи гірша — це кожний знає. Ріжниця сеї маніфестації вказує що в стежні Інтелігенції — висші і низші. Інтелігенція може йти в долину аж до мікроба, або в гору аж до Сотворителя. Сила маніфестації залежить в першій мірі від розвинення фізичного (матеріального) тіла і його удосконалення.

ЧОМУ ДУША В ТІЛІ ЧОЛОВІКА НЕ ОКАЗУЄ ВІДРАЗУ СВОЮ ІНТЕЛІГЕНЦІЮ?

Як мозок є матеріальним операційним чинником матеріального тіла, так ум є операційним чинником духового тіла — а сим і душі. Душа чоловіка — чи загально говорячи дух — є свідома і інтелігентна, але чинник матеріальний, через який она має працювати своїм умом і показати себе і свої прикмети, не є розвинений і спосібний до сего сейчас по народженню. Тому дух чекає на розвиток фізичного механізму, то є тіла, яке він має уживати в своїм земнім життю.

Дух поволі помагає удосконалювати мозок, його поширяти а зі сим він самий лучше розгощується і призначається до уживання його в матеріальнім напрямі. В поширюванню мозгу, в збільшуванню його клітин і звоїв і дух поширяє свою здібність і росте враз з мозгом. А росте він в сім значенню, що він призначається до свого замкнення, обзнакомляється і призначається до уживання матеріальних прирядів, сего матеріального механізму, яким є людське тіло.

Він призначається розріжняти матеріальні чи фізичні ефекти через сих 5 чи 6 матеріальних змислів. Він вчиться, як дивитись через сі отвори — віконця, що ми називаємо очима. Він вчиться і призначається, пізнавати і розріжняти фізичний світ за допомогою звуків в ухах, запаху в носі, дотику в пальцях і скіри.

Дух є свідомий, але орудіє чи механізм, який він має уживати, то є тіло, не є таким досконалим з початку, щоб він міг свою свідомість в повні оказать.

Хто знає, чи провідінне Боже павмисно так пе зарялило за-

для самого добра духа, щоб він скристалізував свою індивідуальність, обмежив свою буйну свободу, свої вільні хотіння і пориви після спільних вимог і інтересу других, одним словом, щоб він зрозумів і навчився, що він є лише одним зеренцем піску в глибині морській, що він є лише одним колісцятем у всесвітнім механізмі; здисциплінував себе і приготовив себе до вимог природного, божого закону. Се все діється через розвій тіла — сеї запори духа — через практичне уживання механізму цього тіла, через розуміння і призвичаснення себе до оточення і його вимог, а все те він осягає через розум і змисли, які він одержав до своєї диспозиції.

Приміром дитя в колисці, з یеселим усміхом на лиці, простягає свої рученята до повноліцього місяця, щоб вхопити його в свої рамена.

Дитячий нерозвинений розум не відкрив ще фізичного секрету, що між його колискою а місяцем є простір.

Дитя росте і пізнає, що зловити місяця з колиски руками не дастесь, треба вилізти з неї і зйти на горбок, на якім він що вечера відпочиває. Оно підростає, навчиться ходити, тоді доперва збирається на горбок за селом. Тут переконюється, що місяць спочиває не на сім близшім горбку а на тім горбку вищім — онтам дальше. Дорога задалека, треба ще підрости. Тепер йде й на сей горбок, а він ще на дальшім спочиває. Чим дальше се дитя йде, тим дальше й місяць віддаляється від него. З часом оно переконюється, що місяць є не лише далеко але й високо, що між ним а місяцем є великий простір. Оно розуміє тепер, чому місяць показується на горбку за селом, хоть вдійсності він там не відпочиває. Через постійний розвій мозгу і поняття секрету простору йому стає ясним і зрозумілим, що місяця зловити він не в силі в свої рамена.

Другий примір:— Поставмо дорослого чоловіка на льокомотиву (інджай) чи автомобіль. Він хотів дорослий, розвинений і інтелігентний не буде міг як слід орудувати льокомотивою

ані автомобілем. Він з початку мусить обзнакошитись добре з льокомотивою чи автомобілем, зі всіми їх прирядами, пошо они є там, як і коли їх уживати. Щоб сего всего навчиться докладно, треба часу і охоти. Хто має охоту і витревалість той красше обзнакошиться з машиною і зручнійше і певнійше буде їхати нею. Розуміється машина мусить бути в порядку. Коли ж машині щось бракує, то нею не поїде і найінтелігентніший чоловік.

Третий примір:— Людське тіло — людський мозок і ріжні його органи, які сповняють свої обовязки і виконують розкази — є чудово-гарною машиною. Чим більше ця машина є розвиненою і досконалою, тим она є красша і лекшим інструментом для душі чи духа зробити свою досконалу роботу. Чим інструмент є менше досконалий тоді љ душа може дати чи зробити свої меньше досконалі обяви чи вискази.

Паганіні чи Кубелік є одним з найславніших артистів скрипаків. Возьміть в котрого в них його ьиграну скрипку, а дайте йому тане грубе довбalo — він буде грати — але музика не буде однакова. Дайте йому добру скрипку, але зле настроєну і не позвольте настроїти її, він не добуде жадної музики з неї. Дайте йому балалайку, якуж музику він може добути зі сего інструменту?

Чи се порівнання не поясняє дещо розвиток нашого тіла? Якож інструмент невиграний, розстроений або з недостаточним числом струн, може дати повну музику? Якож душа, в тілі нерозвиненім, примітивнім, може оказати свою силу — свою музику, свої божеські свійства і прикмети?

Як артист-скрипар не може добути гарної, артистичної музики зі звичайного вербового чи осикового, щей до того невиграного довбала, так душа не може показати себе в своїй повній божеській величи, в високій інтелігенції, в тілі примітивнім і нерозвиненім.

ЩО є ЧОЛОВІК?

Чоловік є мікрокосмом — дрібненькою всесвітною одиницею — то є збірником всіх сил, форм, ідей і тим огнivом, яке лучить низше і висше життя чим він самий.

Розібравши чоловіка хемічно на часті і заналізувати його після ознак його сили, його посвоєчення з духовим світом, побачимо, що чоловік складається з трох головних частей — іменно: тіла, духа і душі.

Тіло чоловіка є збірником всеї сили і функцій матерії дух є принципом життя, зложений зі всіх сил, що ми коротко називаємо життєм; душа є божеська, безсмертна есенція, котрою характеристикою є воля і інтелігіція.

Заналізвати душу — людський розум не є всилі — бо душа — це частина вічного і всемогучого Бога. Душа не є елементом, щоб мож побачити, відчути або зрозуміти людськими змислами. Сказати можна, що душа є вічна іскра, вічне світло, Альфою і Омегою вічного Сонця, вічної всемогучої і мудрої сили — Бога.

Домівкою для душі є — друга складова часть чоловіка — дух, або як Біблія називає духове тіло. Дух чи духове тіло є делікатною прозрачною субстанцією, яка в ефекті є силою; в акції, через органічне тіло, є життєм; а виникаючим впливом є силою магнету і електричності.

Ся друга складова часть чоловіка є сим товчиком, що творить чоловіка живочим еством.

Трета части чоловіка — це тіло, це матеріальна домівка для обох перших частей. Тимчасова домівка — от так як хата для чоловіка або його убраннє. Чоловік носить убраннє

доки не підресь, а відтак кидає його, коли оно підресь або стає непригожим. Мешкає в хаті, доки она не розвалиться, а коли валиться направляє і латає, а коли спричиняє йому за багато труду і клопоту покидає її.

Так само і дух робить зі своїм тілом. Мешкає в тілі, тягає його на собі доки оно надається до мешкання, доглядає його, направляє, латає і т. д., а коли тіло так знищилося, що не надається до дальнього мешкання для духа і душі, тоді они кидають його і йдуть туди звідки прийшли — то є до свого небесного Отця. Покинене тіло вертається в землю, з якої повстало або через гнитте або через паленне його.

Як виглядає земське тіло, кождий знає. Якож виглядає тіло душі — духове тіло ?

Духове тіло є дуплікатом земського тіла чоловіка, яке пробивається через него в формі яйцеватої аври і окружав фізичне тіло кожного чоловіка. Се духове тіло чоловіка є збудоване зожної його гадки, кожного його слова і діла.

Коли чоловік жив злим життєм, його авра буде зложена зі всіх негативних красок, темніших або ясніших, залежить як дуже злим є його життя. Негативними красками є сива, чорна, червона, зелена і сина. Коли чоловік жив злим життєм, то не лише його авра буде зложена з негативних красок але і енергія динамічного дрожання буде слабою і низькою.

Коли такий чоловік помре, то є, розлучиться душа з тілом фізичним, тоді його душа йде зі своєю аврою чи тілом духовим до такої сфери чи місця, де краски і дрожання є собі подібні і гармонізуються. З дуже темними красками йде до найнижшої сфери — що ми називаємо пеклом.

З другої сторони, коли чоловік жив добрим життєм, божим життєм, тоді його духове тіло з аврою буде зложене з позитивних красок, як ясно голуба, біла, жовта і філстова і енергія динамічного дрожання буде висока. Такий чоловік коли помре, він йде до першої сфери і висше, то є там, де енергія дрожання

даної сфери (світло) є подібне до дрожання (світла) його духового тіла.

В сім нема нічого надприродного, всі Божі закони є природні і всюди однакові. Світло притягає світло а гонить від себе темноту — добро притягає добро а зло притягає зло.

Так ми коротко перейшли, що є чоловік. Тепер застановімся, що є мідіюм?

Фотографія пані Кущак враз з п'ятьма духами, між якими з лівої сторони є її номерший син. З правої сторони є знакомий священик в апаратих з піднесеною правою рукою до благословення. Ся рука, яку слабо видно є на правій стороні його лиця. Но середині видно Індіянина. Пані Кущак належить до нашого кружка і має неякуюбудь мідіумістичну силу.

ЩО Є МІДІЮМ?

Чому кожда особа не є мідіюм?

Чи Бог не створив кожду мушину і кожду женевщину з того самого матеріалу чи елементів?

Се суть питання, які насуваються кождому. Щоб їх вповні відповісти, на се треба цілої книжки. Та тут хочу подати коротко, бодай в головних зарисах, пояснення на сі питання.

Що є мідіюм?

Мідіюм, се особа, яка має спеціальні кваліфікації, чи силу, яку уживають духи, чи красше сказати люди без тіла, до комунікації з людьми тілесними на землі і до задемонстровання фізичними ознаками сего факту, що они не в мертві а живуть. Мідіюм, се інструмент, через який земський світ може вийти в порозумінні з духовим світом. Се телефон через який один світ розмовляє з другим.

Мідіюм, се латинське слово і значить посередник.

Чому всі люди не є мідіюмами? З тої простої причини, що не всі мають той дар, ту силу, в такій скількості, яку потребують духи до комунікації.

Чому всі люди не є докторами, адвокатами, артистами, музикантами, поетами? Та сама відповідь, не мають того дару, яка є потрібна даній професії.

Чи Бог не створив всіх людей з того самого матеріалу чи елементів?

Се велике питання і над сим треба більше застановитись. Так, Бог створив всіх людей з того самого матеріалу, чи еле-

ментів, але сі елементи не суть пропорціонально так само у всіх людий. Не пропорціональність сих елементів бачимо у кождім чоловіці. Бачимо в його будові, в його характері, в його мові, в його поведінку, в його диспозиції, чи темпераменті. Один любить се чи таке, а другий любить те чи інакше. Се завважуємо між дітьми одного і того самого батька, одної і тої самої матери. Не всі діти є однакові, не всі люблять одно і те саме і не всі суть рівно-спосібні до одного і того самого.

Всіх елементів, чи складових частей, з яких є зложений чоловік, єколо сто. Кождий чоловік є зложений зі сих елементів в іншій пропорціональноті.

Возьмім на примір людський мозок. Мозок чоловіка, се правляча і контролююча сила його фізичної організації, то є, тіла. Людський мозок є поділений на многі осібні і відрубні органи чи відділи. Кождий такий відділ витворює специальний вплив а характері і поведінку чоловіка.

Френольогісти розріжняють 36 таких ріжних відділів в людськім мозку. Сі відділи працюють самостійно і групами. В ріжних людий сі відділи суть в ріжних степенях активності і сили. Сі степені активності і сили сих відділів йдуть від один до шість. Перший степень є найменьший а шостий найбільший. Коли кілька відділів працює разом, тоді найбільший бере провід. Сей найбільше розвинений відділ буде характер чоловіка. Але буває і так, що коли кілька відділів працює, то найбільший, чи найбільше розвиненний не бере проводу цілком, коли його патнерка, то є другі відділи, пропорціонально є сильними чи відповідно розвиненими. Тоді настає зрівноважаннє а випливом сего є, що характер чоловіка є більше сталий, холоднокровний, розважний а не поривчий, нахабний, як там, де один відділ бере абсолютну контролю над другими. Се власне є причина сеї великої ріжнородності характерів і примх у людий. Та не лише примх але здібностій та нахилу.

Коли хтось розвене в собі відділ пиячки, тає сей відділ стає паном над іншими і сей чоловік стає пияком. Пияк знає, що робить зло, але не в силі опертись свому панові і пиячить. Коли хтось разбудить в сім пияку відповідні відділи, що противляться пияцтву і то до тої степені, що они силою свого ділання возьмуть верх над відділом пияцтва, чоловік покидає свій паскудний нахил і стає уміркованим пияком або зовсім тверезим.

Хтось розвиває свій відділ любви. Він любить свою жену і в добрим і чесним чоловіком для неї. Коли сей відділ любови він далі буде розвивати в собі, тоді він не лише свою жінку буде любити але й всі жінки других чоловіків. Коли ж рівночасно розвиванням любви чоловік розвиває в собі і другі відповідні відділи, він зрівноважить свою любов і буде вирозумілим, що його жінка є для него а друга жінка для другого чоловіка. Зі сим витворюється сила волі чоловіка.

Так річ мається зі всім.

Крім сего, чоровік має другу силу, яка витворює індивідуальну, питому його характеристику — а се дрожання (вибровання) його принципіяльних складників — елементів.

Цілий світ і все в нім є в безнастаним дрожанні, в русі. І чоловік зі своїм тілом є в безнастаним дрожанні. Але все те дрожання не є однакове у всім. Сила дрожання не є однакова. Кожий чоловік має відміну силу дрожання. Се дрожання відграє велику роль в людині. Коли дрожання людини є гармонійне з дрожанням духового світа, тоді така людина може входити в комунікацію зі сим світом. Щоб се дрожання було гармонійне, до сего треба, щоб мозок людини, характер людини і ціле життя сеї людини, було чисте, добре і справедливе. Щоб життя сеї людини було так настроєне, як сего вимагає духовий світ, тоді між ними є однакова гармонія і одно другого відчуває, видить і чує.

Се зовсім подібне до двох скрипок.

Положіть одну настроєну скрипку на стіл в одній кімнаті, а самі зайдіть з другою скрипкою до другої кімнати. Коли тут пічнете натягати струни, то при відповіднім натягненню всіх струн, буде відзвиватись відповідна струна на першій скрипці, яку ви лишили в першій кімнаті.

Чому се так?

Бо обі струни є однаково настроєні і дрожання будуть однакові. Тут є гармонія.

Так річ мається зі всім. Де є щось відповідно настроєне, там є відповідні дрожання. Де є дрожання однакові, там є гармонія, і на відворот.

Гармонія буде. Брак гармонії все руйнує. Дві найдрібніші речі не можуть разом працювати, коли там нема гармонії між ними. Двох людей не може разом працювати, коли дрожання між ними не єуть гармонійними.

Під гармонією не треба розуміти, щоб все було однаково настроєне. Ні, зовсім ні. Під гармонією, згодою, розумію все те, що є в відповіднім тоні, настрою одно взглядом другого. Гармонію типічно представлять нам музикальні інструменти, головно смичкові. Кожда струна мусить бути відповідно гармонійно натягнена взглядом другої. Дрожання кожної струни, мусить бути гармонійне — точне з кожною другою струною. Інакше не буде гармонії, не буде музики. Іншими словами, число дрожань одної струни мусить бути пропорціональне до дрожань другої струни.

Звідси, дрожання духового світа мусять бути в гармонії з людським дрожанням, з дрожаннем мідіюм. Се є пояснення, чому всі люди, бодай в теперішнім часі, не є в силі ввійти в комунікацію зі своїми любими з другого світа. Та не лише, що всі люди не годні ще ввійти в комунікацію зі своїми любими з другого світа але і всі мідіюми не годні ввійти зі всіми духами. Причина ся, що не всі мідіюми є в такім самім дрожанню,

як сі духи. Між ними нема гармонії — на се є подані попередні стрічки пояснення.

Многі духи, хоть суть в гармонії з нами, не знають як прийти. Не знають як взяти з нас чи з мідіюм силу, щоб ввійти в комунікацію з нами. Деякі й не дбають. Добре їм там, тай забули за нас. Ситий голодного не знає.

Кожда особа в мідіюм до певної ступені. Сей мідіюмістичний відділ в нас ми можемо побільшити, коли ми схочемо. Богато людій видить, чи чує голос духів а не розуміє, хто се і що се. Тільки трошки праці над собою, а такі люди можуть бути благословенством людського роду на землі

ГІПНОТИЗМ, ТЕЛЕПАТІЯ І МАГІКА

Що є тіло? Тіло се фізичний збірник сили і функцій. Сей збірник розкладається і вертається в землю і воздух. Дух, чи духове тіло — се принцип життя тіла — се батерія тіла. Без духового тіла фізичне тіло є бездушним і неповоротним трупом, так само як автомобіль без свої батерії. Духове тіло є ефекті є електро-магнетизмом. На цю отсє власне частину чоловіка, другий чоловік, зі сильнішою електро-магнетичною батерією, може мати і має вплив. Вплив цей може бути двоякий — телепатичний і гіпнотичний, чи красше сказати магнетичний. Чоловік зі сильною електро-магнетичною силою невтруалізує слабшу силу другого чоловіка, то є відбирає йому його власну волю ділання а руководить його своею. Обі особи мусять бути близько себе. Се є гіпнотизоване чи магнетизоване.

Телепатичний вплив є відмінний. Як при гіпнотизованню обі особи мусять бути близько себе в контакті так при телепатичнім неконечно. Телепатично дві особи можуть бути в контакті і на дальшу віддалу. Як при гіпнотизованню сильніший бере верх над слабшим так при телепатичнім впливі обі сторони мусять бути зрівноважені рівно або гармонійно (пропорціонально) в електро-магнетичній силі. Значить настроєння їх, чи красше дрожання їх (вибровання) мусять бути однакові, інакше одна особа не відчуває другої, не будуть мати впливу одна на другу. Коли одна особа щось думає — друга десь далеко відчуває її думку. Коли одній такій особі станеться якийсь випадок і загризесь, друга десь далеко відчуває се і мимоволі стає сумною. Обі сторони порозуміваються телепатично, коли

они суть свідомі сего, відчувають свої взаємні гадки, бо їх обопільні дрожання через електро-магнетичну собі подібну силу, суть подібні. Дуже добрим поясненiem на се є дві рівно настосні скрипки. Тут настроєння двох однакових струн є рівні або дуже близькі — тому і дрожання одної мають вплив на другу. Люди того рода, що відчувають настроєння других є сензетивні і они можуть бути добрими мідіями. Бож мідіюм не є нічим іншим як лише тою струною, настроеною так як якийсь дух з другого світа.

Коли ж знова два духові ества — чи духи, перебуваючі в тілі, можуть телепатично відчувати себе взаємно, то чому ж дух в тілі фізичнім і дух без сего тіла не могли б порозуміватись тою самою дорогою? Тіло не робить жадної перепони, коли дух в тілі має ті самі настроєння і дрожання, що дух без тіла.

Що є Телепатія?

Коротка дефеніція телепатії була б: — комунікація ума з умом. Ся комунікація відбувається поза границями 5-тъох змислів, до яких матеріальна наука обмежується: зір, слух, нюх, смак і дотик.

Інтелігентні люди-духи з другого світа кажуть, що кождий чоловік, крім матеріальних (фізичних) змислів, має рівнорядних пять астральних (духових) змислів, якими живучий чоловік на землі може послугуватись на астральнім боці. Що більше, они кажуть, що деякі люди мають добре розвинений шостий фізичний змисл, який назвує телепатичним змислом, з браку лучшої назви.

Через сей змисл чоловік відбирає думку чи філі-думки другого чоловіка. Пять астральних змислів функціонують на астральнім боці так, як пять фізичних змислів на лізичнім боці. Імпресія думки з астральної сторони не може бути відібрана астральнім боці так, як пять фізичних змислів на фізичнім боці. Сей шостий змисл знаходиться майже по середині мозку. Він є червоно-сивої краски, форми стіжковатої, причіпленій до

підстави третього звою мозку, попереду малого мозку. Учені називають його "Пайнейл Гленд", але яку ролю сповняє сей гленд, они не знают нап вно. Одно лише, що они завважують, то се, що сей орган є більший у дітей чим в дорослих і більше в розвинений в жінок чим в мушчин.

Сей орган не потребує отвору в тілі, як се має око, ніс, ухо, бо філі-думки (вибровання) переходят матерію тіла, так як світло переходить через скло. Сей змисл в немов радіо для чоловіка.

Коли чоловік думає, він спричиняє більше чи менше вибровання (дрожання) етеру, яке в формі фільтр розходиться на всі сторони. Другий чоловік з розвиненим сим змислом відбирає сю думку.

Сей змисл відіграє колись важну роль у людий на землі, так як він відграє нині роль у людий в духовім світі.

Кожде лучше мідіюм має більше або менше розвинений сей змисл.

Магіка.

Мідіюм є та особа, що має ту силу, яку духи потребують до свого комуніковання з людьми, то є, має електро-магнетизму в більшій скількості, має відповідні дрожання, чи може підстроїти свої дрожання до дрожань духового світу.

Тоді таке мідіюм є лише пасивним інструментом чи посередником, через якого рухи можуть маніфестиувати свою присутність через ріжні ознаки. Якіб сі ознаки не були, мідіюм є лише посередником в руках духів. Мідіюм не може прикладти духів, не може змусити їх до зроблення якихсь ознак, коли дух зі свої власної волі не хоче сего зробити. Дух і мідіюм се два осібні, індивідуальні ества, з індивідуальною волею, де дух є вищим еством від мідіюма.

Магік противно. Магік також є до певної ступені мідіюм, але в тою ріжницею, що як мідіюм є пасивним чинником лише в руках вищих духів від себе, так магік є активним чин-

ником серед низших духів від себе. Магік силою ума, свого електро-магнетизму приказує і змушує низших духів до роблення того, що він собі бажає. Він може їх прикладати і від-силати, він їм розказує а они його слухають. Магік задля сво-го інтересу ломить Божий закон і уярмує на якийсь час менше розвинені ества.

Що є низший дух?

Низший дух є та особа, що покинула земське тіло (вмерла), але несвідома сего, що з нею сталося. Она вповні не-свідома, що она перейшла в духовий світ, в інший світ, але далі держиться при землі, чи навіть свого давного місця пере-бування, і далі інтересується всім земським. Такий дух зовсім не ріжниться від людини на землі, хиба лише сим, що не має земського тіла.

Що є дух?

Під духом розуміємо духове ество, комбінацію душі і ду-хового тіла, так як під чоловіком — розуміємо комбінацію тіла земського, духового і душі. Як земське тіло є домівкою для душі на землі, так духове тіло є домівкою для душі на духовім світі.

Духове тіло є та сила, яка надає життя людському тілу на землі і яка уходить при смерти чоловіка з душою в позагробо-вий світ. Коли говоримо коротко — дух — то се треба розу-міти душу і духове тіло разом.

СВІДОМІЙ УМ І ПІВСВІДОМІЙ УМ.

Що є ум а що інстинкт?

Ум се операційний чинник духа, то є духового тіла і душі. Ум се виключна власність духа. Де є дух там є ум, а де є ум там є дух. Ум може бути в ріжних степенях розвитку, сильніший або слабший — сильніший ум є в дорослого чоловіка — а слабший в малої дитини. Властителем ума на землі є лише чоловік, бо чоловік є одиноким сотворінням на землі, що має силу думання, волі і розсудку — що все разом творить ум — свідомий ум.

Анальгічним принципом свідомого ума є так званий півсвідомий ум. Одними з принципіальних відділів півсвідомого ума є інстинкти і пам'ять. Інстинкт є так близький своїми ознаками чи маніфестаціями ума, що часто оба ці поняття люди мають за одно або їх мішують. Ум є власністю того сотворіння, що має душу, а інстинкт є власністю бездушного сотворіння — від мікроба до чоловіка. І інстинкт не є однаковий — є в більшій або меншій ступені. Інстинкт має три головних ознаки — шукати поживи, множитись і втікати перед небезпекою. Інстинкт є вроджений в кожному сотворінню.

Теля в одній годині по народженню, стає на ноги, шукає за сіном і довго не забирає йому часу знайти його. Однорічний птах знає як збудовати, укрити своє гніздо, нести яйця, висиджувати молоді і годувати їх такою поживою а ін'єшою. Пчела знає як робити восчину і складати мід на передновок — на зиму. Деяких висших звірят мож научити кілька річей, через часте повторюванне їх, але они не можуть сим здати собі справи з цого. Ви можете навчити пса кілька штучок, мо-

жете навчити коня чи корову прийти до Вас, коли Ви закличите їх. Кінь стає неспокійним, коли він голодний а видить за плотом кокурузу чи конюшину. Природа інстинкту навчила його скакати, а голод і конюшина зза плаща спонукують його до сего, щоб він перескок через пліт в конюшину.

Інстинкт є причиною і нашого налагу чи призвичайня, так само як є і призвичайність звірят. Інстинкт є також причиною і наслідування. Хлопець бачить, що його товариш курить, пробує і собі курити. Ясли провідник птиць летить в гору, всі птиці і собі летять за ним в гору. Ясли провідник — баран стада овець перескачить пліт, всі вівці перескачують за ним.

Треба Вам перегнати стадо овець через річку чи потік, непретягніть лише їх барана-проводника, а всі вівці без намислу скочать в брід. Вроджене дитя має інстинкт — кричить сей-час по народженню, хотів ніхто не вчив його кричати. Кричить як голодне і устами шукає за поживою — а спокійне є як повне.

Сдин учений, хотів переконатись, чи дійсно деякі звірята руководяться лише інстинктом, зробив осьтаку пробу. Зібрав велике стадо овець в загороді. Тут зробив отвір, але лишив лише одну поперечку 2 фіти від землі. Почав гонити вівці через сей отвір, які розумієсь перескачували поперечку в отворі. Так перегнав він половину овець. Відтак забрав поперечку на бік і гонив другу половину овець, які далі скакали, хоч там вже не було через що скакати.

Інстинкт се виключна власність звіринного світа, хотів єще нині богато людей, які також виключно ним послугуються.

Інстинкт чи півсвідомий ум є тим складом до якого ум складає на переховок все пережите чи набуте знання. Чоловік часто робить щось, коли його ум є занятий чим іншим і зовсім не звертає уваги на се, що робить і як робить.

Приміром: Чоловік сидить на гойдачку, завзято гойдається і палить файку а рівночасно ум його є сконцентрований на щось

инше, віддалене тисячі миль від него. — Се чоловік робить через вправу, чи як ми кажемо навичку чи привичку.

Музикант, через вправу чи часте повторювання, набере такої вправи — привичайнія, що він зовсім не знає, коли і котру струну рухає і котрим пальцем.. Але, коли музикант вчиться нову пісню грати, мусить точно уважати на пальці і смичок. Коли він вчиться, уживає до сего ума, коли нається, тоді послугується інстинктом (півсвідомим умом).

Деякі кажуть, що комунікація духів не є дійсною комунікацією з духами а зі своїм півсвідомим умом.. Кажуть они, що як мідіум попаде в тренс (в заспаннє), тоді він черпає свої пережиті хвилі чи набуте знання з півсвідомого ума і виповідає се, а слухачі думають, що то йому духи говорять і т. д.

Розумієсь, що таке можуть говорити люди, що нічого не знають про комунікацію з духами або мають свій інтерес в такім говоренню. Кождий інвестегатор, з отвореним умом, скоршче чи пізніше переконаєсь, що таке говорення є безпідставне.

ЯКІ є РОДИ КОМУНІКАЦІЙ з ДУХАМИ?

Є многі способи, яких уживають духи до комунікацій. Найважнішими з них є ось такі:

1. Писання духами.

Мідіюм попадає в тренс (заспаннє), дух рукою мідіюма бере олівець чи рисік і пише самий що бажає, або пише відповіди на поставлені питання.

2. Пукання чи стукання духів.

Ви умовляєтесь з духами, щоб він пукав так, раз — значить ні, — два рази не знаю, — три рази — так. Відтак ви кладете якісь питання а дух відповідно пукав.

3. Говорення духа через мідіюм.

Мідіюм попадає в тренс або й ні, дух мовними органами мідіюма говорить. Спочатку голос буде мати характеристику мідіюма або дуже подібний до його голосу, а з часом буде питомий голос духа.

4. Тромпет мідіюм.

Мідіюм кладе на столик трубу, само попадає в тренс або ні, духи приходять, беруть трубу, несуть її над голову особи, до якої они бажають говорити і балакають. Та особа питаеться а дух відповідає. Труба плаває легко в воздухі оттак як мала лодка на розбурханім озері.

5. Матерелізованнє духів.

Мідіюм в тренсі, духи являються як живі, ходять говорятъ, дотикаються Вас, а доколи коли мідіюм є сильне, духи так добре і докладно матерелізуються, що гді відріжнити їх, хто є духом а хто людиною сего світа.

ЧОГО ПОТРІБНО, щоб духи комуніковали?

Треба певних умов і через які витворюється такий стан, серед яких духи могли б закомуніковати. Такі умовини стану витворюються через гармонію — а гармонію вигтворюється через молитву і спів.

Коли се є зроблене тоді треба бути, спокійним, пасивним, зі всього найважнішим є гармонія і пасивність, бо через гармонію урегульовується спільне вибровання, до якого духи приступовують своє вибровання, коли они мають достаточну силу волі, розуміють закон притягання і відліхання і закон урегульовання сили вибровання, то є привести своє вибровання до стану меншої сили, то є такої, в якій є людське життя, даних зібраних одиниць.

Коли люди, які хочуть ввійти в комунікацію не годні витворити гармонії і піднести своє спільне вибровання до висшого стану, а духи не годні звести своє вибровання до низшого стану — тоді не може бути комунікації.

Одним з найбільше переконюючих доказів комунікації духов, є матерелізовання духов. Се такий феномен, де духи являються як живі люди, ходять говорять, жартують і співають.

Як сей феномен діється? —

Відповідь на се дають самі духи. Они кажуть, що они стягають з посередника — мідіума — певного рода субстанцію в виді тоненької мраки, яка називається ектоплязм.

Кождий чоловік складається — як вже було сказано — з духового чи етеричного тіла, яке є докладним дуплікатом нашого фізичного тіла. Се етеричне тіло служить духам — контролам за скелетом, який они обкладають сим ектоплязмом. А-

нальогічним шорстким поясненiem було плястрованie стін хати.

Ектоплязм сей, се колекція живучої сили мідіюма і присутніх. Ектоплязм се субстанція електро-магнетизму і всіх складових матеріальних частей людського тіла в хемічнім розчині.

Хто ходив на того рода сіянси, то знає, що він там відчував холод а навіть і частинне умучення накінці. Сей ектоплязм мож бачити в формі легко освіченої білої хмари, яка збирається над головою мідіюма і часто цілком його закриває. Сей ектоплязм контроли стягають з лівої сторони, з місця між серцем а жолудком. По сіянсі контроли звертають сей ектоплязм на своє місце. Дематерелізованie духа йде від ніг до голови, тому часто видно немовби дух ховався під підлогу. Коли якийсь дух матерелізується в короткім часі по своїй смерті, то він приходить з тими всіми ознаками, при яких він умерав — если він салів дуже то і тепер буде саліти чи дихати тяжко, если кашляв то і тепер буде кашляти. Такий є закон, що хто набув з тим і відходить. Навіть сам Христос, коли показався ученикам по воскресенню — показався з ранами на руках і в грудях.

ЛЮДСЬКИЙ ЕЛЕКТРО-МАГНЕТИЗМ

Кожде соторінне посідає енергію- силу, яку називаємо електро-магнетизмом. Ся енергія-сила сказує більше прикмет електричності чим магнетизму, задля сего називаємо її електро-магнетизмом. Електро-магнетизм є сліпа енергія-сила яку чоловік уживає до акції в своїм життю.

Електро-магнетизм є частиною загальної енергії на світі, яку одні називають "Акасою" а другі "Праною". Сей електро-магнетизм черпав чоловік з воздуха через дихання, через поживу і через питте. Коли чоловік не має в собі достаточної скількості сего електро-магнетизму, він недомагає і є слабовитий. Коли ж має його подостаком він є здоровий, активний повний життя.

Коли чоловік має більше сего електро-магнетизму чим йому потрібно, тоді він її складає в запас. Коли чоловік з меншою скількістю сеї енергії зійдеться в стичність з особою зі запасом сеї енергії, тоді ся енергія переходить на цю особу і додає її сили і життя.

Чоловік з відповідним запасом сеї енергії може переладовувати сю енергію на другого чоловіка свідомо або несвідомо.

При помочи сеї енергії — електро-магнетизму відбувається магнетичне лічення. Магнетичне лічення є найстарша форма лічення. Се лічення відбувається і тепер і то дуже часто інстинктивно. Приміром дитина вдариться, біжить до мами і скаржиться на біль а навіть плаче. Мама положить руку на болюче місце, чи пітре нею по болючім місци і за кілька хвилин дитина заявляє, що вже її неболить.

Прийдемо ми до хорошого, часто беремо і тримаємо його ру-

ку або гладимо по руці чи чолі. Сим ми свідомо або несвідомо переладовуємо нашу життеву силу — електро-магнетизм на хорого і сим скріпляємо його енергію і побільшуємо його життеву силу.

Переладованнє сеї сили може бути і на віддалі при помочі нашої сильної думки.

Сказати, що в прана чи електро-магнетизм, є тяжко, так само і подати її близшу дефеніцію. Щось подібного ми не всілі дати і про електрику, хоч як она будenna в людськім життю. Ми є певні, що в така сила як електрика через її ефекта, але що оно таке, то ніхто не знає. Така сама справа і з праною чи електро-магнетизмом. На доказ її існування ми можемо вказати лише на її ефект.

Все, що чоловік робить, найменьший його рух руки, ноги, чи найменшого нерва відбувався при помочі сеї енергії — прани. Коли ми бажаємо піднести палець в руці, ми збуджуємо волю, а та висилає ту енергію до мускулів, які контролюють сей палець і він підноситься. В цій випадку оно діється свідомо — через наш свідомий ум. Але ся сила може бути висилана і несвідомо — через півсвідомий ум чи інстинкт.

Кождий зроблений крок, кожде висказане слово є зроблене через сей процес — як і кождий удар серця є зроблений через сей процес. Електро-магнетизм йде туди чи під розказом ума, як в двох перших випадках — чи через інстинкт, як в посліднім випадку. Він йде куди треба і сповняє бажану роботу під розказом свідомого ума або інстинкту.

Сей електро-магнетизм є висиланий через нерви, так як телеграму висилається через дроти, які йдуть з головного офісу по всіх частях краю. Нерви є сими телеграфічними дротами в тілі чоловіка.

До пересилання електро-магнетизму з особи на особу не потрібно жадного отримання між ними, бо таким отриманням є астральна атмосфера — етер.

Як було сказано, що електро-магнетизм бере організм чоловіка з воздуха, який він вдихає, з води, яку він п'є і поживи, яку він єсть. Лабораторія організму чоловіка витягає сю енергію і складає її до своїх збірників- батерій, яких центральним і головним збірником є "Солар Плексус". З менших батерій-збірників, чи зі сего головного, бере ум чи інстинкт сю енергію до тисяч ріжких цілей. Ум процентово уживає дуже малу скількість сеї енергії, не більше 5 процент, 95 процент уживає інстинкт, який контролює функції тіла, як травлення, асимілювання, викидання непотрібних з'ужитих елементів, циркуляцію крові і много інших.

Щоб красше зрозуміти сей процес нервової системи поділ її праці і розділювання нею електро-магнетизму, застановимся коротко на сєю системою.

Нервовий сисем чоловіка є поділений на два головні відділи — на систему стовпа хребетного і систему симпатичну. Перша система обирає нерви наших зміслів, спонукає їх до акції і є уживана еством нашим, нашим "Я". Ся система є інструментом чи машинерією, через яку "Я" входить в комунікацію зі світом. Централею сеї системи є людський мозок.

До сеї системи належуть всі нерви, які йдуть каналом хребетного стовпа а відтак розвігаються від него.

До симпатичної системи належить та части животних нервів, які обирають внутрішні органи. Ся система контролює процес росту, травлення і т. д. і є під наглядом інстинкту.

Централею системи стовпа хребетного є мозок. Мозок є органом (орудієм) інтелекту, органом свідомого ума, органом маніфестації, памятайте — органом маніфестації а не самою маніфестацією.

Малий мозок є органом півсвідомого ума — інстинкту.

Через сю чудову систему працює електро-магнетизм, практична енергія (чи нервова енергія як називають учени). За помочию гадки ума, через мозок, стягається сей магнетизм зі збір-

ників-батерій і розсилається його по всему тілу чи до спеціально якоїсь його часті, по дротах сеї нервової системи. Без сего магнетизму серце не може бити, кров не може кружити, легки не можуть втягати воздуха і ріжкі інші органи не можуть функціонувати. В дійсності ціла машинерія тіла перериває працю, коли є здержання достава магнетизму. Навіть сам мозок не може сповнити свої роботи, як фізичний орган ума, если є брак сеї енергії.

Велику роль в нервовій системі відграє "Солар Плексус", який є головною збірною батерією і який наладовує другі менші батерії, роскинені по людськім тілі. "Солар Плексус" і як його називають і мозком живота", знаходиться позаду жолудка, по обох боках хребетного стовпа. "Солар Плексус" виглядає як сітка і є зложена з такої субстанції як мозок, то є з білої і сивої маси.

Як кров досягає всі часті тіла через артерії і найдрібніші жилки, через які людське тіло одержує матеріял до будови тіла і направи його, так і сей електро-магнетизм, через нервову систему, досягає найдальші часті людського тіла і піддержує акцію найдрібніших клітин.

МЕХАНІЗМ ТІЛА І ЙОГО ЛІЧЕНЧЄ — НАПРАВА.

Бог дає чоловікові тіло — фізичну машину — і достарчує йому всого потрібного, щоб удержати сю тіло-машину в порядку, а вразі занедбання чи зішуття, з вини чоловіка — міг він її і направити. Людське тіло це найкрасша машина, яку збудувала найвісша Інтелігенція. Ця Інтелігенція не лише збудувала цю тіло-машину але й оперує нею через свої закони. Коли чоловік запінається зі сими Божими законами, тіло- машина буде сильна і здорована. Коли ж чоловік операє своїм тілом проти Божого закону — наступає дістармонія — слабість.

Ця Інтелігенція, якої маніфестацією є Природа, є безпастенно на сторожі направити шкоду, загоїти рану, спементувати поломані кости, викинути з тіла шкідливий назбианий матеріал і має тисячі різних способів удержувати цю тіло-машину в порядку. Деколи і сама хорoba є добродійством для тіла, через яку Природа викидає з тіла трійливі субстанції, яким чоловік позволив ввійти в його систему.

Тепер придивімся тілу, цій великій машині, чому Бог зробив його тим чим оно є?

Волею Бога було післати душу на фізичний світ — землю. Щоб душа могла себе заманіфестувати на фізичному світі — мусіла мати відповідний фізичний чинник. Сим чинником є людське тіло.

Приглянемося тепер яку потребує тіло-машину душа і чи она таку одержала.

В першім місці, душа потребує добре зорганізований фізичний інструмент думки, з централею, при помочи якої

она могла б вести роботу тіла і заманішевувати себе. Такою централею в тілі є мозок. Мозок має велику спроможність оказувати свійства свого пана, душі, але досі чоловік уживає дуже малу частину свого мозку, решта очікує ще на удосконалення.

Дальше, душа потребує органи, які могли отримувати і рекордувати різні імпресії зі всіх. Бог наділив тіло чоловіка оком,ухом,смаком нюхом і чуттєм і іншими органами, які суть в резерві і очікують часу, коли чоловік буде готовий покликати їх до послуги.

Відтак Бог получувє сіткою нервів всі частини тіла і збирає їх в одно звено в мозку. Через ці нерви мозок телеграфує свої розkази до всіх частин тіла, до найменших клітин. Мозок одержує по сих нервах і телеграми зі всіх частин тіла, з остерогою перед небезпекою, зі зазивом помочи, зі скаргою і прочим.

Відтак, щоб тіло рухалось має до сего ноги, щоб дістати щось і обернути се на свій пожиток, до сего дав йому Бог руки. Щоб тіло було сильне до сего дав йому Бог шкелет.

Душа потребує фізичного средства, до комунікації з іншими душами в тілах, до сего Бог наділив тіло мовними органами і слухом.

Тіло потребує системи, щоб нести матеріал до своєї направи, до будови своєї і до нищення непотрібного матеріалу. До сего дав Бог артерії і жили з кровлю, яка кружить в тілі, несе і забирає матеріал один до будови а другий звужити до нищення. Легки сповнюють функції очищування крові і палення звужитої матерії. Тіло потребує матеріал до будови і направи своїх частин, Бог дав приряд до ідження поживи, травлення її, витягання в систему тіла і викидання з ужитих частин.

Тіло є заосмотрене в приряд свого репродуковання і сам заосмотрює другі душі в фізичній домівці.

Оно варта кожному запізнатись з чудовою будовою людського тіла, того механізму людскої душі! Самому перекона-

тись, що того рода будову могла перевести лише найвища Інтелігенція а не якийсь сліпий випадок.

Се навчить кожного зрозуміти, що якщо ся Інтелігенція, що ми називамо Богом, покликала його до фізичного життя колись, поведе його тепер і всегда. Сим хочу я звернути увагу, щоб ми не замикалися перед нашим Створителем і Удержителем бо зі сего може вийти лиш шкода для нас. Ми повинні отворити свої двері і не боятись, а вірити Йому нашему небесному Отцеви, не переступати Його природні закони а Він вже подбає, щоб ми були здорові. Здорове тіло, се ознака, що оно жив після законів Природи. Недомагання тіла, се знак несвідомості і переступлення природних законів життя і думання. А що чоловік не дійшов ще до ступеня досконалости, тому Бог і заосмотрив його у все, що є потрібне йому до направи, в його власнім організмі, — дав йому живучу силу — електро-магнетизм зі всім потрібним механізмом.

Кождий чоловік має ту силу але не кождий знає про се.

Магнетичне лічення.

Магнетичне лічення полягає на сім, що чоловік пересилає свій електро - магнетизм в ослаблене тіло другого чоловіка або лише до якоїсь часті тіла. Оператор, (чоловік з більшою скількостію електро-магнетизму) дотиркається тіла слабого чоловіка і через силу свої волі і бажання, передає електро-магнетизм сему слабшому. Ся післана енергія зміцнює загрожену часті тіла, її нерви і клітини і спричиняє нормальне функціонування.

При магнетичному ліченню сператор звичайно дотиркається хорого тіла. Се є свідоме лічення. Але часто відбувається магнетичне лічення і несвідомо. От приходить здорова людина до хорої, бере її за руку і передає свою енергію.. Або приходить до хорого, натирає його чи мастиль медичною і через свій дотик він більше помагає хорому чим дана медечина.

Умове лічення.

Умове лічення обирає ширше поле і має кілька різних форм. Є форма само - лічення, що складається з частих повторювань і запевнень (автосугестія) хорого, що спричиняє більше піддержуючий оптимістичний настрій ума, який знова усвобождує тіло з реакції і приводить до нормального функціонування. Доброю стороною сеї форми лічення є те, що хорий позбувається злих думок про свою хоробу, відганяє їх від себе, бо они здержували природу від роблення свої роботи в звичайний природний спосіб. Злі (песемістичні) гадки замикали доступ електро-магнетизму через нерви зайти в загрожене місце і його направити і урегулювати. Коли хорий змінить свій умовий стан, усуває сим перешкоду і ся енергія під розказом інстинкту (півсвідомого ума) бересь до свої роботи.

Друга форма умового лічення є через піддане гадки (сугестію). Ся форма ділає на тім самім принципі, що перша. Ум хорого увільняється зі своїх злих гадок (авто-сугестії) через позитивні, запевнюючі гадки оператора (того чоловіка, що лічить, чи приятеля), запора усувається а інстинкт і природа сей-час висилають достаточну скількість електро-магнетизму і привертують скорше чи пізніше нормальній стан.

Доброю стороною сугестії є ще і се, що доброю гадкою оператора не лише усувається запору його злих гадок, але сей оператор свідомо чи несвідомо пересилає свою сильною думкою і свою енергію в тіло хорого, яка зміцнює енергію хорого (електро-магнетизм) і сим улекшує і прискорює роботу інстинкту, який побуджений другим умом (своїм і чужим), стягає більшу скількість енергії з інших частей і відсилає її в загрожене місце.

Коли сугестія оператора є сильна і сего він є свідомий, то такий оператор може робити лічення в одній хвилі силою своєї волі він пересилає надвижку свої енергії, повну життє-

вої сили, в такій скількості, що хорій орган наповняєсь цею силою до сеї ступені, що він сейчас починає позбуватись перешкоди, стягати з крові потрібні елементи на свою будову і направу і в дуже короткім часі приходить до нормального стану без дальшої вінішної помочі.

В умовім ліченню найважнійше є, привести ум хорого до нормального і властивого стану, щоб він позбувся неприємного і противного настрою авто-сугестії, а се дасть Природі зробити свою роботу без перешкоди.

Духове лічення.

Третою формою є духове лічення, але се є дуже а дуже рідке. Духове лічення є нагле і досконале, хорій в одній хвиці стає новим здоровим чоловіком. Щоб зрозуміти, що є духове лічення отворіть Євангеліє (Новий Завіт) а там знайдете опис сих лічень, які робив Ісус, син Марії.

ДУША І ТІЛО є ВІДРУБНІ.

Деякі матеріалісти твердять, що душа є лише ознакою чи обявом матеріальних якостей — а се лише овоч сліпої еволюції.

Ніхто не заперечує правди еволюції так далеко, як се відноситься до удосконалення і улішшення вже того, що було.

Людське тіло — людський мозок і ріжні його органи, які сповнюють свої обовязки і виконують розкази — є чудово-гарною машиною. Чим більше ця машина є розвиненою і досконалою, тим она є красшим і лекшим інструментом для душі оказати і здробити свою роботу. Чим інструмент є меньше досконалий тоді і душа може зробити чи дати свої меньше досконалі обяви і вискази чи вираження.

Паганіні є славним артистом - скрипарем. Возьміть в него добре збудовану і виграну скрипку а дайте йому тане дробало — він буде грati — але музика не буде однакова. Дайте йому і добру скрипку але зле настроєну і не позольте йому настроїти її, він не добуде жадної музики з неї. Дайте йому балалайку, якуж музику може він добути зі сего інструменту?

Чи се порівнаннє не пояснює дещо сей розвиток життя на землі?

Якож інструмент невиграний, зле збудований, розестрений чи з одною струною може дати бажану музику? Якож душа в тілі нерозвиненім, примітивнім і без досвіду може оказати свою божеску музику, свої божескі свійства і вираження?

Колиб людство могло зрозуміти, що оно має в собі силу незмірного розвою ограниченого лише якостю мозгу, через я-

кий прадює душа, яке глибоке і ревне було б заінтересованнє у людської породи в вихованню і образованню своїх дітей, в шануванню своїх родичів і в відношенню до своїх близьких. Коротко, яслиб се було яспим і зрозумілим нині для нас, що найважнішим чинником людства є витворення гарного мозгу і тіла, щоб душа могла оказать свої небесні прикмети і свійства, о які шляхотним було б людство само для себе, яка любва і братерство було між ними. Ми далиб почин царству Божому на землі. Ми усунулиб всі терпння прикорости, ми булиб як одна сім'я, одні діти одного Батька. А так що діесь? Ми витворюємо збирачів гроша — маєтку і горлорізів.

Так, Ви слухачі і слухачки, душа і тіло є два осібні і відрізні чинники. Они є так відрізними як скрипка і скриптар, як грамофон і голос, який виходить з него.

Коли Ви чуете грамофон, який говорить, співає і грає, Ви знаєте дві річи: знаєте що **Інтелігенція** зробила сю чудову машину, яка видає ще чудовіший людський голос.

Ви знаєте, що **голос** є зовсім відрізний від фонографу машини і, що треба **відповідної** машини, щоб віддала **відповідний** голос.

Людське тіло є сим фонографом — душа в тілі — є сим голосом, що говорить через тіло на сій землі, плянує і веде діла в напрямі правди і справедливості — се голос з умного висшого і інтелігентнішого **Жерела**.

Тіло і душа є злучені як голос і фонограф є злучені — оба походять від одного і того самого жерела. Людський ум, який збудував сей фонограф, дав йому і свій голос, щоб мож було його чути.

Подібно і людську машину - тіло збудовала висша Сила, інтелігента Сила, вічна Сила і удосконалювала сю машину - тіло поволі але певно і розумно цілими віками, як се Дарвін каже, і ця сама сила вложила в се тіло свій голос — людську

душу — яка виражає себе більше чи менше докладно, відповідно до інструменту - машини, чи сей інструмент, в якім она мешкає, є більше чи менше перфектний, є більше чи менше досконалий, то є такий, якого треба душі окати себе такою, якою она є.

ЛЕЖУХ, ЩО МОЛИТЬСЯ АНГЕЛОМ НЕ БУДЕ.

Загально думають люди, що як вони помруть, то підуть до неба, а там вони будуть святыми, будуть все знати, все розуміти — одним словом будуть всевидочими і всезнаючими. Забувають вони, що Божий закон є всюди одинаковий чи на землі, чи в небі. Ніхто на землі не осягне більше чим він хоче, або є в силі осягнути щось. Нікому в рот не впадуть печені голубці, коли він не пострається о них. Ніхто нічого не знайде, коли шукати не буде. Нікому двері не отворяться і то до нічого, коли він пукати не буде до них. Нікому знання не впаде звідкись, коли він не спробує набути його. Ніхто не прийде мудрим на другий світ, коли він цеї мудrosti не здобув собі на цім світі. Ніхто не осягне вищого життя, кращого життя, вічного щастя на другім світі, коли він не заслужить собі на него на цім світі.

Треба знати, що смерть тіла чоловіка, це лише перехід цего чоловіка із цього світа на другий, це лише брама, через яку переходиться з цеї землі в інший світ. Все те, що ми набули тут, несемо із собою там. Були ви добром, несете зі собою доброту і йдете між собі подібних. Були ви злим, несете зі собою зло і йдете між собі подібних. Як ви жили тут, що придбали, те і в вашою власністю і цей ваш здобуток на землі веде вас на відповідне місце в позагробовім життю.

Кажуть, що дурному, непрактичному чоловіковi всюди біда. Чим чоловік є менше умово розвинений, чим менше характерно розвинений, чим менше перейшов через пробу життя і співжився з людьми на землі, тим гірше живеться йому і в другім світі.

Без згляду на це як чоловік жив праведно, як чистим було його життя, чим не заслугує собі на найвище щастя в другому світі. Щож бо за користь з чоловіка, який замкне себе в пустині чи між мурами будинку і жив самий для себе? Жив з дня на день лише на те, щоби істи і молитися? Що за користь комусь із його молитви, коли ця молитва не йде в парі з добрими ділами і братнem співжиттєм других людей. Замкнеться в спокійні місці, де нема спокуси світа, де нема нагоди виплекати свою добру волю, виплекати свій характер і утвердити його в добром, де не є жадна заслуга ні перед Богом, ні перед людьми. Такий чоловік подібний до плуга, який лежить в господаря закинений десь на стриху.

Що за користь цему господареви, що він має плуг, але цей плуг не сповняє своєї задачі? Чи думаете, що він вартує більше в цього господаря, чим той плуг, що денно крає скиби поля, викидає камінє на верх, тне бурян і корчі і приготовляє поле під жниво? Той плуг, що робить добру роботу для господаря і його родини, аж блищиться від роботи, а цей на стриху від дармовання покривається ржою.

Так мається річ і з людьми. Коли хтось замикається від людей, замикається від семейного життя та терпіння, замикається від людської недолі та спокус світа, не хоче взяти цього світового тягару на свої плечі і улекшити другим їх тягар, то як може бути його нагорода рівна чи подібна другому чоловікови, який кидався у вир життя і після своїх сил, після своєї найлучшої волі старається улекшити і осолодити людські зліздні та невигоди. Такий чоловік кристалізує свою душу, робить себе спадкоємцем небесної нагороди. Своїм життєм між людьми і для людей він не лише сповняє свій людський обовязок, але виповняє і Божу волю. Він утврджує своє тіло, ублагороджує свою душу і поширяє свій ум. Цим приготовляє себе до відповідного місця в позагробовім життю.

Життя для кожного з нас є тим, що ми думаємо і чим всьмо.

Всі вінішні окраси, багацтва, слава, позиція, походження і проче є марностю. Оно все відпаде від нас перед брамою смерти як той лист цвітки перед зимою.

Щож бо варта багацтво всего світа для чоловіка, коли він запропастив свою душу. Дійсним багацтвом для нас є щира гадка і добре діло. Се є багацтво для чоловіка, яке його ніколи не опустить, ні вода ні огонь не знищить. Се одноке багацтво сего світа, яке чоловік може забрати зі собою через браму смерти на другий світ.

Як чоловік думає таким він стаєсь, бо думка є життєм а житте є думкою.

Треба памятати, що процес нашого умового розвою дальше відбувався на другім світі. Хто яким життєм жив на сім світі, таким подібним життєм живе до якогось часу і на другім світі. Усталена якість нашого життя на сім світі править умовим станом нашого духа і на другім світі. Виплеканих і утвержджених навичок чи примх в нашім життю на сім світі є тяжко позбутись і на другім. Бо по перше, як нам браїувало сили волі запанувати над ними і позбутись їх тут, так само і задля сеї причини буде тяжко до певного часу позбутись їх і на другім... По друге, наші навички на землі витворили обставини, які стають законом нашого виборвання, то є дрожання, — а се буде і витворює наше духове тіло, яке знова має вплив на нашу душу — бо дух наш є кульміацією якості нашого земського життя.

Коли чоловік працює над собою, здобуває знаннє, скристалязовує моральні прінципи, ублагороднює себе і других, він підносить стан свого виборвання — а зі сим приготовляє себе до відповідного і висшого життя на другім світі.

Тому ніхто нехай не думає, що з лежуха, боягуза, нероби і дармоїда, чи це буде неграмотний чоловік, чи образований монах, станеться зараз ангелом по смерти. Щоб бути ангелом, треба бути ангельської вдачі, ангельської любові, ангельської

праці і ангельського вирозуміння. А де це все візьмесь у дармойда? Коли він не виплекав у собі цих прикмет за життя на землі. Коли він не здобув собі цих прикмет будучи на побоєвішті на землі. Він як тхір сховався перед боротьбою, а по боротьбі хоче рівної заплати з витревалим і хоробрим воїном.

Такої заплати не одержить від людей, а ще меньше від Божої справедливості.

Щоб одержати цей найвищий дар, цю найвищу небесну заплату, треба кожному перше працювати над собою. Виплекати в собі характер, здобути знаннє, поширити свій ум, зрозуміти себе і зрозуміти світ. Жити самому і дати нагоду і поміч жити другому. Не роби другому те, що тобі немиле. Подай помічну руку всім потребуючим. Будь одним гармонійним колісцем всеї вселеної, а небесна заплата певно буде твоєю.

ЯКА є ЦІЛЬ НАШОГО ЖИТТЯ НА ЗЕМЛІ?

На однім нашім духовім зібранню просив я Амброзія — монаха духа, щоб він був ласка написати мені дешо на тему — яка є ціль нашого життя на землі. На се Амброзій написав так: "Чоловік самий собі робить ціль свого життя на землі — яка є Божа ціль ніхто не знає". Красше годі було сказати. Дійсно оно так є. Кождий вибирає собі ціль після свого власного розуміння життя.

Є такі люди, що вірять, що їх житте кінчиться з їх смертю, тому ціль їх життя є така, щоб якнайбільше з него скористати. Якщо богоцтво може принести їм вдоволенне і все проче, що они бажають, їх першим змаганнем є нагромадити якнайбільше богоцтва. Якщо гуляще і веселе житте може дати їм вдоволенне, всі свої змагання і старання звертають в ту сторону.

Такі люди зовсім не дбають звідки і як они одержують средства до життя. Они зовсім не дбають, які будуть наслідки їх життя. Яку шкоду моральну і матеріальну они спричиняють другим. Який примір зіпсуття они дають другим і тягнути їх за собою на манівці і бездорожа. Одинокою цілею в них є мамона і гульня, якими средствами они доходять до сего їм обоятно, щоб тільки діпнати свої цілі за життя. Бо скінчиться житте, скінчиться з ним все, то чому ж не скористати з него нині, завтра може бути за пізно.

Є такі знова люди, що читають Біблію, ходять до церкви, знають про Божу обіцянку вічного життя. Они розуміють, що в нашім життю на землі є більша і важнійша ціль чим лише земська мамона і гульня. Они бачуть, що земське житте, се школа до якої всі мусять ходити. Як в кождій школі так і в сій,

одні ученики не користають в повні з науки, коли другі розвиваються і стало набувають знання через своє життя.

В деяких школах є більша нагода скористати чим в других, але в школі життя є одна і та сама нагода для всіх. Розуміється, не всегда в один і той самий спосіб, але з вислідом одним і тим самим. Не робить зовсім ріжниці, яку методу уживавсь, щоб лише навчитись свою лекцію. Одному навчитись лекцію приходить дуже легко, другому дуже тяжко, де він мусить переходити через тяжкі і неприємні спроби, доки не навчиться.

Многі зі сих спроб, через які ми переходимо в школі нашого життя, є тими ступнями, які ведуть нас до поступу і духового розвитку. Се в спосіб чи средство, через які ми маємо стати красшими чи совершеннішими. Розуміється, що чоловік може переходити через ці спроби і одержувати дуже мало або й жадної користі — се залежить від него самого. Але лекція життя мусить бути вивчена. Якщо ми не навчимось, що нам потрібно в першій лекції, будуть дані другі і то так довго, доки ціль, задля якої они були дані, не є осягнена.

Коли посідаємо богацтво, уживаймо сего богацтва для нашого духовного розвинення і розвинення других. Коли знаходимось в бідності, тоді через досвід, який дає бідноста стараємося поправити наш стан духовий, незабуваючи і за матеріальний. Однак, коли ми мимо наших найлучших змагань, далі єсъмо в бідності, не забуваймо, що тут суть лекції для нас, які ми маємо навчитись серед сеї бідності. Сим хочу сказати, що у всім є ціль, а нашим обовязком повинно бути, пізнати сю ціль і бути з нею в гармонії.

Богатий чоловік думає, що Бог дав йому богацтво для його особистого вжитку і зовсім не звертає уваги на се, що оно було дане йому з цілею. Бідний думає що він тому бідний, бо обставини є проти него і дивиться скоса на богатого.

Забуває зовсім, що одно і друге було дане з цілею для одного і другого. Колиб було дане противно, хто знає чи се не

булоб найбільшим лихом для обоїх. Цілею розумного Батька було власне дати нагоду одному перейти розвиток серед богацтва і розкошій, другому серед недостатків і терпіння, бо одному бракувало скристалізовань серед таких обставин а другому серед інакших. А коли ціль нашого життя є осягнена, що за ріжницю се робить, серед яких обставин ціль була ділніата. Використовуймо кожде средство, яке є нам дане. Сим хочу сказати, що ми можемо осягнути ціль нашого життя на землі, если ми лише хочемо, без взгляду яке місце нам призначено. Все що є потрібне з нашої сторони, то є, жити після наших найлучших старань і спосібностей без взгляду де ми не були. Цілею нашого життя не є жити для сего життя а для будучого. Се житте має бути лише вступом чи приготованнем нас до другого вічного життя.

Ми є тут, щоб розвинутись і удосконалитись самим і помочи другим в тім самім напрямі. Другі є з тою самою цілею що й ми. Коли ціль нашого життя була всім ясна і зрозуміла, яким чудовим булоб і на землі наше житте. Зі зрозуміннем ціли життя, ми всі зближилися до себе і згармонізували себе і свої діла, а так будуємо пропасть між собою. Вся наша енергія витрачується на матеріальні справи, вся наша увага звернена в матеріальнім напрямі — а на духові справи і уваги не звертаємо.

Безперечно, що живучи на матеріальнім світі, ми мусимо звертати нашу увагу на матеріальну сторону нашого життя, ми мусимо тратити богато часу на матеріальні ріchi і справи, які є конечні для матеріального життя. Се не лише в конечнє але і дуже потрібне для нашого власного поступу і удосконалення. Лише, щоб наші матеріальні справи не були цілею в нашім життю а средством до поступу, до совершенства і духової досягненості, а зі сим і до вічного щастя. Сей поступ ми набу-

васмо через знаннє — а знаннє через інтересованнє світом і студійованнє його.

Цілю нашого життя на землі є поступ до совершенства і досконалості, а зі сим, до вічного щастя. Поступ сей ми набуваємо через знаннє — а знаннє набуваємо тоді, коли ми інтересуємося світом.

Чимбільше чоловік інтересується світом, тим більше він набуває знання. Чимбільше набирає знання, тим більше ублагороднюється і одусконалюється, тим більше він поступає і зближається до свого Створителя, який є Совершеністю і Досконалістю.

Сей поступ до досконалості ми вчасти набуваємо на сім матеріальнім світі і то такий який може дати нам матеріальний світ а якого власне нам потрібно. Ісли хтось не побуде його в своїм життю тепер, хто знає, чи він не буде мусів ще вертатись на землю і його докінчувати. Нашу досконалість ми далі будемо докінчувати цілими віками на другім світі, духовім світі і то так довго, доки не станемо такими, яких вимагає присутність нашого Отця і Створителя.

Сказано, що цілею нашого життя є поступ до совершенности і досконалости. Одно треба незабути, що поступ може йти в двох противних напрямах. Він може йти до життя — а може йти до смерти. Поступ, що робить нас і нашого більшого лучшим і справедливішим, є поступом до життя. Противний, є поступом до смерти.

Чому ж повинні ми старатись бути лучшими і поступати до доброти?

Поступ до доброти і ублагороднення робить нас і других лучшими і щасливішими — а щасттє се одинока ціль життя чоловіка.

Тож не лінлюхуймось, не спім самі і не присипляймо других — а поширяймо наше знаннє, наш поступ кожного дня. Поширяймо самі і помагаймо другим його поширити.

Не нарікаймо лише на всіх і вся, що се зло а се не добре,

але закочуймо рукави і стараймося позбутись сеї біди. Студіймо, що є причиною біди, студіймо як ту причину усунути і її позбутись. Памятаймо, що чоловік всого може дішняти, коли лише знає як.

Не забуваймо в першій мірі, що все нині так добрим як оно є, бо яким оно є, ми його зробили або позволили другим таким зробити. А зробили ми його нині таким бо лучшим не вміли. Але завтра стараймося зробити те саме лучшими, бодай одробинку красшим.

Ніколи не вдоволяймо вже тим, що маємо чи знаємо, бо буде застій. Ми тоді не будемо жити а лише існувати — а се не є цілю нашого життя. Цілю життя є, учитись і поступати всегда вперед уdosконалювати себе і других — робити себе лучшим і красшим, більше совершенним і щасливим. А се тоді ми діпнемо, коли ми самі будемо думати, самі будемо інтересуватись, самі будемо поступати і ублагороднюватись.

Жадна перепона ні перешкода не повинна нас здергати від нашого поступу, від нашого уdosконалення — бо тоді ми розминемось з цілю нашого життя.

ДЕ МИ ЙДЕМО ЗВІДСИ?

Неоціненим скарбом є для чоловіка знати, що нема смерті для праведного — а вічне життя. Такий чоловік, покинувши матеріальне, земське тіло, бере духове тіло, яке приготовив собі своїм життєм на землі, йде з ним до відповідного місця в раю і тут живе дальше — вічно. Жив не самий а разом зі своїми дорогими і любими, які перейшли туди перед ним.

Се знання, се переконання, що є друге життя, вічне життя — є найбільшим добром для чоловіка. Таке знання вважає заінтересоване собою — заооччує нас до доброго і чистого життя — до ублагороднення і поступу.

Таке знання має великий вплив на нас. Ми пізнаємо, що наше життя на землі є не лише життєм для нас, але і для інших. Що наше життя на землі є лише школою для нашого постулу і нашого кристалізовання. Яке знання ми набудемо в сій нашій земській школі, який поступ і скристалізовання ми осiąгнемо — таке а не інакше місце ми будемо в силі заняти в другім світі.

Що більше, таке знання поможет повести нашим земським життєм так, як сего вимагає не лише добро наше але і нашого сусіди. Оно поможет нам глядіти на ясну сторону кожної річки тут на землі. Оно поможет глядіти за всім добрим і чесним у інших — а се усмирить і загоїть не одно непорозуміння, не один клюпіт і не один біль і смуток. Се осуне не одну перешкоду до братньої любові і братнього співжиття — се дастъ нам приємність жити самим і другим.

При так званій смерти, то є, розлуці душі з тілом, душа зі своїм духовим тілом відходить до такого місця в раю, яке она

собі заслужила. Рай чи другий світ, є висший світ, але дуже подібний нашому. Ми називаемо його духовим, бо не всі можемо бачити жителів того світа. Але сей світ є так само матеріальний для своїх жителів як наш для нас. Другий світ є матеріальний світ але в висшій акції діяння. Це значить, що всі складові часті того світа, електрони, є в висшім степені дрожання, а через це і все ділання є в скорішім темпі чим наше.

Як тут на землі так само і там, кождий мусить чимось заниматись, коли думає поступати вперед. Неактивність попихає кожного назад. Противно активність промашує кожному дорогу висше і удосконалює його більше. Тут протекції нема — нема і грошей. Одиночкою ціною духового світа є — моральна вартість кожного. Всіх сфер є сім, але поділів кожда сфера має міліони. Кождої хвилі, коли людина навчиться щось, кождої хвилі, коли она осягне побіду над спокусої, кождої хвилі, коли она піднесе себе хоч одробину морально висше, хочби лише на волосок висше, она входить в іншу сферу — висшу сферу — в висший стан.

Низші часті — сфери, другого світа є дуже подібні до нашого світа.

Висші є відмінні від наших і то чим висші тим інтересніші і красніші в доброті і красоті.

Люди сего другого світа потребують і поживи до свого життя. Їх пожива дещо ріжниться від нашої. Коли ми беремо поживу в субстанції, так они беруть в есенції. Свою поживу они черпають безпосередно з етеру, зі сего загального шпіхліра життя, коли ми люди на землі черпаємо її посередно звідти через плід землі.

Хто знає чи й чоловік на землі колись не буде черпав безпосередно поживу зі сего загального збірника. Все потрібне на другім світі чоловік одержує за помочию свої власної волі. Воля чоловіка є о много більшим і сильнішим чинником там чим тут.

Рай се є місце відпочинку і приготовання душі до неба. Звідси то душа може вертатись на землю до своїх рідних і любих, щоб їм помочи, розрадити і успокоїти. Ся душа відвідує всі місця свого побуту, де она перебула найвеселіші і найщасливіші хвили в своїм земськім життю. Присутність такої душі не кождий видить чи відчуває коло себе. Щоб її видіти чи чути, треба настроїтись до того степеня, на якім є душа.

Ярdom води не міряється, а квартово не міряється полотна. Земськими очима не побачите духової істоти, земськими уши-ма не почуєте небесного голосу. До сего треба бути духово розвиненим, щоб видіти і чути духові звуки. Ale кождий чоловік може осягнути сей стан, коли сего бажає, один більше другий менше але може.

Вернімся до раю. В раю є сфери, (стан) чи то ступні. По сих ступнях дух розвивається і поступає чим раз вище і вище аж доки не дійде до найвищої сфери — до неба, де є Всемогучий Бог і Його ангели. Щоб доступити до сеї найвищої сфери, семої сфери, забирає много часу для душі. Для одної довше а другої коротше. Залежить все від життя сеї душі на землі. Тому нехай наше життя тут на землі заслужить собі нагороду неба, бо що ми сімо те і збирати будемо. Чим крас-шим і чистійшим буде наше життя, тим лекше буде нам по-ступати по сих ступнях небесного щастя. Чим вище ми взно-ситься будемо, тим більше буде наше щастя і вдоволення.

Деякі душі, зараз по розлуці з земським тілом йдуть до першої сфери, інші до другої, інші еще вище. Апостол Павло говорить, що він був взятий до третьої сфери.

На тих сферах є велике число домівок, як Христос сказав: "в домі Отця мого є много домівок", сі домівки є збудовані для нас, нашими добрими ділами, добрими гадками тут на землі. Чим красше буде наше життя, тим красшою буде наша домівка, тим повнійша буде небесної радості і щастя.

Бог дав нам душу з індивідуальним своїм духом і післав

нас на землю, де ми серед світових залишень і спокус маємо збудовати свій характер, добру волю, щире серце і сим показати себе гідним членом вічного життя. Єсьте добрим, щасливим і вдоволеним на землі, будете більше щасливі і вдоволені в першій сфері. Єсьте щасливіші в першій сфері єще більше щасливі будете на другий сфері і так найщасливішим дійдете перед лицем Вашого Сотворителя і Пана.

Щастем неба є вічне вдоволення получене з красотою окружения. Тут є величезні дерева, сто раз більші як на землі, з чудовим листом і красою їх. Саме глянення на них задоволить найбільші вибаги. А що за ріжнородні, пахучі цвіти, що за гра красок в них. Що за чудові співи пташок зляті гармонійно з небесним хором ангелів? Все зміняється і показується нова панорама небесного світа. А тут ви не самі а зі всіми своїми любими, діточками з родичами, родичі з діточками, муж зі женою, брат зі сестрою, наречений зі своєю любовницею, всі зійдуться тут разом і заживуть серед вічної красоти, вічним вдоволенням і щастем, чого бажає всім — Автор.

ДОДАТОК.

ДОКТОРИ З ДРУГОГО СВІТА ПОМАГАЮТЬ.

(“Рейнолд“ газета, друкована в Льондоні, Англія, подає такі цікаві речі.)

Довший час ходила поголоска, що мідіюм панна Гвен Дейвіс, в Ферндейл, вилічує багатьох хорих. Сю поголоску розслідовано і наяв вийшли цікаві речі.

Хорі і мідіюм говорили, що коли она попадає в тренс, тоді її тіло переберає на себе один перський доктор, який вже давно помер.

Мідіюм сама не має жадного поняття про медецину чи операцію і зовсім не знає, що діється, коли она в тренсі.

Щоби бути здоровим, то не конечно, хорій мусить особисто приходити до панни Дейвіс. Вистарчить як приятель чи знакомий принесе якусь реч, що належить до хорого. Се бере мідіюм в тренсі в свої руки, описує біль і причину болю і подає лік.

Кілька примірів:

Жінка чоловіка, який терпів на подвійну руптуру, принесла дещо волося хорого чоловіка. В разом з духовим доктором, она згадала про меншу хоробу чоловіка. “Так“ відповів доктор, ”але се не є та хороба про яку ти хотіла видіти мене. Ти прийшла видіти мене за його подвигання (руптуру). Пізніше в ночі, доктор мав зайти до хорого до хати, який чув чиєсь руки, як натискали його попід груди. Слідуючого ранку чоловік чувся цілком здоровим. Однак на нещастя чоловік пішов за скоро до тяжкої праці і стіна подалась знова в однім місці.

Один мушчина, що терпів від тяжких болів через довший час, довідався від духа-доктора, що під час лічення, піде йому здорово кров, але він сим нехай не лякається. Сей чоловік сильно обкервавився в ночі, але біль з голови зовсім уступив.

Згадується також про вилічечне хлопця Тон Пентер-а, який від уродин не міг ходити на ноги.

Панна Дейвіс має таку велику силу, що духи можуть розмовляти через неї в ясний день.

Ті, що часто заходили до сеї мідіюм, говорять, що сей перський доктор жив якийсь час в Льондоні перед смертю. Сей доктор є оператор, який знова має брата доктора медецини на другім світі і они оба працюють спільно.

Кореспондент "Савт Валес Ехо" був присутнім на кількох мітінгах в панни Дейвіс. Він осьщо подає: "Мідіюм є гарна з лиця дівчина, нормального і здорового вигляду. Сідає і заслонює обома руками своє лице. Так попадає в тренс. Під час сего співають кілька побожних пісень і моляться.

Нагло она підноситься з очима замкненими, а з її уст виходять мужеські незрозумілі слова. Її ніжні дівочі губи дрожать і говорять поважно далі якісь слова в чужій мові. Відтак виходять слова поздоровлення в злій англійській мові. Сей голос, після присутніх мав бути голосом сего доктора.

Мідіюм тоді починає ходити сюди і туди, вперед і назад і дискусує з пациентом про його хоробу. Часто лице мідіюм покривається зморшками напруження, видно, що доктор не маючи достаточного знання англ. язика, не може докладно описати причини хороби і подати назиска медецини.

Один присутній питаеться: "доктор, чи ти не маєш нічого проти присутності репортера від газети?" "Ні", відповідає голос, "він не прийшов сюди критикувати; він має отворений розум." Тепер звертається до мене і говорить: "Я охочий навіть дати вістку світові, тут нема що скривати,, а противно люди з духового світу навіть суть дуже охочі і раді помочи дітям землі.

Я роблю се, щоб показати дітям землі, що духовий світ недалеко, і ті що замешкують його суть охочі зробити все добро для них, яке они лише годні.“ Відтак доктор пояснив як він переводить розслід хороби але зі взгляду на його злий анг. язик, я не міг докладно зрозуміти його.

Все, що я зрозумів, то се, що як чоловік дуже хорий, то світло коло його тіла є темно зелене. Але коли стан його поправляєсь, оно переходить в ясно жовто-біле-синє. Сей дух говорив через годину а відтак заявив, що шкода безпопрібно зужувати силу мідіюм всіх поздоровив і затих.

Запанувала тишина. Мідіюм отворила очі і почала усміхатись, так як се робить особа по здоровім сні.

Приведено хлопця, який мав задавнене звихнене рамя. Мідіюм в тренсі так довго маніпулювала над сим раменем, доки оно не було привернене в своє давнє місце. Се не було зроблене в однім сіянсі а в кількох. Розумієсь се не маніпулювала мідіюм але сей перський доктор, який уживає лише рук мідіюма.“

З'ОРГАНІЗОВАНО КРУЖОК ДО НЕСЕННЯ ПОМОЧИ ГРІШНИКАМ.

В Англії, в Савт Норвуд Парк, зорганізовано "Кружок Ратунку", якого цілею є помочи грішникам, що знаходяться вже на другім світі. Сей кружок збирається в домі проповідника І. В. Потера. Сей кружок є вже в стичності з убійником Армстронгом, з хлощем убійником Джекобі і Алавей та убійником Борнемут.

На сі мітінги заходив репрезентант газети "Рейлнолд" і подав про них деякі подробиці.

"На сей мітінг приходять великі люди — духи" говорить сей репрезентант, як Др. Еліс Павел, Джан Веслей, Гледстон, В. Т. Стед і прочі. В послідних часах приходять сюди нові духи як Тенісон, Мілтон, Др. Паркер і Меєрс. Сей послідний заявив тут, що він мусить показатись сир Олівер Лоджові.

"Коли я там був", подав сей репрезентант, "зголосився новий контроль, який казав називати себе "Консілор". Він зарядив, щоб габінет поставити в однім углі кімнати перед яким часті гості мали сідати півколесом, а не колесом як досі. Всі інші позад них. В однім углі зроблено габінет, де сів мідіум Кліфорд Потер, син проповідника.

Дався чути голос контрола Консілора, який заявив, що сей кружок не є на се, щоб оглядати ознаки з другого світа але на щось більше і важніше. Попросив заслонити габінет, бо в кружку немає достаточної сили.

Сильним голосом дався чути Імтазар, який часто приходить до сего кружка, який заявив, що був попом в Нуబі тому 2500 літ.

”Чи ти годишся на се, що ми зробили“ поспітав проп. Потер. ”Так“ була відповідь — але се не були мої бажання — се бажання Консілора“. ”Ми бажалиб, щоб ти ужив габінет; сказав п. Потер. ”Так я буду старагись“. Далась чуті сильна експлозія штучних огнів. ”То се твоя робота?“ поспітав п. Потер. ”Ти говорив нам колись, що они помагають тобі.“

”Так“, була коротка відповідь і почав бесіду. ”Я хочу, щоб Ви розуміли, що се була моя власна причина, яка держала мене в долині через той так довгий час. Я практикував опирство над тими, які знали менше від мене. По смерти я далі продовжав в свій власний спосіб. І чи можете представити собі душу, яка притримувала себе в долині через більше як 2000 літ? Але в кінці я переконався. Тепер я знаю дійсний спосіб життя. Се є відродження себе самого.“

”В дійсності се є тяжка справа“, сказав п. Потер.

”Я розумію, не будь самим для себе в своїм життю. Я розумію, що кождий мусить бути частиною Безконечної Цілості. Се є одинока дорога, одинокий спосіб, щоб кождий з Вас міг доступити висшого щастя, там на Божих небесних ланах. Щоб Бог нікому не дозволив переходити те, що я перейшов. Два тисячі літ стражених для мене. Чи можете представити сю мою нужду? Два тисячі літ я працював, щоб взбудити в людях сей звірячий інстинкт, який був в мені. Я думав, що се життя, але що життя є, я пізнав аж тепер. О, щоб ми могли показати д'ю гим се і помочи зрозуміти їм?“ Коли Імтазар говорив, чуті було пукання.

Другий голос назвав себе ”Алавей“.

”Що можемо ми зробити тобі“, поспітав п. Потер.

”Ви можете далі молитись за мене. Я хочу подякувати сemu кружку за все, що досі зробив для мене. Ог, який я щасливий — який я здоволений!“

”Чи є Гепі Гарт тут“, запитався п. Потер.

”Добрий вечір обізвалася Гепі Гарт. Коли її питались як

она чуєсь, відповідала, що дуже добре і є щаслива і що ми всі тут на землі, мимо ріжних земських перепон і невигод повинні бути веселі і щасливі. Она заспівала нам кілька пісень своїм чудовим голосом. Відтак було чути тихий і прибитий голос.

”Знаходиш трудности в приході приятелю? Чи можеш дати нам своє імя“, питав п. Потер.

”Ог, я не можу дати Вам моого імені. Я знаю, що я повинен, але я не годен.“

”Дурниця імя, скажи нам дещо“, говорить п. Потер, коли будеш сильніший тоді нам дасиш своє імя. Чи хочеш, щоб ми заспівали?“ ”Так, прошу“. Почали співати ”Христе кожда думка в Тобі“, а відтак дався чути голос ”Паркер — Др. Паркер.“

”Дуже гарно, що ти прийшов, чи не мігби ти нам що сказати?“ питав п. Потер. ..

”Ні, я не можу тепер, мідіюм не є досить сильний“, і почав кашлати. ”Чи ти далі маєш свій старий кашель?“ ”Так“, була відповідь.

”Як ти думаєш про ”Ситі Темпел“?“

”Так як передтим. Они не поступают. I они не поступлять, як довго они будуть держатись теольгії. Не винна в сім богато теольгія, але спосіб, в який они подають її. Они не відчувають сего, що они повинні дати правду через своє тіло, а не лише через уста. Говоренне, говоренне, говоренне — всегда буде говореннем. Они повинні жити життям а не говореннем. Они повинні всю дати, що мають.“

ДОСВІД З ДУХАМИ.

В часописи "Прегрессів Тінкер", з дня 20. жовтня, знаходяться ось такі цікаві описи пригод з духами:

"Я вибралась з Джеспер Парк-у Альберта на довгу подорож аж до Льондону, Онтерійо, в відвідини свої доньки. Тут перебула я тиждень і виїхала до Броквейвіл, Па., відвідати маму моого мужа. Довго я тут не була і верталась назад до Льондону, Онтерійо. Колісві получення тут були дуже лихі і я мусіла довго чекати в Бофало а відтак в Ніагара і до Льондону прибула аж по півночи, в суботу. Моя дочка мешкає на фармах, тому мені треба було дістати "Тексі", щоб мене туди завіз. В Льондоні в той час був закон, що жадні "Тексі" не могли їздити по місті від 12 год. вночі в суботу до 12 год. вночі в неділю.

Була вже майже північ, як я виїхала з Ніагара і я журилась, що я вдію так пізно вночі, як я прийду до Лондону. Серед сеї журби чую чиєсь рамя на плечех а заразом і голос: "Мамо не журись, ти знаєш, що я і "Великий Чиф" пильнуємо тебе, ми постараємося, щоб ти заїхала до мої сестри Рени." Дякую тобі щиро сину за сю добру новину, кажу я, і я здаюсь на вашу опіку.

Около 4. год. рано я була на стації в Льондоні. Я глянула на двір але "Тексі" жадної не було видно. Я усіла спокійно і жду. Не минуло кілька хвиль, як входить малий заспаний чоловік, зближається до віконця, де продаються білети, поговорив щось, покрутив головою і вийшов на двір. За хвилину вернув назад, кинув очима по салі але мене не бачив. Коли він знова пустився до виходу, я закликала його. Він прийшов до мене а я запиталась, чи він має "Тексі." Він притягнув і почав мені

оповідати, що "бос" лишив його в офісі о 10 год. і віддав йому нагляд над офісом. Я вже здорово спав, коли телефон почав так немилосердно дзвонити, що і мертвого бувби рушив. Я питалахсь хто се говорить, а той відповідає: "Е, що там, хто говорить, не забудь бути о 4-ій годині на стації бо там буде пасажир для тебе, чуєш, не забудь!" Се певно тобі телефонували за мене і подумала, що то певно мій зять телефонував.

Більше я не звертала на се уваги, лише дещо дивувалась, звідки він міг знати, коли я приїзжаю, бо я нічо не писала йому. Вкінці ми приїхали до хати серед великого дощу. Я задзвонила, вийшов мій зять і каже: "Рена, ходи сюди, твоя мама приїхала". Обоє були здивовані, що я так пізно і серед дощу приїхала і єще до того в "Тексі". Чи ти не телефонував по "Тексі" питалахсь я? "Ні мамо, ми тебе сподівались аж на другий тиждень. Тепер я розуміла хто се телефонував. Пані Е. Г. Джанес.

ДУХИ ГОВОРЯТЬ СЕРЕД ЯСНОГО ДНЯ.

"Я приїхав до Лейк Плизант, Масачусетс, в місяцю серпня, щоб відвідати гроби трох моїх кревних, які спочивали на католицькім кладовищі. Також хотів зібачити нагробники, які я там поставив. Тут стрінув я знакому мідію паню Е. Клайнігер. Я попросив її, щоб она разом зі мною переїхала на цментар, на що она згодилася. Щоб дістатись туди ми взяли стріткарку, яка завезла нас аж під браму цментара. Виходячи з кари, я завважав старий магазин, який лежав на порожнім сидженню і я взяв його зі собою до переглянення.

Ми оглянули гроби і нагробний камінь, все було в порядку. Усіли на траві між гробами і балакали про духи. Ми обої були досить сильні мідію і почали відчувати вплив наших контролів. Я почав відчувати думку свого контролера, щоб картку магазину скрутити в трубу і спробувати чи не можна б почути голос. Було десь коло 2-гої години. Ми положили сю паперову трубу між нами і сейчас почули голос моого головного контролора: "Гело, чи се не чудово, що ми можемо говорити з Вами на цментарі і то в ясний день." Він говорив через кілька мінут з нами, вкінці сказав, що тут є Джані і сестра Мері і хотять говорити зі мною. Джані говорив ясно і голосно про своє життя на другім світі, описуючи красоту духового світа, роботу, якою він там займається і тішився дуже, що має нагоду до мене говорити. Говорив про свого батька, матір і сестру, які ще живуть і жалував, що они не вірють, що дух може вернутись і розмовляти зі сим світом. Поздоровив мене і сказав, що знова прийде до мене, як я вернусь домів. Вкінці додав, що Мері хоче також говорити до мене. Прийшла Мері і говорила з нами через кілька

хвиль, се була перша її бесіда через трубу. Мері померла, як була немовлятром. Она також дуже тішилась, що може розмовляти з нами і оповідала про своє життя на другому світі. Она сказала, що і Джордж, який є тут похований, також є з нею але він не в силі ще говорити.

Відтак прийшло ще двох других моїх контролів і тішились, що они мають вже стільки сили, що і в ясний день можуть говорити. По сім прийшов ще раз мій головний контрол і сказав: "Всі, пане Бекер, ми мали чудовий час, добре уловини і будемо мати ще красні ознаки в будучності. Бувай здоров".

Се діялось в неділю по полудни на цментарі, де було много людей, які ставали коло нас і здивовані не знали що говорити. Я думаю, що ониуважали нас за варіятів коли бачили, що ми говорили і свіжлисся, коли з паперової труби розносився голос з другого світа. Але ми не звертали на них уваги і нам було обоятно, що они думали про нас".

Провідник Никола Бекер.

СИР КОНАН ДОСЕЛ РОЗМОВЛЯЄ ЗІ СВОЮ МАТЕРИЮ В ОГАЙО.

Толедо, Огайо, 26. цвітня, Сир Конан Доєл був присутній чині на мітінгу пані Бесінет, яка є одна з визначніших мідіюм в Америці. Він бачив духові світла і лиця, які уносились в воздухі. Деякі лиця він пізнав. Тут розмовляла з ним його небожка мама.

Зі Сир Конан Дойлом був тут і пан Бирд, редактор "Саен-тифікал Амерікан", який розслідує спіритуальні феномена, щоб раз рішити питання чи се дійсна комунікація з другим світом чи ні. Пан Бирд не сказав отверто, що він думає, але заявив, що деякі ознаки є тяжко пояснити. Приміром, коли тяжкий ї дальний стіл уносився в воздухі, він держав мідіюм за руку. Се не можливо, щоб она одною рукою піднесла сей стіл, бо і двома не далаб собі ради.

Сей мітінг відбувався в домі доктора Пайл-а, який знає панну Бесінет ще від 12 літ, і від того часу она чимраз більшу оказує силу. Він і другі, які брали участь в мітінгу вірять її абсолютно. Такі мітінги они відбувають з нею часто.

Духові світла, пан Бирд заявив, були ясніші і більші від тих, які він бачив в Англії. Світла одностайні, явились однаковими і такими щезли, не так як штучні.

Лиця були спочатку мрачні, а відтак ясні і виразні, так, що хто їх знав міг легко пізнати. Лиця були мужеські і жіночі. Голоси також були ріжнородні, що вказувало, що они походили від 7 до 8 ріжних духів.

На сім мітінгу сиділи в кружку кругом великого стола, сир Артур, я, Др. Пайл і пані Пайл, священик Вествуд, пан Роч, пані Бегенчард і пані Лі.

Вікна були позаслонювані. На столі було три купи рекордів. Сир Конан Досл сидів коло мідіюм, але на жаданнє "Блек Клавд-а", контрола панни Бесінет, я перемінився з Сир Дослом. Коли всі заняли свої місця, панна Бесінет усіла на кріслі і собі. Она оперлась о поруче крісла і замкнула очі. Світло було пів-ясне. Всі присутні розмовляли. Звичайно в тишина і побожний настрій. Від часу до часу питались її, чи она ще є, она відповідала до якогось часу. Коли вже не давала відповіди, тоді пані Лі запиталась: "Чи ти є Блек Клавд"? Було три легких стукнень до стола, що означало, що він є.

Далі пан Бирд поясняє, що діялось. Перші ознаки то були світла, які скорше то поволіше уносились в воздухі. Часто приближались до лиця сидячих і то дуже близько, нікого не ударяючи. Світла переважно були жовті з осередком червонятивим. Через кілька мінут они підскукували на столі, крутились кругом голов сидячих і по цілій квартирі. Опісля темніли поволі і цілком щезли.

Відтак "Блек Клавд" або "Пензі", контроли панни Бесінет, жадали якогось рекорда заграти на грамофоні. Коли пані Лі клала один рекорд і помішала в темноті, "Пензі" сейчас заявила, що она не хоче сей рекорд. "Як ти знаєш, який то є рекорд?" її питалась. "То є "Історія Рожі" я не хочу сего," говорила "Пензі".

Сей рекорд ми відложили на бік і опісля побачили, що се дійсно був рекорд "Історія Рожі".

Богато ріжних голосів співало. І soprano, тенором і басом, кождий різкий індивідуальний. Два з них дуже з айришською закраскою. Голоси починались на середині стола а відтак ходили по цілій квартирі.

"Блек Клавд" зажадав, щоб я змінив місце з сир Дослом, що я її зробив. Пан Бирд сів коло мідіюм. Його ліву руку поставлено на руку мідіюм і сильно звязано до купи їх. Вкінці сказано засвітити і присутні побачили, що моя рука була звя-

зана з мідіюм рукою, а крім сего мідіюм була привязана до стола і крісла. Шнур обкручував не лише її ноги але і груди. Гудзи були моцні. Відтак попрошено "Блек Клавд", щоб хустину, яку один поставив на стіл, "Блек Клавд" поставив в слоїк, який одна особа держала на другім кінці стола. Щоб сю штуку могла зробити мідіюм, було абсолютно для неї неможливо. Коли засвічено хустина була в слоїку.

Цікаві річи далі діялись. Світло загашено і коли засвічено знова, де Ви думаете знаходилася ся хустина? Она була ста-ранно зложена і тісно завязана на устах мідіюм кругом голови, і то гудзами зі заду. Ніхто сего не міг зробити, сего я певний, бо кожного можби було легко почути на твердій підлозі. Загашено знова. Тепер почув я свисти. Я приложив свою руку на уста мідіюм, хустина була на своїм місці як і передтим.

Поява лиць не була вдоволяюча з початку. Лиця були зразу за темні. Деякі лица мали очі замкнені і мертві, деякі були живі. Сир Досл пізнав лице свого знакомого хлюща, Оскара Горнунг, який був убитий, в 18 році життя, на війні, і який часто приходить до сир Досла.

Відтак він пізнав лице свої матери, яка автоматично написала, що она тішись, що сир Досл є тут присутним і она показала йому своє лице. Відтак Сир Досл розмовляв з Оскаром, який говорив через трубу до него.

(Ся стаття була подана майже всіми англійськими часописами в Шикаго.)

МОЇ ЗАМІТКИ.

По моїх дворічних дослідах з духами, приходжу до заключення, що деякі духи богато забувають при смерти зі свого земського життя. Переважно забувають они, де они жили і як називались, головно забувають свої призвиска — ім'я пам'ятують. Інші, з певних причин, не хотять подавати свого дійсного імені а послугуються псевдонімом.

Приміром приходить образований дух, Українець (гляди 105 стор.), подає своє ім'я як "Вояк". На мої питання, і то при кількох нагодах, як він називається, не хоче відповісти і оправдується, чому не хоче відповісти, хоч пам'ятав своє повне ім'я. На питання, де помер, відповідає, на питання з якого він села чи міста, не пам'ятав. На питання чи з Галичини, відповідає. На одні питання відповідає, на другі не хоче, а на треті не відповідає бо не знає. Се саме я завважав і з анг. духами.

Інші духи хоч і необразовані задержали свою пам'ять в повні. Приміром другий дух, який приходить разом з Вояком і о. Йосифом — Антін Заяцків. Сей дух відповів на всі мої питання поставлені йому. На питання, як називається, подав повне ім'я і призвиско — Антін Заяцків. Коли я не почув добре його призвиска і сказав — Заяців — він сейчас поправив мене, що не Заяців а Заяцків.

На питання, де жив, відповів — в Заліщиках, чим там займався, відповів — що був будівничим. На всі питання йому поставлені, які відносились до його особи, давав повні відповіди.

О. Йосиф не хотів подати свого призвиска. На питання де помер подав Заліщики, як давно як помер подав 22 роки.

Так само було і з деякими анг. духами. Одні давали точні

відповіди, другі не памятали або оправдувались, що не бажають собі сего.

Приміром дух, Мекейг, подав де помер, чим займався за життя, і скільки літ вже проминуло від його смерти — хоч про час смерти не був цілком певний. (Гляди 115 сторону).

Про свою біографію не зле памятає і Лупій, дід з Воскресенецького повіту. Сей дід подав своє перше ім'я — Яким, притакнув, що замерз коло рогачки під лісом і подав навіть рік смерти і т. д. (гляди 125 ст.). Про него я знов, бо він походив з другого села від моого. Першого імені я не знов і коли він подав мені своє перше ім'я — Яким, я сейчас написав до своєї старенької мами в краю, щоб она розвідалась, если се можливо для неї, чи той дід Лупій з Воскресенець називався Якимом і помер в семі році, правдоподібно 1897 року.

Відповіди я ще досі не одержав, хоті минає вже два місяці. Я розумію, що довідатись про чиюсь смерть на селі, не є так легко. Тим більше, що моя мама живе в другім селі. В тім селі, де жив Лушій, нема священика, він доїзджає туди з Васичина. Хто знає, чи взагалі там священик має які рекорди по сій всесвітній війні. Тому то я і не дивуюсь, що досі не одержав відповіди на мое питання. Тим більше, що моя сестра, яка приходить до нас часто, сказала, що мама хора і зближається її час відходу.

Для мене було дуже важним, щоб дух подав своє повне ім'я, своє місце перебування, заняття, і т. д. бо тоді я міг ствердити, чи дійсно такий чоловік жив в такім місці, чи сим занимався і коли помер — головно в таких випадках, де дух був мені неизнаний.

Приміром про духа Мекейга з Едмонтону, я переконався, що такий чоловік там жив і був на такім становиску як подав. Про се я довідався від моого доброго знакомого і приятеля п. П. Рудика з Едмонтону, до якого я сейчас написав за інформацією, чи дійсно там коли жив який Мекейг, був суперінтендентом ед-

монтонських шкіл і помер тому 7 чи 8 літ (про се Мекейг' не був певний самий).

Пан Рудик мені все потвердив, лише час відходу п. Мекейга на другий світ зменшив о 3 роки.

Щоб переконатись так само про о. Йосифа і Антона Заячкова, мені приходить вже тяжше, бо я нікого в Заліщиках не знаю, до кого міг би вдатись зі сим. Се о много лепше буде зробити комусь з Галичини, коли сим хтось заінтересується.

Часто духи робили предсказання наперед — хоч не дуже радо. Многі зі сих предсказань точно сповнилися, деякі не сповнилися. Таких предсказань, що не сповнилися, було дуже мало. Важніші з предсказань, які сповнилися, є моя новонароджена дочка Віра, яка вродилась 7-го падолиста, 1924 р. Ми були певні, що се буде син, моя сетра (дух) вперто твердила, що буде дочка. Грегам говорив те саме, а навіть і дід Лушій заливив мене о сім, хоч я не годився з ними.

Ден предсказав, що Кулидж буде вибраний на президента Сполучених Штатів. Держав, так і сталося.

Ми брали фотографії і нім ще плити були викінчені, Мері зголосилась наперед, що она буде відфотографована на плиті п. Рудика, подала точне місце і там она є. (Гляди п. Р. образець). Брайт Стар предсказала місяць наперед, що між 4 а 5 січнем 1924 р. буде перший великий мороз і тоді станеться катастрофа на горішній лінії і радила одному чоловікові не йти до роботи тої ночі. Так і сталося. ..

Один дух предсказав, що за 5 літ вибухне війна в Європі, а за 30 літ будуть великі страйки в Шикаго, які дійдуть до домашньої війни.

Много інших буденних предсказань зробили духи, які не суть записані в сій книжці, а які точно сповнилися.

Одно було лише предсказання, яке не сповнилось, а се приватна справа п. П. Коли сталось інакше, як було предсказане, прийшов Грегам, який зробив се предсказання і так сказав на

свое оправданне: "На поставлене мені питанне я сказав "Ні". Сего "ні" я був певний, бо такі були обставини про се в той час, коли я відповідав на питанне. Ті обставини я виразно бачив і ті обставини гарантували лише таку відповідь а неинакшу.

Послідного дня я побачив, що ті обставини зміняються, а колиб Ви були мене запитались пару годин перед рішеннем тої справи, то я бувби сказав "так". Така була нагла зміна обставин, яких я, як недосконале єще і не розвинене ество, не міг зобачити. Памятайте, що ніхто не є перфектний і непомильний крім лише одного — Небесного Отця".

Се було щире і ясне оправданне, а заразом і науково для нас, що духи є так само обмежені люди як ми, більше інтелігентні — але далекі від перфектності. Розумієсь, чим висші духи тим більше перфектні, меньше непомильні, але далекі єще від досконалості. Одинокий перфектний і досконалій є лише один наш Отець.

С П И С.

	Сторона
ВСТУПНЕ СЛОВО	3
ЯК ВВІЙШОВ Я В КОМУНІКАЦІЮ З ДУХАМИ	7
ПЕРШИЙ РАЗ НА ДУХОВІМ МІТИНГУ МОЄ ЗДИВОВАННЯ	9
ДРУГИЙ РАЗ НА ДУХОВІМ МІТИНГУ	15
ЯК ВІДБУВАЄТЬСЯ ДУХОВИЙ МІТИНГ В ПАНІ ДОНН?	19
КОНТРОЛИ ПАНІ ДОНН	21
МОЇ ДОСЛІДИ	24
16-го цвітня, 1923 року	21
27-го мая, 1923 р.	27
8-го липня, 1923 р.	29
9-го липня, 1923 р.	31
27-го вересня, 1923 р.	34
Я ПЕРЕДАВ ГРОШІ А ДУХ МЕНІ ПРО СЕ СКАЗАВ	35
4-го жовтня, 1923 р.	35
10-го жовтня, 1923 р.	39
11-го жовтня, 1923 р.	43
18-го жовтня, 1923 р.	45
22-го жовтня, 1923 р.	47
25-го жовтня, 1923 р.	50
МЙ БАТЬКО ПРИХОДИТЬ ДО МЕНЕ ДО ПОКОЮ	53
1-го падолиста, 1923 р.	55
5-го падолиста, 1923 р.	57
7-го падолиста, 1923 р.	63
11-го падолиста, 1923 р.	66
22-го падолиста, 1923 р.	70
Я ВІДІВ СВОГО СИНА ЯК ЖИВОГО	73
30-го падолиста, 1923 р.	73
Неділя, 2-го грудня, 1923 р.	77

ПРИХОДИТЬ ДО МЕНЕ ШКІЛЬНИЙ ТОВАРИШ	81
12-го січня, 1924 р.	81
21-го лютого, 1924 р.	87
ЯК БРАЙТ СТАР ПОМАГАЄ?	91
ДУХОВІ ЗІБРАННЯ У ВЛАСНІЙ ХАТІ	93
ІВАН ФРАНКО ВІДВІДУЄ НАС	94
ПЕРШІ ГОЛОСИ	96
22-го цвітня, 1924 р.	98
29-го цвітня, 1924 р.	101
13-го мая, 1924 р.	102
3-го червня, 1924 р.	103
13-го червня, 1924 р.	105
17-го червня, 1924 р.	107
20-го червня, 1924 р.	111
26-го червня, 1924 р.	113
25-го липня, 1924 р.	115
29-го липня, 1924 р.	119
БРАЙТ СТАР БУЛА ПРИ СМЕРТИ БРАТОВОЇ	122
29-го серпня, 1924 р.	123
3-го вересня, 1924 р.	127
21-го вересня, 1924 р.	129
ЦІКАВИЙ ВИКЛАД ДУХА	132
24-го вересня, 1924 р.	132
28-го вересня, 1924 р.	137
1-го жовтня, 1924 р.	139
5-го жовтня, 1924 р.	142
ПОЯВИ ДУХІВ В БРОДАХ	146
Зізнання проф. Івана Юрійчука	147
Зізнання Др. Лопатинського проф тім.	148
Опінія Комісії	151
Зізнання Марійки Демчинської	152
Додаток до 14-го алегату	155
Комісійне справоздання	156

ЩО ДІЄСЬ ЗАРАЗ ПО СМЕРТИ?	163
ЛИСТ ЗПОЗА ГРОБУ СИНА ДО МАТЕРИ	169
ПРОПОВІДЬ ІНДІЯНИНА ЗПОЗА ГРОБУ	170
ВИПАДОК	173
ТАЙНА ЗПОЗА ГРОБУ	176
РЕЛІГІЯ, ЩО ОПАНУЄ ЗЕМЛЮ	180
ДУХ КЕЙТІ КІНГ	182
ПИСАННЯ ДУХАМИ	186
ЩО РОБЛЯТЬ ДУХИ НА ДРУГІМ СВІТІ	192
ЯК ВВІЙТИ В КОМУНІКАЦІЮ З ДУХАМИ?	200
БОЖЕ БЛИЗШЕ К'ТОВІ	204
ЯК БУТИ МІДПЮМОМ?	205
МАТЕРЕЛІЗОВАННЄ ДУХІВ	208
ДОКТОРА ЗДІБНІСТЬ ЗБІЛЬШАЄСЬ ЧЕРЕЗ ПОМІЧ ДУХА	212
КОМУНІКАЦІЯ З ДУХАМИ В СВІТЛІ НАУКИ	214
ЧОМУ ДУША В ТІЛІ НЕ ОКАЗУЄ ВІДРАЗУ СВОЮ ІНТЕЛІГЕНЦІЮ?	219
ЩО є ЧОЛОВІК?	222
ЩО є МІДПЮМ?	225
ГІПНОТИЗМ, ТЕЛЕПАТИЯ І МАГІКА	230
СВІДОМІЙ УМ І ПІВСВІДОМІЙ УМ	234
ЯКІ є РОДИ КОМУНІКАЦІЇ З ДУХАМИ?	237
ЧОГО ПОТРІБНО, щоб ДУХИ КОМУНІКОВАЛИ?	238
ЛЮДСЬКИЙ ЕЛЕКТРО-МАГНЕТИЗМ	240
МЕХАНІЗМ ТІЛА І ЙОГО ЛІЧЕННЄ — НАПРАВА	244
Магнетичне лічення	246
Умове лічення	247
Духове лічення	248
ДУША І ТІЛО є ВІДРУБНІ	249
ЛЕЖУХ, що молиться Ангелом не буде	252
ЯКА є ЦІЛЬ НАШОГО ЖИТТЯ НА ЗЕМЛІ?	256
ДЕ МИ ЙДЕМО ЗВІДСИ?	261

ДОДАТОК	265
ДОКТОРИ З ДРУГОГО СВІТА ПОМАГАЮТЬ	265
З'ОРГАНІЗОВАНО КРУЖОК ДО НЕСЕННЯ ПОМОЧИ ГРІШНИКАМ	268
ДОСВІД З ДУХАМИ	271
ДУХИ ГОВОРЯТЬ СЕРЕД ЯСНОГО ДНЯ	273
СИР КОНАН ДОЄЛ РОЗМОВЛЯЄ ЗІ СВОЄЮ МАТЕРІЮ	276
МОЇ ЗАМІТКИ	278
С П И С	283

ЦІНА \$2.50.